

HÄNDE WEG VON DIESEM BUCH !

amadeus-verlag . com

Jan van Helsing

DIE MATRIX DES BUCHES –Kazalo (Nemške verzije)

Wieso?	S. 11
Weshalb?.....	S. 21
Warum?.....	S. 25
Wer nicht fragt, bleibt dumm!	S. 31
Kapitel 1 Eine Welt voller Wunder!	S. 42
Kapitel 2 Der Graf von Saint Germain - der Mann, der alles weiß und niemals stirbt!.....	S. 45
Kapitel 3 Das Geheimnis des Himalaya	S. 70
Kapitel 4 Die Genesis - Spielplatz der Götter	S. 102
Kapitel 5 Die sumerischen Schrifttafeln	S. 109
Kapitel 6 Die Bundeslade.....	S. 139
Kapitel 7 Das geheime Wissen der Tempeler.....	S. 157
Kapitel 8 Wer war Nostradamus?	S. 175
Kapitel 9 Was wurde aus den Tempelrittern und den atlantischen Schriften.....	S. 177
Kapitel 10 Die Neue Weltordnung	S. 185
Kapitel 11	Die
kosmischen Gesetze.....	S. 224
Kapitel 12 Wer ist schuld an meiner Krankheit?.....	S. 243
Kapitel 13 Gibt es dunkle Kräfte?.....	S. 251
Kapitel 14 Die Super-Kinder aus China	S. 278
Kapitel 15 Haben Sie Angst vor der Neuen Weltordnung?	S. 290
Kapitel 16 Die Macht der Kinder.....	S. 302
Kapitel 17 Der Graf von Saint Germain und ich.....	S. 307
Kapitel 18 Was nützt mir all dieses Wissen?.....	S. 321
Kapitel 19 Wir manifestieren	S. 326
Kapitel 20 Können Sie sich vorstellen, unermesslich reich zu sein?.....	S. 330
Kapitel 21 Der beste Weg zum Erfolg	S. 333
Kapitel 22 Gott ist ziemlich gut drauf!	S. 340
Kapitel 23 Super Welt - eigentlich.....	S. 344
Kapitel 24 Mein Vertrag mit dem Schöpfer.....	S. 353
Kapitel 25 Entschuldigung - es ist mein Leben!	S. 356
Kapitel 26 Probleme sind meine Freunde!.....	S. 362
Kapitel 27 Stelle Dich dem Problem!	S. 365
Kapitel 28 Dein Wunsch sei Dir erfüllt!	S. 370
Kapitel 29 Das ist ein Zeichen!.....	S. 379
Kapitel 30 Hurra - ich schöpfe selbst!.....	S. 383
Kapitel 31 Das illuminiert mich!	S. 384
Kapitel 32 Das Sog-Prinzip	S. 391
Kapitel 33 Nichts hält mich mehr auf!.....	S. 398
DIE PRAXIS: Ich bin ein kleiner Gott	S. 402
Literatur- und Quellenverzeichnis.....	S. 403
Bildquellen	S. 405

KAKO TO?

Kako to, da ste to naredili? Kako to, da ste zdaj odprli knjigo, čeprav sem vas pred tem opozoril? Ste mogoče upornik, drugačni mislec; nekdo, ki se ne prilagaja; nekdo, ki vedno bolj pogosto dela nasprotno od tistega, kar se mu reče? Tudi pri delu? Če vam šef reče, da nečesa na noben način ne smete storiti, vi pa kljub temu to storite? Kako je z vašim partnerjem? Ali tudi pri njem delate nasprotno od tega, kar se od vas pričakuje? Kako je v vašem športnem klubu, v stranki ali pa pri kakšni javni priložnosti?

Ali pa ste samo radovedni? V tej knjigi je lahko nekaj, kar še ne poznate? Priznajte, da na tihem upate, da vam bo usoda še enkrat mila, čeprav mislite, da veste, kaj je življenje in kaj vam pripravlja; da se bo mogoče vendarle zgodilo kaj nepričakovanega, kar vas bo iztrgala iz vašega dremajočega stanja?

Nekaj- kot vilinska želja v gozdu-, kar vam bo vendarle ponudilo čudež, po katerem hrepenite že od otroštva? Da vam bo nepričakovano nekaj prineslo v življenje, kar ste v njem vedno pogrešali -uspeh, srečen zakon, zdravje in odkrivanje skrivnost življenja ...? Da si boste končno lahko na jasnem, iz kakšnega prismojenega razloga ste ravno zdaj na tem planetu, obkroženi s samimi norci?

Opazujete mlade, ki ravno tečejo mimo okna, in ugotovite, da gre vse navzdol; pogledate svoj bančni izpisek in postane vam slabo, ozračje na delovnem mestu je blizu ledišča in vašega komunalnega politika bi najraje videli na sramotilnem stebru...

Življenje tam zunaj in vaše osebno se čedalje bolj maje. Zakaj je tako?
Kako to, da ne morete nič spremeniti?

To lahko storite –in to nepričakovano, kar ste si želeli, se dogaja zdaj! Tu je ta knjiga. Pravzaprav ste danes hoteli delati čisto nekaj drugega, vendar pa vas je nek notranji glas pritegnil na ta kraj in kaj leži tu? Ta čudna in nenavadna knjiga.

In kakšen poševen naslov! Kakšnemu človeku pa pride na misel, da tako imenuje knjigo?

Ta človek sem jaz; Nekdo, ki je enkrat tudi tako mislil, da v svojem življenju ne more ničesar spremeniti, dokler ni sklenil pogodbe s svojim stvarnikom, v kateri je prosil, da mu naj ta razloži svoje stvarstvo, življenje-

ne z besedami, temveč skozi življenje samo. In od tega dne je šlo gor in dol, križem kražem čez globus, k revščini in bogastvu, dobremu in slabemu, ljubeznivemu in grdemu; in taisti, moja malenkost, z vami meni dobro in vam želi sporočiti nekaj spoznanj in doživetij, zaradi katerih boste v vašem življenju stoodstotno napredovali – tako kot dajeta oče in mati svojemu otroku nasvete v upanju, da ta ne bi hodil po istih stopinjah kot oni. Če in kako se bo potem otrok odločil, ni odvisno od staršev –vendar marsikateri otrok pa le posluša kakšen nasvet staršev...

Kako pa je z vami? Ali mislite, da vaš svetovni nazor dejansko temelji le na vaših lastnih izkušnjah in da zdrži temeljito preizkušnjo? Ali pa le veliko o tem berete?

Izprašajte sami sebe. Pri tem bodite popolnoma iskreni- saj vas jaz ne morem slišati...

Ali zares verjamete temu, kar so vam poskušali že od vašega otroštva naprej vcepljati v glavo- kot na primer, da človek izhaja iz opic ali pa da so graditelji piramid kamne, ki so tako težki, da jih noben stroj na svetu danes ne bi mogel dvigniti, premikali na lesenih valjih? Ali se niste nikoli vprašali, zakaj zastava, ki so jo Američani menda postavili na luni, plapolala v vetru, čeprav nam NASA zatrjuje, da na luni ni atmosfere in zato tudi vetra ne more biti? Ali se niste nikoli vprašali, zakaj v ZR Nemčiji obstaja ustavno varstvo, čeprav sploh nimamo ustave? Ali niste nikoli razmišljali o tem, zakaj se naš temeljni zakon ne imenuje Temeljni zakonik Zvezne republike Nemčije, temveč »Temeljni zakonik za Zvezno republiko Nemčijo«?

Ali ste verjeli vsemu, kar so naši »osvoboditelji« zasidrali v naše zgodovinske knjige -

po principu »Zgodovino pišejo zmagovalci«, -čeprav so vaši starši in stari starši pripovedovali nekaj čisto drugega – in ti so bili vendar zraven. Komu ste bolj verjeli? In zakaj...?

Tisti bralci, ki že poznajo moje druge knjige, so o teh vprašanjih že intenzivno razglabljali in so verjetno tudi že prišli do ustreznih spoznanj. Vendar ne morem predvideti, da je vsak bralec seznanjen s tem ozadjem, zato prosim tiste, ki že poznajo ozadje, za potrpljenje na naslednjih straneh, če jim bo to ali ono že znano.

Naj nadaljujemo s pregledovanjem našega »splošnega znanja«: Ker so vse države na svetu visoko zadolžene, se pri tem vendarle postavlja vprašanje:

»Pri kom pravzaprav?«

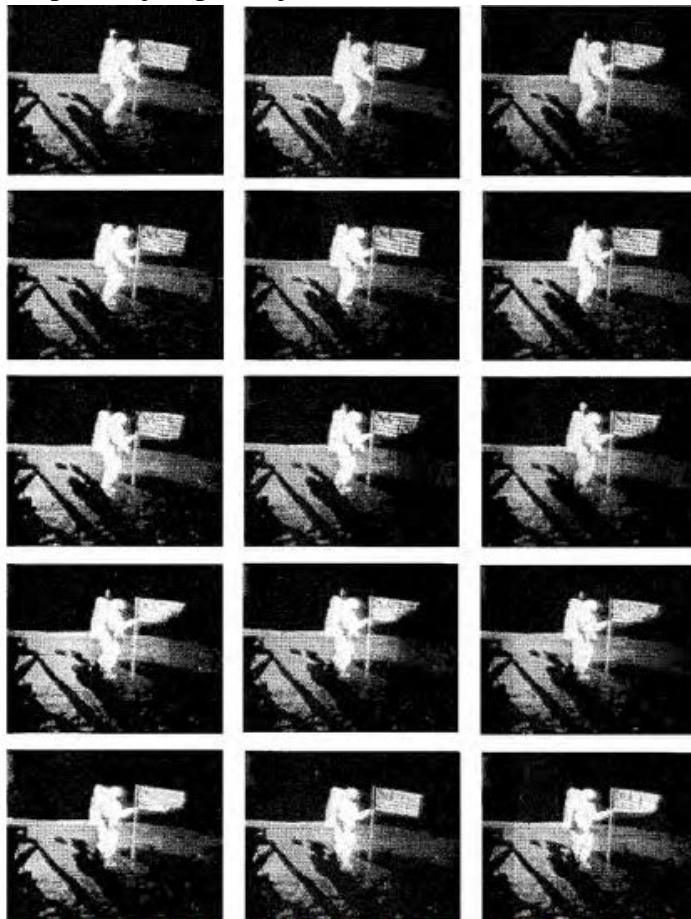

Abb. 1: Obwohl uns die NASA erklärt, daß der Mond keine Luft hat, flattert die Fahne im Wind. Wieso lügt die NASA? Stimmen die Angaben über den Mond nicht oder waren die Amerikaner nie dort - sondern nur in einem Studio?

Ali ste vedeli, da ZDA nimajo lastne valute, temveč si, namesto tega, morajo izposojati dolarje pri FED, ameriški zasebni Banki zveznih rezerv? In ali vam je bilo znano, da je temeljna posest celotne ZDA že desetletja zastavljena pri tej zasebni banki? No, se vam je zdaj posvetilo? Verjetno šele zdaj razumete, kaj nam je hotel povedati citat iz časopisa Sueddeutsche Zeitung pred zadnjimi predsedniškimi volitvami v ZDA: »Vseeno je, kdo bo predsednik, Georg W. Busch ali Al Gore — **Alan Greenspan** je šef FED, banke za bankovce...«.

Ali ste vedeli, da je John F. Kennedy hotel tik pred njegovim umorom sprejeti zakon, po katerem bi ZDA imele v prihodnosti svojo lastno valuto? Kot veste, je bil ustreljen. In verjemite, da je bil »slučaj«, da je bilo prvo uradno dejanje njegovega naslednika Lyndona B. Johnsona ravno umik predloga za sprejetje tega zakona (namreč vpeljava ameriškega dolarja, ki bi bil neodvisen od FED)?

Neverjetno, prijatelji. ...!

Ali ste zares verjeli, da je Jürgen Möllemann napravil samomor, ali pa da je Alfreda Herrhausena, takratnega (1989) predstavnika predsedstva Deutscher Bank in svetovalca Helmuta Kohlsa, umorila Red

Army Faction RAF?

Herrhausen je le nekaj dni pred tem v intervju za časopis Wall-Street- Journal poročal o njegovih načrtih za »obnovo vzhodne Nemčije«. V samo enem desetletju naj bi se razvila v najnaprednejšo industrijsko nacijo Evrope. Ravno tako je govoril o programu preureditve dolgov za tretji svet. To je izrekel tudi na konferenci leta 1988 (Bilderberg), na srečanju največjih gospodarskih magnatov zahodne hemisfere.

Ali se vam takrat ni zdelo čudno, da je eksplozivna past - sprožena s svetlobno pregrado - delovala le takrat, ko je skozenj kot prvo zapeljalo vozilo Herrhausna, torej nobeno vozilo pred njim ni ogrozilo načrta? Prejšnji predsednik Zveznega urada za ustavno pravo dr. Richard Meier je pojasnil pred nemškim parlamentom en teden po atentatu, da je bilo predhodno vozilo vzeto iz Herrhausnovega konvoja, ki je bil običajno sestavljen iz treh vozil. Od RAF?

Kako je na splošno z zaupanjem v našo vlado ali politike? In zakaj greste vedno znova na volitve?

Aha, kristjan ste? Torej verjamete, da je Jezus zares živel? Prav- in ste ravno tako trdno prepričani, da je bila Marija devica? Indaje Jezus hodil po vodi ...?

Ali pa ste Jud? In ste trdno prepričani, da se je stvarnik vseh bitij, vseh teh milijard zvezdnih sistemov osebno prikazal gospodu Mojzesu tam zunaj na nekem hribu v Palestini, da bi mu vročil dve kamniti plošči?

Zdaj pa resno, ali bi to potrdili pred množico ljudi?

Ah, ste musliman? Sprašujem se potem, če zares verjamete, da je vašemu Alahu prav, da se punčkam odreže klitoris, da morajo žene teči za možmi in da samomorilski atentator v nebesih prejme bonus?

In, ali niste eden od tistih, ki se smejejo ljudem, ki trdijo, da so imeli obsmrtno doživetje in da so lahko govorili s svojim angelom varuhom?

Kaj menite o ljudeh, ki o sebi trdijo, da lahko druge zdravijo s polaganjem rok? To za vas res ni ravno resno, ali ne? In kako je Jezus zdravil bolnike?

Kaj menite o ljudeh, ki trdijo, da vsak dan po četrto ure meditirajo? Ali se vam nasprotno temu zdi smešno, če se nekdo norčuje iz vaše babice, ker vsak dan moli rožni venec?

Ugotavljamo, da radi sodimo o drugih ljudeh in dvomimo o njihovih svetovnih nazorih in verskih predstavah- in se jim celo smejemo. Vendar to, kar sami verjamemo – kot rečeno, da je Jezus hodil po vodi in da je Marija zanosila, čeprav je bila devica – tudi ni ravno trdno, ali ne? Pravzaprav je vendar to, kar smo že v otroštvu sprejeli kot svetovni nazor, popolnoma neverjetno, neresno, se ne da posnemati in znanstveno ne zdrži. Če bi Jezus danes stal pred nami in bi to o sebi trdil, kar lahko o njem preberemo v novi zavezi, bi mnogi od nas bili ravno tisti, ki bi ga zasmehovali in ga nekam poslali. Imam prav?

Verjamete zdaj v vse to, kar je zapisano v bibliji, ali ne? In zakaj ste potem še vedno v cerkvi? Iskreno rečeno- to je samo po sebi vendarle protislovna ...

Tudi jaz sem spoznaval stvari, ki mi niso prav nič ugajale. Tudi jaz sem prišel do tega, da to, kar se nam tveže od otroštva naprej, ne ustreza vedno resnici. Vendar veliko ljudi verjame, kar vidijo na televiziji, kar se jim pripoveduje o World Trade Centru, o nastanku AIDS in o učinkovitem delovanju kemoterapije ter cepljenja. Ali ste bili kdaj tam zunaj? Mislim dejansko...Čisto sam z nahrbtnikom ali kovčkom v Singapur, Atene, Dallas, Kairo ali v pragozd na Yucatanu, Sydney, Jakarto ali New York- ne mislim poslovno potovanje, temveč kot pustolovščino. Ven iz virtualne navidezne resničnosti interneta, knjig, televizije ali radia v realnost, v življenje, tja, kjer se resnično odvija.

Ne? Jaz pa. In ravno tam- na vseh mojih potovanjih počez po svetu in v neštetih pogovorih z

ljudmi, o katerih niste nikoli slišali v medijih - sem izvedel stvari, ki mi niso samo spremenile mojega svetovnega nazora, temveč izterjale tudi spremembo mojega ravnanja in načina življenja.

Ali niste nikoli pomislili, zakaj morate za vse, kar z delom trudoma zaslužite, plačati davke in pristojbine? In kako to, da po drugi strani pa obstaja nekaj družin, ki so si na primer nabrale zlata po celem svetu in so iz tega napravile monopol? Ravno tako z diamanti ali drugimi surovinami. Družine, ki so davno tega enostavno razglasile deželo za svojo in od takrat tam kopljejo, dokler je kaj ... In vi dobrovernež plačujete pridno še naprej vaše davke in se jezite zaradi nesposobnosti naših politikov. Včasih so na Japonskem taki politiki napravili harakiri, če so se osramotili. Danes pa dobijo pokojnino ali pa visoko mesto pri nekem koncernu.

Čuden svet, ali ne? In vi ste v njem.....

Tudi jaz, in zaradi tega bo še veselo na zemlji. Ker se vsi niso vdali, niso obupali in preprosto sprejeli. So tudi taki ljudje, ki odprejo svoja usta ali pa napišejo in ti v svojem osebнем življenju delajo na sebi in se spreminjajo; Ker le če se sam spremeniš, se spremeni tudi svet!

Ali se niste nikoli vprašali, zakaj delujete v svojem poklicu in se niste izselili kot vaši predniki? Zakaj želite napraviti kariero – ker sami tako zares želite ali pa da bi s tem ugajali vašemu očetu, družini ali okolju?

Vprašajte se: Kdo sem JAZ, kaj JAZ želim? Kaj pravijo moji občutki, kaj bi najraje delal in kaj mi pravi moja »dobra« vzgoja? Poklic, ki ga imam danes, ga imam zato, ker sem ga zares hotel – torej sem se odločil zanj čisto zavestno - ali pa ker ni bilo nič drugega, ker mi ni nič boljšega padlo na misel oziroma ker je tako zahtevala družinska tradicija?

Iskreno in globoko razmislite o tem!

(Tu si lahko dovolite miselni počitek, knjiga vam ne bo zbežala. Nihče drug seje (verjetno) ne bo dotaknil. ..).

Vendar nazaj k knjigi: Menite, daje naslov izzivalen?

Pravilno! Hočem vas izzvati (tako kot mene samega), da bi ugotovil, če je vaš svetovni nazor, vaš pogled na stvari in dogajanja v vašem življenju zgrajen na vaših lastnih življenjskih izkušnjah ali pa ste nepreverjeno prevzeli nasvete staršev, zgodovinskih knjig, učiteljev in masovnih medijev. Rad bi vas izzval, da bi izprašali vaše lastne življenje..

Zakaj?

Ker bi rad, da potegnete iz vašega življenja najboljše, kar je le mogoče, in da boste na koncu, upajmo, zares srečni- z vami in vašim življenjem. Kako boste to storili, boste sami določili, vendar pa vam mehanizme- če jih še ne poznate -lahko posredujem in razložim. In zraven tudi nekaj nasvetov, kako te mehanizme pravilno uporabiti.

Pustite mi, da vas še malo izzivam:

Kako to da obstaja okoli tristo družin, ki so nabrale več denarja kot pa preostalo človeštvo? Kako to daje življenje tako »nepravično«?

Eden ali drugi si bo mogoče postavil naslednja vprašanja: Zakaj pravzaprav nisem eden od članov teh družin? Zakaj sem si poiskal za to življenje na zemlji preprosto družino srednjega razreda ali pa celo zelo revne življenjske okoliščine?

Kako to, da mi ni nikoli nihče odgovoril na ta vprašanja? Kako to da se počutim, kot da me je tudi cerkev pustila na cedilu? Zakaj se naj počutim kot grešnik, čeprav nisem nikoli nikomur storil ničesar žalega? Za kaj naj bom potem kriv?

Za menoj je medtem tudi tečaj posta, avtogenega treninga, sem meditiral in šel na romanje po Jakobovi poti, molim že desetletja očenaš- in vendar se nič ne spreminja. In bogati sveta brezskrbno živijo, imajo velikanske vile, najlepše športne avtomobile, lastna letala, so zdravi, zdravijo jih najboljši zdravniki... in Jaz?

To vendar ne more biti res!

Tukaj nekaj ne more biti prav. Eni lažejo in varajo ter živijo v luksuzu, jaz pa, ki se stalno opozarjam, da ne bi komu napravil škode, ki se zavzema za zdravo okolje in živali, jaz lezem in boleham skozi življenje.

Zakaj je temu tako?

ZAKAJ?

Zakajste zdaj vzeli v roke knjigo? Ali zares samo iz radovednosti? Dobro - torej ste radovedni. Ali boste še vedno radovedni, če gre za druge svetovne nazore, za drug pogled, mogoče celo za sprejetje načina pogleda tistega, kije tako bogat in mogočen – enega od teh najbogatejših ljudi na svetu? Ali se zares hočete potopiti v te miselne tokove in razumeti, kako misli in kaj verjame- kako misli o uspehu in dobitkih? Hočete vedeti, v katerega boga verjame in če gre na kolena pred njim ter je ponižen, kot vi včasih? Ali pa tega mogoče ne dela?

Kako je s pripravljenostjo, da bi sprejeli tudi stališče nasprotnika – mogoče vašega soseda, s katerim se prepirate – ali pa vašega pogodbenega partnerja v službi? Kako je z vašo konkurenco? Imate vedno prav, drugi pa ne?

Kako daleč gre vaša radovednost? Če ste cerkveni kristjan, potem vas vprašam, če ste toliko radovedni, da bi obiskali skrivne arhive v Vatikanu in ugotovili, kaj dejansko je z vašo vero? Če je vse objavljeno o življenju in družini Jezusa, potem ne bi bilo treba ničesar skrivati. Ste dovolj radovedni, da bi postavili na kocko vse, v kar ste desetletja verjeli in bili s tem zadovoljni? To, česar ste se vedno trdno držali in kar vam je bilo ponujeno ter kar se je bilo treba naučiti na pamet?

Kako pa je z judovsko religijo? Zakaj je tam skrivni nauk- kabala? Če pa so vendar vsi Judi med seboj enaki, zakaj se potem pred maso vernikov skriva skrivne znanosti? Kakšne so to skrivnosti?

Kaj je z islamom? Zakaj so sufiji znotraj islama »boljši« muslimani, in zakaj so sposobni delati »čudeže«, normalni muslimani pa ne? Kaj vedo sufiji, kar ne ve normalni vernik? In kako je z derviši? Tudi ti so skozi stoletja ohranili skrivno znanje in ga posredujejo naprej le posvečenim. Če pripadate islamu, vas vprašam, ali ne bi tudi vi radi vedeli, kakšne skrivnosti imajo najvišji derviši?

Ali bi bili pripravljeni, nekaj v vašem življenju dati za to, nekaj opustiti in na podlagi tega spremeniti, da bi dosegli to znanje? Ali bi bili zares pripravljeni postaviti pod vprašaj vaš star svetovni nazor, in ga spremeniti, če se izkaže za pomanjkljivega ali nepopolnega?

Ali pa drugače: Vzemimo, da ste bankir ali nekdanji študent gospodarstva in financ, ki se je

uspešno izšolal v sedanjem finančnem kot tudi obrestno obrestnem sistemu. Ste dovolj radovedni, da bi enkrat spoznali drugačen denarni sistem, ki mogoče deluje popolnoma drugače in je celo veliko bolj uspešen, ter bi pri tem razvrednotil vse vaše dosedanje z muko pridobljeno znanje?

No, če želite na vsa zgornja vprašanja imeti par ključnih odgovorov, če bi končno radi bili v vašem življenju uspešni, zdravi in pozitivno gledali v prihodnost, potem pa seveda obstaja možnost za to.

Sledite le mojim besedam v tej knjigi in opazujte sami sebe, kaj sem in tja pravi vaša duša- če z večanjem števila prebranih strani raste vaše čustvo, vaš pogum, vaša pripravljenost za tveganje, vaše veselje, ker ste vzeli življenje v svoje roke, ker sami izzivate življenje, in da pri tem končno najdete sami sebe.

K temu vam bo pripomogla knjiga, ki jo držite v rokah. Ker nekaj se lahko s tem izvrstno: postaviti na glavo stare svetovne nazore! To sem dokazal z mojimi predhodnimi publikacijami. . Kaj pa je z mojo sposobnostjo, da vam pomagam pri gradnji novega svetovnega nazora, ki temelji na dejstvih in predvsem na vaših lastnih doživetjih in življenjskih izkušnjah- matrici, s katero boste do konca življenja sposobni sami pravilno oceniti situacije, spoznati in pogumno sprejemati svoje lastne odločitve?

Ker za to gre danes: postati neodvisen – neodvisen od politične doktrine, cenzuriranega pisanja zgodovine, statusa, organizacije ali stranke, neodvisen od mnenja staršev in vaše skupnosti -, na kratko, biti prost, prosto odločati in se prosto razvijati- končno!

To je namreč moj namen in namen te knjige: pomagati vam, da postanete prosti in sami vodite svoje življenje- vseeno, če to komu ugaja ali ne!

Saj kar dobo zveni, mar ne? Skoraj prelepo, da bi bilo res...? Saj ste že večkrat hoteli za seboj pustiti vso kramo, tradicije prejšnjih generacij, politično »pravilno« blebetanje in mnenje drugih? Kaj niste hoteli enkrat že pokazati drugim? Pokazati, kaj tiči v vas? Vendar pa ste to vedno znova iz kakršnega koli razloga opustili ali preložili in spet preložili in še danes prelagate ...?

Nikoli, prijatelj moj, nikoli. Nikoli ni prepozno. Danes je najboljši dan, da ustvarite nekaj novega, in pri tem vam bom pomagal.

Pod pogojem seveda, da ignorirate moj nasvet, da daste roke stran od te knjige, in se končno počutite poklicanega za mojstrstvo- krojiti vaše lastno življenje in ga vzeti v svoje roke. Stran od odvisnosti medicincev, znanstvenikov, verskih organizacij, strank, nogometnih društev in stran od odvisnosti starih obveznosti in – kot govori vedež – stran s staro karmo! (karma se sliši podobno k t krama!). Edino, kar od vas »zahtevam«, je, da opustite vaša trdna stališča in sledite čustvom vašega srca. Samo to -nič drugega. Najslabše, kar se vam lahko zgodi, je, da ob koncu knjige pomislite: *»Ah, ko je le ne bi vzeli v roke.«*

Temu pa ne verjamem. Kako izgleda? Ste pripravljeni? Potem mi sledite k vprašanju ...

ČEMU?

Čemu ta knjiga?

V zadnjih desetih letih je prišlo v deželi in po celem svetu do pretresa. Na tržišču je izšlo veliko število razsvetljevalnih knjig, ki obravnavajo tematiko političnega ozadja (nekateri so zaradi prepovedi tudi kaj hitro izginile); knjige, ki pojasnjujejo, da vse ne drži, s čimer nas politiki in masovni mediji pitajo in kažejo, da desetletja dolgemu pranju možganov (šolske, znanstvene in verske knjige) ni treba ostati zasidrano v naših glavah. Tudi internet igra bistveno vlogo pri alternativnem pridobivanju in razširjanju informacij.

Poglejmo primer *11. septembra*: Komaj kdo še verjame uradni varianti, ki so nam jo skoraj hipnotično skušali vcepiti. Če na primer govorimo o uradnem pojasnilu ameriške vlade za vkorakanje v Irak, lahko slišimo le smeh, in če omenimo vpeljavo evra, se obrazi vseh zmračijo ...

Ljudje se prebujajo in se počasi čedalje redkeje pustijo nalagati. Preverjajo se zgodovinske knjige, fotografije o pristanku na luni ravno tako in kvantna fizika je že ovrгла skoraj celotne do zdaj obstoječe znanstvene veje- veljajo za zastarele hipoteze.

Čas za spremembo miselnosti!

In vendarle- zdaj pridem k mojim osebnim razlogom-, čeprav je vse več ljudi vse bolj poučenih o ozadjih dogodkov in se učijo razmišljati po principu »*Qui bono?*« (lat.: »*Komu koristi?*«), učijo se več izpraševati- in ne več preprosto ponavljati, kot je bolj udobno -, sem moral ugotoviti, da je le zelo malo ljudem uspelo in uspeva, te informacije in nov način miselnosti smiselno vključiti v njihovo življenje.

Tako smo zdaj spoznali, da igrajo skrivne lože zelo pomembno vlogo v svetovni politiki in da so naši politiki več ali manj samo lutke; izvedeli smo, da človek oziroma njegova duša pride na zemljo ne samo enkrat, temveč vedno znova, da bi se tukaj učil, hodil v ene vrste šolo. In zavedli smo se, da vendarle obstaja življenje »*tam zunaj*«, da je vplivalo ne samo v preteklosti, temveč vpliva na nas tudi danes (matrica ...).

Izvedeli smo, da božični in velikonočni prazniki nimajo nič skupnega z Jezusom, temveč z naravnimi cikli (že pri starih Germanih), da sta Mojzes in faraon Ehnaton ena in ista oseba in da se na človeške možgane lahko vpliva z nizkimi valovnimi frekvencami in, in, in...

Kaj pa naj delamo s tem znanjem? Kako naj ga vgradimo v naše lastno življenje? Kaj to pomeni zame osebno?

Dejansko je vendar tako, da se veliko ljudi, ki se ukvarjajo s takimi in podobnimi temami, ki eksperimentirajo s svojo prehrano in kritično gledajo na šolsko medicino – torej taki, ki so odprti za novosti in tudi pripravljeni iti po alternativnih poteh -, spotika v lastnem vsakdanjiku. Zelo malo jih je, ki jim uspe, takšno znanje konstruktivno uporabiti v njihovem življenju. Nekaterim se v njihovem okolju le posmehujejo ali jih celo razžalostijo oziroma naletijo na nerazumevanje. Drugi se z drobcami znanja, ki so jih ujeli, gredo misijonarje in s tem zapravijo še zadnje prijatelje ...

Večina njih nima dovolj denarja; morajo izvajati delo, ki jim ne ugaja; počutijo se pod pritiskom in zato so vse drugo, razen da z obema nogama trdno stojijo na tleh.

To vendar ne more biti tako, ali pač?

Še slabše – in to je to, kar me je končno pripravilo do tega, da znova začnem pisati – je pomanjkanje ljubezni in brezsrčnosti ravno tistih, ki menijo, da morajo iti po novih poteh. Po eni strani pojasnjujejo, kako so pomembne verige luči in meditacije ali molitve za mir na svetu, v istem času pa so v sporu s tastom, se kregajo z najemnikom stanovanja, se ne razumejo s kolegi na delovnem mestu in počasi sami postanejo fanatiki.

Mnogi vedoželjneži, ki so informacije deloma pobrali na internetu (in cele noči presedijo pred ekranom...), niso v stanju spoznati celoten koncept, velik objektivni način pogleda, temveč pobirajo posamezne aspekte iz predstavljenih slik in te potem vgradijo v njihov dosednji pogled na svet.

Intako pride potem, da eden izbere temo *obrestni sistem*, naslednji *prosto energijo*, tretji naše *okolje* ali *novi svetovni red* ali *iluminati*, drugi temo *nezemljani*, nadaljnji Nemce rajha, patriarhat, Vatikan, prerokbe o tretji svetovni vojni ali *prostozidarske lože*. Izbrano temo potem enostransko spremljajo in istočasno naredijo nekoga za krivca vsega, na katerega *kažejo s prstom in katerega se prikaže kot krivega za njihovo lastno zavoženo življenje in njihovo lastno nezmožnost*. To pomeni, da *večina raje kaže s prsta na druge-na hudobne*, ker sami so seveda na *dobri strani* -, nočejo pa pomesti pred lastnimi pragom! In s tem ste definitivno zgrešili vaš življenjski cilj.

Kajti: »Nič ni kaj dobrega, razen če se to delal«

Ali pa: »Po njenih sadovih jo boste spoznali!«

Dramatično je, da večina ljudi išče krivca zunaj, ki je odgovoren za njegove mučne okoliščine, njegovo finančno stisko, njegovo zdravstveno *stanje ali družinske danosti in tako išče zunaj tudi rešitve — država mora to urediti*, zdravstveni sistem, novo cepivo ali socialni sistem, mogoče celo OZN.

To je tudi slika ki nam jo sugerira država ali mediji, namreč da živimo v čisto zunanem svetu. Duh- izza materije delujoče, ljubezen, intuicija, duša, božansko – se negira to je vse lanski sneg praznoverje, fantazija, miselna želja.

In ravno to je tisto, kar razlikuje »posvečenega« od površinskega človeka – ateista ali materialista- ker ta ni seznanjen z *mehanizmi življenja ste se poniževati in živa o življenj velikih bogatih* in mogočnih.

Glede na to deli skrite mehanizme življenja na dve kvaliteti:

1. šibkosti, ki se jih lahko uporabi zoper nadaljnji razvoj človeka, in
2. moči, ki obdarijo človeka duhovno in z neomejenim uspehom, če se jih uporabljajo zavestno.

V knjigi »Pogum za moč« (avtor Jordis von Lohausen) najdemo »deset pravil kitajskega mojstra in s ki so stara že 2500 let in, ki na to kažejo, da so vedno bili ljudje, ki so preučevali šibkosti človeka in te izrabljali. Če poznamo skrite mehanizme življenja- v naslednjem primeru negativne – potem je tudi verjetno, da se jih da uporabiti sebi v korist:

1. ----- razkroji kar je dobrega v deželi vaši sovražnikov;
2. zasmehuj njihove bogove in blati vse šege in navade;
3. spodkopaj z vsemi sredstvi ugled njihovih vodilnih slojev; vpletaj jih, kjer je mogoče, v temne posle in jih v pravem trenutku prepusti sramoti;
4. širi spor in neenotnost med državljani;
5. spodbadaj mladino zoper starejše;

6. oviraj na vsak način delo oblasti;
7. povsod imej svoje ogleduhe in
8. ne boj se sodelovanja tu di z najnižji in najresnejšimi kreaturami;
9. Moti, kjer je možno izobraževanje in oskrbo sovražnih vojaških sil; spodkopaj njihovo disciplino in z mlačno glasbo ohromi njihovo voljo za boj, pošlji v njihov tabor lahka dekleta in pusti da razpad pripeljejo do konca;
- 10.----- ne varčuj niti z obljubami niti z denarjem ali darili, ker vse to prinaša bogate obresti.

Deset pravil je bilo zagotovo temelj za mnoge vladarje pri uresničevanju njihovih političnih ciljev. Dele tega najdemo tudi v »*Testamentu Petra Velikega*«, v dokumentih bavarskih iluminatov ali pa pri Machiavelliju. Da bi razumeli, kaj se dogaja v politiki, moramo preučevati Machiavellija. Niccolo Machiavelli (1469-1527) je bil genialni italijanski politik in zgodovinar, ki je v svoji knjigi »Knez« raziskoval predvsem vzroke politične nemoči v njegovem času v Italiji. Opisuje vladarja, *čigar že samo ravnanje je o lasti željno lastnik m ora po njegove vedno poskusiti* ustvariti nasprotujoče strani -leve in desne skupine, ki se med sabo zaposlujejo, tako da ljudstvo pri njem kot oblastniku ali »sistemu« išče varnost in zavetje.

To bi lahko bile paralele k trenutnemu s strani masovnih medijev razširjenemu strahu pred terorističnimi napadi. Pri kom išče *državljan* varstvo? In če *grožnja dozdevno ostaja po celem svet pri kom* išče svetovno prebivalstvo varstvo? Vendar več o tem v poglavju o novem svetovnem redu... Kar zadeva pozitivne aspekte in mehanizme življenja, jih bom podrobneje razložil v knjigi.

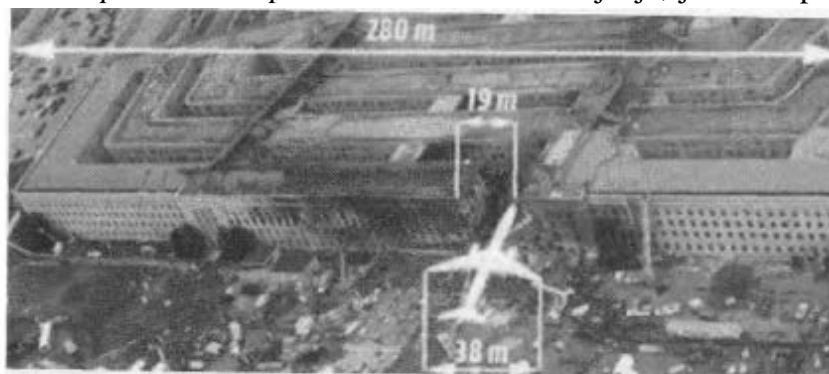

Abb. 2:

Das Loch im Pentagon ist genau 19 m breit. Das Flugzeug, das dort angeblich hineingeflogen ist, ist aber 38 m breit. Wieso blieb das Gebäude an den Stellen, an denen die Tragflächen hätten auftreffen müssen, unversehrt? Vergleiche dazu untere Abbildung.

Abb. 3:

Wir sehen deutlich: Das Gebäude ist dort, wo die Tragflächen hätten aufprallen müssen, unbeschädigt. Wie ist das möglich? Und: Wir sehen keine Trümmerteile - Fahrwerk oder Flügelteile und auch keine Leichen vor dem Pentagon; sogar der Rasen ist unversehrt. Muß ich Ihnen sagen, was das zu bedeuten hat, oder sind Sie mutig genug, die „verbotene Wahrheit“ selbst zu denken?

KDOR NE VPRAŠA, OSTAJA NEVEDEN!

Povrnimo se še enkrat k že postavljeni vprašanju, če ste namreč že kdaj pomislili, kako je mogoče da okoli tristo družin na svetu lahko kontrolira preostali svet preko svojega vpliva in kapitala. Kaj je tisto, kar je napravilo te ljudi za bogataše? Kako to da niste eden od njih? Je bilo življenje nepravilno do vas? Je bog nepravilno razdelil? Ali pa imajo ti krogi vedenje o stvareh, ki so vam do danes ostale skrite?

En del te uganke bomo razrešili v knjigi. Kako to znam in od kod to vem? Ne samo da sem dolga leta pisal o teh krogih, temveč sem večkrat srečeval *ljudi ki so delali za te tristo družin predvsem* pa ... in zdaj pride: Imam zelo zanimivega prijatelja, o komur bom poročal pozneje in ki me je od otroštva podpiral pri *te da se raziskoval življenje* in se poučil o teh postopkih!

V tej knjigi gre na splošno za skrivnosti. Obstaja ogromno znanja, ki se *zadržuje pred kolektiva – tako do ni kot tudi »dobri«*. Eni to *zadržujejo da ne bi ogrozilo njihovih ciljev in njihovega stremljenja po vladavini sveta radi zadržujejo, da ne bi stvari še dodatno poslabšali*, ker vsi rabi svoj čas-tudi soočenje z informacijami.

Primerjajmo to s starši, ki pred otroki skrivajo *ostre nože ne da bi bili noži sami po sebi slabi vendar bi si naj en otrok lahko sam sebe poškodoval*.

Podobno je tudi z resnico in informacijami. Tudi te se lahko uporabijo kot orožje *tako so v zgodovini in or a ije na eno a zadržali oziroma razširili da bi sprožili vojno vplivali nanjo ali pa jo končali*.

Vzemimo dva primera:

Bitka pri Waterloo:

Bankirska družina Rothschild je imela odločilni vpliv na evropsko politiko 18. in 19. stoletja.

Do leta 1815 se je Nathan Rothschild,...- eden od petih sinov ustanovitelja bank Mayerja Amschela Rothschilda povzpel do finančno najmočnejšega bankirja vse Anglije.

Rothschildi so že svoj čas zgradili skoraj popolni vohunski in kurirski sistem po celi Evropi, ki se je zelo obnesel predvsem med Napoleonovimi vojnami. Svoje agente, ki so zbirali informacije, so imeli v vseh strateško pomembnih glavnih mestih in trgovskih središčih. Avtor Des Griffin razlaga: Rothschildove kočije so ga/opirate po deželnih cestah, Rothschildove ladje so jadrle čez Rokavski preliv, Rothschildovi agenti so se gibali kot švigajoče sence po cestah v mestu. Prenašali so gotovino, vrednostne papirje, pisma in novice. Predvsem novice- najnovejše, ekskluzivne novice, ki so se poudarjeno uporabile na akcijskih in blagovno terminskih borzah.

Dne 20. junija 1815 je Nathan Rothschild prejel od enega svojih agentov zaupno poročilo o nadaljevanju vojne. Nathan se je nato po najhitrejši poti podal v London. Ko je prišel na londonsko borzo, je s prodajo vseh svojih Consul-akcij preslepil borzo, češ da je Anglija izgubila vojno. Novica se je razširila kot ogenj: *»Rothschild ve.«* - *»Wellington je izgubil Waterloo!«* Med večino akcionarjev je zavladala panika, da bodo vse izgubili, zato so hitro prodali svoje Consul-akcije. Ko je po nekaj urah padla vrednost ene akcije na pet centov glede na dolar, je ducat Rothschildovih agentov na drugi strani borze skoraj zastonj pokupilo vse Consul-akcije. *o njihove poraz* so

Francozi i meli velike težave, da bi se spet spravili

na noge, in so leta 1817 sklenili nemajhno kreditno pogodbo z ugledno francosko banko

Ouvrard in z znanimi bankirji Baring Brothers iz Londona. Rothschildom so se izognili. Eno leto pozneje je Francija znova rabila kredit in je spet obšla Rothschilde. To jim seveda ni bilo pogodu. Poskusili so vse, da bi vplivali na francosko vlado, da bi dobili posel- vendar zaman. Francoski aristokrati, ki so bili ponosni na svojo eleganco in višje poreklo, so videli v Rothschildih le kmete- povzpeticke, ki jim je treba pokazati, kje je njihovo mesto.

Dne 5. novembra 1818 se je zgodilo nekaj nepričakovanega. Potem ko se je tečaj francoskih vladnih posojil stalno dvigal, je začel nenadoma neustavljivo padati. Na dvoru Ludvika XVIII. je vladala napeta atmosfera. Edini, ki v tem *čas niso bili žalostni in so se celo smehljali*, so bili bratje Rothschild, Kalmann in Jakob. Ta dva. sta oktobra 1818 s svojimi neomejenimi zalogami in s pomočjo svojih agentov kupila velikanske vsote francoskih vladnih posojil, ki so jih izdali njihovi tekmeci Ouvrard in Baring Brothers. S tem se je posojilni tečaj dvignil. Dne 5. novembra 1818 so dali velike količine posojilnih papirjev na odprti trg v evropskih trgovskih središčih *in s tem na trgu sprožili paniko*.

Slika se je takoj spremenila in Rothschildi so postali v Franciji »številka ena«. Zdaj so pridobili polno pozornost francoskega dvora in to ne samo pri denarnih zadevah. V Parizu je bančna hiša Rothschild po porazu Francozov močno razširila svoj vpliv na vladno dogajanje Francije, in tudi v Londonu je imel Nathan Rothschild preko »Bank of England« direkten vpliv na britanski parlament. Pri tem primeru spoznamo veličino *škode, ki jo lahko sproži na ena zadržana informacija - v tem primeru na borzo in s tem posredno tudi na vlado države*

Drugi primer izberimo za spoznanje, kako se lahko *zadržana zaupna informacija pora in na en sprožitve vojne*

Pearl Harbor

Naj vas na kratko spomnim: Ameriški predsednik Roosevelt je takrat Japonce izzval na začetek vojne s tem, ko je 26. novembra 1941 postavil vojni ultimatum, v katerem je zahteval, da Japonci umaknejo svojo vojsko iz *Indokine in Kitajske Mandžurije*.

To je zgodovinsko dejstvo, vendar dobro varovana skrivnost. Rooseveltov vojni ultimatum je bil namenoma prikrit ameriškemu kongresu do časa po napadu na Pearl Harbor. Vsi so si bili enotni, da Japoncem ne preostane nič drugega kot vojna. Japonci sami so storili skoraj vse, da bi preprečili vojno z ZDA. Princ Kenoye, japonski veleposlanik v ZDA, je večkrat prosil, da bi se v Washingtonu ali Honolulu sestal z Rooseveltom, da bi našla alternativo. Pozneje je bil celo pripravljen, da sprejme ameriške zahteve, da bi se tako izognili vojni, toda Roosevelt je večkrat zavrnil pogovor z njim, saj je bila *vojna z Japonsko že dolgo načrtovana*- tako kot prej z Nemčijo.

Istočasno je Roosevelt pojasnil ameriškemu ljudstvu:

»Medtem ko govorim vam materam in očetom, vam še enkrat dajem zagotovilo. To sem rekel že prej in bom vedno znova rekel: Vašefante ne bom pošiljali v katere koli tuje vojne.«

Da bodo Japonci najprej napadli Pearl Harbor, je bilo ameriški vojski znano že prej iz več virov:

1. Ameriški poslanec v Tokiu Joseph Grew je pisal v pismu Rooseveltu 27. januarja 1941, da bo v primeru vojne med Japonsko in ZDA prvi cilj napada Pearl Harbor.

2. Član kongresa Dies je predsedniku Rooseveltu avgusta 1941 predal poleg sporočila, da bo cilj napada Pearl Harbor, tudi strateški načrt napada z zemljevidom. Prisilili so ga k molku.

3. *Poleg tega je tudi ameriški skrivni službi leta 1941 uspelo razvozlati diplomatsko in vojaško kodo Japoncev. Roosevelt in njegovi svetovalci so že vnaprej vedeli točen datum, uro in cilj napada.*

Al Bielek, eden od preživelih Philadelphia eksperimenta«, mi je septembra 1991 pripovedoval, da je bil tudi on takrat v vojski v Pearl Harboru, vendar so ga en teden pred napadom odpoklicali, ker naj bi pozneje delal z Nikolo Teslo na »Philadelphia-eksperimentu«. Takrat mu je bilo tudi rečeno, da so ga odpoklicali zaradi napada, ker naj bi bil predragocen, da bi tam umrl.

Pearl Harboru so o tem sporočili dve uri pred napadom in seveda ni bil nihče na to pripravljen. Vse je šlo neusmiljeno navzdol. To je bilo tisto, kar je Roosevelt hotel, kajti sedaj je lahko Japonce označil za »zahrbtne svinje« in ZDA mora na ta napad odgovoriti s povračilnimi ukrepi.

In uganite, kaj je rekel Georg W. Bush ob svojem prvem nagovoru ljudstvu po napadu na World Trade Center:» To je drugi Pearl Harbor!«.

Kaj je le hotel s tem povedati. ..? Vendar to za zdaj pustimo.

To sta bila dva primera iz resnične politike. Si lahko predstavljate, da obstajajo skrivnosti, ki zadevajo zgodovino nastanka človeka ali tehnologij, *ki so že razvite, vendar prikrite pred maso ljudi*, na primer motor na vodo ali pa motor z magnetnim delovanjem?

Niste nikoli slišali o tem? Potem vam bom pri tem malce pomagal. ..

Leta 1992 sem pol leta potoval po južni hemisferi Nova Zelandija, Avstralija in po Aziji) in sem v eni knjigarni na jugu Nove Zelandije naletel na *moža po imen Ross, ki me je vprašal, če bi hotel njemu in nekaj njegovim prijateljem pripovedovati o mojih izkušnjah in raziskovanjih o zaupnih orožnih razvojnih raziskavah v Nemčiji (leteči krožnik in je vodil Kreis krožek Dunedin je imel stik tu di z drugimi NLP-skupinami na Novi Zelandiji*. Spontano sem pristal na to. Naslednji dan me je poklical, *da naj bi šel v Invercargill, najbolj južnega otoka Nove Zelandije*, k enemu prijatelju, pri katerem se enkrat na teden srečuje majhen krog za to zainteresiranih ljudi.

Ko sem tistega večera poročal o vseh mojih raziskovanjih, je gostitelj menil s poučnimi besedami: »*Vam Nemcem so pa dobro oprali možgane.*« Izjava, ki je takrat sploh nisem mogel razumeti, ker sem takrat še verjel, da smo Nemci po prenehanju nacionalsocializma najbolj *prosta država na svet*. S takim stališčem je bilo od tistega večera *naprej konec, ker me je mož peljal v en prostor, ki je bil od vrha do tal napolnjen s knjigami, videofilmi in audiokasetami, ki zadevajo le stvari, ki »uradno« ne obstajajo*. Povedal mi je, da so skoraj vse te knjige v Nemčiji prepovedane. Med njimi so knjige o nemškem razvoju na področju antigravitacije, skrivnosti o dozdevnem pristanku na luni, ozadje tretjega rajha, kritične knjige o temah prostozidarstva, o strupih v prehrabnih izdelkih, knjige o ljudeh, ki so se sami pozdravili smrtne bolezni, o prosti energiji, o votli zemlji in podzemnih bazah, o zunajzemeljskih stikih z vladami in še veliko več.

Ta večer je bil prisoten tudi neki gospod, ki me je naslednjega dne poklical in menil, da mi mora nekaj pokazati. Prišel je pome s svojim *avtomobilom in peljala sva se približno dve ri skozi gozd, podobnem džungli prispela sva do majhne hišice*. Rekel je, da nihče ne ve za to hišico in da jaz lahko tu najdem zatočišče, če bi se moral kdaj skrivati. Menil je tudi, če bi kdaj koli rad gradil leteči disk, to lahko storim tu. Čudna ponudba, sem takrat pomislil. Čudil sem se tudi *tem, da je ob vstop v hišo prižgal luč, čeprav ob hiši nisem nikjer videl električnega dovoda*. Na moje vprašanje glede tega me je prijel za roko in mi je, z besedami »*zdaj prideva k dejanskemu razlogu tega izleta*«, pokazal majhen stroj, ki je stal v kleti njegove hiše in oddajal brneči šum. Zaman sem iskal žice in stikalo oziroma vtikač, s katerim bi bil stroj povezan s tokom. Gospod mi je razložil, daje to magnetni konverter, ki sam proizvaja elektriko in so ga le enkrat samkrat aktivirali z impulzom, namreč na začetku, ko so konverter postavili na *določeno mesto*. Ta imp lz se sproži z enkratnim obratom koleščka ob strani konverterja. Ta stroj lahko dovaja elektriko za celo hišo in tudi za avto.

Dobri mož je bil Anglež po rodu, vendar je pobegnil iz Anglije na Novo Zelandijo. Zaradi

svoje iznajdbe, ki jo je poskušal ponuditi na angleškem tržišč, je zašel v hude težave – grozili so m celo s smrtjo -, tako da ni videl drugega izhoda, kot da se izseli in drži zaprta usta. Toliko o tehničnem področju.

Zdaj boste verjetno mislili: *»Fantastično, en tak magnetni motor. Če bi ga vgradil v mojo hišo, ne bi mi bilo nikoli več plačevati elektrike, Zastonj bi imel gretje in toplo vodo. Lahko bi si postavil v vrtu tudi rastlinjak, ki bi ga zastonj grel celo zimo in pridelal tudi svojo lastno hrano. Potem bi si kupil elektroavto in vgradil konverter, s čimer ne bi imel potem nobenih stroškov več za bencin, hkrati pa bi še varoval okolje. Če potem vse skupaj izračunam, kolikšen del moje plače gre za elektriko, vodo, bencin in hrano, mi potem ne bi bilo treba niti toliko delati... Lahko bi skupaj s prijateljem kupil odsluženi jet, ki bi ga predelali in leteli na luno in tako sami pogledali, kaj je res pri atmosferski zgodbi ...«*

Fantazija nima meja. Vse to postaja možno. V vaši evforiji pa niste pomislili na to, koliko milijonov ljudi po svetu bi ostalo brez dela – naftna industrija, avtomobilska industrija, monterji centralne kurjave, solarni tehniki... in, in, in.

Se zavedate, da bi potem služili moči, ki vedno hoče dobro in vendar ustvarja uničenje prožiti bi neomajno veliko gorja, mnogo ljudi vas bi sovražilo, ker ste uničili njihovo življenje. Vem, hoteli ste storiti le dobro...

Ne želim vas odtegniti od proste energije – nasprotno. Ta je naša prihodnost in bo nekega dne (čim prej tem bolje prišla na tržišče in obogatila in spremenila svet. Hotel sem le, da pomislite na to, da ima vse v življenju tudi svojo narobno stran. n včasih je pomembno, da sprejmemo tako odločitve, ki sicer nudi prednosti večini človeštva, istočasno pa lahko uniči druge, ki so povezani s staro tehnologijo, če ti ne začnejo drugače razmišljati in ravnati.

Podobno je bilo z računalniško tehnologijo. Vsem nam je olajšala življenje, istočasno pa je zaradi nje propadlo veliko poklicev in bo tudi v prihodnje vedno več ljudi brezposelnih. Pa bi se računalniku danes odpovedali?

To je zakon polarnosti.

S temi primeri bi vas rad ozavestil, da bomo na naši poti, vseeno po kateri gremo ali za katero se odločimo, vedno ljudem škodovali, ne glede na to kako idealistični, neškodljivi in nedolžni so bili naši vzgibi.

In tako postaja ena iznajdba – en majhen motorček -, ki sem ga smel odkriti v džungli, orožje, ki bo razgibalo milijone usod!

Razumete sedaj, kaj sem menil s tem, da je lahko vedenje o skrivnostih zelo nevarno in da se v svoji spontanosti za dobro stvar lahko napravi veliko škode in gorja, če se ne nauči, kako s tem ravnati.

Trdim, daje teh že omenjenih tristo družin tako bogatih in mogočnih, ker razpolagajo s skrivnim vedenjem – o nečem, ki se nahaja v zunanjem svetu, in o nečem, ki je skrito v notranjosti človeka-, kar je kolektivu namenoma in zavestno prikrito.

Naivni ljudje izjavljajo mogoče v svojih pogovorih, da danes ni nobenih skrivnosti več, da je svet raziskan in zgodovina zemlje odprta. Zakaj pa je potem po vsem svetu toliko skritih služb s tisoči sodelavcev? Zakaj skrite službe, če pa je vse na svetu razjasnjena in odprto?

Spominjam se pogovora z nekim intelektualcem, ki ne verjame niti v boga

niti hudiča – kaj šele v dušo, intuicijo in kozmične zakone. Vse to ni znanstveno dokazano in zato je kup izmišljotin.

Ko sem ga vprašal, *če ljubi svojo ženo, mi je to prepričano zagotovil. Jaz pa sem nasprotno zatrdil, da to ne drži, na kar je razpotegnil obraz in vzkipel.* Menil sem, da nekaj takega kot ljubezen ni obstaja, in da si to samo domišlja- saj ni nobenega znanstvenega dokaza za ljubezen- in sem ga prosil, da se naj vrne k dejstvu. Ljubezni ni, kajti kar ni znanstveno dokazljivo, ne more in ne sme biti.

Seveda sem mu potem pojasnil, da sem ga hotel samo izzvati in uporabiti njegovo trapasto argumentacijo na njem samem. Nato je priznal, da je tudi *on že imel nekaj slutenj, vendar pa si jih zaradi preobremenjenosti v glavi ni mogel razložiti...*

Tega mu niti ni treba. Vendar pa nekaj kar zavrniti, ker si takoj ne moreš pojasniti, tudi ni prav.

Tako je tudi s skrivnostmi. Razmislite: Obstaja več sto raziskovalnih inštitutov, ki nič drugega ne delajo, kot študirajo ljudi, njihove načine obnašanja, potrebe in navade. Samo v Evropi je nekaj inštitutov za psihološko vodenje vojn (na primer Tavistock Institut). Kaj mislite, da se zgodi z rezultati takih eksperimentov in raziskav? *Jih vržejo v koš ali pa jih posredujejo tistim, ki so te inštitute ustanovili in jih financirajo?*

In nismo spet pri bogatih in mogočnih?

Verjamete, da so mehanizmi *človeške miselnosti in življenja že davno razkriti?* To so, definitivno. In mehanizme seveda uporabljajo ti ljudje, ti magnati in monopolisti - v svojo korist in ravno tako v njihovo škodo.

Vprašanje je le, kako to da doslej niste nič vedeli in kaj boste zdaj storili s tem vedenjem?

Pa smo spet prišli do teme tega poglavja in sicer: Kaj mi pomaga vedenje, če ne vem, kako ga naj vključim *v moje osebno življenje*

Zato naj izvemo več *o skrivnostih življenja*

V mojih dosedanjih knjigah sem objavljал *pretežno negativne, grozeče in neprijetne skrivnosti življenja. Zato bom zdaj to popravil na drugi strani – prijetni, življenje sproščujoči in spodbujajoči.*

Saj to si pravzaprav vsi želimo srečo, zdravje, blagostanje, potovanja, mir.....

Tako je intudi mogoče je. Vendar pa spada nekaj zraven. Po eni strani pripravljenost spustiti nekaj novega v dosednji svetovni nazor, da bi si to lahko ogledali in ocenili, po drugi strani pa zaupanje, *da mi življenje lahko nudi še več, kot pa sem si do zdaj predstavljal, ker to je ...*

SVET POLN ČUDEŽOV!

Veliko ljudi, predvsem iz zahodnega sveta, ne verjame več v čudeže, čudijo pa se, če si zlomijo nogo, izgubijo delo, če jih zapusti njihov partner ali pa če se kdo zaleti v njihov avto.

To zaradi tega, ker se ne zanimajo za to, kaj življenje samo po sebi predstavlja. Spoznali so sicer poti, kako se prebijati skozi življenje, kaj pa je dejanski smisel življenja, zakaj so tu, kdo so bili prej in kaj jih čaka po fizičnem slovesu, tega ne vedo.

Najslabše pri tem dejstvu pa je, da velik del svetovnega prebivalstva nima pojma, zakaj so sploh tu in tudi ne razumejo mehanizmov življenja.

Naivnež bi pri tem zagotovo ugovarjal, da ni življenjskih mehanizmov, nobenih duhovnih zakonov, nobenega življenjskega načrta in nobenih čudežev.

Kako pa je potem s tistimi, ki hodijo po žerjavici? Kako to da gre skupina ljudi čez žerjavico, ne da bi si pri tem opekli stopal? Ti sicer s svojim prepričanjem ne predstavljajo gora, vendar pa z njim vsaj za nekaj časa razveljavijo naravne zakone. Osebo, ki gre bosa po meter dolgi poti iz žerjavice, ne da bi se opekla, je prej trener mentalno na to pripravil, da se ne bo opekla. Če je ta oseba o tem končno trdno prepričana, potem se dejansko ne bo opekla. Če pa se v njej dvigne majčkена iskrica dvoma, je vse zaman in oseba se bo opekla.

In kako to da lahko nekateri ljudje- celo pred kamero- zvijajo žlice in drug pribor samo z močjo misli, čeprav to menda- znanstveno dokazano- sploh ni mogoče?

In kaj je splacebo-učinkom?

Leta 2003 je bilo v različnih publikacijah (med njimi tudi v reviji Focus) objavljeno poročilo o medicinski študiji, pri kateri so pri polovici pacientov operirali meniskus na kolenu, pri drugi polovici pacientov, ki so jim sicer dali narkozo, pa so napravili le majhen rez v kožo, da bi bil videti kot operativni poseg. Pacientom o tem niso ničesar povedali. In kljub temu- oh, čudež- so tudi ne operirani pacienti uspešno ozdraveli!

V študiji je bilo to prikazano kot dokaz za placebo-efekt. In kaj je placebo-efekt? Nič drugega kot eden od temeljnih kozmičnih zakonov, uporabljen v praksi:

Duh obvladuje materijo!

Na območju Palestine je živel nekoč mlad mož, ki je rekel: »Vsakemu se dogaja po njegovem prepričanju (veri)«, kar pomeni približno isto.

Iz lastnih izkušenj vam lahko povem: Življenje je polno čudežev! In sami jih lahko ustvarjamo. 'Kako, vam bom razložil na naslednjih straneh in podal veliko nasvetov, kako te uporabiti v praksi, tudi v vašem življenju- takoj!

Dejansko pa sploh ni nobenih zaresnih »čudežev« – ali se zdaj čudite tej izjavi? -, temveč gre za preprosto in dosledno izvajanje kozmičnih zakonskih danosti, ki omogočajo take fenomene.

V naslednjih poglavjih vam bom poročal o nekaj skrajno nenavadnih, »čudežnih« osebah oziroma skupinah oseb. Njihovo »čudežno« delovanje nas bo popeljalo na področje življenja, ki ste ga najverjetneje do zdaj popolnoma izključili.

Izvedeli boste o dogodkih, ki se vam bodo zdeli neverjetni, vendar pa vam bom razložil, kako so lahko ti čudeži ne le možni, temveč jih lahko uporabite tudi vi sami in jih prenesete v vaše lastno življenje.

Zdaj pa bodimo malo konkretnější.

Gre za vprašanje, če »čudeži« obstajajo ali ne. Poglejmo, po mojem mnenju, najbolj zanimivo osebnost zadnjega tisočletja, kije verjetno napravila ravno tako veliko čudežev kot svetniki katere koli religije in dodatno k temu so jo povsod videvali – človeka, o katerem se lahko le čudite. To je....

GROF SAINT GERMAIN- mož, ki vse ve in nikoli ne umre!

Grof Saint Germain je v Britanski enciklopediji (Encyclopaedia Britannica) označen za slavnega pustolovca 18. stoletja, ki je bil znan po celi Evropi kot **»čudodelnik«**. O njegovem poreklu se ne ve nič natančnega, tudi njegova smrt je ovita v temino. Voltaire, cinik, na katerega se ni dalo zlahka napraviti vtisa, gaje Friedrichu Velikemu opisal kot

»moža, ki vse ve in nikoli ne umre!«

Če verjamemo pričam tistega časa, je živel na man ves o le in ri em koma kaj spremenil svoj videz.

Grof se je iznenada pojavil iz nič *delo in njegovo življenje so o a ale in ri e in* govorce o njegovih magičnih močeh. Imel naj bi okoli 80 psevdonimov in tudi ime Saint Germain naj ne bi bilo njegovo pravo ime.

V pogovoru z madam Pompadour, metreso francoskega kralja Ludvika XV. , je Saint Germain način življenja takratnega časa strnil v stavku: »Vse žene iščejo večno mladost in vsi moške kamen modrosti. Eni hočejo večno lepoto, drugi večno blagostanje.«

no i, ki so ro a doživeli, so menili, da je odkril oboje. Med drugim tudi njegovo dolgoživost. Friedrichu Velikemu je enkrat izjavil, daje odkril eliksir, ki lahko ogromno podaljša človeško življenje in da on sam živi že več kot dva tisoč let. Ob neki priložnosti pa je baronu von Alvenslebenu rekel: »Naravo držim v svojih rokah, in kot je bog ustvaril svet, lahko tudi jaz vse, kar hočem, pričaram iz nič.«

Ob neki drugi priložnosti ga je rija no namignil, da je mogoče starejši od Metuzalema ...

Abb. 4:
Der Graf von Saint Germain (*Heiliger Deutscher*). Diese Darstellung wurde 1783 von N. Thomas in Paris in Kupfer gestochen und befand sich ursprünglich im Besitz der Marquise von Urfe.

46

Poglejmo si njegove nastope po vrsti:

Prvič se je pojavil leta 1710, o čemur pričata komponist Jean-Philip Rameau in mlada grofinja Georga, ki sta ga obiskala kot moža, starega od 40 do 45 let. Naslednji dve desetletji ni o njem skoraj nič znanega, razen da je bil tesen zaupnik madam Pompadour in daje imel velik vpliv v Prastozidarskih ložah in drugih skritih zvezah tedanjega časa. **V takratnem času je bil duh, ki je vel in povezoval brate v ložah, drugačen kot danes.** Takrat se je skupaj našlo zelo veliko visokoduhovnih in spiritualno zainteresiranih ljudi, nasprotno današnjim mogočnejšem, ki so o mojem mnenju ubrali nasprotno smer.

Med letoma 1737 in 1742 se je Saint Germain mudil na dvoru perzijskega šaha, kjer si je *bržkone pridobil del svojega ogromnega znanja o diamantih*. Leta 1743 se je prikazal na dvoru kralja Ludvika XV. in postal slaven zaradi svojega velikega bogastva in svojih alkimističnih sposobnosti. On sam je o sebi trdil, da je našel *kamen modrosti* in da zna izdelovati diamante kot tudi, da je potoval po Himalaji in tam spoznal ljudi, »ki vse vedo.« Dodal je še, da *bi morali študirati v piramidah, kot je to on storil*«, da bi prišli na sled njegovi skrivnosti. Ravno tako je pripovedoval, da je potoval skozi vesolje. »Zelo dolgo sem letel skozi vesolje. Videl sem zemeljske krogle, ki so se vrtele okoli mene in svetove ob mojih nogah. Ob neki drugi priložnosti je povedal *Potoval sem skozi čas in se podzavestno nahajal v daljnih deželah*.«

Grof je bil tudi vizionarski- poročal je o iznajdbah v prihodnosti. Pripovedovali so, da se je pred pričami lahko napravil nevidnega in potem se spet iznenada pojavil kadarkoli in kjerkoli je to hotel.

Sodobniki – od imenovane madam Pompadour do nemškega filozofa Grimma – poudarjajo v svojih pismih in dnevnikih izrecni grofov talent za pripovedovanje zgodb in njegovo ogromno znanje o zgodovinskih podrobnostih. Njegove očarljive anekdote o Kleopatri, Ponciju Pilatu, Mariji Tudor, Henrik VIII. In Francu I., ki jih opisoval z vsemi barvitimi podrobnostmi z očmi resničnega očividca, so prepričale poslušalce, vključno Ludvika XV., daje dejansko govoril o svojih lastnih dogodivščinah.

Naši moderni psihiatri bi verjetno lahko poročali o podobnih primerih iz kartoteke svojih pacientov, toda razlika je v tem, da je Saint Germain na takratne ljudi napravil vtis s svojimi fizičnimi »čudeži« .

Nazaj k zgodovinskim dokumentom:

Leta 1744 je bil grof v Angliji zaprt zaradi vohunstva, vendar pa so ga po zaslišanju *spet spustili na prostost*. Leta 1745 do 1746 je živel kot princ na dunajskem dvoru in je bil »*zabaven in visoko nadarjen*«. Ne samo da so ga vedno opisovali kot zelo bogatega, temveč da je govoril poleg več evropskih jezikov tudi arabsko, orientalske in klasične jezike, izvrstno je igral na violino in klavir. Bil je vegetarijanec in je pil vino le *priložnostno*.

Med 1747 in 1756 je bil najmanj dvakrat v Indiji. Obstaja pismo, v katerem pravi, *da je pridobil znanje o topljivosti draguljev*.

Med 1757 in 1760 je pridobil vrhunec slave na dvoru Ludvika XV., pred katerim je povečal diamant ali pa jih razmnožil. *Tam so mu dali na razpolago laboratorij za njegove alkimistične eksperimente*. Grofica Georgy je bila takrat stara 70 let in je bila zelo presenečena, da je bil Saint Germain videti še vedno tak kot pri njunem srečanju pred petdesetimi leti.

Madam du Hausset ga je leta 1760 opisala tako: »*Videti je bil, kot da je star okoli petdeset let. Ni bil niti suh niti debel, imel je brežhibne manire, bil je pameten in oblačil se je preprosto vendar okusno. Na njegovih prstih, tobačni dozi in uri je imel najčistejše briljante. Diamanti na njegovih kolenih in sponki na čevljih so se vrednotiti na 200.000 frankov. V njegovih čipkah so se iskrili rubini izredne lepote...*«

Grofica se je spominjala, da ga je srečala pred petdesetimi leti leta 1710 v Benetkah, ko se je imenoval markiz Balletti, in je tako kot glasbenik Rameau, ki se je tega ravno tako spominjal, prisegla, daje bil zdaj videti mlajši.

V Versaillesu se je grof pojavil okoli leta 1757 in se je tam veselil izrednega vpliva. Njegov prost dostop ob vsakem času pri Ludviku XV. je zbudil spotiko pri francoskih dvornih svetnikih, kajti grofje s francoskim monarhom *preživel tudi veliko večerov*.

V letih 1760 do 1762 se je nenadoma pojavil v Holandiji, kjer se je poskušal pogajati o miru z Anglijo. Politiki in vladarji pa niso o tem hoteli ničesar slišati. Ludvik XV. ga je nato očitno pustil; kajti grof se je začasno umaknil v Holandijo, da bi tam nadaljeval s svojim delom. Tega leta je Voltaire pisal pruskemu kralju: »*Pravijo, da skrivnost miru pozna le neki gospod Saint Germain, ki je nekoč večerjal z očetimi koncilami. On je mož, ki sploh ne umre in vse ve*.«

Od leta 1762 do okoli 1773 so se po celi Evropi pojavljala poročila o njegovem znanstvenem in političnem udejstvovanju: »Nenavaden človek, ki lahko spreminja železo v kovino, katera je za delo zlatarjev vsaj toliko dobra in lepa kot zlato.«

V Benetkah je imel tovarno s sto delavci, kjer se je ukvarjal z izdelavo platna, ki je bil videti kot svila. Med leti 1774 in 1784, po smrti Ludvika XV. je zamen opozarjal Ludvika XVI. in Marijo Antoinetto pred »velikansko zaroto«, o kateri je izvedel iz krogov prostozidarjev in iluminatov.

Po tem je *večinoma živel v Nemčiji*. Neka priča trdi, da naj bi imel graf v tem času 60 do 70 let. Tam se naj bi skupaj s svojim učencem in pokroviteljem princem Karlom von Hessen Kassel angažiral v krogih prostozidarjev, rožnokrižarjev in templjarjev. Pri tem sta se oba ukvarjala s poskusi, »ki naj bi koristili celotnemu človeštvu«.

Več let je grof živel pri Karlu von Hessen Kassel v Nemčiji, ki ga je učil znanstvenih eksperimentov. Frideriku Velikemu je ponudil listo z različnimi kemičnimi postopki, »s pomočjo katerih bi, če bi jih ta monarh vzel resno, Nemčija lahko postala vodilna v industrijski revoluciji in gospodar Evrope.«

Abb. 5:
Der Graf von Saint Germain - hier in einem alchimistischen Labor zusammen mit zwei Klosterbrüdern.

50

Na dvoru Karla von Hessen-Kassel je grof prvič povedal, da je postal star. Dne 27. februarja 1784 je menda umrl na rokah dveh sobaric. Pogreb naj bi bil dne 2. marca 1784, kar je tudi vpisano v cerkvenem registru kraja Eckerförde. Ko pa so dneve zatem odprli krsto, je bila ta prazna!

Potem je sledil njegov s strani mnogih prič potrjen nastop na velikem srečanju okultistov dne 15. februarja 1785 v Wilhelmsbadu. Na srečanju so bili prostozidarji, iluminati kot tudi nekromanti in so razlagali različne pogoje lož. Tam se je pojavil v spremstvu slavnega italijanskega pustolovca in alkimista Cagliostro, dunajskega zdravnika Franza Mesmerja, ki je tudi utemeljitelj »Živalskega zdravljenja magnetizma ter francoskega pisatelja in filozofa Louis-Claude Saint Martina.

Od se je spet pretežno zadrževal v Franciji in opozoril plemstvo pred prihajajočo revolucijo. Vendar pa ga spet niso resno jemali. Leta 1789 je odpotoval na Švedsko, da bi kralja Gustava obvaroval pred možno boleznijo.

Ljudem, med katerimi se je gibal, se je zdel *poučen o notranjem pomenu življenja in* - ker je predvideval prihajajočo *revolucijo - jih je tolažil z upanjem na finosnovni svet – onostranstvo.*

Tako je prerokoval Mariji Antoinetti dan in uro njene smrti leta 1793. Kraljica sama je potrdila, da se ji je v celici prikazal grof z njegovim duhovnim telesom (astralnim telesom) in njeno dušo pripravil tako, da ji je *dal zagotovilo krasnega življenja v onostranstvu, kar ji je vtiloplemenito držo pred giljotino.*

Pozneje je kralj Gustav III. o tem pripovedoval svoji prijateljici in kronistki Madam d'Adhemar, ki je še vedno verjela, da je grof Saint Germain videti star 45 let in da jo bo še petkrat obiskal. Pozneje je sama potrdila, da se je tako tudi izpolnilo. Zadnjikrat je bilo to leta 1820 na večer umora vojvode de Berryja.

Tudi potem je bil vedno znova viden, predvsem v okultnih krogih, o čemur pa, koliko jaz vem, ni nobenih zapisov ali pa zelo malo. Leta 1821 *se je zadrževal na Dunaju in tam govoril z madam de Genlis.* Tudi leta 1836 - torej 52 let po njegovi »uradni smrti« - se je pojavil na pogrebu Karla von Hessen-Kassel, kjer ga je prepoznalo veliko oseb. Pogreba *se je udeležilo več tisoč ljudi.* Leta 1842 naj bi bil tesen prijatelj lorda Lyttona. Leta 1867 *se je udeležil srečanja Velike lože v Milanu in pozneje navdihnil Chopina in Čajkovskega.* In nazadnje je trdila slavna teozofinja dr. Annie Besant (naslednica Helene Blavatzky), da je srečala grofa prvič leta 1896.

Kdo je grof Saint Germain?

Od kod mu njegove vedenje o alkimističnih postopkih? Od kod izhaja njegove bogastvo? In kako to, da se ni staral ali vsaj ne bistveno, kar so potrdile številne priče?

Pri njegovi zgodbi se lahko prestavimo v filmskega junaka Highlanderja, ki ima vedno svoj mladi videz, čeprav se njegovi prijatelji skozi desetletja starajo.

Je nesmrten ali pa celo popotnik skozi čas? Razen njega samega, ne ve verjetno nihče. Dejstvo pa je, da je svoje poslušalce presenečal, ko je opisoval iznajdbe, ki so bile v 18. stoletju še neznane - *železnica in parnik. Od kod je vedel za to?*

Šele v tridesetih letih zadnjega stoletja je znova zazvenelo njegovo ime v mnogih ušesih. Pojavil se je nekemu Američanu na gori Mount Shasta v severni Kaliforniji vendar tako, da se je pred njegovimi očmi materializiral in pozneje na ta način tudi izginil. (To goro sem medtem obiskal štirikrat, večkrat prehodil in se pogovarjal z velike ljudi, vendar nihče ni vedel povedati kaj bolj konkretnega o Saint Germainu). Tem Američanu je Saint Germain potrdil, da je član »Bele bratovščine«. »Bela bratovščina« je po njegovih besedah skupina bitij višje dimenzije, ki nadzorujejo razvoj na našem planetu in podpirajo duše pri njihovem duhovnem izobraževanju.

Skrajno zanimivo pri pripovedi v obeh knjigah avtorja Godfreja Ray-a Kinga kateremu naj bi se Saint Germain prikazal na gori Mount Shasta, pa je predvsem to, da se dotikajo področja, ki sem ga obdelal v moji knjigi »Notranji svet« v obliki romana namreč tematike votle zemlje.

Po teoriji votlega sveta je zemlja votlo telo in ima -tu se podatki razhajajo -večji ali manjši prostor v centru, kjer prebivajo, in do katerega se pride preko dveh odprtih na severnem in južnem tečaju. Po tej teoriji je zemlja organizem (podoben celici, ki ima jedro), ki naj bi sredi votlega prostora ravno tako imel jedro v obliki centralnega sonca vsaj tako poročajo ljudje, ki naj bi tam že bili.

Zemlja sama diha in pri tem gibanju se tečaja odpirata in zapirata.

Eskimi iz različnih plemen so trdili, ko so jih polarni raziskovalci spraševali po njihovem poreklu, da prihajajo iz dežele, v kateri sonce nikoli ne zaide in pri tem pokazali proti severnemu tečaju. Polarni raziskovalci Scott, Peary, Amundsen, Nansen in Byrd so skladno poročali, da je nad 77 stopinj širine topleje, da se naenkrat znajdeš v morju s svežo vodo, in vsi

so ob določenem času videli dve sonci. Admiral Byrd celo trdi v njegovem slavnem dnevniku, da je prišel v zlato mesto, kjer se je srečal s kraljem in ljudstvom prastare civilizacije ter da so ga prijazno sprejeli.

Primanjkuje nam prostora, da bi bolj podrobno obdelali teorijo votlega sveta. Dejstvo *pa je, daje celotna zemlja preprežena z prastarimi tunelskimi sistemi, ki so bili nekoč bivalni in v katerih so našli stroje in druge artefakte. Jaz sam se že bil v takem sistemu tunelov, ki naj bi vodili do velikanskih podzemeljskih mest, v katerih menda še vedno prebivajo stare civilizacije. Tako sem v centralni Ameriki govoril z možem, ki ima dostop do teh mest in mi je povedal kar nekaj zanimivosti o prebivalcih teh mest.*

Leta 1989 sem imel pomembno doživetje. Takrat sem se nahajal v Sedoni, Arizona, zelo lepem, z rdečimi skalami obdanem mestecu, ki je okoli dve uri vožnje z avtom oddaljen od Phoenixa. To ni samo Meka duhovno zainteresiranih v ZDA, ampak hkrati tudi kraj, kamor se je naselilo veliko število milijonarjev – ali pa ga imajo za drugo bivališče.

Abb. 6:
Jan van Heising (links) in Brasilien auf der Suche nach Höhleneingängen - hier mit einheimischen Guides.

Abb. 7: Eine Darstellung, wie man sich die Hohlwelt vorstellen kann. Im Zentrum soll sich die Zentralsonne befinden, welche die Polarforscher gesehen haben wollen.

Abb. 8: Satelliten-Aufnahme (Apollo 16) von der Erde, auf der angeblich ein Loch erkennbar ist.

Na zahodnem koncu Sedone se nahaja dolina Boynton-Canyon. O tem kanjonu govori zgodba, ki mi jo je pripovedoval zdravilec iz plemena Lakota Sioux, ko smo opravljali ceremonijo v sosednji dolini. Poročal je o *času, ko so Indijance preganjali beli možje. Neki general njegovo ime sem, žal, pozabil je s svojo kompanijo zasledoval skupino Indijancev in jih pognal v Boynton-Canyon. Ker je ta kanjon brez izhoda, je general mislil, da bo tam Indijance zlahka ujel. Ko pa je pozneje s svojimi možmi prišel v dolino, tam Indijancev ni bilo. Zdravilec je poročal, da je v tem kanjonu vhod v tunel, ki pod zemljo vodi do Kalifornije, torej okoli tristo milj daleč. Ta tunel, je nadaljeval, niso napravili oni, temveč ga je zgradila druga prastara civilizacija. Indijancem ni dovoljeno, da bi se dotikali artefaktov, ki se nahajajo v tunelu, kaj šele da bi jih odnesli.*

Kar imajo Indijanci za »skrunitev svetega«, pa naj ne bi za ameriško vojsko predstavljalo nobenih ovir. Potem ko so v Boynton-Canyon zgradili ene vrste rekreacijsko območje z igrišči za tenis in možnostjo prenočitve, so se lotili tunelov. Radoveden, kot pač sem, sem se nekega dne z dvema prijateljicama podal na pot in smo plezali po okolici, vendar nas je en ranger odgnal. Nekaj dni pozneje sem spet srečal tega rangerja in začela sva se pogovarjati. Ko je zvedel, da sem Nemec, mi je povedal, da so tudi njegovi .stari starši prišli iz Nemčije in tako sem pri njem dobil eno točko zame. Klepetala sva o tem in onem, dokler se nisem dotaknil Boynton-Canyona. Priznal je, da se tam odvijajo čudne stvari. Odkrili so tunel, ki je tako velik, da se vojska vanj vozi s *kamioni in od tam odvaža neke stvari. Ljudje so videli v okolici nešteto NLP in tudi on sam je enkrat videl leteči disk, ki je letel direktno v goro- to je bilo malo naprej pri Bell Rocku.*

Ponoči, ko gre v patroljo, lahko sliši pod zemljo čudne šume kot delo strojev ...

Eno leto pozneje sem prek ameriškega generala, mojega prijatelja, srečal nekega gospoda iz CIA, ki je bil zraven v enoti, ki je delala v tunelu v Boynton-Canyon. Dejal je, da je bilo rekreacijsko območje le krinka, da bi tam lahko nemoteno delali. Našli so velikanske stroje iz kovine, ki na zemlji sploh ne obstaja in so jih odpeljali v *Area 51* na nadaljnje raziskave. Pokazal mi je sliko enega takega stroja, ki je izgledal kot sekstant, ki pa je imel premer štiri ali pet metrov. Malo me je spominjal na zvezdna vrata v filmu *Stargate*.

Mož je naprej pripovedoval, da so v tunelu vrtali naprej z velikanskimi vrtnimi stroji, ki jih je izdelala Rand-Corporation. Medtem so pod celimi ZDA zgradili sisteme tunelov in že podzemeljskih mest, ki se med seboj povezujejo z vlaki. Stare tunele predhodnih kultur povezujejo z novimi, je menil. Ta podzemeljska mesta so zgrajena na najvišji ravni in so namenjena svetovni eliti za primer globalne katastrofe e. On sam je že večkrat bil tam in dostop do tunelske mreže je v skoraj vseh velikih ameriških mestih - deloma z dvigali v velikih javnih poslopih. Ko si enkrat znotraj sistema, te nihče več ne sprašuje. Ta tunelski sistem je absolutno samozadosten. Tam so uporabili tehnologijo, ki že meji na znanstveno fantastiko. Izjave moža se skladajo z mojimi raziskavami v Avstraliji. Tam se južno od Ayers Rocka nahaja menda največje podzemeljsko vojaško območje na svetu – Pine Gap. Aprila 1992 sem intervjuiral v Sidneyu neko gospo, ki ne želi biti imenovana, ki je delala pri avstralskem čistilnem podjetju in je po njihovem naročilu prihajala v podzemeljsko letalsko oporišče Pine Gap povedala je kljub grožnji zelo visoke kazni, da je Pine Gap globok okoli 13 km, da deluje na temelju proste energije, da obstajajo podzemna jezera, viseči vlaki in da sami pridelujejo zelenjavo, sadje in tako naprej. Po uradnih informacijah lahko Pine Gap brez problemov preživi atomski napad.

In kot zahteva zakon resonance, sem tri tedne pozneje v kampu srečal moža iz britanske skrite službe, kije dve leti služil vojsko v Pine Gapu. Bil je po rodu Britanec in se je želel spet vrniti tja p pripovedoval je, daje videl stvari, ki so ga popolnoma osuple. Tega večera je že imel kar nekaj piva v sebi, ko mi je o tem govoril. Mrmral je nekaj o klonih človeka in kozmični tehnologiji. Ko sem ga hotel naslednje jutro bolj podrobno izprašati, je že izginil.

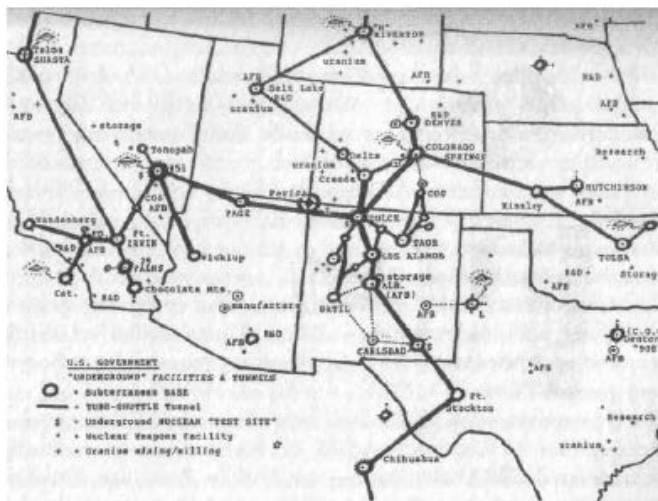

Abb. 9:
Eine Karte, die von einem Augenzeugen angefertigt wurde und die unterirdischen Städte im Westen der USA zeigt - laut William Hamilton.

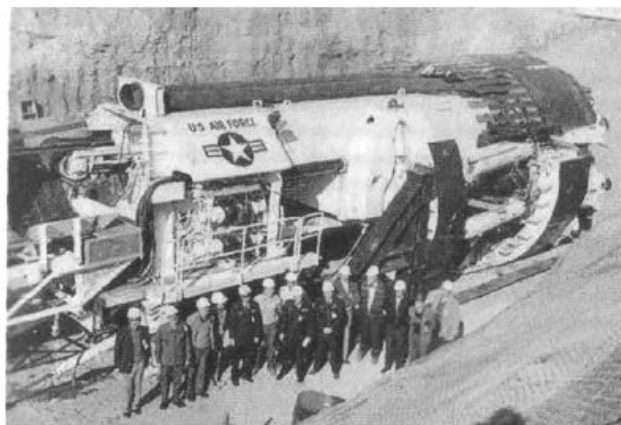

Abb. 10:
Mit nuklear angetriebenen Bohrmaschinen (US Patent Nr. 3.693.731) werden unter den USA (und auch weltweit) Tunnel gebohrt, die unterirdische Städte miteinander verbinden. Während des Bohrens entsteht eine derartige Hitze, daß das Gestein kurzfristig schmilzt und automatisch eine glasierte Tunnelwand hinterläßt. Die hier abgebildete bohrt jedoch noch auf die übliche Art.

58

Pa se spet povrnimo k našemu grofu Saint Germainu:

Ta je Američanu Godfre Raju Kingu zatrdil, da se zadržuje pretežno v takih tunnelskih sistemih in podzemeljskih območjih z računalniškimi napravami, s pomočjo katerih komunicira »z zavezniki na Veneri«!

Zanimivo, mar ne?

Ali ni šel tudi Jezus za tri dni v notranjost zemlje, potem ko so ga sneli s križa

Moj prijatelj Al Bielek, ki je tako kot njegov brat intudi njegov oče desetletja delal za ameriško skrito službo, se je ravno tako intenzivno ukvarjal z grofom in je trdno prepričan, da ta živi še danes in sicer v ... rdi, daje izvedel iz meni neznanega vira, da mora Saint Germain vsakih 65 let napraviti »pomlajevalno kuro«, ki naj bi trajala dva tedna. Po tem naj bi imel spet mir naslednjih 65 let.

Al Bielek sain o sebi pravi, da je bil med eksperimentom ameriške marine (US- NAVY) leta 1943- tako imenovani *Philadelphia-eksperiment*-, pri katerem naj bi ladja USS Eldridge postala nevidna za radarje, prestavljen v času. Al Bielek ne trdi samo, daje bil takrat prestavljen v času, temveč tudi, da so se šele po tem nesrečnem dogodku začela prava raziskovanja in da eksperimentirajo s potovanji skozi čas še danes.

To trditev bo eden ali drugi ocenil kot zelo tvegano. Dejstvo pa je, da je grof Saint Germain o sebi trdil nekaj podobnega. V publikaciji Petra Krassa o Saint Germainu sem našel zelo zanimivo epizodo. Sandra Grabow jo je našla v dnevniku iz leta 1618, ki ga je spisal neki deželni vojak. Ta je v dnevniku poročal o določenem gospodu Montsalveri-ju, o katerem se domneva, da je bil grof s svojimi številnimi psevdonimi. Citiram Petra Krassa: »Sodeč po dnevniku deželnega vojaka, je Montsalveri (alias Saint Germain?) nekega dne prišel v gostilno in tam vzbudil veliko pozornost med gosti s svojim nenavadnim nastopom in čudnimi izjavami. Dokler se gostilničarka ni mogla več zadržati in je hotela od tujca izvedeti: 'Ste mogoče čarodej?' Montsalveri se je moral ob tem naivnem vprašanju nasmehniti in je odgovoril: 'Imenujte to tako, gospa, vendar me ne boste našli na sejnih, trgih ali podobnih mestih. Mojo umetnost izvajam prosto profesionalno. Imenujte me Showman, Televizionar ali kot želite. Ime za to je zvok in dim...'

Kdor bi v današnjem času, polnem elektronskih in tiskovnih medijev tako odgovoril, tega bi zagotovo razumeli. Vendar pa je dnevnik tistega deželnega vojaka napisan pred 380 (!) leti in ta preprosti mož je srečal tega zagonetnega moža pred skoraj 400 leti! Kdo pa bi lahko že takrat uporabil besedico 'Televizionar'?

Vendar to še ni bilo vse, kar so osupli in zmedeni kmetje leta 1618 lahko slišali. Montsalveri je marsikaj poročal iz leta 2000. Če so mu kmetje verjeli ali pa so se le zabavali, ostane odprto. Nekateri od kmetov so vsekakor hoteli več izvedeti od čudnega obiskovalca: 'Povejte nam kaj iz vašega življenja', in mož je to rad storil: 'Rad vam ustrežem, saj se je v par tisočletjih kar nekaj tega nabralo.'

Tako je Montsalveri pripovedoval o vozovih, ki se -ne da bi jih vlekli konji- z lastno močjo lahko divje hitro gibljejo naprej; o vozilih, ki se lahko z lastno močjo dvignejo v zrak in potem letijo v določene smeri. Poročal je o strojih, ki lahko izvajajo samostojne miselne procese.

»Vendar Montsalveriju še ni bilo dovolj. Komaj je končal s svojimi fantastičnimi pripovedmi, je prosil začudene kmete, da podpišejo nek pergament. Vendar ne z navadno peresno cevko. Neznanec je nenadoma potegnil iz žepa majhno stvarco s trščico in okoli stoječe povabil, da vzamejo to pisalno napravo: 'Pišite s tem – je iz leta 2000!'

Eden za drugim so želeno napravili. Montsalveri se jim je zahvalil in trščico zopet spravil v svoj žep- in naslednji trenutek izginil brez sledu. Kot bi se v zemljo pogreznil. Tisti vojaki, ki so stali okoli pripovedovalca zgodb, so ga obupano iskali. Preiskali so vse kotičke v gostilni in čeprav so se še tako trudili, neznanca ni bilo; kot da je izpuhtel v zrak«

Tako je poročilo po Petru Krassa.

Prej o menjenega Ala Bieleka, ki trdi, da obstaja skrivni projekt v ZDA – Montauk-Projekt –pri katerem ljudi pošiljajo skozi čas, pogosto zasmehujejo zaradi njegovih izjav. Ko pa beremo take zapise, kot je ta iz *dnevnika deželnega vojaka*, potem pa zgleda, da le mora biti nekaj več pri tej stvari, kot pa bi menili na prvi pogled.

Dobri mož, ki se je izdajal kot Montsalveri, se je pojavil leta 1618, uporabljal besede Showman in Televizionar, pripovedoval o računalnikih in je imel s seboj pisalno napravo iz leta 2000 – bodisi kemični svinčnik, svinčnik ali tintni svinčnik. In vse to je dokumentirano z dnevnikom, ki še danes obstaja.

Je bil ta človek, pri katerem gre najverjetneje za grofa Saint Germaina, popotnik skozi čas?

Saint Germain sam nam nakazuje v tej smeri z njegovo izjavo: *»Potujem skozi čas in se nezavedoma nahajam v daljnih deželah.«*

Še bolj razburljivo pa se bere poročilo slavnega francoskega filozofa Voltaira. Iz Voltairovega zadnjega pisma grofu Saint Germainu z dne 6. junija 1761 (z njim se je pred *tem že dolgo dopisoval*) preberemo naslednje nadvse revolucionarne vrstice:

»Odgovarjam na Vaše pismo, gospod, ki ste mi ga pisali v aprilu, kjer mi razkrivate strašne skrivnosti, vključno z najhujšo od vseh skrivnosti, ki za starega moža, kot sem jaz, sploh lahko obstaja- ura smrti. Hvala Germain,

Vaše dolgo potovanje skozi čas razsvetljuje moje prijateljstvo do Vas, do trenutka, ko se bodo Vaša razkritja izpolnila približno sredi 20. stoletja. Govoreče slike so darilo za čas, ki mi še preostane, vendar pa bi Vas lahko Vaša čudovita mehanska leta/na naprava spet pripeljala nazaj k meni. Adijo, moj prijatelj.

Voltaire, kraljevi plemič.«

Na kakšne strašne skrivnosti je grof mislil? Na prvo in drugo svetovno vojno, atomsko bombo na Hiroshima in Nagasaki, priprave na *Nov svetovni red*?

Mnogo bolj zanimiva pa je pripomba *»Vaše dolgo potovanje skozi čas«*. Je Saint Germain dejansko popotnik skozi čas? Kaj je zaupal Voltairu? In kaj so *»govoreče slike«*? Je Saint Germain dal Voltairu video-igrice na baterije; ali pa Laptop na solarni pogon z leksikonom na CD-Rom-u. Peter Krassa domneva, da gre za normalno gramofonsko ploščo – mogoče

gramofon na ročni pogon – ker še ni bilo električnega toka, ki ga stereo -naprava ali televizija rabi. Jaz pa menim, da gramofonska plošča ni

»govoreča SLIKA«.

In kaj je »mehanska letalna naprava«- in to v letu 1761? Uradno sta prvi let izpeljala brata Wright leta 1904. Gre pri grofovi letalni napravi za navadno letalo ali pa mogoče nekaj drugega?

Veliko odprtih vprašanj, na katere bomo mogoče pozneje dobili odgovor. Obstaja pa še en nadaljnji, zanimiv in ravno tako spektakularen dogodek, tokrat iz leta 1914, v katerega bi bil tudi lahko vpleten grof Saint Germain. Gre za doživetja zgornje bavarskega mizarskega mojstra Andreasa Rilla. Kot 33-letnega so ga leta 1914, na začetku prve svetovne vojne, vpoklicali k vojakom in ga poslali na fronto na Vogeze. Kot Andreas Rill tako so bili tudi vsi ostali vojaki trdno prepričani, da se bo vojna končala *najpozneje do božiča* - vendar je bilo čisto drugače. V dveh pismih, ki so bili takrat znani kot *vojna pisma*, je Andreas Rill pisal svoji družini 24. in 30. avgusta 4, da je srečal nenavadnega tujca, ki mu je poročal o čudnih stvareh. Tega moža je Rillov poročnik prijel kot civilista na vojaški fronti pri Metz in mu niso pustili pobegniti, ker so ga imeli za vohuna. Kot se je kmalu izkazalo, je neznanec obvladal veliko jezikov in se je pogovarjal z vojniki nemško in francosko. Predvsem pa je zbegal vojake z njegovimi prerokbami o prihodnosti, ki pa so se njegovim poslušalcem zdele neverjetne. Smejali so se izjavam tujca in ga označili za »spinada« (za človeka, ki se mu blede).

Iz Rillovega prvega pisma z dne 24.8.1914 izvemo naslednje:

»Ko bi Vi vedeli, kaj nas vse čaka, bi še danes odvrgli orožje, vendar pa mi seveda ne smemo verjeti, da nekaj vemo o svetu. Vojna je za Nemčijo izgubljena, potem pride revolucija, vendar ne bo prišlo do izbruha, ker eden gre in drugi pride. In postali bomo bogati; vsi postanejo milijonarji (inflacija v dvajsetih letih; vse pripombe v oklepajih so moje) in toliko denarja bo, da ga bodo metali skozi okno in nihče ga ne bo več pobral. Vojna se nadaljuje pod strogim nadzorom in ljudem ne gre slabo, toda niso zadovoljni.«

Da naj bi Nemci izgubili prvo svetovno vojno, Andreas Rill, ki je pisal pisma, niti ni hotel verjeti. Tudi druge izjave so se mu zdele sumljive. Piše: »...Prišel bo mož (Hitler) iz nižje stopnje in bo v Nemčiji napravil vse enako, in ljudje ne smejo nič več govoriti, in sicer s tako strogostjo, da nam požene strah v kosti. Tajemlje ljudem več, kot daje, in kaznuje ljudi na grozovit način, ker v tem času izgubi pravica svojo pravico, in veliko je bahačev in prevarantov. Ljudje postajajo revnejši, ne da bi to sploh opazili. Vsak dan so novi zakoni in mnogi bodo zaradi tega marsikaj doživeli ali pa celo umrli. Ta čas se začne okoli 1932 in vse se vrti po diktatu enega moža. Potem pride čas 1938.

Ljudstva bodo napadena in oborožuje se na vojno. Vojna (druga svetovna vojna) se slabo konča za tega moža in njegove pripadnike. Ljudstvo vstane z vojniki, ker se odkrije cela lumparija. V tem času se ne sprejme nobene funkcije ali podobno, vse se izobesi ali pa obesi pod vrata ali pa pritrdi na okenski križ. Odkrivajo se nečloveške stvari. Ljudje so zelo revni in elegantnih oblek ni več. Ljudje so veseli, če se lahko oblečejo v vreče. (povojni čas). Tudi zmagovalci ne dobijo ničesar. Nemčija je raztrgana in nastopi novi mož (Adenauer), ki vodi novo Nemčijo in jo spravlja gor. Kdor ima potem najbolj pridno

ljudstvo, dobi vladarstvo sveta. Anglija postane najrevnejša država v Evropi, ker je Nemčija najbolj pridno ljudstvo na svetu. <<

In v drugem pismu z dne 30.8.1914 piše: »V letnem številu 4 in 5 (1945) se bo Nemčijo pritiskalo z vseh stran, in drugo svetovno dogajanje je končano, in mož izgine, nihče ne ve kam (Je Hitler zares umrl v Berlinu?), in ljudstvo stoji tu in se ga še ropa in uničuje do neskončnosti, toda tudi sovražniki med seboj ne strinjajo. Temni bodo vodili, ljudstva bodo pomirjali z veliko obljubami, zmagovalci pridejo na isto kot premaganci.

V Nemčiji pridejo potem vlade, toda ne morejo izpeljati svojega cilja (družite-- petdesetih letih), ker se njihov namen vedno znova prepereči. Mož in znak (Hitler kljukasti križ) izginejo in nihče ne ve kam (obstajajo vojaška poročila, da naj bi Hitlerja srečali v južni Ameriki), toda prekletstvo znotraj ostaja. Ljudje moralno tonejo 1 globlje in postajajo slabši. Stiska postaja vse večja in zahteva veliko žrtev. Luciferji se poslužujejo celo vsemogočih izgovorov in religij, da bi odvalili krivdo za hudičev zločin Vendarpa je ljudem vseeno, saj v tem času dober človek skoraj ne more več obstajati se ga zatira in uničuje.

Potem se ljudje sami dvignejo eden proti drugemu, kajti sovraštvo in nevoščljiv. rasteta kot trava, in se vse bolj približujejo dnu. Zasedbene sile se ločijo in odidejo z nagrabljenim plenom oropanega, kar jim prinese tudi še zelo veliko nesreče.«

»In nesreča tretjega svetovnega dogajanja (tretja svetovna vojna) se začne. Rus napade južno Nemčijo. Ampak samo kratek čas, in prekletim ljudem se pokaže, da obstaja, ki temu dogajanju naredi konec. V tem času se bodo dogajale strahote in nič bo pomagalo ljudem, kajti ti ljudje so predaleč prišli in ne pridejo več nazaj, ker niso poslušali opozorila. Potem bodo ljudje, ki so še tu, mirni.«

In naprej: »...med njimi bo zavladala bojazen in strah, kajti zdaj imajo čas premisliti iz tega potegniti nauk, kar prej niso hoteli. Na koncu tega hudičevega časa bodo pr prepričani zmagovalci k premaganim po nasvet in pomoč, ker je tudi njihova usoda tež. Kajti vse leži na tleh kot pošast ... Kdo ve, če bomo do takrat še živeli, in ni za verjeti. pišem samo zato, da boste videli, kaj vse je rekel, in od otroka pa ta čas ne doživi nobeden.

Kajti pri tretjem dogajanju bo Rusija vpadla v Nemčijo in gore bodo pljuvale ogenj Rusi bodo vse vojne naprave pustili. Do Donave in Inna bo vse zravnano z zemljo. Rt bodo tako plitke, da mostov ne bodo rabili. Ob reki Isar se ljudem ne bo zgodilo hudega, med njimi bo le stiska in revščina. Slabi ljudje bodo uničeni, tako kot če poz. sneži, in tudi religija bo očiščena. Toda cerkev dobi slavo zmage.

V Rusiji bodo uničeni vsi oblastneži, in trupla tam ne bodo več pokopavali in ležijo tleh. Lakota in uničenje je v tej deželi kazen za njihove zločine ...«. In: »Rusija bo odb ker bo narava posredovala. V južni Nemčiji bo kraj, kjer bo nastopil dogodek. Kasneje pridejo ljudje z vsega sveta, da bi si ta kraj ogledali. Papež bo prisoten pri sklepanju miru. Pred tem pa mora še bežati, ker ga označijo za izdajalca. Pride v Koln, kjer samo ruševine, vse je uničeno.«

Še pred njegovo smrtjo leta 1958 je Andreas Rill rekel svojim sinovom glede tretje svetovne vojne: »Trajala bo le kratek čas. Jaz je ne bom več doživel, ampak vi, fantje mislite še name.«

O tretji svetovni vojni je rekel tudi, da bosta Anglija in Amerika zaposleni sami s seboj (terorizem, naravne katastrofe?).

In potem je še dodal: »Ko smo našega ujetega civilista na koncu še kar naprej silili k nadaljnjim napovedim, je ta le vedno znova menil: 'Ko bi vi vedeli, kaj imate pred seboj, bi debelo pogledali!'«

Je bil tudi ta preroški civilist grof Saint-Germain? Kdo ve? Vendar pa lahko o grofu trdimo, da mu je bilo vedno do tega, da podpira človeški razvoj – tako v tehničnem kot tudi duhovnem pogledu. Ker je bilo zelo težko njegovo ogromno znanje uveljavljati na cesarskih in kraljevskih dvorih- zaradi intrig na različnih dvorih in sebičnih monarhov -, se je odločil, da znanje zaupa različnim skrivnih ložam, predvsem rožnim križarjem. Vendar ni bil nobeden izmed njih. Posredoval jim je znanje, ki ga ti sicer ne bi nikoli dobili, v upanju, da bodo ti bolje in bolj konstruktivno ravnali z njim, kar pa ti tega niso storili. K temu se še vrnemo pozneje.

Dejstvo je, da so samo izjave, ki izhajajo direktno iz grofovih ust, prežete z modrostjo in njegovi nastopi so posejani s čudeži, da se postavlja vprašanje, od kod grofu Saint-Germainu vse to vedenje.

Poglejmo še en zelo zanimiv dokument, ki obstaja o grofu. Ko je grof leta 1788 obiskal različne lože, je

naletel tudi na premožnega knjižničarja Rudolpha Grifferja, ki je bil znan v ezoteričnih krogih na Dunaju, ter na ravno tako dobro situiranega kompanjona barona Lindena. Ko jim je grof Saint Germain predstavil presenetljive eksperimente orientalske znanosti in je prišla ura slovesa, je presenetil njegove gostitelje s še eno pokušnjo njegove znanja. Franz Graffer je pisal o tem v njegovih »Kleine Wiener Memoiren« (»Mali dunajski spomini«):

»Saint Germain je počasi prehajal v slovesno razpoloženje. Par sekund dolgo je bil tog, odrevenel kot kip; njegove sicer energične oči so bile brez leska in barve. Takoj nato je spet oživel njegovo celotno bitje. Z roko je napravil gib kot znak odpustitve, potem je spregovoril: 'Odhajam. Vzdržite se obiska. Enkrat me boste še videli. Jutri ponoči potujem; potrebujejo me v Konstantinoplu, potem v Angliji, kjer pripravljam dve iznajdbi, ki jih boste imeli v naslednjem stoletju: železnica in ladje na parni pogon. V Nemčiji jih bodo potrebovali, ker bodo letni časi počasi izostajali. Najprej pomlad, potem poletje. To je postopno prenehanje sveta! Vse to vidim. Astronomi in meteorologi ne vedo ničesar, verjemite mi. Morali bi študirati v piramidah, kot sem jaz. Proti koncu stoletja bom izginil iz Evrope in se podal v območje Himalaje. Moram počivati in si odpočiti. Vendar pa se bom v nekaj desetletjih zopet oglasil – v natančno 85 letih bodo ljudje spet usmerili name njihove poglede. Dobro živite, moji prijatelji. Rad vas imam!'«

Kaj nam je hotel grof povedati z njegovo izjavo, da »potuje v Himalajo, da bi se tam odpočil«, vam bom razložil v naslednjem poglavju.

Bodite radovedni na eno od naj nenavadnejših zgodb, ki ste jih sploh kdaj slišali. Tiho mi sledite, vendar pozorno skozi vrata, za katerimi se nam odpira nadaljnji skriti svet. Zdaj razkrivamo ...

SKRIVNOSTI HIMALAJE

Ogledali si bomo napete doživljaje ruskega očesnega zdravnika prof.dr.med. Ernsta Muldaševa, ki je svoje raziskave objavil v svoji knjigi »Tretje oko – spektakularna spoznanja o izvoru naše civilizacije« (leta 2001 izšla v nemškem jeziku).

Dr. Muldašev je očesni zdravnik in na svojem področju eden največjih korifej v Rusiji. Prepotoval je čez 40 dežel in letno opravi 300 do 400 kompliciranih očesnih operacij – torej je dobro prizemljen.

Ernst Muldašev je pred par leti naletel na zanimivo danost. In sicer ima *cornea* – *očesna roženica* pri vse ljudeh na svetu enako velikost, bodisi pri osebi, ki je velika 1,80 metra, bodisi pri otroku. Dejansko je to edini del človeškega telesa, ki je enako velik pri vseh ljudeh. Muldašev je delal raziskave na več kot tisoč ljudeh in ugotovil, da roženica raste samo do četrtega leta starosti in potem ostane naprej enako velika.

Muldašev je nadaljeval s svojimi raziskavami. Raziskal je možnost, da bi na podlagi predela med očmi iznašel diagnostični postopek za psihične kot tudi fizične bolezni in je opravil tovrstne raziskave pri okoli 1500 ljudeh. Izhajajoč iz dejstva, da tipajoči človeški pogled (kot skener) iz med očesnega predela odvzema geometrične informacije, je napravil fotografije tega predela (slika 11).

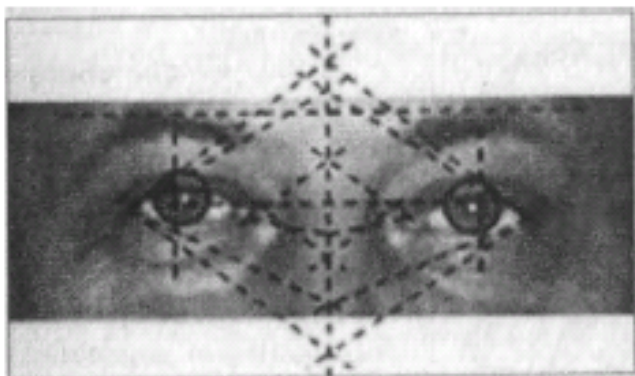

Abb. 11:
Die von Ernst Muldashev angewandten
augengeometrischen Parameter - basie-
rend auf der bei jedem Menschen gleich
großen Cornea.

S pomočjo računalniškega sistema, ki je ta predel predstavil na ekranu in lahko analiziral geometrične parametre, je nastal odločujoči preboj:

Gradeč na pri vseh ljudeh enako veliki *očesni roženici kot konstanti, je na5tal* diagnostični postopek, s katerim lahko Muldašev s pomočjo med očesnega predela določi ne samo psihično in fizično stanje osebe, temveč lahko rekonstruira tudi celotno glavo- velikost in obliko lobanje.

»Na podlagi materiala, zbranega na 1500 preiskanih ljudeh, smo ta princip izboljšali. Popolne natančnosti vsekakor nismo dosegli, ker smo našli 22 karakteristik očesne geometrije, medtem ko samo dve od njih predstavljata oba štirikotnika ...

Ker so osebni očesno geometrijski parametri povezani z geometrijskimi karakteristikami obraznih potez in celo z nekaterimi deli telesa, obstaja možnost rekonstrukcije zunanosti človeka na podlagi geometrijske karakteristike očesnega predela ...

Končno pa edina konstanta človeškega telesa – premer očesne roženice – leži na območju očesno geometrijske sheme kot kazalec za to, da ta predstavlja mersko enoto " očesni geometriji.« ..

Za praktično uporabo očesne geometrije se lahko predvidevajo naslednje možnosti:

1. identifikacija oseb;
2. rekonstrukcija zunanosti človeka;
3. določitev mentalne karakteristike osebnosti;
4. objektivna analiza čustev in občutij človeka;
5. diagnoza psihičnih in fizičnih bolezni;
6. ugotovitev nacionalnosti in
7. raziskovanje izvora človeštva

Na tej podlagi je Muldašev s svojimi sodelavci raziskoval naprej. Uspelo mu je jasno določiti ljudsko pripadnost oziroma raso tistega, čigar očesni predel so imeli pred seboj. V svoji knjigi natančno opisuje, kako so preučevali različne človeške rase in jih analizirali, da bi s pomočjo očesne geometrije dognali izvor človeštva.

Dr. Muldašev in njegovi sodelavci so raziskali vseh 35 znanih človeških ras (po A.Jarcho) in ugotovili naslednje: *»Skupaj so naše očesno geometrijske raziskave -poleg nekaterih nadaljnjih hipotez – pokazale, da se je človeštvo razvilo iz enega samega porekla, iz genov enega prednika in ene prednice. Nastalo je v Tibetu, potem pa se je razširilo po celem svetu.«*

Muldašev je torej že v začetku svojih raziskav prišel do spoznanja, da imajo vsi ljudje izvor v Tibetu. Gradeč na tej teoriji, je skupaj s svojimi sodelavci usmeril svojo pozornost na območje Himalaje. Prišli so do osupljivega spoznanja, ko je prijatelj Muldaševa fotografiral en par oči, naslikan na vseh tibetanskih templjih (slika 12).

Abb. 12:
Die ungewöhnlichen Augen auf den buddhistischen Tempeln in Nepal, Indien und Tibet.

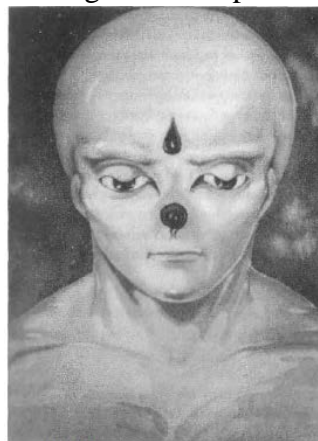

Abb. 13:
Der Kopf, wie er nach Muldashevs augengeometrischem Verfahren rekonstruiert wurde.

Še istega dne je Muldašev začel s pomočjo računalnika analizirati te oči po znanih parametrih in napravil rekonstrukcijo glave (slika 13). Dr. Muldašev tako opisuje svojo prvo analizo:

»Prvič, opazili smo, da manjka nosni koren, ki vedno obstaja pri sliki navadnih oči. Očemu priča manjkajoči nosni koren? Znano je, da pri današnjem človeku pokriva nosni koren notranji del vidnega polja. Zunaj znaša vidno polje 80 do 90 stopinj, znotraj pa 35 do 45 stopinj. Zato razpolaga današnji človek z binokularnim vidom (gledanje z dvema očesoma, pri čemer vidi volumen objekta in zazna oddaljenost do tega) v območju 35 do 45 stopinj, in ne 80 do 90 stopinj na vse strani. Ta neudobnost, ki jo povzroča nosni koren, podnevi ni bistvena, malo bolj pri umetni luči, pri svetlobi rdeče luči pa že precej moti, ker otežuje orientacijo v prostoru. Brez nosnega korena bi lahko ljudje v območju 80 do 90 stopinj binokularno videli na vse strani, kar bi olajšalo orientacijo v prostoru z rdečo lučjo.«

Muldašev se je glede na to vprašal, če je lastnik tega nenavadnega para oči živel v okolju, kjer je bil izpostavljen rdeči svetlobi?

Preučeval je stare zapise in našel pri Nostradamusu omembo, da je pretekla civilizacija *Atlantov živila v krvnordeči obarvanosti*: Nebo je bilo rdeče, drevesa so bila rdeče obarvana in tako naprej. Nostradamus je v svojem besedilu pojasnil, da je po tečajnem premiku prišlo tudi do premika zemeljske osi in s tem do drugačne barve neba. Torej predstavljajo oči na tibetanskih templjih oči človeka preteklega civilizacije – oči Atlanta!

Abb. 14:
Prof. Dr. Ernst Muldashev

Dr. Muldašev naprej:

»Drugič, pozornost nam je vzbudil neobičajni zgornji **lok** veke na očeh, ki so naslikane na templjih. Medtem ko imajo očesne veke današnjega človeka jasno obliko krožnega loka, so očesne veke na očeh s templjev v sredi poveznjene navzdol, kot da visijo čez očesna roženico.

O čem to priča? Predvsem o tem, da očesna reža pri zaprtih očeh ni popolnoma zaprta, ker to preprečuje v sredi poveznjena zgornja veka. V tem primeru lahko oči ohranijo periferno gledanje skozi stranska območja roženice. Vendar pa, ker manjka nosni koren in ima gledanje binokularni karakter v celotnem vidnem polju, vključno periferna območja, je lastnik teh nenavadnih oči v stanju gledati tudi z zaprtimi očmi.«

Še ena značilnost teh oči je osupla Muldaševa: »Navzdol in navznoter povlečeni očesni koti. To priča o močnejši proizvodnji solzne tekočine, kar je nujno potrebno za ohranitev očesne vlažnosti pri nepopolno zaprti očesni reži.«

Vendar kaj lahko pojasni nepopolno zaprtje oči in s tem povezano ohranitev orientacijskega gledanja?

Dr. Muldašev je našel za to edino pojasnilo: Potreba po zavarovanju občutljive očesne roženice pri hitrem plavanju pod vodo!

Od Nostradamusa je Muldašev izvedel o Atlantih, da so se ti lahko dolgo zadrževali pod vodo in da so imeli podvodne plantaže.

Dr. Muldašev pojasnjuje svoja nadaljnja razmišljanja:

»Tretjič, slike na tibetanskih templjih so imele namesto nosu narisana odprtina spira/ne oblike. Kaj je to? Če so Atlanti dejansko deloma živeli pod vodo, bi lahko ta spira/na odprtina predstavljala ene vrste ventilno diha/no odprtino. Podobne ventilne dihalne odprtine imajo morske živali (delfini, kiti in drugi) in take odprtine pomagajo (z razliko od običajnega nosu) zanesljivo preprečiti vstop vode v dihalne poti med bivanjem pod vodo.

Četrty: *Slike na tibetanskih templjih kažejo sredi nad očmi znak v obliki kapljice, približno tam, kjer si tudi indijske žene narišejo lepota piko. Ta znak v obliki kapljice najverjetneje predstavlja hipotetično 'tretje oko'.*

Znano je, da je nekdanj v starih časih tretje oko obstajalo pri ljudeh (o tem pričajo podatki iz embriologije). Pri današnjih ljudeh pa je ostal od tega le okrnec – epifiza. (češerika), skrit globoko v notranjosti možganov. Po splošnem mnenju naj bi bilo tretje oko organ človeške bioenergije (med drugim telepatije) in je lahko, po legendah, delalo čudeže- prenos misli, vplivanje na gravitacijo, zdravljenje bolezni in drugo.«

Zdaj pa se postavlja vprašanje, zakaj, v primeru da gre dejansko za oči Atlantov, ki so predstavljene na templjih, jih najdemo ravno v Tibetu?

Dr.Muldašev in njegovi sodelavci so ugotovili, zakaj. Podal bom strnjen povzetek iz njegove knjige.

S sliko (slika 13), ki jo je Muldašev rekonstruiral s pomočjo računalnika, so se odpravili na pot, na transhimalajsko ekspedicijo čez Indijo, Nepal do Tibeta. Srečali so se s predstavniki *različnih samostanov in doživljali presenečenja* enega za drugim: Namesto da bi pogledali nejeverno ali začudeno, ko so jim pokazali sliko, so vsi takoj vedeli, za koga gre – tako na primer indijski svami Daram, ki je takoj vprašal: *»Ali ste njegovo telo našli v gorah? - V morju?«*

Dr.Muldašev je moral kar naprej pojasnjevati, tudi drugim »posvečenim«, da so izdelali to sliko na podlagi geometričnih opazovanj omenjenega očesnega predela.

Na kratko, vsi učenjaki, ki so jih obiskali, so očitno vedeli, kdo je bitje, ki je predstavljeno na sliki, nihče pa ni hotel o tem kaj več povedati. Kar je končno dr.Muldašev- v povezavi z dodatnimi potovanji in številnimi pogovori- izvedel, pa je:

Bitje na sliki n ravno pravilno prestavljeno. To je bitje, ki ne pripada naši civilizaciji, temveč pretekli. Še pred svetovnimi poplavami so bile na zemlji visoke kulture -Atlanti in pred njimi Lemuri in pred temi še starejše. Lemuri, Atlanti in tudi majhno število ljudi naše civilizacije so sposobni stopiti v stanje zavesti, znano kot samadhi. Pri tem je *določena oseba zmožna po principu »Duh obvladuje materijo znižati presnovne procese* telesa na nič in na ta način telo konzervirati -podobno kot zimsko spanje pri živalih.

Po podatkih indijskega svamija to uspe, ker se meditirajoči nauči tako učinkovito *meditirati, da se biopolje poveže z vodo v organizmu*, in nanjo vpliva tako, da voda nato učinkuje na organizem. Samadhi je zato najvišja oblika meditacije.

Ko je telo enkrat v samadhi-stanju, je lahko tako konzervirano ne samo več _let, temveč tudi, tako trdijo učenjaki na Himalaji, več tisočletij, ne da bi pri tem oseba umrla. V samadhi-stanju se duša nahaja izven telesa, vendar pa je s srebrno vrstico povezana s fizičnim telesom. Srebrna vrstica, srebrno lesketajoči se energijski trak, je tako rekoč popkovina obeh teles. To lahko primerjamo z električnim vodom iz onostranstva k tostranstvu. (Ko človek umre, se srebrna vrstica *loči od materialnega telesa in življenjska energija se povleče nazaj. Tako kot pomeni prekinitev popkovine od matere rojstvo v fizično življenje, pomeni prekinitev srebrne vrstice od fizičnega telesa rojstvo v onostranstvo.*).

V samadhi-stanju se srebrna vrstica poljubno dolgo ohrani. V dolgotrajno samadhi- stanje se lahko vstopi pri temperaturi plus 4 stopinje, ki je v votlinah ali v vodi običajno konstantna.

S pomočjo samadhija lahko duša tako rekoč *znova oživi*. Če se duša spet vrne v telo, se oseba znova .prebudi iz samadhi-stanja in lahko naprej *normalno živi*. Če zdravnik pregleda osebo, ki se je podala v samadhi-stanje, - kot na primer Sri Ramakrishna – ugotovi njegovo fizično smrt. Ne more izmeriti utripa, ne more napraviti EKO in ne EEG. Telesna temperatura pade in telo zapade v okamnelo negibno stanje, pri čemur postane nenavadno trdo in mrzlo -podobno kot kamen.

Okamnelo negibno stanje je splošno veljaven pojem med verskimi znanstveniki, ki so študirali samadhi.

Dr.Muldašev je prepričan, da je prišel na sled veliki skrivnosti Himalaje, namreč, da s. v Samadhi-votlinah, ki so razporejene po tej gorski verigi, nahajajo bitja v samadhi-stanju *ki se tam, . že več sto tisoč let in tvorijo tako imenovani genski fond človeštva*. To pomeni če bi spet kdaj -kot takrat v času Atlantide - prišlo do uničenja zemeljske površine iJ iztrebljenja človeštva, se lahko ta bitja kadarkoli to hočejo, prebudijo in imajo n razpolago ne samo vedenje o preteklosti, ampak tudi neverjetne sposobnosti, kot SI teleportacija, telepatija itn.

Bitja, ki se nahajajo v votlinah, so tako rekoč varuhi starodavnega vedenja. Le malo ljudi oziroma družin ima dostop do teh votlin in že generacije skrbijo za bitja in jim smejo postavljati vprašanja. V votline same lahko gre le tisti, ki ga bitje spusti noter. Votlin same je izredno težko najti in so skrite človeškemu pogledu. V teh votlinah delujejo posebne, nam neznane in za človeka smrtne sile, ki bitja v samadhi-stanju varujejo pred vsiljivci. Tisti, ki pa le najde tak vhod v votlino in celo vanjo gre, se počuti čedalje bo: slabo do nezvesti. Če ne gre ven, umre.

Obstajajo posamezna poročila ljudi, katerim je bil dovoljen vstop na podlagi nujne prošnje. Neka legenda poroča naslednje:

»Ko je bila na primer v Indiji v 11. stoletju velika suša, se je indijski knez odločil, da bo obiskal sveto votlino, v kateri seje nahajal pomemben človek iz starodavnosti, in prosil za pomoč. V votlini je čakalo nanj veliko nevarnosti: kače, mistične in realne, dihal je zelo težko, na njegovo telo in duha so delovale neznane sile. V stanju meditacije je bilo knez omogočeno sporazumevati se z duhom velikega starega moža. Ko je ta spoznal, da im knez dobre namene in da prosi pomoč za ljudi, je dobil dovoljenje za vstop. Votlina je bila zelo velika, v njej je bilo 12 prostorov. V enem od teh prostorov je knez našel velikega starega človeka v samadhi-stanju, medtem ko je njegov duh lebdel poleg. Njegovo telo je bilo izsušeno, vendar je živel. Ta človek je bival že 1.600.000 let v votlini. Za špranj veliko je odprl oči. Indijski knez se je z njim začel pogovarjati v sanskrtu in prosil 2 pomoč. Izsušeni človek ga je razumel, kar je pokazal z očmi. Z očmi je pokazal na predmet, ki je visel na steni. To je bil mistični prstan. Indijski knez je vzel prstan in odšel proti izhodu. V drugem prostoru je videl še enega človeka v samadhi-stanju, sikhovskega kneza, ki se je podal v to stanje v petem stoletju in o katerem je znano, da se je v 1 stoletju iz samadhi-stanja vrnil v normalno življenje. Pri izhodu iz votline je knez naletel na osem kač. Ena od kač je spustila na mistični prstan kapljo svoje krvi. Ta kaplja se je dvignila v nebo in kmalu je začelo deževati. V isto votlino se je leta 1637 podal človek po imenu Devendra Lowndel, ki je še do danes tam v samadhi-stanju. Po tem ni nihče več šel v votlino.«

Neki Bonpo-lama, ki ga je Muldašev obiskal na to tematiko, je povedal naslednje: *»Jl severnem Tibetu je votlina, kjer se nahaja človek po imenu Maze Sai Dzjang že več stoletij v samadhi-stanju. Menihi iz samostanov na tem območju Tibeta ga redi obiskujejo. To niso nobeni posebni ljudje, temveč so navadni menihi. Za vstop ne rabi dovoljenja človeka v samadhi-stanju. Vstop ni nevaren. Treba je imeti le dobre namen. Ne sme pa se fotografirati ali govoriti - to bi bilo bogoskrunstvo!«*

Lama je nato dejal, da so v Tibetu zdaj Kitajci in da bi bilo zato zelo nevarno, če bi se podali tja. Na tem mestu se seveda takoj vprašam, kako to da so Kitajci tako močno zainteresirani za Tibet? Mogoče zaradi njegovih velikih skrivnosti?

Ko so Kitajci vpadli v Tibet, je veliko tibetanskih menihov med mučenjem potrdilo obstoj samadhi-votlin. Kitajci so preiskali mnogo votlin, da bi našli ljudi v samadhi-stanju in lame, ki so izbrale votline kot zadnje pribežališče.

Bonpo-lama je poročal dr. Muldaševu o naslednjem dogodku: Leta 1960 se je neki lama podal v votlino v samadhi-stanje in je bil v njej do leta 1964. Nečak Bonpo-lame in njegovi prijatelji so ga večkrat obiskali in so povedali, daje mož v okamnelo-negibnem stanju in da sedi v položaju Bude.

Kitajski komunisti so ga tam našli in ga odnesli v ječo. Tam se je telo lame spet počasi otoplilo in je oživel. Čas med 1964 in 1987 je prebil pod strogimi zaporniškimimi pogoji, potem pa je bil spuščen na prostost. O njegovi nadaljnji usodi se, žal, ne ve ničesar.

Seveda se postavlja vprašanje, kako so Kitajci lahko vdrlili v votline, če naj bi tam obstajala duhovna ovira?

Bonpo-lama je potrdil, da je duhovna moč ljudi, ki se podajo v samadhi-stanje in izhajajo iz naše civilizacije, veliko šibkejša od moči starodavnih Atlantov, in zato v marsikaterih primerih sploh ni varovalne sile ali pa je ta zelo šibka.

Pojasnil je, da je vse odvisno od razvoja tretjega očesa, ki je pri Atlantih seveda močno izraženo, medtem ko pri ljudeh današnje civilizacije ni razvito. Vendarle pa, tako lama, mu je znano, da so bila v votlini na jugu Tibeta videna nenavadno velika telesa, ki so jih Kitajci na vhodu v votlino

obesili. Mogoče varovalni ščit zaradi prevelikega števila vsiljivcev ni več zadostoval?

Po drugi strani pa je tudi znano, da je veliko *Kitajcev izgubilo življenje, ko s_o poskusili* vdreti v samadhi-votline, zaradi česar so se menda zdaj odpovedali vstopu v votline- iz strahu. Končno *želijo tudi oni živeti*.

Bonpo-lama je poročal tudi o samadhi-votlini na jugu Tibeta, na čigar vhodu so našli večje *število mrtvih kitajskih vojakov, ki so ležali z obrazi, spačenimi od bolečine*. Njihova telesa pa niso bila poškodovana. Umrli so zaradi psihične sile varovalnega ščita.

In pri eni drugi votlini, so poročali *prebivalci bližnjih vasi, so kitajski vojaki pritekli ven in kot nori tekali sem in tja, vpili ter se držali za glavo in trebuh*. Ti vojaki so potem umrli eden za drugim.

Muldaševu so na njegovih potovanjih pojasnili naslednje o preteklih civilizacijah (po številu menda 22): Te civilizacije so dosegle zelo visoko tehnokratsko raven, potem pa so jih izničili, bodisi s kozmičnimi katastrofami bodisi pa so se sami. S kozmičnimi katastrofami se je spremenilo tudi zemeljsko podnebje, zaradi česar so se tudi ljudje, ki so še ostali, spremenili v svojem videzu, ker so se morali prilagoditi novim danostim.

O civilizacijah pred Atlantido je znano le malo. (Tu bi lahko več pomagali spisi Rudolfa Steinerja in Helene Blavatzky. Znana je Hiperboreja, ki naj bi se nekoč nahajala tam, kjer je danes severni tečaj; potem je bila nekoč poseljena tudi Grenlandija; kraljestvo

MU je bilo tam kjer je danes Japonska; Lemurija pa v Pacifiku. Če domnevamo, da je *imela zemlja takrat drugo krožnico in tudi drugačno privlačno silo*, so tudi ljudje drugače izgledali -:- bili so večji in najverjetneje niso imeli take materialno-fizične oblike kot danes. *Živeli so v istem času kot dinozavri, na kar kažejo tudi različni artefakti.*)

Abb. 16:

Dieser fossilisierte Finger wurde ebenfalls in Texas gefunden, ist jedoch um etwa 20 Prozent größer als ein gewöhnlicher Daumen. Er stammt offenbar von einem Riesen und ist mehrere Millionen Jahre alt. Rechts daneben ist ein Röntgenbild des Fingers, bei dem kein Unterschied - außer der Größe - zu dem eines heute lebenden Menschen erkennbar ist.

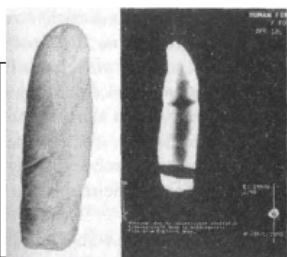

Abb. 15:

Geologisch-fossiles Dokument aus Glen Rose, Texas. Saurierfährten und riesige menschliche Fußspur nebeneinander! Wer hatte diese Fußabdrücke hinterlassen?

Abb. 17:

Der sogenannte „Hammer von Texas“ gehört zu den skurrilsten Funden der Erdgeschichte und besteht aus 96,6% Eisen, weshalb er nicht rostet. Eisen wird seit etwa 2000 v. Chr. verarbeitet - offiziell. Dieser Hammer ist aber 140 Millionen Jahre alt.

Abb. 18:

Röntgenaufnahmen (links) bestätigen, daß der Stahl keine chemischen Verunreinigungen oder Unregelmäßigkeiten aufweist.

Po Muldaševem mnenju so imeli prvi Lemuri štiri roke, bili so velikanski (do 20 metrov) in imeli so dva obraza, pri čemur je imel obraz zadaj razvito tretje oko. Poznejši *pa so bili že bolj podobni Atlantom - dve roki, en obraz in tretje oko se je že pomaknila v notranjost lobanje*.

Potomci Lemurov, ki jih Muldašev imenuje *Lemuro-Atlanti*, so bili tehnično zelo visoko razviti, poznali so vesoljske polete in živeli poleg Lemurov.

Kar zadeva izjav o Lemurih, sem osebno skeptičen- predvsem glede štirih rok in dveh obrazov. Dr.Muldašev se pri tem sklicuje na medijska poročila Helene Blavatzky.

Bolj konkretno pa že postaja pri otočnem kontinentu Atlantidi. Ta naj bi bil zelo velik kontinent, ki se je po etapah spuščal v morje. V času Atlantide in zaradi njenega položaja je bila klima zelo topla in vlažna, tudi rastlinstvo je bilo drugačno. Mnogo rastlin je uspevalo pod vodo in sami Atlanti so imeli amfibijske lastnosti (plavalne kožice med prsti in že prej povedane znake na obrazu).

Nebo je bilo takrat rdeče obarvano. Atlanti so razvili letalne naprave na neke vrste antigravitacijski pogon in se lahko primerjajo z današnjimi *letečimi krožniki*. Razpolagali so tudi z »usmerjeno psihično energijo« (telekineza), ki jim je omogočala z močjo misli manipulirati s predmeti; podobno kot Uri Geller in medialni otroci, ki sem jih obiskal na Havajih. Ti so sposobni samo z močjo svojih misli preoblikovati predmete ali pa jih dvigniti, da lebdiijo v zraku. Atlanti so uporabljali moč svojih misli za gradnjo; Gizeh- piramide se lahko označijo za enega od zadnjih atlantidskih monumentov. Vendar pa so Atlanti to svojo ogromno moč in vedenje o naravnih zakonih izrabljali tudi v destruktivni *obliki*. Z *genetskim križanjem so ustvarjali mešana bitja*, zatirali so dele prebivalstva, zato je na koncu prišlo do naravne katastrofe- velikanski poplavni val, kije zajel večinski del zemlje. Mesta so bila poplavljenjena in glavni del Atlantide se je potopil.

O tem kaj je izzvalo poplavni val, so v obstoječi literaturi različne variante- padec *nebesnega telesa*, *jedrsko orožje*, *napad zunajzemeljske civilizacije* ali pa vsakih 13.000 let ponavljajoči se premik zemeljskih tečajev.

Vsekakor je preživel en del Atlantov in se naselil v drugih predelih zemlje, Iger se je skozi tisočletja prilagajal novim pogojem in spremenil tudi svoj videz. Očitno pa so se nekateri Atlanti podali tudi v samadhi-stanje in do danes bivajo v svojih telesih. Mnogi Atlanti so šli v največje gore sveta, ker tam ne more priti do poplav in uničenja. Muldašev je izvedel, da mnogi Atlanti bivajo v samadhi-votlinah na Himalaji, drugi pa pod platojem v Gizi v Egiptu.

Tudi jaz sam vem za podobne zgodbe s Karpatov, vendar pa najbolj znane izhajajo z *Andov*. *Andi so prepreženi s tunelskimi sistemi, in kot sem že prej nakazal, sem na Yucatanu v Mehiki in tudi na Belizeju srečal ljudi, ki so potrdili, da so marsikatera podzemeljska mesta še danes naseljena*. Leta 1999 sem bil najprej v Peruju in Boliviji, leta 2001 skupaj s Stefanom Erdmannom v Braziliji in leta 2002 v Čilu. Pri tem so bila vsa ta potovanja povezana z raziskavami o podzemeljskih tunelskih sistemih. O obstoju tunelov so nam potrdili tako v Peruju kot tudi v Braziliji. (Več o tem bom napisal v posebni publikaciji, ker bi se tukaj preveč oddaljili od teme).

Drugi Atlanti živijo danes globoko v oceanu in so se popolnoma prilagodili vodi. O votlih prostorih v zemlji in o teoriji votlega sveta *sem že prej pisal kot tudi o presenetljivih poročilih polarnih raziskovalcev o odprtinah na Zemljinih tečajih*, skozi katere lahko menda vstopiš ali pa z letalom priletiš v votlo notranjost zemlje. Ali se tudi tu nahajajo Atlanti?

Dr.Muldaševu so učenjaki na Himalaji povedali, da gre pri mnogih prerokih na tem svetu za osebe, ki so tisočletja stare ali pa še starejše in se vsakih par stoletij prebudijo iz samadhi-stanja, da posredujejo svetu svoja sporočila in potem se spet vrnejo »spat«.

Cin, cin, cin!!! Vam je zazvončkljalo?

Smo to prav prebrali? Kaj je grof Saint Germain trdil o sebi?

»Proti koncu stoletja bom izginil iz Evrope in se podal v območje Himalaje. Moram počivati, se odpočiti. Vendar pa se bom spet oglasil v nekaj desetletjih – natančno čez 85 let bodo ljudje spet lahko usmerili svoj pogled name.«

In, ali ni tudi izjavil, da je potoval po Himalaji in tam našel ljudi, ki vse vedo?

Nadaljujmo z rezultati raziskav Ernsta Muldaševa. Torej obstajajo bitja, ki se vsakih par stoletij odtajajo iz samadhi-stanja in se pomešajo med ljudstvo. Tako pripoveduje tudi zgodba o Budi: Prvi Buda, tako imenovani Bonpo-Buda, se je imenoval Tonpa Shenrab in se je pojavil pred 18.013 leti v Tibetu v deželi Shambhala in je poučeval ljudi o duhovnih zakonih. Njegovemu nauku so sledili vsi

naslednji Bude. Tudi njega so opisali kot nenavadnega po izgledu. Po njegovem nauku naj bi se 1.002 preroka pojavila na zemlji. Koliko se jih je pojavilo do danes, ne more povedati nihče, vendar pa se je zadnji Buda pojavil pred 2.044 leti. Zanimivo na tem Budi je predvsem 32 znakov, po katerih se razlikuje od »normalnih« ljudi.

Po izročilih so od teh najpomembnejši:

- plavalne kožice med prsti na rokah in nogah;
- na nogah nima narta;
- njegove roke sežejo do kolen;
- moški organ Bude je bil skrit, torej se ga ni videlo;
- koža Bude je imela zlat odtenek;
- imel je bele kodre s srebrnim bleskom;
- na glavi je imel izbokline okrogle oblike, ki se je vila v smislu urinega kazalca;
- imel je dolg jezik, s katerim je lahko dosegel lasišče in ušesa;
- imel je 40 zob brez vmesnih prostorov.

Po tem seznamu sodeč je bil Buda bodisi član ene od preteklih civilizacij (Atlant ali Lemur) ali pa nezemljan.

Kako sem prišel na to?

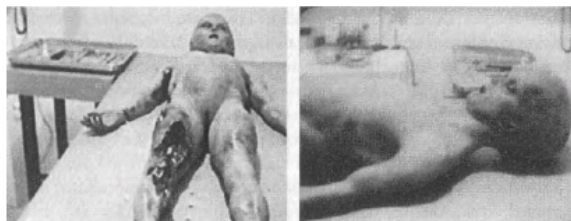

Abb. 20 und 21:

Es wurde lange heiß diskutiert, ob der Santilli-Film, der die Autopsie eines toten Außerirdischen zeigt, echt ist oder nicht. Unabhängig davon ist die Ähnlichkeit mit dem Atlanter jedenfalls verblüffend. Auch dessen männliche Geschlechtsorgane sind unter einer Hautfalte verborgen. Womöglich sind manche Ausser-Irdische gar keine, sondern Atlanter aus dem Erdinneren?

Oglejmo si telo na teh fotografijah (slike 20 in 21). Ali ni podoben našemu Atlantu? In pri tem bitju tu naj bi šlo menda za nezemljana, ki se je smrtno ponesrečil pri padcu vesoljske ladje leta 1948 v Roswellu, Nova Mehika. Kar me je takoj osupnilo, je bilo dejstvo, da je pri tem telesu moški spolni organ skrit v gubi in na prvi pogled izgleda kot ženska Ravno ta opis pa najdemo pri Budi. In glava z majhnimi ušesi in velikimi očmi je zelo podobna Atlantu s slike 13, mar ne?

Postavimo nekaj splošnih vprašanj:

Čemu sploh koristi genski fond? Za ohranitev posameznih telesnih ovojnic (odeval), ki so pred mnogimi časi živele na zemlji? Ampak kakšen smisel naj bi to imelo, če pa je duh tisti, ki obvladuje materijo?

Odgovor je za Muldaševa logičen: Telo je bilo ustvarjeno za dolgo časovno obdobje v okviru evolucije in se je prilagajalo zunanjim pogojem planeta. Duša pa končno rabi telo, da bi lahko igrala »igro življenja v fizičnem svetu oziroma da bi se lahko izkusila v tej gostoti. Zato je bolj smiselno ohraniti telo kot pa ga ustvarjati na novo. In še vsaka celica nosi v sebi vse spomine na pretekla obdobja ...

Tako je samadhi rešilna bilka človeštva, ker lahko telo ohraniš čez stoletja in po potrebi lahko z obuditvijo telesa zgradiš novo civilizacijo. Veliko civilizacij je že izumrlo in vsakokrat so ljudje, ki so se vrnili iz samadhi-stanja, postali kal oziroma poganjek za novo človeštvo.

Tudi naša današnja civilizacija je tik pred vrhuncem, ki hkrati pomeni očiščenje »starega«, kot nam skladno poročajo prerokbe jasnovidcev vseh časov iz vsega sveta. In vsi pravijo, da se bo potem začelo od začetka- zanimivo je, da se pri tem poroča o novih tehnologijah, o poletih v vesolje in stikih z ljudmi iz notranjosti zemlje (glej o tem tretji del moje knjige »Tretja svetovna vojna«).

Zgodbo k temu nam pripoveduje Charles Berlitz:

»V srcu Azije, v puščavah Mongolije in v gorovju Tibeta pripovedujejo že več stoletij skrivnostno in mistično sago o Agarthi in njenem vladarju, kralju sveta. Agarthi je po mnenju veliko ljudi svet v notranjosti zemlje, ki naj bi obstajal iz velikanskih votlin pod centralno azijskimi gorskimi planotami in v katere so stari rodovi vstopili v ta svet skozi skrivne vhode. Domnevno živijo do današnjega dne skrito življenje. Ta podzemeljski Shangri-La naj bi še vedno obstajal pod površino, ki ji vladajo komunisti. Tolikokrat ko njegov vladar, kralj sveta, izreče prerokbo, utihnejo iznenada ptiči in druge živali

zemlje. Pred več sto leti je ta kralj sveta izrekel prerokbo, ki – računajoč od časa izreka- enako kot tudi mnoge druge prerokbe zadevajo drugo polovico 20. stoletja. Ljudje bodo čedalje bolj zanemarjali svoje duše ... najhujše sprijenosti bodo vladale na zemlji. Ljudje bodo kot krvoločne živali in žejalo jih bo po krvi svojih bratov. Polmesec se bo potemni! in njegovi privrženci se bodo utapljali v lažeh in brezkončni vojni... Krone kraljev bodo padle ... Strašna vojna bo med vsemi ljudstvi sveta...Celotna ljudstva bodo uničena... Lakota...Zločin,ki ga zakon ne pozna...Nepojmljivo prej za svet ...Preganjani bodo zahtevali pozornost celega sveta...Stare ceste bodo prenapolnjene z množicami ljudi, ki se selijo iz enega kraja v drug... Največja in najlepša mesta bodo uničena v ognju... Družine bodo raztrgane ... Vera in ljubezen izginjata... Svet bo postal prazen ... po petdesetih letih bodo ostale samo tri velike nacije ... In petdeset let pozneje bo osemnajst let trajala vojna in katastrofe. Potem bodo Agarathi-ljudstva zapustila svoje podzemeljske votline in prišla na dnevno svetlobo ...»

Samadhi-votline se po raziskavah dr.Muldaševa lahko delijo na tri kategorije:

1. Samadhi-votline z ljudmi naše civilizacije (Saint-Germain?),
2. Samadhi-votline z Atlanti in ljudmi še starejših civilizacij (Lemurija, Hiperboreja) in
3. Samadhi-votline z ljudmi naše in prejšnjih civilizacij.

Dr. Muldaševu je dejansko uspelo obiskati dva »skrbnika« neke samadhi-votline, v kateri je najmanj en Atlant, in se z njima spoprijateljiti. Muldašev je zvedel, da starejši od obeh ne hodi več v votlino (star je 95 let), mlajši pa jo obiskuje enkrat na mesec -bodisi pri polni luni, bodisi 11. do 12. dan po njej.

Mlajši skrbnik je opisal, da začne *meditirati že en teden pred obiskom in ko potem vstopi v prvo sobo votline, močneje moli in poglobi meditacijo.*

Ernst Muldašev in njegov spremljevalec Valeri Lobankov *od tega moža nista veliko izvedela. Več sta izvedela od starejšega skrbnika, »starejšega posebnega moža«, kot ga imenuje Muldašev. Ernst Muldašev je posnel na trak ta izredno zanimiv pogovor in ga objavil v svoji knjigi. O tem vam posredujem bistveni povzetek.*

Potem ko so dr. Muldašev, Valeri Lobankov in prevajalec posedli, je Muldašev pokazal starejšemu skrbniku sliko Atlanta. Najprej se je ta delal nepopustljivega in menil, da je tematika samadhi-votlin skrivnost in da o tem ne sme ničesar povedati. Veliko vprašanj je letelo sem ter tja v prazno, dokler se le ni začel *počasi odpirati. Muldašev je razložil:*

>Prepričan sem, da so v votlinah v samadhi-stanju ljudje, ki tako izgledajo kot ta na sliki, nisem popustil in mu zopet pokazal sliko.

< V dvorinah, do katerih imam vstop, ni ljudi s takim videzom. Obstajajo pa podobni ...

>Valeri in jaz sva se spogledala. Valerije zašepetal: Več jih je tam!

Če so v dvorinah, do katerih imate dostop, ljudje v samadhi-stanju, ki. Podobno izgledajo-tu sem namenoma obmolknil.

<Vsi ne izgledajo tako,je jezno rekel stari posebni mož.

>Toda v drugih dvorinah votline, sem nadaljeval, se morajo nahajati ljudje v samadhi-stanju, ki natančno tako izgledajo kot ta na sliki.

<Ne izgledajo ravno enako. Vendar to je skrivnost.

>Potemje vzel našo sliko v roke in naenkrat rekel: Zelo sem presunjen, ko gledam to sliko.

Od kod pa jo imate?

Muldašev na to ni odgovoril, temveč je začel pogovor o tretjem očesu. *Možje zanikal* obstoj tretjega očesa, vendar pa je o normalnih očeh bitij v samadhi-votlinah kot tudi o njihovem nosu ter ušesih povedal naslednje:

>Nekateri od njih imajo nenavadno velike oči, drugi pa ne.

<Ste videli v vaši votlini bitja s takim ventilnim nosom spira/ne oblike?

>Ne, oblika nosu je pri njih drugačna. Pri nekaterih je nos majhen, pri drugih velik, kot tudi pri vseh ljudeh.

<Toda v drugih dvoranih votline, v katere nimate vstopa, bi se lahko nahajali ljudje s takim nosom?

>To je skrivnost.

<Lobankov mi je prišepnil: To zveni kot >>ja«.

Povejte, če imajo ljudje v votlini velika ušesa ali majhna kot na sliki, sem nadaljeval z anatomskim spraševanjem.

>Imajo velika ušesa, nekateri zelo velika, drugi pa čisto običajna. Tako majhnih ušes, kot so na sliki nisem videl...

<Imajo ljudje v votlini takšna usta kot so na sliki?

>Starejši posebni možje pozorno pogledal sliko. Ne, takšnih ust nimajo. Njihova usta so kot usta običajnih ljudi. Toda... lahko pa so, vendar čisto drugačna.

<Kakšna?

>To je skrivnost...

Dr. Muldašev je vprašal tudi po prsnem košu, kar je stari mož potrdil, da imajo nekateri večji prsni koš od normalnega, in pojasnil, da v votlinah sedijo ljudje različnih telesnih velikosti. Napeto zame osebno je bilo naslednje vprašanje Muldaševa:

>Imajo ljudje v votlini nenavadno veliko lobanjo?

<Različno. Nekateri imajo zelo veliko lobanjo, nekateri veliko in zgoraj stožčasto, nekateri pa čisto običajno. Toda vsi imajo dolge lase.

>Lobankov in jaz sva se spet spogledala. Povezovala naju je misel: V votlinah se nahajajo ljudje različnih civilizacij.

<Nenadoma je stari posebni mož vzel našo sliko v roke in rekel, ne da bipočakal na naše vprašanje: Kadar imajo ljudje v votlini obraz kot je ta na sliki, potem je njihovo telo veliko in močno. Če imajo normalni obraz, je njihovo telo vitkejše.

>Lobankov in jaz sva onemela. Stari posebni mož je posredno priznal, da so v votlini ljudje, čigar zunanost je podobna našemu hipotetičnemu Atlantu (seveda z določenimi popravki).

Ste pri ljudeh v votlini opazili plavalne kožice med prsti na rokah in nogah?

<Ne, nikoli. Imajo čisto navadne prste na rokah in nogah, samo z zelo dolgimi nohti.

>Ste prste kdaj raztegnili?

<Ne...

Abb. 22 und 23:

Der ältere Betreuer der Samadhi-Höhle berichtet, daß sich in der Höhle Wesen befinden, die einen turmhoch verlängerten Schädel besitzen. Wesen mit solchen Köpfen gab es aber nicht nur in Tibet. Der linke gehört Nofretete aus Ägypten, und der rechte wurde in Bolivien, also in Südamerika gefunden. Zufall?

Muldašev ga je naprej spraševal o očeh in če imajo te povečan zgornji lok veke, na kar starejši skrbnik ni mogel odgovoriti, ker imajo bitja zaprte oči. Zatem je spet vzel v roke našo sliko Atlanta in jo presunjeno gledal. Muldašev ga je naprej spraševal po smislu samadhi-votlin, vendar mož ni hotel dati o tem nobenih natančnih podatkov. Rekel je, da obstaja varovalni ščit, ki preprečuje vstop vsiljivcem. Kdor pa preneha zahtevano poskusno meditacijo, ta lahko vstopi v votlino. To pa se še ni zgodilo, je menil starejši skrbnik.

>Kdo jih ni spustil v votlino?

<On!

>Kdo je On?

<To je skrivnost...

Starejši skrbnik je opisal, da se bitja nikoli ne *gibajo in vedno sedijo v položaju Bude*. Na vprašanje, če je s temi bitji kdaj govoril, je spet rekel, da je to skrivnost.

Sledimo nadaljnjemu pogovoru, ki zdaj postaja zanimivejši:

> *Kaj menite, ali bi lahko ljudje z nenavadnim izgledom, potem ko se iz samadhi-stanja vrnejo v svet, živeli kot navadni ljudje?*

< *Lahko bi, samo drugače.*

> *Kako?*

< *To bi morali vprašati lame.*

> *Znano je, daje Buda iz gledal nenavadno. Ali bi se lahko vrnil v svet iz samadhi-stanja v katerekoli votlini?*

< *Tega ne vem.*

> *Ali so ljudje z nenavadnim izgledom v votlini podobni Budi?*

< *Eni so mu podobni, drugi ne.*

> *Ta podatek je bil za Valerija in mene pravišnji, ker je potrjeval našo domnevo o mešanih Samadhi-votlinah s polnim spektrom predstavnikov različnih zemeljskih civilizacij.*

Kaj mislite, kdo pripravlja ljudi za bivanje v samadhi-stanju?, sem vprašal.

< *To morajo vedeti lame, je ponovil starejši posebni mož.*

> *Onpove le to, kar ve, je tiho komentiral Lobankov.*

S kakšnim ciljem se ljudje podajajo v samadhi-stanje za tisoče ali celo milijone let?

< *Mislim, da se večina njih želi ohraniti za prihodnost ...*

Na vprašanje, zakaj se v votlinah ne nahajajo le navadni ljudje, temveč tudi taki, ki nam niso podobni, je odgovoril:

< *Nenavadni ljudje so zelo starodavni ljudje, ki že zelo dolgo vztrajajo v samadhi-stanju.*

> *Kdo varuje samadhi-votline?*

< *Duh.*

> *Čigav duh?*

< *Njegov.*

> *Kdo je on?*

< *To je velika skrivnost ...*

Starejši skrbnik je nato pojasnil, da v votlinah skrbi za to, da je vse prav in da bitja tam *sedijo na tigrovi koži v položaju Bude z rokami na kolenih in oči imajo priprte in gledajo navzgor, tako da se vidi belo*. Teles se je tudi že dotaknil in ta se čutilo čvrsta, trda in mrzla.

Na koncu pogovora je Muldašev vprašal, če bi mu bilo dovoljeno vstopiti v votlino.

Naslednji dan je bil dr. Muldaševu dejansko dovoljen vstop, vendar ni prišel daleč. Takoj po prvi dvorani se je začelo odvijati tako, kot je opisal stari skrbnik – čeprav se je temu Muldašev z vsemi močmi upiral: Slabost in glavobol, ki se je stopnjeval do neznosne bolečine, tako da se je moral obrniti. Šel je ven in počakal, dokler niso učinki minili. Potem je znova dvakrat poskusil, vendar je bilo obakrat isto, tako da se je končno predal.

Povzetek:

Kaj smo spoznali s pomočjo *Muldaševih raziskav in doživetij*?

Eno je jasno – človek ne izhaja iz opice, temveč je dosedanji končni produkt neskončno dolge evolucije na tem planetu, čez milijone let. Obstajale in minile so visoke kulture z naprednejšim tehničnim razvojnim stanjem kot ga pa imamo danes.

Od vseh preteklih civilizacij so se določeni ljudje umaknili v skrite kraje (votline, v globočine oceana, podzemljiska mesta ...) in tam vztrajajo v stanju, ki ga Azijati imenujejo samadhi-stanje. Z močno zavestjo jim omogoča nadzorovati presnovne procese tako, da telo prestavijo v nesmrtno stanje, ki očitno lahko traja neskončno dolgo (tako dolgo, dokler se votlina ne podre in uniči telo ...).

Te samadhi-votline lahko – kot domneva dr. Muldašev – smatramo za ene vrste *genpool*, rezervoar vseh dosedanjih vrst človeka, ki je bival na tem planetu, in ki se, v primeru globalne katastrofe, ob vsakem času lahko reaktivirajo, da bi zemljo na novo oplodili (slika 24).

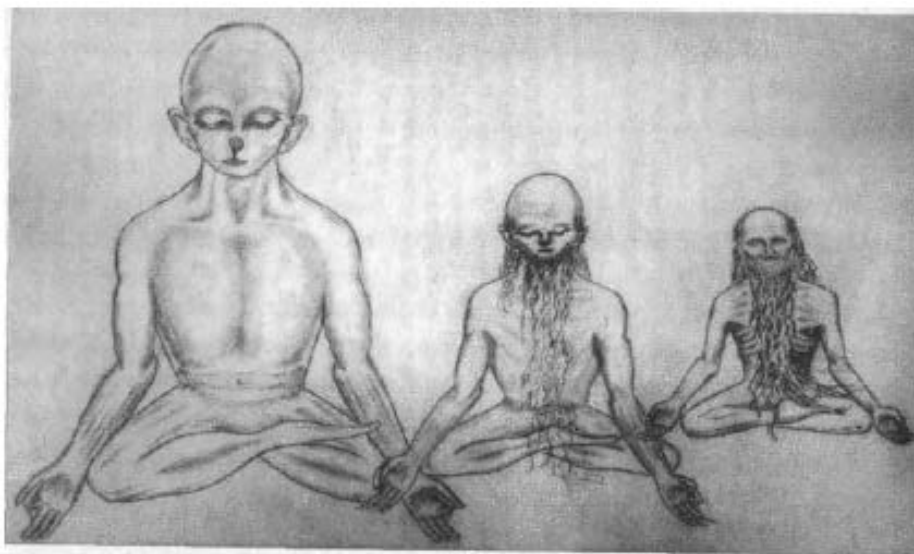

Abb. 24:

Genfonds der Menschheit —

Vertreter verschiedener Zivilisationen befinden sich in den Samadhi-Höhlen.

96

Obstaja pa še ena druga možnost, ki je po mojem mnenju ravno tako primerna in se sklada z drugimi mojimi raziskavami: Ždi se, kot da pri tem ne gre za telesa, temveč za duše, ki so vezane na ta telesa. Pri teh dušah, teh prastarih in skrajno mogočnih duhovnih potencialih, gre za enormno velikanske nosilce energije, ki s svojo prisotnostjo vzdržujejo višjo zemeljsko frekvenco in višjo energijsko raven in s tem lahko soodločajo o usodi vseh ljudstev. Če bi ti umrli in njihove duše prešle v finošnovni svet, bi se najverjetneje na zemlji močno znižala frekvenca nihanja in »temne sile bi imele lahko igro.

Predstavljajmo si to v živo: Ponoči se nahajamo v prostoru, ki ga namesto ene žarnice razsvetljuje sto gorečih sveč. Večina pa so majhne čajne svečke ali normalne gospodinske sveče. V prostoru pa se nahaja tudi nekaj velikih cerkvenih sveč, ki že dolgo gorijo in to bodo še gorele, medtem ko so majhne čajne svečke kmalu ugasnile.

Podobno si lahko predstavljamo duše samadhi-bitij, te velike, zelo stare in mogočne duše, ki vzdržujejo določeno osnovno nihanje na zemlji.

Verjetno bi eden ali drugi bralec temu ugovarjal, da še ni slišal o Atlantih, velikanih ali podobnem, da nekaj takega ne obstaja – velikanski Atlanti? O tem bi naši arheologi vendar vedeli.

Seveda vedo o tem, saj so že leta 1833 v Lampock Rancho, Kalifornija vojaki, ko so kopali za smodnišnico, našli skelet skoraj štiri metre visokega človeka, ki je bil obkrožen z okrasnimi školjkami in neznanimi simboli. Zraven tega velikana je ležala gigantska bojna sekira, ki je nesporno spominjala na nordijske bogove. Da je to bitje prej nezemeljskega porekla, je kazalo to, da je tako v zgornji kot tudi v spodnji čeljusti imelo dvojno vrsto zob.

In leta 1891 so gradbeni delavci blizu Crittenden, Arizona skoraj tri metre pod zemeljsko površino naleteli na titanski kamniti sarkofag in so pri izkopu bili prisotni tudi uradniki in strokovnjaki. V sarkofagu se je nahajala velika krsta z mumijo človeškega oziroma človeku podobnega bitja s telesno višino skoraj štirih metrov in s še eno posebnostjo: Bitje je imelo šest prstov na nogah- kot tudi mrtvec iz Roswella!

Toda preden pridemo do naslednjega poglavja, vam bom povedal še nekaj iz mojih lastnih raziskav: Septembra 1989 sem v Phoenixu, Arizona, srečal mladega Američana po imenu Sean, ki je eno leto in pol bival pri Dalaj lami v Dharamsali v indijskem delu Himalaje. Sean je medijsko nadarjen in so ga tam menihi učili meditiranja kot tudi ravnanja z njegovo jasnovidnostjo. Povedal mi je, da so mu nekega dne menihi svetovali post, ker je bil pred iniciacijo, pri kateri je potrebna notranja čistost. Postil se je več dni, nato pa so ga menihi odpeljali. Vzpeli so se na goro v zračnih višavah, ko so naenkrat stali pred vhodom v votlino, katere Sean prej sploh ni videl.

V to votlino so vstopili in hodili več ur po tunelskih hodnikih. Kar pa se je na poti tja dogajalo, si Sean skoraj ni upal povedati. Tam so se nahajale neke zveri – uporabil je *besedo volkodlak* -z žarečimi rdečimi očrni, ki so samo čakale na to, da se nekdo iz *skupine oddalji*. *Seanu so razložili, dapsihične sile obeh mogočnih menihov držijo zveri na razdalji*. Ta dva meniha sta morala biti na začetku in na koncu skupine. Če bi se Sean *na zadnjem delu zadržal, bi odbila njegova zadnja ura*. Ta bitja, so mu povedali, varujejo votlino, da ne bi vanjo vdrli nepooblaščen in uspeli priti tja, kamor gredo oni zdaj.

Po več urah so končno prišli do velikanskih več metrov visokih zlatih vrat in se usedli *na tla v Budin položaj*. *Skupaj so začeli meditirati in čez nekaj časa so vrata začela postajati prozorna*. Sean ni verjel svojim očem, ker za vrati je popolnoma razločno videl več *velikanskih ljudi, ki so sedeli v Budinem položaju*. Ti ljudje so imeli zlate lase, zlato polt in so začeli z njim in drugimi telepatsko komunicirati. Sean mi je opisal, da je imel *občutek, kot da so njegove možgane in vso njegovo notranjost razsvetlili (skenirali)*. Temu se ni mogel upirati, vendar pa tudi strahu ali *ogroženosti ni občutil*. Bilo je pač tako, da so ta bitja imela nad njim moč in so nadzorovala njegove misli. Očitno so ga preskušali, ker so mu nato ta bitja zaupala nekaj, kar meni ni hotel povedati. Po več urah se je skupina poslovila od zlatih bitij in se napotila nazaj – mimo zveri – ven iz votline in nazaj v samostan. Sean je rekel, da se je ob sestopu z gore ozrl nazaj proti vhodu v votlino, vendar te iznenada ni bilo več oziroma ni mogel več ugotoviti, kje se nahaja.

Leta 2000 sem Seana znova srečal -tokrat v Munchnu- in mi je še enkrat potrdil *njegovo doživetje*.

Kaj vi menite o tem?

Imam pa še eno zgodbo, ki bi jo rad delil z varni: Pred par leti sem spoznal simpatično gospo iz Švice po imenu Verena, ki je bila pripravljena sponzorirati izumitelja, ki je rekel, da lahko napravi stroj s prosto energijo. Iz tega, *žal, ni bilo nič, ker je bil mož lump in njeni lepi denarci so izginili z njim*. Dobra gospa pa mi je poročala o skrajno zanimivi okoliščini. *Tudi ona je že večkrat bila v Dharamsali, kjer je imela čast osebno se srečati z Dalaj Lamo, ker se je z njim posvetovala glede njenih finančnih donacij njemu ali njegovemu samostanu*. Prosil sem jo, da ga, ko bo naslednjič pri njem, povpraša o votlem svetu in podzemeljskem svetu pod Himalajo Shambhala in Agarthi).

To je dejansko storila in je dobila na vprašanje, če obstaja ta podzemeljski svet, odgovor: »0 tem sem slišal.«

No, krasno ...

Na podlagi pogovorov z menoj se je začela tudi ona zanimati za te zadeve in je poizvedovala pri menihih. Eden ji je povedal, da je *enkrat že bil v enem podzemeljskem svetu*. Ko se je vrnil nazaj v kloster, je hotel v dokaz tja peljati tudi svoje verske brate, vendar vhoda ni mogel več najti.

Vse to e pokriva z raziskavami Muldaševa in kaže v isto smer.

In zakaj niste o teh dogajanjih in dogodkih ničesar izvedeli od naših znanstvenikov in iz televizije? Iz istega razloga, kot niste bili obveščeni, da je v nekem japonskem kloštru shranjena morska deklica (slika 25).

Abb. 25:
Im Tempel Karukayado in Hashimoto, Japan, wird diese 1.400 Jahre alte und 65 cm große mumifizierte Meerjungfrau aufbewahrt.
Medizinische Untersuchungen haben erbracht, daß es sich bei diesem Lebewesen um keine „Konstruktion“ handelt - eine Art *Wolperdinger* der Japaner -, wie dies Kritiker gerne behaupten. Der obere Körperteil ist tatsächlich menschlich und der untere hat die Genetik eines Fisches.

Sind diese Wesen ein „Unfall“ der Natur - ähnlich wie manche Mißgeburten (wie beispielsweise Kinder mit zwei Köpfen) — oder sind sie Belege dafür, daß unsere Vorfahren genetische Experimente durchführten?

Ker se vas to ne tiče – s stališča mogočnih tega sveta, ker bi s tem zmedli vaš svetovni nazor! Vendar pa mi boste pritrdili, da so ta bitja bolj zanimiva od naših politikov, športne prireditve ali pa večera v disku...

Toda zakaj vam pripovedujem te zgodbe?

Tega vam na tem mestu še ne bom izdal. Počakajte -napetost naj raste! Ampak toliko *vam pa že povem: Neverjetne stvari se dogajajo na tem planetu ...*

Izvedeli smo o enem nesmrtniku, ne, o več njih – ti se sicer niso tako elegantno pojavljali kot grof Saint Germain, vendar pa zato niso bili nič manj zanimivi. Vendar pa naš svet ponuja še veliko presenetljivega. Razlika *od že povedanega je le ta, da je* naslednje znanje do današnjega dne dokumentirano in ga lahko vsak preveri. Nek moj prijatelj je menil: »Saj ti pod lobanjo zavre«, ko se nekdo zave, da ti dokumenti še danes obstajajo v izvirniku in jih znanstveniki in arheologi ne morejo več uničiti -nasprotno od originalnih knjig starega in novega testamenta, ki so po mojem mnenju ne samo skupaj pomešane temveč tudi namensko ponarejene, iz razlogov, ki jih lahko bralci prejšnjih knjig zlahka ugotovijo ... In ravno zaradi tega dejstva je naslednje poglavje prav zanimivo. Da bi lahko primerjali s temi dokumenti, je potrebna majhna predhodna priprava. Oglejmo si zato najprej...

GENEZA- IGRISČE BOGOV

Začnimo z zgodovinskim izletom v čas starega testamenta, da bi spoznali, da so se pred nekaj tisoči leti na našem planetu dogajale osupljive stvari. Kar naj bi se tam dogajalo, ateisti danes to odpravijo kot pravljico in drugi pa jih vidijo kot podlago za njihovo religijo – vendar pa niti eni niti drugi nimajo prav! Dogajanja z območja Palestine, Egipta kot tudi Mezopotamije (današnji Irak) so temeljni stebri Abrahamovih religij (Abraham je bil Sumerec iz Ura) in s starim testamentom, koranom in knjigo Mormonov želijo narediti vtis, da se je takrat »bog osebno«, torej prastvarnik vseh stvari

-vseh galaksij, vesolj, črnih in belih lukenj in tako naprej -, pojavil in se pogovarjal z »majhnim izbranim ljudstvom«.

Vendar pa, ali je Mojzes dejansko govoril z »bogom«? Je Mojzes gledal obličje boga? Ali se vsemogočni bog mora na ta način predstaviti oziroma prikazati? Po našem logičnem razmišljanju ta predstava ne more držati. S kom pa je Mojzes zares govoril?

Zaradi velikega števila opisanih srečanj s tem moškim »bogom« ne moremo tega preprosto odpraviti z vizijami, da bi to ustrezno prilagodili današnjim »modernim« in »razsvetljenim« ljudem. S kom je imel Mojzes opravka, bom zdaj razložil.

Začenja se s protislovji v genezi (zgodba o stvarjenju): Tu najdemo jasne namige na to, da starozavezni »bog« ni bil eno posamično bitje, temveč je bilo več »bogov«; na primer ko so ti ustvarili človeka. V genezi najdemo slavni stavek: *»In bog je govoril: Napravimo človeka, ki NAM bo enakpo podobi...«* (1. Mojzes 1,26).

Ne samo da se na tem mestu govori v množini – kar bi moralo vsakega vernika pretresti v njegovi trdni veri-, temveč so očitno tudi »bogovi« podobni človeku. Vse to se vleče po celi genezi, pri čemur se poroča predvsem o božjih sinovih (Elohim), ki so videli, *»kako so lepe hčere ljudi in so jih vzeli za žene, katere so hoteli.«* (1. Mojzes 6,2)

Bogovi torej niso bili izbirčneži in so se radi sladkali z zemeljskimi ženami. Z izjavo *«...ker je TUDI človek meso»* (1. Mojzes 6,3) malo naprej v genezi postaja zelo jasno, da »bogovi« niso bili duhovna bitja, ampak zelo fizična, drugače ne bi razdajali svojih semen in genov v zemeljske hčere.

Predvsem najdem v genezi namig na rezultate raziskav dr. Muldaševa: *»V tistem času in tudi pozneje je še bilo, ko so božji sinovi šli k hčeram ljudi in te so jim rodile otroke in so bili velikani na zemlji. To so junaki davnine, visoko slavljene.«* (1. Mojzes 6,4)

No, pa jih imamo spet-velikane!

Ali bog ovi ali božji sinovi so bdeli nad njihovimi varovanci, ljudmi. Opisuje se, da je »vsevidno oko« bdelo nad ljudmi. Torej so takrat ljudje videli nekaj, kar je imelo obliko očesa; včasih tudi »oblaka«, ali pa so videli »kolesa«, ki so jima dajala svetlobo, tu in tam so včasih tudi posegli vmes, če so bili varovan iv težavah, in tako dokazali svojo moč.

»In gospod je šel pred njimi, podnevi v oblačnem stebru, da bi jim kazal pravo pot, ponoči pa v ognjenem stebru, da jim je svetil, in tako so lahko hodili podnevi in ponoči. Ni se umaknil izpred ljudstva oblačni steber podnevi, ne ognjeni steber ponoči.« (2. Mojzes 13:21-22).

Ognjeni steber bi danes lahko imenovali žarometno svetlobo.

Takih »oblakov« je v tistih časih, kot izgleda, zelo veliko letalo po zraku. *»Tedaj se je dvignil bopžji angel, kije hodil pred Izraelovo množico, in se je postavil za njo. In oblačni steber pred njo se je dvignil in se postavil za njo...«* (2. Mojzes 14:19) ali pa *»Ko je prišel čas za jutranjo stražo, je gospod iz ognjenega in oblačnega stebra pogledal na egipčansko vojsko, jo zbegal in zaviral kolesa vozov ter jim tako otežil nadaljnjo pot.«* (2. Mojzes 14:24-25).

Ali pa ko se je Mojzes srečal s hebrejskim »bogom«: *»In gospodje govoril: Glej, k tebi bom prišel v gostem oblaku...«*

»Ko je prišel tretji dan in je postalo jutro, je začelo grmeti in se bliskati, na gori se je dvignil gost oblak in glas zelo močne pozavne. Vse ljudstvo v taboru se je prestrašilo. In Mojzes je popeljal ljudstvo iz tabora bogu nasproti in ustavili so se ob vznožju gore. Vsa gora Sinaj se je kadila, ker se je Gospod peljal navzdol v ognju: in dim se je dvigal kot dim iz topi/peči in vsa gora se je silno tresla. In glas pozavne je postajal čedalje močnejši.« (2. Mojzes 19:16-19).

»In vse ljudstvo je bilopriča grmenju in bliskanju, glasu pozavne in dimu na gori.« (2. Mojzes 20:18).

»Ko je Mojzes prišel na goro, je oblak prekril goro in veličastvo gospoda se je spustilo na goro Sinaj, in oblak jo je prekrival šest dni; in sedmega dne je gospoda iz oblaka poklical Mojzesa. In veličastvo gospoda je bilo pred Izraelci videti kot razjedajoč ogenj na vrhu gore. In Mojzes je šel v sredo oblaka in se povzpел na goro; tam je ostal štirideset dni in štirideset noči.«

»In gospod je prišel dol v oblaku...« (2. Mojzes 34:5)

»Kadarkoli se je oblak dvignil, so se Izraelci podali na pot. Če pa se oblak ni dvignil, niso odrinili na pot do dne, ko se je dvignil. Kajti gospodov oblak je bilo podnevi nad bivališčem, ponoči pa je bil poln ognja pred očmi vse Izraelove hiše, dokler so bili na poti.« (2. Mojzes 40:36-38).

Nadaljnja mesta so v knjigi 5. Mojzes 4,32-40 in 5,4-5. Tako imenovano

»intervencijo« (poseganje vmes) bogov najdemo v 1. knjigi Mojzes 19,24-26: *»Tam je gospod pustil deževati z neba žveplo in ogenj na Sodomo in Gomoro in je uničil mesta in vso okolico in vse prebivalce mest in vse kar je raslo na deželi. In Lotova žena se je ozrla nazaj in postala solni steber.«*

Ta del kaže na bombni napad z nuklearnimi eksplozivi- zato solni stebri! (Pri napadu z atomsko bombo žrtvam zaradi vročine izparijo telesne tekočine in ostanejo le solni kristali. Pri dotiku se trupla sesujejo).

Davni hebrejski pričevalci, od katerih izhajajo ti opisi (oblaki, ognjeni stebri, dim in grom), niso mogli pogledati od blizu svojega »boga« (Jahve). V stari zavezi je zapisano, da se nihče razen Mojzesa in nekaterih izbranih vodij ni smel *približati pristanku* *boga na vrhu* gore. Ta je zagrozil, da bo vsakega ubil, ki bi to poskusil. Na začetku stare zaveze so le opisi hebrejskega »boga«, kot so ga priče videle iz daljave. Šele mnogo pozneje si je lahko najbolj znan prerok biblije, Hezekiel, tega *pobliže ogledal in gapodrobno opisal*.
Kratek izveček iz Hezekielove knjige:

*»Bilo je v tridesetem letu, petega dne četrtega meseca, ko sem se nahajal ob reki Hebar med izgnanci, in se je naenkrat odprlo nebo in zagledal sem božje obličje...
Videl sem, kako je prišel vihar s severa sem in velik OBLAK, obkrožen z žarečim bliščem in neprestanim ognjem, sredi katerega je miglja/o kot lesketajoča ruda. In sredi tega so se pojavile postave kot štiri živa bitja; bile so videti kot postave človeka...
Njihove noge so bile ravne in njihovi podplati so bili videti kot podplati teleta; iskriti so se kot gladka ruda. Pod njihovimi krili na njihovih štirih straneh so imeli človeške roke, in krila od vseh štirih so se med seboj dotikala; ko so hodili se njihovi obrazi niso obračali; vsak je šel naravnost pred seboj...
In živa bitja so tekala sem in tja, da je izgledalo kot bliski. Potem sem videl zraven vsakega od štirih bitij po eno kolo na tleh. Videz koles je bil kot lesket krizolita in štiri kolesa so bila vsa enake oblike in narejena tako, kot da bi bilo eno kolo sredi drugega...
Ko so živa bitja hodila, so se premikala tudi kolesa zraven njih; in tudi ko so se živa bitja dvignila s tal, so se dvignila tudi kolesa...
In nad glavami živih bitij je bilo nekaj kot trdna plošča, lesketajoča kot silen kristal, razprt nad njihovimi glavami... In ko so hodili, sem slišal šumeti njihova krila, enako šumenju velike vode, enako glasu vsemogočnega, in hrup enak hrupu vojske v taboru. Ko pa so se ustavili, so spustili njihova krila... » (Hezekiel: 1-24).*

Prvi del opisa spominja na zgodnejše biblijske opise hebrejskega »boga«: premikajoči se ognjeni objekt na nebu, ki širi dim in hrup. *Koje objekt prišel bliže, je lahko Hezekiel spoznal, da je bil iz kovine. Iz objekta so prišla bitja, ki so izgledala kot ljudje in očitno imela kovinske škornje in nosila z ornamenti okrašene čelade. Njihova »krila« so bila naprave, ki se jih je dalo potegniti k sebi in so pri tem delala drdrajoči šum ter jim omogočala letenje. Njihove glave so bile pokrite s steklom ali z nekim drugim transparentnim materialom, v katerem je odsevalo nebo (čelade astronautov). In očitno so se nahajali v ene vrste okroglem vozilu ali vozilu s kolesi, eni vrsti luninega vozila. (primerjaj s slikami 34- 37).*

Če beremo poročila stare zaveze s stališča nevtralnega znanstvenika – predvsem knjigo Hezekiela in apokrifno knjigo Henoha-, lahko pridemo le do ene razlage, da gre za skupino vesoljskih voznikov, ki so komunicirali z majhno skupino oseb, jo vodili glede na svoje cilje in si prek njih, kot lahkoverno in poslušno orodje, pridobili ozemlje zase.

Če stvar pogledamo globlje, ugotovimo iz več opisov, da so se »bogovi« bojevali tudi med seboj. V sumerskem epu Gilgameš, v grški mitologiji, v vedskih spisih in drugih sumerskih pisanih tablicah je to zelo jasno. V stari zavezi najdemo nasprotja med Elohim in Nefilim. Skoraj se zdi, kot da so takrat imeli različni vesoljski vozniki stike z različnimi ljudstvi in so pustili, da so se ta ljudstva med seboj bojevala, da bi tako z njihovo pomočjo prišli do ozemlja na zemlji.

K destruktivnim, zaslužnjevalnim ne zemljanom bi lahko prišteli tudi starozaveznega »boga« Jahve, ker se nesporno postavlja vprašanje, kakšen je to »bog«, ki od njegovega »izbranega ljudstva« zahteva, da med »Eksodusom« brez izjeme uničujejo druga ljudstva in rodove. Kakšen »bog« je to, ki svoje »izbrano ljudstvo« poziva k genocidu ali pa ga celo k temu prisili? V

stari zavezi to ni edini primer. Skupaj najdem več kot sedemdeset *umorov ljudstev ali množic*; *pri tem so mnogi posamezni umori, ropi, posiljevanje množic in drugi zločini*, kot na primer krvoskrustvo, ki jih sploh nismo šteli zraven. Ni to zastrašujoče?

V začetku 21. stoletja se v naših cerkvah spet pogosteje citira novo zavezo oziroma jo uporablja za predlogo pridigam. Zakaj pa ne? Besede Jezusa iz izročil – na primer iz pridige na gori, enaindvajset pisem, apostolske zgodbe in Janezov evangelij –, prelevajo, brez primere v svetovni literaturi, ljubezen, mir in modrost. Čisto drugače pa je v stari zavezi. Kar naprej se govori o jeznem bogu ali stvarniku, o vojni in *uničenju po božjem naročilu o krivdi in žrtvah. V vrtu Eden izgovori bog celo prekletstvo nad Adamom in Evo. Bog kolne?*

Bog stare zaveze ne more biti bog nove zaveze in obratno!

Naše ugotovitve: »Sinovi boga« so prišli z neba in so se sparili s hčerami zemlje. Poleg Henoha so bile tudi ugrabitve v primeru Abrahama in Hezekiela – v zračnih plovilih (!).

Kaj pa se je tu spet zgodilo?

Spremembe skozi tisočletja ustno prenešanih besedil, z nešteti prepisi in delno tudi *namerno spremenjenimi*, so jasne že v prvih stavkih geneze. V najstarejših hebrejskih besedilih se vedno o **Elohim** govori v množini, kar prevedena iz hebrejščine pomeni *bogovi, božanstva ali božanska bitja*. V ednini so stari učenjaki spisov, ko so zares hoteli govoriti o enem bogu, uporabili za boga besedo *El* (ednina)! Ker pa to niso storili, moramo načelno izhajati iz tega, da gre dejansko za skupino *bogov ali božanskih bitij*. V akademskem jeziku pomeni *El* sicer *Ilu*, v arabskem pa *ilah* (*Alah?*).

Beseda *Elohim* se pojavlja še 66krat v zgodbi o stvarjenju. V danes obstoječih »uradnih« hebrejskih besedilih stare zaveze, v »Biblia Hebraica«, se beseda *Elohim*, reci in piši, pojavi več kot dva tisočkrat. To je močan namig, da v »začetku« stvarjenja ni šlo za »ljubega boga«, temveč za skupino visoko inteligentnih bitij!

Če pa beremo le staro zavezo, bomo še naprej tipali v temi. Da bi ugotovili, kdo so bili *Elohim*, ki so takrat obiskali zemljo, moramo seči po še starejših zapisih – in sicer po izročilih, ki so jih zapisali hebrejski učenjaki spisov, z njimi manipulirali (lat. *Manum* = roka) in jih napravili za svojo izvorno zgodovino...

SUMERSKI ZAPISI NA TABLICAH

Anglež" Sir Austen Henry Layard je leta 1840 prejel od Britanskega muzeja prvo naročilo za arheološko izkopavanje v pokrajini med rekama Evfratom in Tigrisom. Pod ogromnimi griči (v hebrejščini imenovani tells) je čez leta odkril stara sumerska mesta. Med izkopavanjem starih »biblijskih« mest pa so našli tudi doslej najstarejše dokumente naših prednikov: več tisoč glinenih tablic in veliko starih valjčnih cilindrov.

To odkritje je bilo senzacija! Mnogi »strokovnjaki« in tudi predstavniki teoloških *akultet do današnjega dne želijo zmanjšati vrednost tega odkritja – zato imajo dober razlog! informacije so bile zelo obsežne in so nenadoma dale jasno sliko tedanje družbe stare pogodbe, besedila zakonov, dvome uredbe, poročna potrdila, medicinske uredbe, filozofski in teološki spisi ter zgodovinska izročila. Še posebej zanimive so bile zgodbe o stvarjenju in najverjetneje najstarejša zvezdna karta na svetu!*

Kot poznamo danes od drugih prejšnjih kultur, je bilo pisanje in branje v zgodnji *sumerski kulturi pridržano le majhnemu cehu*. Večina ljudstva pa branja in pisanja ni bila večča. Zato so Sumerci začeli oblikovati glino v majhne kvadratne tablice, ki so bile velike le par centimetrov. Potem so z ostrim predmetom vrezali pisavo v tablico in tablice na koncu zapekli v peči. V teku

stoletij so učenjaki pisavo čedalje bolj razvijali in iz preprostih piktogramov je nastal klinopis. Še v mlajši zlogovni pisavi Akadijcev je bil razpoznaven in dokazljiv izvor sumerske pisave.

Začetek sumerske kulture znanost datira v leta 3800 do 4000 pr.Kr. V tem času so se *Sumerci naselili v deželi med v Evfratom in Tigrisom* v današnjem Iraku. Nekateri raziskovalci radi izjavljajo, da se zdi, kot da bi se ta kultura iznenada pojavila na svetovnem odru, brez vidnih in znanstveno dokazljivih, predhodnih razvojnih faz. *Sumerci so že imeli kanalizacijski in vodovodni sistem*, moderno arhitekturo in gradbeno kulturo, ukvarjali so se z ladjedelništvom in zunanjo trgovino, razvita je bila agrarna kultura, ravno tako moderni šolski sistem, imeli so upravni sistem, farmacevte in medicince.

Predvsem je bilo zelo razvito medicinsko znanje. Glinene tablice in modeli, ki predstavljajo organe, dokazujejo, da so bili sumerski zdravniki šolani oziroma poučeni o zdravljenju, terapiji in operativnih posegih. Medicina se je delila na tri področja: *Bultitu (terapija)*, *širpir bel imti (kirurgija)* in *Urti maš maš še (rojstvo in afirmacija)*. Na podlagi najdb v grobovih in preučevanja skeletov so ugotovili, da so sumerski zdravniki *opravljali tudi operacije na možganih*. *Pacient je lahko izbral med dvema zdravnikoma, med vodnim zdravnikom (A.ZU) in oljnim zdravnikom (1A.)*. Indikacije, zdravljenje in *terapija so temeljili na obsežnem znanju iz naravne medicine*.

Iz najdb ravno tako izhaja, da so Sumerci imeli tudi visoko vedenje v matematiki in astronomiji astrologiji.

Sumerska matematika temelji na seksagezimalnem sistemu s temeljnim številom 60. Sumerci so razdelili zodiak, (sestavljeno iz 12 *znamenj živalskega kroga, ki ga uporabljamo še danes*), vsakokrat na 30 stopinj. Do današnjega dne uporabljamo njihovo razvito računanje za en krog (360 stopinj), ure ($2 \times 12 = 24$), dneve, tedne, mesece in koledarsko leto (365,24 dni).

Grška beseda Gaia (lat.: Gaeo), kar pomeni boginja *žetve, je izpeljanka sumerske, ki ali GI (beseda, zemlja)*. Slikovno znamenje za to je *vodoravni oval, ki ga križa osem navpičnih črt*. Izpeljanko besede uporabljamo v našem jeziku v besedah kot na primer Geo-metrija, geo-logija ali geo-grafija. *Sumerci so imeli tudi obsežno ve danje o našem sončnem sistemu*. Mnogi znanstveniki pravilno trdijo, da gre pri enem od valjčnih pečatnikov za staro zvezdno karto. Valjčni cilindri so bili iznajdba starih Sumercev, kar se lahko primerja z današnjim tiskalnim strojem. To so bili majhni cilindri iz običajno poldragih kamnov. Dolgi so bili okoli 2,5- 7,5 cm in široki dva prsta. V površino cilindra so bili vrezani motivi. Potem ko so cilinder povaljali v mehki glini, so dobili nadaljujoči se vzorec – ena vrsta *comic* preteklosti. To tehniko so uporabljali v vseh kasnejših kulturah v *deželi med dvema rekama Babilonci, Asirci, Akadijci*).

Cilindrski *pečatniki so predstavljali scene iz vsakdanjega življenja*, kot na primer mitološke scene, zgodovinske dogodke in dejanja, ki so se, kot je razvidno iz pečatnika, dogajale stoletja in tisočletja pred vpeljavo valjčnega cilindra.

Po vsem svetu znana »zvezdna karta VA/243« (slike 26 do 29) iz Pergamonovega muzeja v Berlinu ni edini pisni dokaz za astronomsko znanje Sumercev, zagotovo pa najzanimivejši. Naš sončni sistem, kot ga poznamo danes, so stari astronomi natančno predstavili na valjčnih cilindrih.

Zvezdna karta VA/234 nam kaže v pravilnem zaporedju: mali Merkur, enako veliki Venera in Zemlja, Luna (zemljin satelit), Mars in opazno večja planeta Jupiter in Saturn, planetna dvojčka Uran in Neptun ter nazadnje Pluton. Za razliko od našega današnjega sončnega sistema, kaže stara zvezdna karta starih astronomov dodatno še en neznani planet med Jupitrom in Marsom.

Abb. 26:
Das Rollsiegel „VA/243“ - in der Abbildung
unten ist das abgerollte Bild dargestellt.

Abb. 27:
Die sogenannte älteste „Sternkarte“ der Welt auf einem akkadischen Rollsiegel, zirka 2300 v. Chr.
Das Bild zeigt das Rollsiegel „VA/243“ nach Abrollen in Ton.

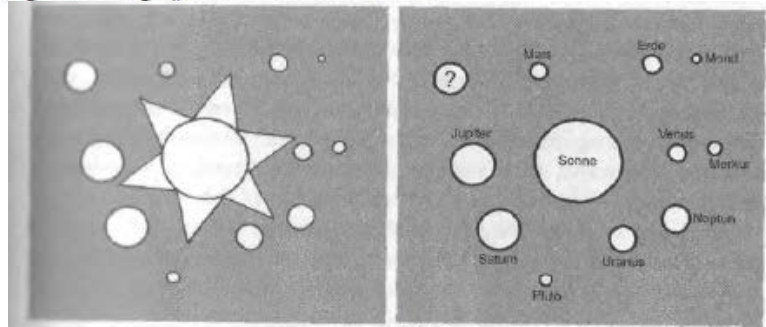

Abb. 28:
Die Darstellung auf dem Rollsiegel zeigt unser
Sonnensystem mit einem zusätzlichen Planeten.
Abb. 29:
Zum Vergleich: Unser bekanntes Sonnensystem
plus einen weiteren, uns unbekannten Planeten.

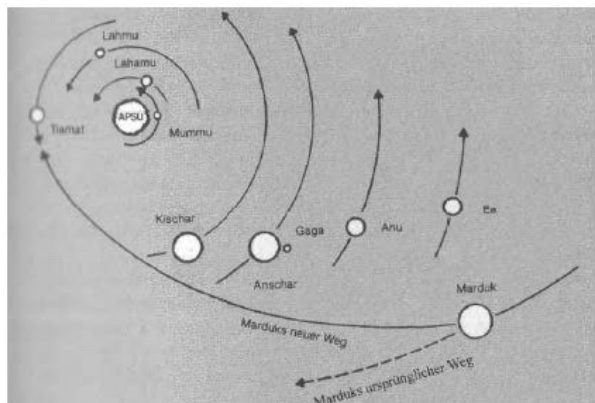
Iz te karte jasno izhaja, da so astronomi stare sumerske kulture poznali zgradbo našega sončnega sistema z vsemi planeti. Če gledamo z današnjega stanja znanja, bi to pomenilo, da so naši predniki razpolagali z vedenjem, do katerega smo mi prišli šele v zadnjih sto letih ali bolje rečeno, nam je bilo zopet dodeljeno. Danes gledamo z viška na »stare«. Vztrajno se nam govori, da so bili ljudje antike, *še starejših kulture Egipta in dežele med dvema rekama*, v primerjavi z nami danes, starodavna in primitivna ljudstva, ki so imela ravno tako naivno vero, vsaj glede vesolja in religije. Dejstvo pa je, da so prastara ljudstva in kulture razpolagala s presenetljivim znanjem in ne samo da se nam zdijo skrivnostna, temveč nas še danes pri veliko stvareh v znanju celo presegajo.

Čeprav današnji znanstveniki različnih fakultet temu oporekajo (ne morejo pa tega ovreči!), je dokazano dejstvo, da je bila zgradba našega sončnega sistema starim astronomom znana! Vendar šele potem ko je fizik Isaak Newton leta 1671 razvil zrcalni teleskop, je bil izpolnjen pogoj za odkrivanje planetov: Uran leta 1881 Friedrich Wilhelm Herschel; Neptun leta 1846 Johann Gottfried Galle in Pluton leta 1930 Clyde Tombough. Tako sedaj šteje naš sočni sistem devet planetov in k temu priključimo še Sonce in zemljin satelit Luno, torej 11 nebesnih teles! *Dovolj presenetljivo je že, da so na stari zvezdni karti prikazani Uran, Neptun in Pluton*, ki smo jih mi odkrili šele z našo moderno tehniko v zadnjih stoletjih.

Na starem valjčnem pečatniku pa je bil označen še en nadaljnji, *dvanajsti planet*, namreč med našima sosednima planetoma Marsom in Jupitrom. Danes je med Marsom in Jupitrov pozornost zbujajoča velika praznina, v kateri se nahaja zvezdni pas.

Iz sumerskih zapisov na glinenih tablicah izvemo naslednjo zgodbo o našem sončnem sistemu: Najprej se govori o prasončnem sistemu, sestavljenem iz treh planetov (Sonce, Merkur in Tiamat). Potem ko so nastali še drugi planeti, je sončni sistem obstajal iz Sonca in devet planetov. Nato se je vrnil v naš sončni sistem še en planet (Nibiru ali Marduk, kot so ga imenovali Babilonci) iz zunanjega prostora. Gibal se je mimo Neptuna, Urana in Saturna. Zaradi njegovega vdora so se spremenile gravitacijske sile vseh planetov (nasprotno gibanje!). Prišlo je do velikih eksplozij in katastrof, zato so

nastale nove lune. Potem sta trčila Tiamat in ena izmed lun Nibiru-ja. Ko je vsiljivec (Nibiru/Marduk) končal še en krog okoli sonca, je prišlo do drugega in zadnjega trčenja. Ena od lun Nibiru-jaje zadela zgornji del Tiamata in ga odlomila. Ta del je vrglo v novo krožnico in povleklo s seboj eno luno Kingu. Ostala sta par in postala Zemlja in Luna (slike 30 do 33).

Der Planet Nibiru/Marduk drang in unser Sonnensystem ein, wurde von unserer Sonne angezogen und kam so von seiner ursprünglichen Bahn ab.

115

Abb. 32:
Nachdem Nibiru/Marduk in unser Sonnensystem eingedrungen war, verfehlte er nur knapp den Planeten Tiamat (die ursprüngliche Erde). Doch einer der Monde Nibirus kollidierte mit Tiamat und zerstörte ihn zum Teil. Der noch vorhandene Rest Tiamats kam von der ursprünglichen Bahn ab, zog aber einen der beiden Monde Nibirus mit, und so entstanden unsere heutige Erde und unser Mond, die sich neu platzierten.

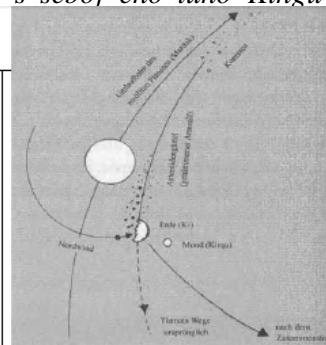
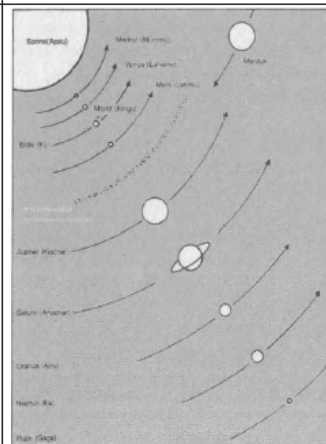

Abb. 33:
Der andere Teil Tiamats, der zerstört wurde, ist der Asteroiden-Gürtel, der sich heute zwischen Mars und Jupiter befindet.

Najpomembnejši zapis iz Mezopotamije pa je »Atrahasis-Ep«, ki je v zelo dobro ohranjenem stanju. Poroča o času pred potopom in o razvoju človeka na zemlji. Ep poroča o Anunakih {Tisti, ki so prišli z neba na zemljo}, ki so pred 450.000 zemeljskimi leti prišli s planeta Nibiru- ki obkroži naše sonce vsakih 3.600 let - na zemljo po zlato, ki so ga nujno rabili za njihov planet. To je bilo milijone let po razbitju Tiamata. Zemlja je Anunakom ustrezala zaradi bistvene kakovosti (na primer obstoj vode za življenje v atmosferi, čvrsta in zelena vegetacija) in ekosfere (optimalna bližina sonca. Zemljo so oni izbrali! Poglejmo, kakšna je bila mati zemlja takrat. Bila je sredi druge velike ledene obe (pred 430.000 - 480.000leti). Tretjina takratne zemeljske mase je bila pokrita z ledom. Deževalo je zelo malo. Morska gladina je bila med velikim ledenimi dobami (prva je začela pred leti približno do metrov globlje kot danes, ker je bilo takrat zelo veliko vode vezano v ledeni obliki na trdni zemlji. Kjer se danes nahajata morje in obala, je bilo takrat suha zemlja. Za kolonizacijo prvih Anunakov so bila primerne rečne ravnine, kot, na primer, ob Nilu ali Evfratu in Tigrisu. Prva skupina Anunakov je obstajala iz petdeset oseb. Pristali so v Arabskem morju in se podali v smeri Mezopotamije, kjer so ob robu močvirij ustvarili prvo naselbino na zemlji (*Eridu- v daljavi zgrajena hiša*). Ime *Eridu* lahko v sorodni obliki najdemo v nekaterih jezikih, na primer v stari visoki nemščini v besedi *Erda*, nemško *Erde*, angleško *Eearth*, srednje angleško *erthe*. Če gremo v času in geografiji nazaj, pomeni zemlja v aramejščini *Artha*, *Ereds*, *Erd* ali *Ertz* in hebrejsko *Eretz*. Sumerski spiski kraljev opisujejo naselitve in čase vladanja prvih deset vladarjev Anunakov pred velikim potopom. Čas so tu merili v *Ishar* {1shar = 3600 let = eno obkroženje planeta Nibiru okoli našega sonca. Od prvega pristanka do potopa je po besedilu preteklo 120 shar. V tem času je Nibiru obkrožil sonce 120krat- to ustreza 432.000 zemeljskih let. Sumerski spisek kraljev je kronološki seznam vladarjev, mest in dogodkov. Imena prvega »boga« na zemlji, ki je načrtoval prvo božjo kraljevo hišo ridu in druga štiri mesta, žal, ni mogoče razbrati. Drugi teksti pa se ujemajo v tem, ko imenujejo *Enki* -ja (Gospod zemlje), akadski *EA* (gospod vodnih globin) kot prvega velikega vodjo. Imel je tudi vzdevek *Nudimmud* (tisti, ki zna delati stvari). Bil je moder in kulturnik, izvrsten naravo-znanstvenik, učitelj in inženir. *Enki* je bil sin *Anu* (*An*), vladarja Nibiru-ja in boginje *Nummu*.

On je določil prvi kraj ob robu močvirnate pokrajine in rekel: »*Tu se bomo naselili*.« Od tedaj naprej je bila zemlja *Enkija* vladarski sedež in glavno središče čaščenja. Potem ko so Anunaki nmogo let v »*Abzu*« (globoko pod zemljo pod najtežjimi pogoji kopali zlato, so bili s takim stanjem čedalje manj zadovoljni. Prišlo je do upora, ko je *Enkijev* brat *Enlil* obiskal rudnik. Delavci niso več hoteli delati. ...

Med drugim tudi zato, ker so *bili med svojim delom na zemlji podvrženi zemeljskim gravitacijskim razmeram* in s tem tudi našemu procesu staranja.

Sklican je bil svet »bogov«, na katerega je prišel s planeta Nibiru tudi veliki vladar Anu in je Anunakom stal ob strani. Potem je Enki našel rešitev: Morali bi ustvariti primitivnega delavca (**Lulu**)! Anunaki so se s tem strinjali.

Iz oznak in opisov Sumercev jasno izhaja, da je bil prvi človek umetno ustvarjen in sicer za en sam namen: Delati mora za »bogove«. Odslej mora nositi svoj jarem, zato so ga Sumerci imenovali tudi **Lulu amelu (primitivni delavec)**.

Abb. 36 (oben): Auf einer 7.000 Jahre alten Felszeichnung aus Fergana, Usbekistan, sieht man zwei Wesen in Raumschiffen und Finger-Handschuh. Im Hintergrund sieht man eine fliegende Untertasse.
Abb. 37: Fresko einer Klosterkirche im Kosovo aus dem 14. Jahrhundert.

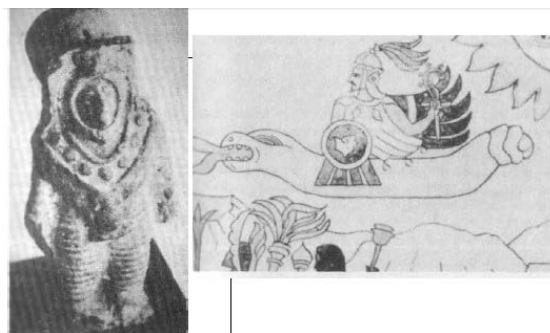

Abb. 35 links: Eine präkolumbianische Statuette aus Ecuador (ca. 500 v. Chr.), die einen Menschen in einer Art Anzug darstellt, der einem heutigen Raumfahrer verächnlich sieht.

Abb. 34 oben: Die aztekische Darstellung des Gottes Quetzalcoatl, welcher der Legende nach in einer „gefiederten Schlange“ zur Erde kam und den Azteken und Tolteken ihre Kultur brachte.

Kdaj naj bi se to lahko zgodilo?

Sumerske pisne tablice poročajo: okoli 144.000 let (torej 40 shar) po pristanku, ki naj *bi bil pred približno 450 000 leti, naj bi se Anunaki uprli*. To bi pomenilo, da je bil *Homo sapiens, naš prednik, ustvarjen pred približno 300 000 leti*.

Kako je bila zemlja takrat videti? Nahajali smo se v pred atlantskim časom. Je *Lemurija že propadla mogoče*. Točno ne vemo. Vendar pa je ledena doba. Stara izročila iz Tibeta poročajo o tem, da se je visoka civilizacija med ledeno dobo umaknila v notranjost zemlje (tunelski sistemi, itn.) in drugi, ki pa so po katastrofi Lemurije še ostali na zemlji, so očitno degenerirati. Gre pri teh degenerirancih za to, kar danes poznamo kot neandertalca?

Ko so Anunaki prišli na zemljo med ledeno dobo, so očitno našli tega degeneriranega človeka v okolici, kjer so pristali. Do današnjega dne si naravo znanstveniki belijo glave s tem, da je čas prehoda od primatov k človeku, torej k *Homo sapiens-u*, veliko prekratek. Ravno ta prehod, ki ga v strokovnih krogih imenujejo tudi *missing link* (manjkajoča vez), do danes še ni pojasnjen.

Toda za darviniste, ki poskušajo dokazati Darwinovo učenje evolucije, se veliko tega ne ujema. Po Darwinovem selekcijskem nauku so vrste nastale z naravno selekcijo – v *boju za preživetje zmaga najmočnejši*. Zanje *missing link* ni problem. Tako so na primer *podolgovate in stožčaste* lobanje enostavno izločili (sliki 22 in 23). Za te so izjavili, da so bile deformirane zato, ker so na glave imeli privezane deske. Kako pa iz tega postopka lahko nastane trikratna masa glave, ne morejo *razložiti*. *Ne ustrezajo niti velikani*, čigar najdeni skeleti in mumije so bili veliki po štiri metre in več. Kam sodijo ti v Darwinovem nauku? Očitno se nič ne ujema.

Ker nam sumerska besedila poročajo le o območju Mezopotamije, ne izvemo iz teh *ničesar o Južni Ameriki, Himalaji ali Kitajski*. Vendar pa so izročila Azije še veliko starejša od sumerskih, in ta nam poročajo ravno o zatonu še starejših civilizacij, katerih *preživeli so degenerirali zaradi zunanjih okoliščin* (ledena doba). Zato je Tibetancem tako pomemben njihov genski fond v samadhi-votlinah.

Vrnimo se k Anunakom v Sumer. Torej so imeli problem s svojimi lastnimi ljudmi in so iskali rešitev. To je bil primitivni sodobnik, ki so ga našli v okolici. Kaj je iz njega postalo, najdemo o tem natančna poročila na sumerskih pisnih tablicah in tudi o povezovalnem členu med *Homo Erectus* in *Homo sapiens*.

Po teh poročilih naj bi prvega delavca-človeka (Adama) umetno ustvarili Anunaki- bogovi. Opravili so manipulacijo, s pomočjo katere so ogromno pospešili razvoj tega človeškega tipa. Enki je bil tisti, ki je imel po starih besedili odločujočo idejo, ko so mu sporočili odločitev, da se oblikuje »Adama«. Primitivni človek, ki so ga našli v okolici, se je Anunakom zdel primeren za njihov namen, ustvariti *moderna sulltja* (Sklaven)

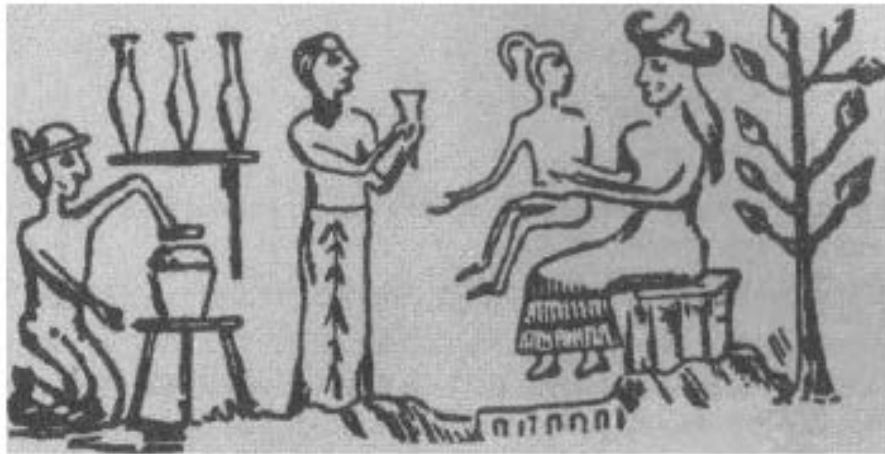

Abb. 38: Geburt des „ersten“ Menschen auf einer assyrischen Zylinderdarstellung

Vendar pa ni vse takoj delovalo, kot treba- eksperimentirati so. Če pogledamo v stara izročila, izvemo, da so Anunaki rabili veliko časa, preden so našli pravo »sliko«, to je, pravo genetsko mešanico. Od njihovih začetkov do prvega »Adama« je preteklo dolgo časovno obdobje.

Saj tudi znanstveniki današnjega »visoko modernega časa« rabijo na področju genetske manipulacije in kloniranja mnogo, mnogo poskusov, dokler ne pridejo do »perfektnega« rezultata, zato so stara izročila glede tega smiselna. Podobno kot pri nas danes, je moralo biti tudi pri Anunakih bogovih. Tudi oni so rabili veliko časa za poskuse, da bi dosegli »perfektni« rezultat.

Spomnimo se na pouk biologije poskusi križanja različnih muh, da bi dokazali zakone o dedovanju po Gregorju Mendlu. Do znanstvenega dokaza o dedovanju je potrebno več križanj. Podobno je moralo biti tudi pri Anunakih pred več sto tisoč leti, seveda z razliko, da so nam na tečaju biologije rezultati Kendla že znani in praktično že imamo vodilno nit.

Abb. 39 und 40: Schwarzer Obelisk des Assyrier-Königs Salamasars

Drugače se ne da razlagati tega, da ne poročajo samo stara izročila iz Mezopotamije *obsežno o poskusih, križanjih in o mešanih bitjih*, temveč so poročali podobno tudi v mnogih drugih kulturah in izročilih, tako da so potrjena Sumerska in Babilonska poročila glede tega. Izhajati moramo iz dejstva, da so »bogovi« dolgo časa delali eksperimente, dokler niso našli prave »mešanice« in prave metode za prve »Adame«.

Je amfibijsko bitje, najdeno na Japonskem, potrditev tega? Ali pa je to bila lastna vrsta? (slika 25). Kljub jasnim opisom v starih izročilih Sumercev in tudi drugih kulturah po svetu, ne moremo natančno določiti, koliko poskusnih let in desetletij je preteklo; nimamo ustreznih artefaktov.

Kdo je bil ta Enki- stvaritelj Homo sapiens?

Enki naj bi bil sin kralja teh ne zemljanov. Naslov »EN.KI« pomeni »*Gospod ali knez zemlje*«. Po starih sumerskih besedilih pa Enkijev naslov ni bil ravno pravi, ker naj bi med številnimi rivalstvi in intrigami, na katere so morali vladarji teh nezemeljskih civilizacij vedno računati, izgubil vladavino nad precejšnjim delom planeta v korist njegovega polbrata ENLILA. Enkiju pripisujejo ne samo »stvaritev človeka«, temveč tudi veliko drugih uspešnih del. Osušil naj bi močvirja ob Perzijskem zalivu in jih spremenil v rodovitna polja, zgradil je jeze in ladje ter bil dober znanstvenik.

Za nas pa je tu zelo pomembno: Do svoje stvaritve je bil dobrosrčen. Po mezopotamskih besedilih je bil Enki tisti, ki se je v svetu ne zemljanov zavzemal za novi zemeljski rod. Ugovarjal je zaradi številnih krutosti nad ljudmi s strani drugih nezemljanov, med njimi tudi njegovega brata Enlila. Iz tablic izhaja, da ni hotel človeka imeti za sužnja, vendar pa so ga drugi preglasovali. Z ljudmi, ki za njihove gospode niso bili nič drugega kot tovarne živali, so njihovi gospodi ravnali grozovito. Tablice govorijo o lakoti, boleznih in o tem, kar danes označujemo kot *biološko vodenje vojne*. Ker ta moritev ljudstev ni prinesla zadostnega upada človeškega ljudstva, so sklenili, da bodo ljudi pogubili z velikanskim potopom, predvsem pa tudi zato, da bi se znebili kreatur, ki se niso »dobro posrečile« mešanih bitij, mutacij in človek žival. Danes potrjujejo mnogi arheologi, daje na Bližnjem vzhodu pred tisočletji bil potop, o katerem najdemo poročila poleg že omenjenih virov tudi v mitih severnoameriških indijanskih plemen.

Po sumerskih besedilih je Enki nekemu Mezopotamcu po imenu *Utnapishtim* povedal o načrtu drugih ne zemljanov in je tega poučil, da naj zgradi ladjo in z nekaj zlata, z njegovo družino, živino, obrtniki in divjimi živalmi odpluje na morje.

Zgodba o Noetu kot tudi druge zgodbe iz stare zaveze, izhajajo iz starejših mezopotamskih spisov. Hebrejci so spremenili le imena, in iz mnogih »bogov« je nastal »en bog« judovske vere.

Med vsemi živalmi, ki so jih ljudje častili, ni bila nobena tako markantna kot kača, in to zato, ker je bila kača znamenje neke skupine, ki je pridobila velik vpliv v zgodnjih kulturah obeh polobel. Pri tej skupini gre za učeno bratovščino, ki se je zapisala razširitvi duhovnih znanj in pridobitvi duhovne prostosti: »*Bratovščina kače*«. Bojevala se je proti zaslužnitvi duhovnega bitja in je poskušala ljudi oprostiti hlapčevstva ne zemljanov. (Prabiblijska beseda za kačo je *nahash* in izhaja od korenske besede NHSH, kar pomeni dešifrirati, razrešiti, spoznati). Ustanovitelj »Bratovščine kače« je bil uporniški, vendar pa konstruktivni princ Enki. V tekstih je bilo napisano, da sta Enki in njegov oče Anu imela *obsežno etično* in duhovno izobrazbo in da je bilo ravno to znanje tisto, ki naj bi bilo pozneje ponazorjeno v biblijski zgodbi o Adamu in Evi. Enki je bil obdolžen za krivega, ker je človeku dal vedenje o njegovem poreklu, njegovih stvariteljih (nezemljanih) in mu dal prostost ter mu pomagal do duhovne prostosti. V vrtu . 1 , plantaži sadja Anunakov, kjer so delali tudi nekateri Homo-Sapiens sužnji, je bilo prepovedano jesti z določenega drevesa- drevesa spoznanja.

Zakaj je bilo prepovedano? Kaj je bilo v enem jabolku tako nevarnega? Preberimo v stari zavezi, kako se je to dogajalo. V 1. Mojzesovi knjigi piše: »*Toda kača je bila bolj zvita kot vse živali na polju, ki jih je napravil gospod bog, in je rekla ženi: Ali je res bog rekel, da ne jejte od nobenega drevesa v vrtu? Žena je odgovorila kači: Jemo sadeže od dreves v .vrtu; le o sadežih drevesa sredi vrta je rekel bog: Od tega ne jejte, tudi ne dotikajte se jih, da ne umrete. Kača pa je ženi dejala: Nikakor ne boste umrli, ampak bog ve: tistega dne, ko boste od njega jedli, se vam bodo odprle oči in boste kot bog in vedeli boste, kaj je dobro in hudobno.*«

Samo na tem mestu bi moral postati vsak privrženec stare zaveze pozoren, kajti »bog« laže Adam in Eva nista umrla...

Vendar pa ta »bog« ni bil bog, torej vsemogočni, temveč Anu, oče Enija in Enlila, ki je vedel za posebnost jabolka- ker to je bilo granatno jabolko!

In kaj je pri tem tako posebnega? O tem nam bo pojasnil Morpheus, ki v svoji dobro prodajani knjigi »Matrix-Code« z znanstvenega pogleda razsvetljuje program stvarjenja, v katerem živimo:

»Zrna granatnega jabolka in skorja drevesnih korenin vsebujejo poseben hormon – DMT. Če tega zaužijemo, pademo v stanje podobno razsvetljenju. Podobno kot so možgani komaj rojenih otrok praktično prepojeni z DMT in imajo še direktno povezavo s hiper-prostorom. DMT je ravno tisti hormon, ki ga najdemo v granatnih jabolkih. Ravno to so hoteli preprečiti v času Adama in Eve. In tako se je zgodil odločujoči rez, ki je sploh kdaj opravljen v človeški zgodovini: Izgon iz raja!«

Jed tega sedeža in spoznanje, kije temu sledilo, je bilo zelo velikega pomena, saj je za ljudi tako nastala možnost za razmnoževanje – s tem ko so se začeli zavedati. Do takrat so bili ljudje le hibridi, križanja dveh različnih ras, neplodni kot vsi hibridi. Mezopotamski strokovnjak Zecharia Sitchin razlaga sumersko besedilo tako, da nas vidi kot mešanico iz Anunakov in iz človeka Homo erectus, predhodnika človeka Homo sapiens.

Anunaki seveda niso bili preveč navdušeni nad našim razmnoževalnim nagonom, ker na noben način niso hoteli izgubiti kontrole nad njihovim eksperimentom. Vedenje, ki so ga takratni ljudje pridobili, ko so jedli te sadeže, ni bilo znanstvene vrste, temveč spoznanje ploditve, možnost, da se iz sterilnega hibrida razvijejo v raso, sposobno razmnoževanja oje zelo razjezilo Anunake in so ljudi izgnali iz vrta E.DIN. Enki, ki je pustil sužnje, da so se razvili v novo raso, s tem kojih je pregovoril, da so jedli sadeže, se ni zoperstavil zoper boga, kot je opisano v bibliji, temveč zoper kruto ravnanje s sužnji s strani nezemeljskih »bogov« oziroma njegovega očeta, kralja nezemljanov.

Kljub očitno dobrim nameram pa Enkiju in njegovi »Kačji bratovščini« brez dvoma ni uspelo, oprostiti ljudi suženjstva. Na mezopotamskih tablicah piše, da so »Kačo« (Kačja bratovščina) zelo hitro premagale druge posamezne skupine vladajočih ne zemljanov. Enki je bil izgnan na zemljo in njegovi nasprotniki so ga temeljito obrekovali, da bi tako zagotovili, da med ljudmi ne bi nikoli več *nd3el* privržencev. Enkijev naslov so spremenili iz »Kneza zemlje« v »Kneza teme« - on je padla zvezda jutranjica (Jesaja 14,12: »Ah, ti si padla z neba, ti bleščeča zvezda jutranje zarje. Na tla si treščil, ti osvajalec ljudstev«), nosilec svetlobe, ker je bil najlepše in najmogočnejše bitje njegovega časa; bil je prinašalec svetlobe Germanov, pri Grkih poznan kot Helios ali Phosphorus in v latinščini kot **Luciferus** ostal je vražji predstavili so ga kot smrtnega sovražnika m.Yvišjega bitja, v tem primeru njegovega očeta, komandanta vesoljske ladje, z vidika zemljanov njihovega stvarnika (kar pravzaprav ni čisto laž. čili so ljudi, da pride vse slabo na svetu od njega in daje on hotel duhovno zaslužniti ljudi.

Tako se lahko predstavi, če se izhaja iz tega, da sta Enki in Lucifer identična. Pa sta to? Ali Lucifer zares tako ljubi prostost in je nesebičen? V knjigi bomo še nekaj več izvedeli o njem.

Trditev, da so naš planet obiskovale različne življenjske oblike iz globin vesolja, ki so tu zaplodile nove življenjske oblike in nas potem zopet zapustile, je vse drugo kot pa za »lase privlečeno«. Grška mitologija nam pripoveduje o bogovih, ki so bivali na Olimpu in predvsem o Hermesu, božjem poslancu, ki je s svojim božjim vozom letal po nebu

Havajska Hula-hula-pesem opisuje, na primer, kako je vesoljska ladja pristala na velikem vulkanu Maunakea na Big Islandu, najpogumnejši med bojavniki se je povzpел k vesolji ladji, se združil z ženo, kije izstopila in iz tega je nastala današnja havajska rasa. Maji in Hopi poročajo, da so prišli iz Plejad. Pojasnjujejo, da so najprej živeli na enem kontinentu, ki se je nahajal v Atlantiku, ki pa je pozneje potonil, in potem so najprej preživeli v podzemeljskih mestih, preden so se naselili na severnem kot tudi na južnem ameriškem kontinentu. Avstralski Aborigini pripovedujejo, da so tudi pri njih v davnini pristale vesoljske ladje, katerih potniki so jih naučili duhovnih modrosti in jim pustili tudi bumerang.

Po razlagah (nadzorovanega) znanstvenega strokovnega sveta naj verjamemo, da se je človeška zgodovina začela pred 3800 leti pr.kr. v kraljestvu Sumer. Prej smo bili kosmati divjaki in barbari. Tu pa je nekaj kaveljčkov. Sfinga se na primer datira na 2500 pr. kr. in njegov graditelj naj bi bil faraon Chephren. Vendar pa sta matematik in orientalist R.A.Schwaller in egiptolog John Anthony West jasno dokazala, da so lahko vzorci erozije na sfingi nastali le zaradi delovanja vode. Njuna raziskave so pokazale, da vzorci erozije dokazano nista povzročila pesek in veter, temveč *približno cm globoka, tekoča voda*. West je lahko izračunal, da je morala biti sfinga najmanj 1.000 let dolgo izpostavljena stalno padajočemu *dežju, da so lahko nastali ti posebni erozijski vzorci*. S tem se geologija postavlja v absolutno nasprotje arheologiji. Sahara ni stara manj kot 7.000 do 9.000 let, kar pomeni, da mora biti sfinga stara najmanj 8.000 do 10.000 let. Vendar pa po uradnem mnenju našega »strokovnega sveta« v takratnem času ni bilo nobenih visoko razvitih kultur na tem območju, sploh pa ne take, ki bi lahko napravila *sfingo, katere graditev predstavlja težavo celo za našo današnjo tehnologijo*.

In zdaj pridemo do odločilnega vprašanja:

So nas ti obiskovalci za vedno in večno zapustili ali pa bodo spet prišli? Mogoče nekateri od njih sploh niso nikoli zapustili zemlje? Ali obstaja mogoče pogodba z *mogočneži tega sveta, da še naprej potihoma izkopavajo različne surovine, tako kot so že prej?*

Na to napeljuje naslednja danost: Februarja 1998 sem se na letališču v Frankfurtu srečal z *nekim agentom južno afriške skrivne službe. a je bil oziroma je Bur, torej belokožec, in srečala sva se pravzaprav, da bi si izmenjala politične informacije*. Pokazal sem mu mojo knjigo »Podjetje Aldebaran«, ki je še ni poznal, in fotografije nemškega *čudodelnega orožja-letečih diskov* (slike 41-44). Med letečimi telesi, ki so jih takrat kot prototipe izdelovali v Peenemiinde, v Messerschmidtovih tovarnah v Augsburgu, v Neu-Brandenburgu, v Breslau-u kot tudi v Wiener Neustadtu, se je nahajal tudi prototip v obliki cigare. Ko je videl sliko, se je temu dobro grajenemu in hladno nastopajočemu gospodu naježila koža in je postal nervozen. Potem je rekel, da mi mora povedati nekaj, kar še ni nikomur zaupal in sicer naslednje:

Kot sin premožne družine je rasel na ogromni farmi in je nekega dne pohajal s svojo varuško – debelo črno Afričanko – po okolici, ko sta naenkrat oba opazila na nebu lebdeči objekt, ki je prihajal vse bližje. o, kar sta mislila, da je letalo, se je izkazalo kot velikanska cigara, ki se je srebrnkasto svetila. Objekt se je vse bolj približeval in se malo stran zaustavil – lebdeč nekaj metrov nad zemljo –, odprla so se vrata, lestev se je avtomatsko izpeljala in izstopil je neki mož. Varuška je medtem takoj zbežala, on sam pa je obstal kot vkopan. Rekel je, da je bil ta mož oblečen v pajaca, imel dolge svetle lase in »najbolj modre oči, kar jih je sploh kdaj videl. Mož iz vesoljske ladje ga je, kot se zdelo, očitno poznal, ker mu je pomahal, naj pride k njemu. Vendar pa je zdaj tudi on zbežal.

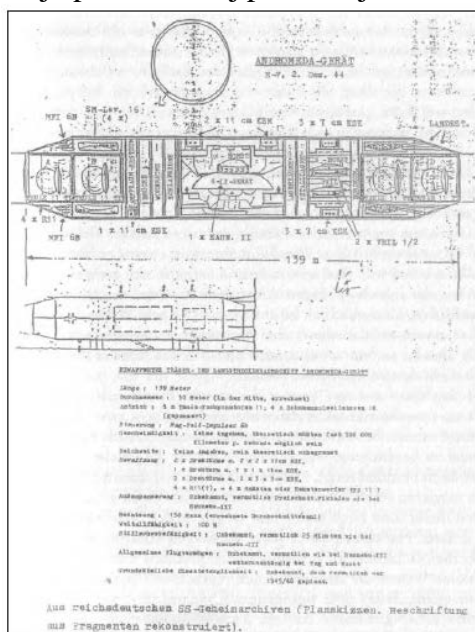

Abb. 41:
Das sogenannte Andromeda-Gerät, ein zigarrenförmiges deutsches Großraumschiff auf Antigravitations-Basis, das zwischen 1944 und 1945 entwickelt wurde. Wann und ob es noch zum Einsatz kam, war bisher ungewiß. Der Bericht des südafrikanischen Agenten deutet aber darauf hin, daß es einigen Technikern gelungen sein muß, diverse Technologien vor den Alliierten in Sicherheit zu bringen.

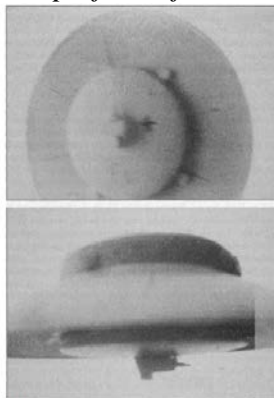

Abb. 42 und 43:
Während des II. WK wurden in den Forschungsanstalten des Deutschen Reichs verschiedene Prototypen solcher Antigravitations-Objekte entwickelt. Diese sollten sich nach der ersten Startphase in einer stabilen Fluglage halten. Hier sieht man die als Andromeda-Gerät bezeichnete Variante.

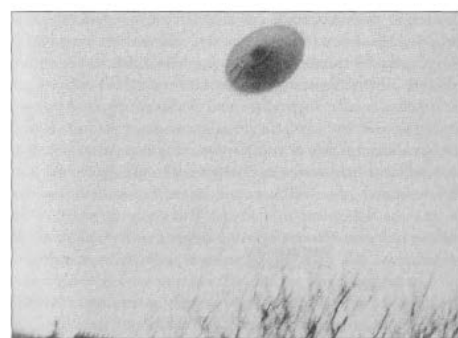

Abb. 44:
Das VFL / ist ebenfalls auf Antigravitations-Basis konstruiert, jedoch von leichterer Bauweise als das Andromeda-Gerät.
Zu Abb. 42 und 43:

Agent me je pogledal z velikimi očmi in je menil, da je pozneje, v njegovi karieri kot *agent za južno afriško vlado*, vedno znova tam srečeval take ljudi, ki so očitno v eni obliki delali za to- potem seveda v obleki in kravati ter s *kratko pristriženimi lasmi*. Če se je vlada zavedala, za koga gre, ni mogel o tem nič povedati.

Agent pa mi je, - potem ko se mi je odprl – povedal še eno epizodo iz njegovega življenja, *kipa bolj spada k naši temi o Anunakih*.

Pozna nekega farmarja, ki ima ogromno zemlje, tako da je s konjem cel dan na poti, če želi pregledati svoje celotno ozemlje. Na njegovem zemljišču se je nahajalo tudi ene vrste majhno jezero, ki je imelo to posebnost, da je voda v njem vedno znova nekam odtekla in se potem naenkrat spet napolnila. Lastnik farme je domneval, da mora biti to jezero povezano s podzemno reko ali vodnim virom in da voda iz nekega razloga vedno znova upade. Ta farmar je spet enkrat šel na ogled po svojem zemljišču in je prišel do jezera, ki je bilo znova prazno. Tam je stal leteči disk. Sicer je bil oborožen, vendar se je odločil, da bo najprej opazoval, kaj se bo zgodilo. Več ur se ni nihče pojavil. Farmar je bil neodločen, kaj naj zdaj stori. Nazaj do farme bi predolgo trajalo, mobilnih telefonov takrat še ni bilo, sosedov, ki bi jih na to opozoril, pa tudi ni bilo blizu za enodnevno ježo. Tako se je odločil, da bo tam prebil noč. Naslednjega dne so iz luknje v tleh jezera prišla humanoidna bitja z reptiloidnimi značilnostmi- ne neprijetno ali zastrašujoče -, je menil. Nosili so zaboje z materialom, neko surovino, ki so jo tam izkopali, in jih naložili v leteči disk. Potem ko so naložili več teh zabojev, se je odprtina za njimi zaprla in leteči disk je odletel.

Za kakšen material gre? Pridejo ta bitja samo po ta material na zemljo? Anunaki so prihajali očitno zaradi zlata na zemljo in so ga izkopavali več sto tisočletij. Niso prišli, da bi vzeli zemljo pod svoje lastništvo, ker so se vedno znova vračali na svoj planet. Torej za nas ljudi ne predstavljajo nevarnosti. Ne glede na to, da so na zemlji izpostavljeni tudi procesu staranja, kar je bil tudi razlog za upor Anunaki-delavcev.

Medtem pa je zemlja polno naseljena. Zamislimo si, da bi vi in jaz bili zdaj Anunaki.

Ugotavljamo, potem ko nas že dlje časa ni bilo na zemlji, da se je tu nekaj spremenilo. Predvsem v zadnjih sto letih se je človek tehnološko močno razvil in medtem tudi **sam** potuje po vesolju. Ima atomske bombe, radar in druge razvoje, ki nam otežujejo, da bi preprosto pristali in si naložili naš nujno potrebni material. Kaj storiti? Prevzeti **planet**? Nezanimivo. Kaj naj z njim? Tu se prehitro staramo. Ostane torej samo ena pot- z nekom skleniti pogodbo, ki nam bo lahko pomagal k temu, kar rabimo, in potem **bomo** spet izginili. Najverjetneje bomo za proti uslugo kaj naredili zamenjavo, tako rekoč. Mogoče tehnologijo?

Tu bi vam rad predstavil še eno divjo zgodbo, ki nam bo k temu mogoče dala odgovor. Na enem od mojih potovanj po ZDA sem leta 1990 spoznal prijateljico enega od najuspešnejših odvetnikov ZDA, s katero sem se spoprijateljil in mi je nekega dne povedala naslednjo epizodo: Njen prijatelj – imenujmo ga *are- je bil že s tridesetimi leti eden najbolje plačanih odvetnikov Amerike in je zastopal med drugimi tudi družino...neimenovano*. Ko se je zopet enkrat pojavil pri tej družini na njihovem velikanskem posestvu v bližini mesta Houston, mu je gospodinja rekla, da mora še počakati, ker so trenutno še z nečim drugim zaposleni. Ker se je z gospodinjo dobro razumel in ga je vprašala, če pride k njej v kuhinjo na skodelico kave, ni rekel ne. Tako sta malo kramljala, dokler mu ni padlo v oči nekaj posebno oblikovanih stolov, ki so stali malo stran. Ko je gospodinja vprašal o njih, se je najprej izmikala odgovoru, potem pa je z roko opominjajoč menila: »Če ne boste povedali naprej...Torej, to je tako, enkrat na mesec dobijo vsi uslužbenci in drugi zaposleni na posestvu prost konec tedna, samo jaz ne, ker sem že tako dolgo tu. In potem vsakokrat popoldne pristane leteči disk na zemljišču. No, potem pa imamo problem, ker tipi, ki pridejo iz vesoljske ladje, ne izgledajo tako kot ljudje, temveč kot kuščar-človek in imajo le tri prste in en rep. In ti pridejo iz vesoljske ladje in imajo vedno s seboj mnogo velikih kovčkov, ki jih prinesejo lastniku – odnesejo pa nič. Stoli so narejeni posebej za ta bitja in prazni prostori na koncu naslonjala so za tri prste, in luknja na hrbtišču stola je za rep. Mislim, da prinesejo denar- enkrat sem videla odprt kovček.«

Mlada ženska, ki mi je to povedala, je rekla, daje bil njen prijatelj tako šokiran, da je kmalu zatem opustil svojo odvetniško pisarno – v starosti 35 let – in z njo odšel na *Karibske otoke*. Tako in tako je že toliko zaslužil, da mu ni bilo nikoli več treba delati. Zgodba gaje dotolkla.

Kaj pravite zdaj? Da to ne more biti res? Neverjetno, znanstvena fantastika?

Mogoče. Tudi jaz ne vem, kaj naj si o tem mislim. Osebnost nisem bil zraven in sem govoril le s prijateljico odvetnika. Vendar pa zame stvar ni manj verjetna, kot če nekdo trdi, da je pred par tisoč leti razdelil morje, da bi ga lahko prečkal z njegovim spremstvom.

Predlagal bi, da za enkrat pustimo stvar in pogledamo nazaj na to, kar so dokumentirali zgodovinarji – sumerski zapisi na tablicah. In ti poročajo o Anunakih – tako kot geneza govori o *božjih sinovih* ki so jim bile vseč zemeljske žene.

Po mojem mnenju nam ti stari teksti pripovedujejo o dogodkih, ki so se zgodili dejansko tako ali pa vsaj podobno. Artefaktov, ki dokazujejo poseg tuje civilizacije, je veliko (glej različne slike v knjigi).

Tudi rezultate raziskav romunske avtorice Isabele Lorga moramo omeniti. Pojasnjuje, da je leta 1961 Nicolae Vlase našel tako imenovane Tartaria-tablice, o katerih so najprej mislili, da so jih uvozili iz Sumera. Potem pa ko so jih v Moskvi pregledali in datirali, se je izkazalo, da so te tablice s sumersko pisavo dva tisoč let starejše kot tiste z območja Evfrata in Tigrisa. Tako je tudi ruski zgodovinar N. Jirov prišel do jasnega sklepa, da je sumersko ljudstvo prvotno prišlo iz Karpatov in se šele tisoče let pozneje izselilo na območje današnjega Iraka. Neodvisno od tega vsebujejo tartarske tablice enake namige na Anunake. Isabela Lorga verjame, da Nibiru ni domovinski planet Anunakov, temveč samo vmesna baza. Domneva, da je njihova domovina sončni sistem Aldebaran. Če verjamemo vsem tem besedilom – tako, kot drugi verjamejo, kar je napisano v bibliji, koranu, vedah ali kje drugje –, so v davnini obstajali tuji prinašalci kulture. Eni so prišli s Siriusa, drugi s planeta Nibiru, eni pa, o tem sem poročal v knjigi »Podjetje Aldebaran«, iz sončnega sistema enakega imena. Kot si zagotovo lahko predstavljamo, je prišlo zaradi teritorialnih razprtij do vojn. To so vojne med Elohim in Nephilim v stari zavezi in najdemo probleme tudi med »bogovi« pri Germanih, Grkih, Indijcih in tako naprej.

Kdo od teh različnih nezemljanov je dejansko ljudem naklonjen, verjetno ne ve zagotovo nihče. Danes obstajajo poročila dobro poučenih, ki trdijo, da ima ameriška vlada v podzemeljskih prostorih (*Area 51*) spravljen padla leteča plovila nezemljanov, in da so po njihovem modelu že gradili svoje in sami raziskovali vesolje. Enaka poročila veljajo tudi za nemški Rajh, pri katerih pa obstaja izvrsten foto material, ki dokazuje gradnjo teh letečih plovil. Vendar pa nas tehnika ne naredi ljubeznivejša – nasprotno. Tehnologija in znanstveni dosežki prevečkrat zapeljejo k uporabi le teh za oblastiške namene, bodisi za gensko manipulacijo, bodisi za kloniranje človeka in veliko drugih stvari.

Domnevam, da to občutite kot premočan tobak, toda zdaj je prišel čas, da pogledamo resnici v oči in izvemo to, kar so nam stole!ja prikrivali skriti vladarji našega planeta in se je posredovalo naprej le v elitnih ložah. Čemur se nevedneži smejejo, vzamejo ti zelo resno in raziskujejo; v tem je velika razlika. Če se pri njihovih raziskavah izkaže, da ni nič realnega pri taki zgodbi, vsaj to vedo in lahko stvar zaključijo. Če pa ugotovijo, da je nekaj na stvari materialno, takoj zasežejo, ovrednotijo in zagotovo tudi uporabijo.

Večina ljudi našega kulturnega prostora – ki si domišljajo, da so »razsvetljeni« – ne smatrajo več za potrebno, da raziskujejo sami sebe, se temu samo posmehujejo – saj je mnogo bolj udobno! »Seznanjeni smo bili z eno oddajo na televiziji, kaj je resnično.« Tako, kot smo bili seznanjeni o vojni v Iraku, mar ne?

Zagotovo bi radi zdaj radi vedeli, kako to, da vam vse to pripovedujem. Tega vam še ne izdam. Brati morate še naprej...

Napravili bomo – kot je očitno imel navado tudi grof Saint Germain – nadaljnji časovni skok; podajmo se zdaj nazaj v 12. stoletje in usmerimo pogled na .

SKRINJA ZAVEZE

»Skrinja zaveze«! Kakšen pojem! Ni ji bil samo Indiana-Jones in njegovi nasprotniki, okultni nacionalsocialisti, na sledi, ne, tudi vitezi okoli kralja Arthurja in še veliko drugih.

Veliko knjig je bilo napisanih o njej in ravno tako postavljenih veliko hipotez, kaj bi sploh lahko bila skrinja-zaveze – ali pa kaj še vedno JE!

Da bi prišli skrivnosti na sled, se moramo podati nazaj v leto 1094 po Kr. Kot vsako jutro je šel francoski mladenič *Bernhard de Clairvaux*, ki gaje pozneje papež razglasil za svetega (*sveti Bernard*, molit v kapelo gradu, v katerem je živel. Vendar pa se je ta dan drugače odvijal. Iz notranjega vzgiba je Bernhard ostal v kapeli sam malo dlje kot drugi in imel vizijo. Po njegovih besedah se mu je v tej viziji pojavil božji angel, ki mu je sporočil, da naj odpotuje v Jeruzalem v Sveto deželo in tam pod templjem kralja Salomona odkoplje »skrinjo zaveze«, ki je skrita v eni grobnici in jo z ladjo prepelje v Francijo. Iz poznejših Bernhardovih zapisov zvemo, da je sprejel naročilo, da skrinjo zaveze z ladjo pripelje v južno Francijo blizu današnjega mesta Nice. To mesto, golo goro (*Mont Chauve*, bo lahko videl že z ladje, ko bo ladja dosegla Cap Ferrat. In ko bo skrinjo zaveze prenesel tja, naj tam, na čisto določenem kraju, kjer se nahaja neka votlina, »po določenih merah in določenih smereh neba zgradi piramido«.

Čemu vse to?

Bernhard je pojasnil, da je smisel in namen tega naročila, kot mu je sporočil angel, »vsebinsko skrinje zaveze na novo vključiti v miselnost ljudi, ker je človeštvo spet dozorelo razumeti in dojeti kozmične zakone, ter da ljudje lahko spoznajo, da bog kot bitje realno obstaja in daje duše človeštva ustvarila miselna moč boga.«

Angel mu je naprej poročal, da v skrinji zaveze stoji zapisano znanje o smislu in namenu vseh bitij- tako, kot je bilo pred tisoči let nazadnje razkrito človeštvu.

Ker so v tistem času Jeruzalem zasedali Seldžuki pod sultanom, torej pod islamom, kristjanom ni bil dovoljen obisk »svetih mest«.

Kaj torej storiti zdaj?

Kar boste zvedeli zdaj, se bere kot vohunski triler, vendar se je dejansko zgodilo tako, kot sledi:

Ker se skrinja zaveze vsekakor ni mogla sama od sebe potegniti ven iz skrivališča, se je morala najti pot, kako priti do omenjenega mesta. **Mladi Bernhard** je zato sklenil, da zaupa njegovo vizijo in naročilo takratnemu papežu Urbanu II, na kar je bila sprejeta odločitev, da skličejo kristjane k »sveti vojni«, da bi na ta način prišli v Jeruzalem.

Potem "ko je bila skrivnost zaupana še osmim vitezem, med njimi tudi Hugom de Payens, je papež Urban II, da bi ljudstvo nahujskal, dne 23. novembra 1095 v Clermontu pred ogromno množico ljudi trdil, da je ne vemo ljudstvo Perzijcev z ognjem, mečem in ropanjem razdejalo in oskrnilo »sveta mesta« v »Sveti deželi. Tega dne, tako skladno poročajo zgodovinarji, je papežu uspelo v množici vzbuditi tak srd, da so se verniki po njegovem vzkliku, da naj »sveta mesta« osvobodijo nevernih barbarov, vrgli na tla, se tolkli po prsih, priznali svoje grehe in kričali: »Ubijte pogane!«. Potem je pred njimi držal križ in jim rekel, da naj si ga pritrdijo na ramena in prsi, kar naj bi jih spominjalo, da bodo, če bodo umrli za Kristusa, in šli v nebasa.

Ta poslanica je šla kot vrtinčasti vihar skozi deželo -povsod so si ljudje začeli šivati na svoja oblačila križe iz blaga in so hiteli proti Kolnu, ker so izvedeli, da se tam zbirajo velike množice ljudi pod vodstvom religioznih analitikov, da bi se priključili vojski.

In tako se je marca 1096 začel iz Kolna prvi pohod okoli sto tisoč ljudi pretežno revnih moških, žensk in otrok in to neoboroženih -, da bi osvobodili Sveto deželo. Samo ta predstava je že absurdna, vendar pa kaže, kako lahko se vodijo mase ljudi oziroma kako lahko se z njimi manipulira. (Pri najboljši volji se ne morem zadržati, da na tem mestu ne bi nakazal na moderni čas: Na primer vojna v zalivu leta 1991, ko so kazali slike,- na katerih so iraški vojaki iz inkubatorjev pobirali dojenčke in jih metali na tla-, z namenom, da bi se ameriško ljudstvo strinjalo z vojno. Januarja 1992 je bila znana identiteta mlade priče, ki naj bi vse to opazovala,- to je bila hči kuvajtskega ambasadorja v ZDA Sauda Nasir al-Sabaha. Kot pričo jo je postavila agentura Hill&Knowlton. Predsednik te agencije je bil

Craig Fuller, Bushev *privrženec in njegov nekdanji še štaba*. Nadaljnje raziskave so pokazale, da so kuvajtski zdravniki očitno lagali in da so dozdevno odvzeti inkubatorji na svojih mestih. To samo mimogrede.

To je stara igra in človeštvo vedno znova pade na take trike, predvsem zahodno, ki tako arogantno trdi o sebi, daje razsvetljeno intrezno. In to bo zopet storilo ...).

Nazaj h križarskim pohodom:

Ta popolnoma izpod kontrole pobegla drhal je začela s svojim križarskim pohodom že v svoji domovini, rušili so judovske naselbine, ropali in klali ljudi, vendar pa je le prišla do Male Azije. V Civetotu se je ujela v turško past in tam bila pobita, preživelo je le 3.000 ljudi.

Temu prvemu križarskemu pohodu, ki je nastal le zaradi besed papeža Urbana II, je sledil drugi, ki pa je bil organiziran kot viteška vojska kristjanov, ki so jo proti vzhodu vodili evropski knezi na veliko noč 1096. Čeprav so se vedno novi križarski vitezi s svojimi močmi podajali proti vzhodu, je prispela armada križarjev šele junija pred vrata Jeruzalema- 7 junija 1099-torej skoraj tri leta pozneje.

Dne 15. julija je Gottfried de Bouillon, ki je s Hugom de Payens vodil vojsko križarskih vitezov, pregovoril egiptovskega guvernerja h kapitulaciji in ta se je zato lahko prosto umaknil s svojim spremstvom. S prebivalstvom Jeruzalema pa niso ravnali tako pazljivo: Potem ko se je guverner umaknil, so »krščanski križarski vitezi pobili skoraj vse prebivalce Jeruzalema, bilo je približno 50 000 žrtev.

Bojevali so se do leta 1114-skupaj torej 18 let-in nazaj osvojili za krščanstvo skoraj vso Sveto deželo. Potem, ko se je v Jeruzalem spet vrnil mir, so šli vitezi na kraj, ki je bil v viziji prikazan Bernhardu de Clairvaux, našli grobnico, ki so jo začeli dvigati. Najprej so našli veliko skulptur in druge religiozne predmete. Ko so še globlje kopali v grobnici, so v drugem prostoru našli tako imenovano staro zavezo, pri čemur je šlo za 19 kamnitih sarkofagov. Ti so bili napolnjeni z usnjenimi zvitki, ki so bili označeni s pisnimi znaki in risbami. Razen tega so se v sarkofagih nahajali modeli iz še danes neznanega materiala kot tudi posebno brušeni kristali, mehansko orodje, katerih namen uporabe je bil v takratnem času neznan, in mnogo drugih, takratnim ljudem neznanih predmetov.

Potem ko so vse pregledali, so grobnico zopet zaprli, da bi počakali na najbolj ugoden čas za transport.

Po končni zmagi je bila pod Gottfriedom de Bouillon oklicana »kraljevina Jeruzalem« in potem, ko je Gottfried eno leto pozneje umrl, je postal novi kralj Jeruzalema njegov brat Balduin. Balduin prvi je ostal na prestolu do svoje smrti leta . Že med njegovim regentstvom se je opravljala živahna in deloma skrivna izmenjava s Francijo.

Med plemiči vojske križarskega pohoda se je nahajal že imenovani vitez Hugo de Payens, nečak vplivnega grofa Hugues-a de Champagne, ki je bil eden od mož v ozadju te celotne akcije. Križarski pohod je Huga nastopil skupaj z njegovim štirideset let starejšim prijateljem in mentorjem Johannesom de Vezelay, benediktinskim posvečencem iz Burgundije. Šestdesetletni viteški menih Johannes je ostal v Jeruzalemu in je bil pozneje poznan kot Janez iz Jeruzalema, mistični pisec skrivnih prerokb, ki so bile dolgo časa na vpogled le posvečenim krogom. Ta je del vedenja, ki so ga odkrili -podobno kot pozneje Nostradamus- spisal v obliki verzov, da bi ljudi pripravil na to, kar naj bi se nekoč zgodilo.

O tem več pozneje.

Hugo de Payens pa se je kmalu vrnil v Francijo, očaran od judovskih in muslimanskih skrivnih nauk in predvsem pretresen zaradi »prepovedane resnice«, ki mu je prišla do ušes: Jezus sploh ni umrl na križu

Novi kralj Balduin II. je podpiral skupino, ki se je sama sebe imenovala »Ubogi vitezi Kristusa in Salomonovega templja« in jih nastanil v palači na tempeljski gori in to zagotovo ne brez razloga! Zaradi tega je nastalo tudi ime »Tempeljski vitezi«.

Hugo de Payens je postal prvi Veliki mojster tempeljskega reda.

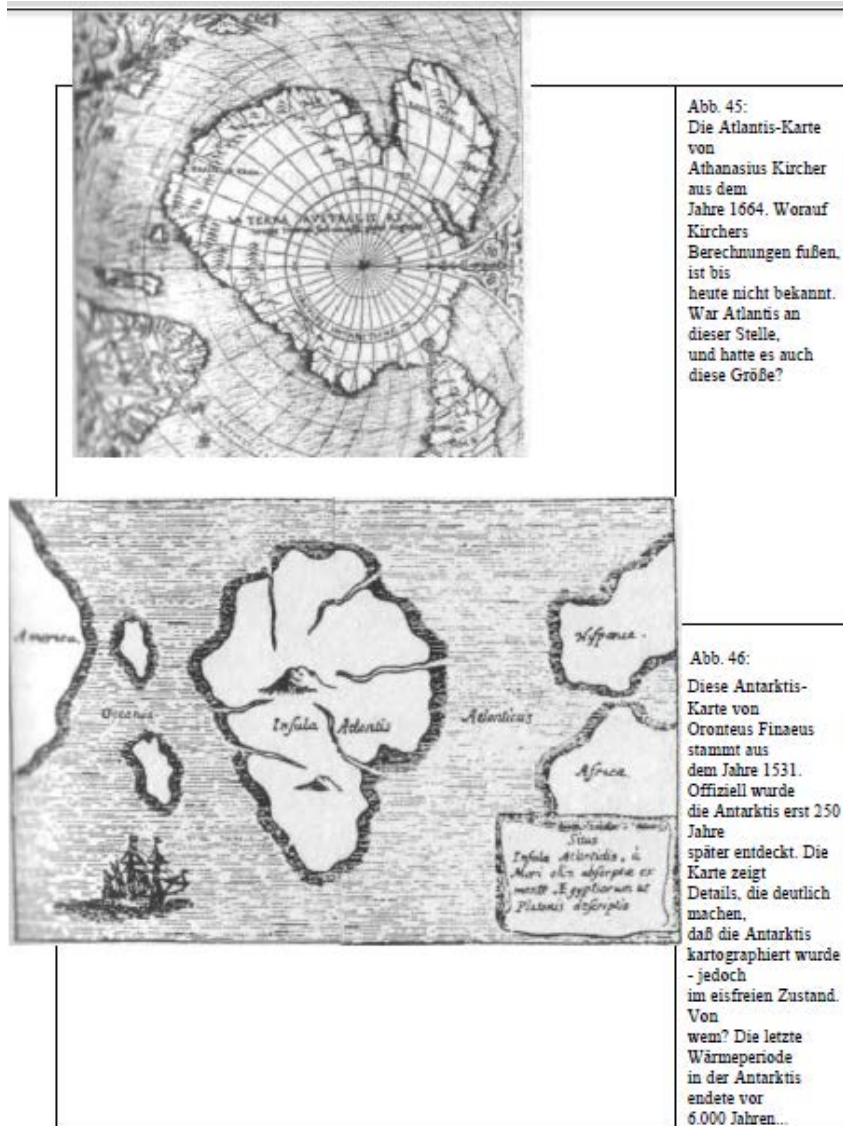
Leta 1119 so templjarji končno prepeljali sarkofage na goro Mount Chauve v bližini Nice, kot je bilo prikazano v viziji. Tam, na določenem kraju, so templjarji po navodilih, ki jih je prejel Bernhard de Clairvaux, nad neko votlino zgradili piramido iz kamnov na gori. Ta piramida obstaja še danes, čeprav je kot taka komaj še prepoznavna in zelo težko dostopna.

Vitezi so prinesli vse v piramido in začeli študirati spise in vsebino sarkofagov. Bilje le en problem, vse je bilo napisano v neznanem jeziku, ki se je pozneje izkazal za atlantski izvor.

Osebnostno dvomim o tem, da je pri sarkofagih šlo za »skrinjo zaveze«, ki je opisana v stari zavezi, ker tam so Hebrejci nosili en sam predmet. Vendar so bili templjarji očitno o tem prepričani, da gre pri tej najdbi za »skrinjo zaveze«.

Naprej bom v knjigi govoril o *atlantskih spisih*, če se bom skliceval na vsebino sarkofagov, ker to so dejansko bili. Da so bili ti sarkofagi prej skriti v Egiptu – mogoče pod platojem v Gizi -, o tem nekateri zgodovinarji tako domnevajo, ni pa dokazano. Domneva se, da so jo Hebrejci tam skrili in potem odnesli v Jeruzalem, same vsebine pa zaradi skrivnostne pisave niso mogli zares ovrednotiti.

Med najdbami so se nahajale tudi stari zemljevidi. Kopija ene teh skrivnostnih starih zemeljskih kart je bila pozneje odkrita v Konstantinoplu: senzacionalni Piri Reis- zemljevid, ki poleg Evrope in Afrike predstavlja *tudi Severno in Južno Ameriko kot tudi Antarktiko brez ledu!*

Slika 45:

Zemljevid Atlantide Athanasiusa Kircherja iz leta 1664. Na čem temeljijo njegovi izračuni, do danes ni znano. Je bila Atlantida na tem mestu in imela tako velikost?

Slika 46:

Ta Karta Antarktike Oronteusa Finaeusa izhaja iz 1531.

Uradno je bila Antarktika odkrita šele 250 let pozneje. *Karta kaže podrobnosti, ki razločno kažejo, daje bila Antarktika kartografirana, vendar brez ledu. Kdo jo je kartografiral? Zadnje toplotno obdobje na Antarktiki se je končalo pred 6.000 leti...*

Slika47:

Piri Reis-svetovni zemljevid izhaja iz leta 1513 in ga je narisal admiral Piri Reis. Na karti je veliko podrobnosti, ki takrat sploh naj ne bi bile še znane - na primer Antarktika brez ledu. Karta je rahlo izkrivljena, kot da bi bila posneta iz zraka. Skupaj je bila sestavljena - tako opisuje kartograf sam - iz 20 še starejših kart, izhajajočih iz časa Aleksandra Velikega (roj. 356 pred Kr.) in so kazale cel svet(!). Med Ognjeno zemljo in Antarktiko kaže karta zemeljski most. To pa je bilo zadnjikrat pred 11.000 leti. Kdo je prvotno napravil zemljevid?

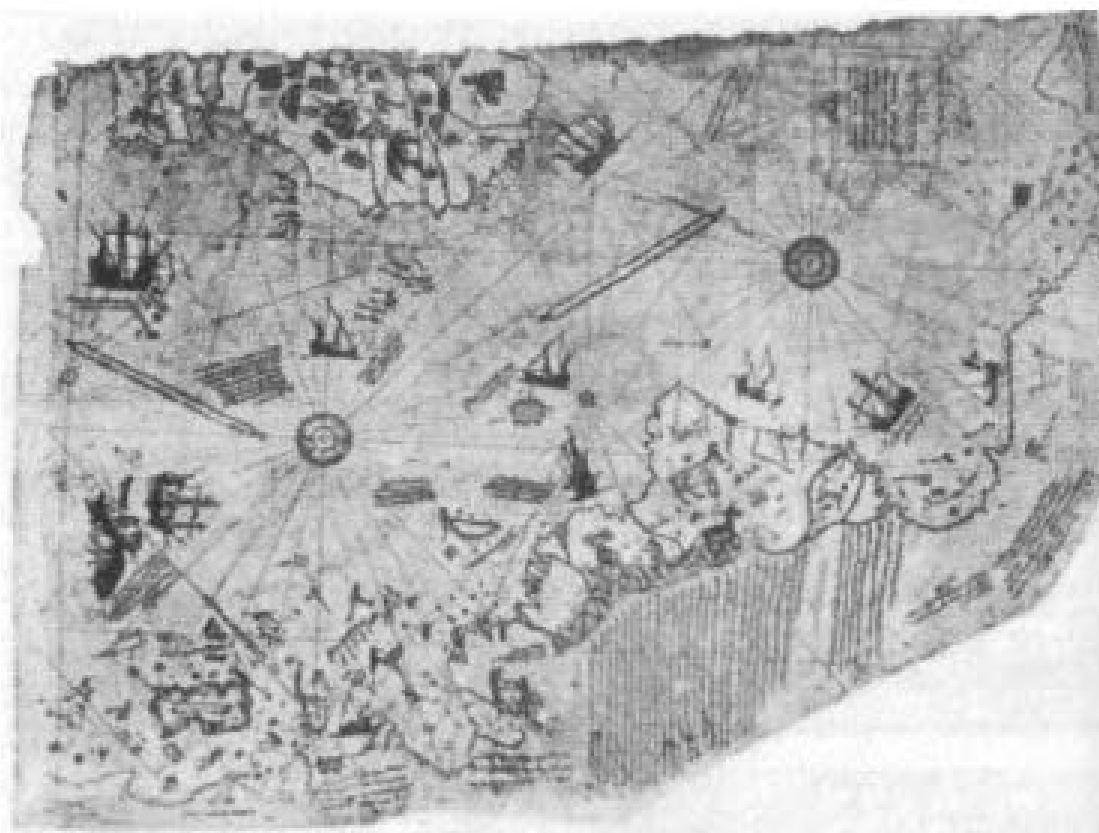

Abb. 47:

Die Piri-Reis-Weltkarte stammt aus dem Jahre 1513 und wurde von dem Admiral Piri Reis gezeichnet. Auf der Karte sind viele Details wiedergegeben, die damals angeblich noch gar nicht bekannt gewesen sein konnten — zum Beispiel die Antarktis ohne Eis. Die Karte ist leicht verzerrt, als wäre sie aus der Luft aufgenommen worden. Sie wurde - so beschreibt es der Kartograph selbst - aus 20 älteren Karten zusammengestellt, die aus der Zeit Alexanders des Großen (geb. 356 v. Chr.) stammten und die gesamte Welt (!) zeigten. Zwischen Feuerland und der Antarktis zeigt die Karte auch eine Landbrücke. Das war das letzte Mal vor 11.000 Jahren der Fall. Wer hatte die Karte ursprünglich gezeichnet?

Bernhard de Clairvaux je prejel še eno vizijo, kjer mu je bilo naročeno, da se v piramidi odpre kozmičnemu duhovnemu polju (Akaška kronika), s pomočjo katerega mu bo vizualno prikazan potek celotnega stvarjenja od začetka do konca in bo s tem prestavljen v stanje, da bo razumel ne samo duhovne zakone, temveč tudi pisavo in govorico Atlantov. Šele nato je bilo njemu in njegovim spremljevalcem, ki jim je po njegovi viziji zdaj lahko kolikor toliko razumljivo pojasnil vsebino, mogoče oceniti in uporabljati atlantsko vedenje.

Atlanti so njihovo celotno vedenje zgradili v piramidnem jeziku, tako rekoč na geometričnem univerzalnem jeziku, ker niso vedeli, kdo bo nekega dne naletel na njihove spise in kakšen jezik se bo takrat govorilo.

In kdor ima ta ključ, lahko v vsakem jeziku dešifrira oziroma razvozla vsako črko in vsako ime v njegovem najglobljem pomenu za življenje.

Tako je torej prišlo, da so templjarji spoznali to vedenje in načrt stvarjenja ter razumeli mehanizme, kojih življenje skriva v sebi.

Predvsem pa je bilo eno velikega pomena: V spisih je bila napisana celotna zgodovina človeštva – tudi naša prihodnost –, in izkazalo se je, da se to ujema z Janezovim razodetjem, kar pomeni,

da bo naša civilizacija na en način končana oziroma bolje rečeno uničena, kot je opisano v Apokalipsi. O tem bomo podrobno govorili v poglavju o *Novem svetovnem redu*.

S preučevanjem atlantskih tekstov so se vitezi seznanili s kozmičnimi fizikalnimi zakoni, po katerih je nastalo vesolje in še danes obstaja. Izvedeli so, da je na nastanek vseh biti (duš) deloval realno obstoječi stvaritelj (bog) in da so vse biti ustvarjene z »močjo misli« boga. Spoznali so smisel, zakaj so se duše od boga ustvarjenih biti morale integrirati v materijo, in da se ustvarjalna misel lahko dokonča oziroma izpolni samo po tej poti.

Osvetlimo to trditev bolj podrobno: Iz atlantskih spisov izhaja, da obstaja tako imenovana pra-juha – *kozmično duhovno polje*, ki obstaja iz najmanjših delcev, tako imenovanih *miono-neutrinov* – in da se biti, ustvarjene z močjo misli boga manifestirajo iz teh delčkov (miono-neutrinov) pra-juhe (kozmičnega duhovnega polja).

Ti miono-neutrini se po določenih fizikalnih zakonih povezujejo med seboj tako, da nastane materialno obstoječa statična enota, ki jo današnji človek opredeljuje s pojmom »duša«.

V tej enoti »dušnih delčkov ni vsebovan samo celotni življenjski načrt sedanjega življenja, temveč – na hologrfski način prikazana v vsakem dušnem delčku informativno kot *frekvenca nihanja* – vsa življenja, ki jih človek doživel od ustvarjenja njegove biti, kot fino snovne biti ali integrirane biti v materijo kot biološki sistem.

To pomeni, da je stvaritelj človeka oziroma dušo ustvaril tako, da ima tudi človek ali duša moč misli in s tem postane **tudi** sama stvaritelj.

Templjarji so izvedeli, da je celotno vesolje brez praznih prostorov izpolnjeno s strukturnimi »delčki«. Te delčke današnja kvantna fizika klasificira kot elektrono- neutrine, miono-neutrine in tau-neutrine.

Miono-neutrini, iz katerih se gradi kozmično duhovno polje oziroma polje zavesti – označeno tudi kot etrsko polje, akaška kronika ali pa tudi morfogenetsko polje – , so delčki, ki se z močjo misli nihajno tako spremenijo, da se v njih s spremembo nihanja hologrfsko izrazi miselna slika. Pogojeno s tem učinkovanjem sprememb – ker so vsi delčki med seboj povezani in vse se stalno med seboj izmenjuje –, je vse, kar obstaja v kozmičnem polju, z nihanjem absolutno med seboj povezano. To pomeni, da se na biološki sistem človeka vedno in ob vsakemu Gasu glede na nihajne frekvence njegovega polja učinkuje pozitivno ali negativno. Končno je to dokaz za to, kar so »stari« mistiki vedno dejali: »Vse je eno, in eno je vse.«

Miono-neutrini so nosilni element za tvorbo miselnih slik, ki jih človek misli. To pomeni, da vsako miselno sliko, ki jo človek ustvari, izžareva v *kozmično duhovno polje*. Če pri človekovi misli ne gre za misel, »povezano s sedanjostjo«, ki se kot feedback ne more izžarevati nazaj v neko aktualno obstoječo obliko ali situacijo, potem postane ta misel sestavni del *kozmičnega duhovnega polja* in deluje tako dolgo na bit človeka, dokler se ne spremeni v materialno obliko ali živeto življenjsko situacijo.

Preprosto povedano: Templjarjem je bilo razodeto, da je *moč misli*, s katero človek ustvarja miselne oblike, najpomembnejša od vsega, kar ima. Vsaka misel, ki se misli, postane sestavni del *kozmičnega duhovnega polja*, se kroglasto raztegne, s pomočjo frekvenčnega prenosa, po celotnem vesolju in je tako soodgovorna za vsako dogajanje v vesolju.

Človek je zato, ker je sam sestavljen iz atomov in molekul, te pa so zgrajene iz miono- neutrinov, soodgovoren za stanje tega sveta- negativno ali pozitivno.

Helga Hoffmann-Schmidt piše o tem v njenem izvrstnem delu >>Dediščina Atlantide«, kiravno tako vsebuje originalno vedenje templjarjev:

»Dojeli so, da je človek sestavljen iz sistemov, v katerih duhovno-materialna duša, zbiralnik misli enak psihi" in fizično telo tvorijo tri področja. Njegova bit, ki je integrirana v materialni duši, se mora po zakonu resonance vedno znova inkarnirati v novo fizično telo, tako dolgo, dokler nobene miselne oblike, ki jih človek sam ni ustvaril za sedanjost (ki niso povezane s sedanjostjo) ne obstajajo

več in jih ni treba več realizirati, tj. materializirati.

Spoznali so tudi, tako kot so že stari modreci mnogih kultur in mistiki različnih časovnih obdobj, da JE VSE ENO in ENO JE VSE; da je celotno vesolje popolnoma izpolnjeno z nepredstavljivo majčkenimi delčki, ki imajo strukturo dveh na vrhu med seboj povezanih piramid.

V današnji fiziki te delčke imenujejo kot miono-neutrino, tau-neutrino in elektrono-neutrino, ki v svoji celoti tvorijo kozmično duhovno polje in ga izpolnjujejo tako, da vmes ni praznih prostorov.

To pomeni, da je VSE, kar obstaja, - vseeno, kako mi to opisujemo, bodisi s pojmom materialno (grobosnovno) bodisi nematerialno (finosnovno) -, med seboj povezano in se vzajemno učinkuje, ker obstaja iz tega kozmičnega polja in v njem oziroma v teh delčkih.«

Je zdaj jasno? Vem, da ni lahko razumeti. Tudi jaz sem prebral do zdaj okoli 1000 strani tega atlantskega materiala in zato vam ne bom več tega nalagal.

Končno pa, povedano v enem stavku, lahko rečemo, da to atlantsko vedenje dokazuje eno: da ima človek moč misli in s tem je sam stvaritelj – ni samo del stvarstva, temveč tudi del stvaritelja!

To je najpomembnejši stavek cele knjige, katerega bomo pozneje bolj podrobno obdelali. Povejte in dopovejte si to še enkrat: Nismo samo del stvarstva, temveč **del** stvaritelja. Imamo moč in tudi vse pogoje in sredstva v nas, da sami ustvarjamo!!!

Reci: Duh obvladuje materijo!

Na podlagi tega spoznanja in vedenja, kako lahko te misli dosežemo – torej postanemo zavestno ustvarjalni -, so templjarji začeli s tem, da so te moči uporabljali zase, da bi izpolnili naročilo -vodenje človeštva po zakonu resonance.

Uporabljali so piramido kot komunikacijski center, v katerem so lahko, upoštevajoč določene kriterije, stopili v duhovni stik z drugimi bitji (vseeno, če so ti bili z ali brez fizičnega telesa), oziroma se odprli kozmičnemu duhovnemu polju ravno tako, kot so to delali nekoč Atlanti. Tudi oni so se tega naučili od tujih bitij.

Sam izhajam iz tega, da so templjarji imeli, recimo, "mehansko komunikacijsko sredstvo" - ene vrste oddajnik in sprejemnik, da so lahko stopili v stik z drugimi inteligencami.

Iz spisov, ki so jih templjarji vzeli iz sarkofagov, sta namreč jasni dve stvari:

1. da je bilo že pred Atlanti veliko civilizacij, ki so bile tehnično na visokem nivoju in so poznale vesoljske polete. Zato niso samo te, temveč so tudi Atlanti imeli stik z inteligencami drugih ozvezdij, in sicer *živalno* izmenjavajo.

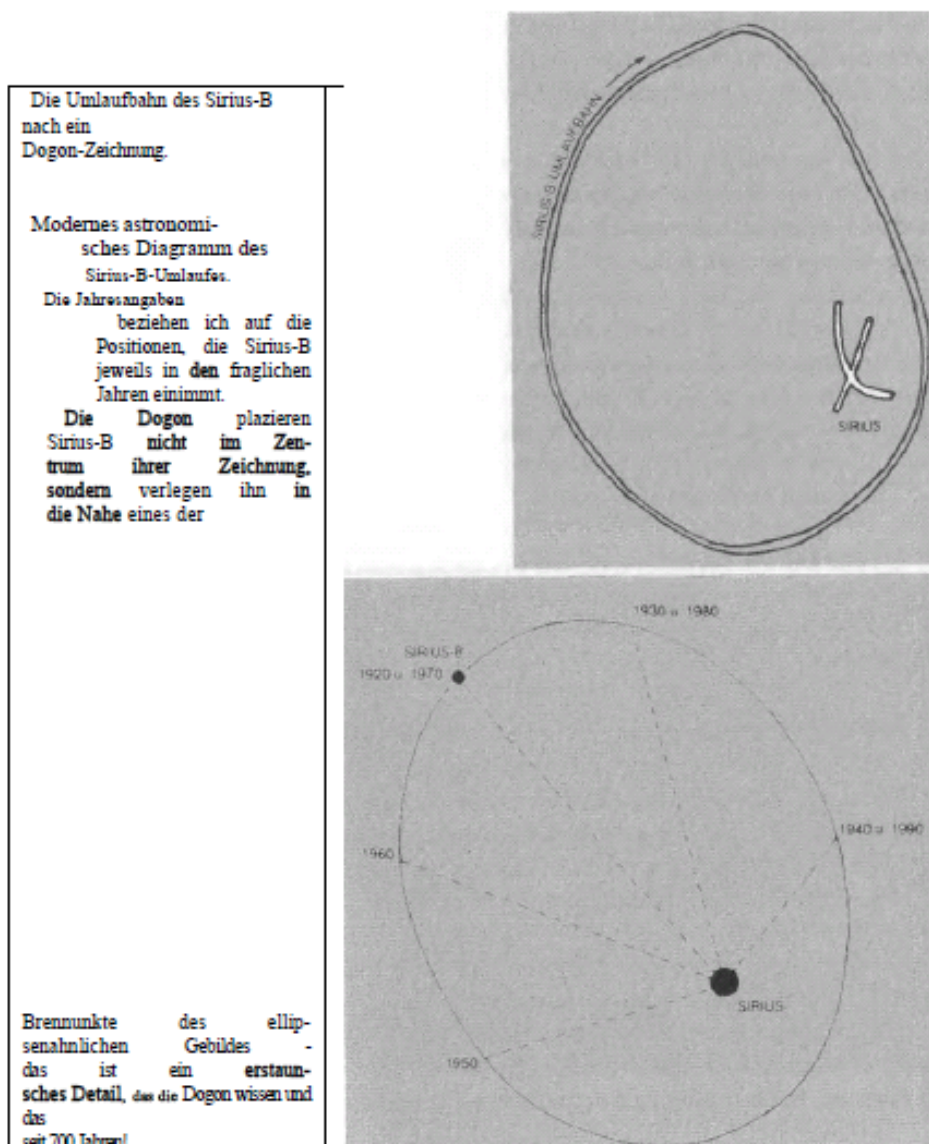
In **2.** v atlantskih spisih so bili jasni podatki o tem, od kod prihajajo te inteligence: s Siriusa!

Atlantski spisi poročajo tudi o genetskih posegih Sirijancev na zemlji, da bi tu pospešili razvoj.

Menite, da je to težko verjeti in da bi radi o tem dokaze? Ni problem, tu je na primer zgodba o Dogonih.

V državi Mali v Afriki živi pleme ogonov, ki že več kot **700** let ve, do česar se je NASA dokopala šele leta 1970 s pomočjo napredne satelitske tehnike. Dogoni že več kot **700** let trdijo, da ima zvezda Sirius, levo pod pasom Oriona, še eno majhno zvezdo, ki zvezdo Sirius v **50** letih enkrat obkroži in je iz m:ugostejše materije v vesolju. Ker etnologi niso mogli s teleskopom najti te zvezde, so imeli to zgodbo za mit. Leta 1970 pa so s teleskopom končno odkrili belo pritlikavo zvezdo, ki je s svojimi 55 kg na kubični centimeter neverjetno težka in obkroži zvezdo Sirius enkrat v 50,1 letih.

Ko so znanstveniki obiskali Dogone, da bi izvedeli, odkod to vedo, so jim Dogoni pojasnili, daje pred približno **700** leti pristala vesoljska ladja, čigar posadka je izkopala veliko luknjo, jo napolnila z vodo in bitja, ki so bila amfibijska, so skočila iz vesoljske ladje v jezero, priplavala na obalo in Dogonom pripovedovala skrivnosti o vesolju. Po poročilih teh bitij živijo na Siriusu dve različni rasi, ena je amfibijska rasa in druga pa ta, ki jo danes imenujemo kot *Homo sapiens* in je velika do štirih metrov.

Slika 48:
Krožnica zvezde Sirius B po skici Dogonov Slika 49:
 Moderni astronomski diagram gibanja Siriusa-B. Letni podatki se nanašajo na pozicije, klijih Sirius-B vsakokrat zavzame v določenih letih. Dogoni niso namestili Siriusa-B sredi njihove skice, temveč v blizu ene od žariščnih točk elipsi podobne tvorbe -to je presenetljiva podrobnost, ki jo Dogoni vedo- in to že 700 let

Azteki pripovedujejo podobno zgodbo. Po njihovih pripovedovanjih so pred več tisoč leti pristale vesoljske ladje nad jezerom Titikaka, iz njih so poskakali ribe- ljudje, priplavali na obalo in pripovedovali isto zgodbo kot Dogoni.

Tu v povezavi z bitji s Siriusa govorimo o *amfibijskih bitjih, torej bitjih, ki lahko živijo na kopnem in pod vodo*. Spomnimo se Muldaševih raziskav in Atlantov, ki sedijo v samadhi-votlinah- in kakoti izgledajo?

Imajo veke, ki so oblikovane za hitro plavanje pod vodo, *plavalne kožice na rokah in nogah in ventilu podoben nos*, kot ga običajno imajo delfini...

Ali bi lahko bilo mogoče, *ne samo da so Atlanti dejansko imeli živahen promet z bitji s Siriusa*, - da je Atlantida oziroma Zemlja v času Atlantide bila sirijanska kolonija?

Tudi teksti z jezera Titikaka poročajo, da so *viracochas* – kot so Inki imenovali *vesoljske vozničke* -ravno tako imeli *plavalne kožice*, kot tudi Manco Capak, ustanovitelj perujskega mesta Cuzco. Tudi on je predstavljen s *plavalnimi kožicami med prsti*. Napeto, mar ne?

Pri tem pa je treba pripomniti, da se v atlantskih spisih, ki so jih vrednotili templjarji, poroča tudi o bitjih (nezemljanih), ki niso prišla s Siriusa in so tudi drugače izgledali kot mi.

V atlantskih spisih iz sarkofagov se poroča tudi o obdobju in človeštvu pred Atlantido, ki sem jo prej imenoval Lemurija, tu pa je napisana kot *Lumania*. Ljudje so zelo visoki in so dosegli zelo visoko tehnološko stopnjo. Vendar so bile vojne med temi in prebivalci drugih kontinentov, ki so bili potomci predhodnih civilizacij. Ti so hoteli podjarmiti Lumanijce. Ko so ti svojo tehnologijo, ki so jo uporabljali za pridobivanje energije, uporabili v obrambne namene, je prišlo do preloma zemeljske plošče, do izbruha lave in do velikanskega potopnega vala, ki je s svojim pritiskom tako *učinkoval na težnostne razmere zemlje*, da je prišlo do premika tečajev. Zaradi tega je bilo izbrisano skoraj vse *prebivalstvo zemlje*. In del njih je preživel v gorah. Drugi del- in zdaj postaja zanimivo -so tuja bitja evakuirala z vesoljskimi ladjami.

O teh bitjih, ki niso podrobno imenovana v tekstih iz sarkofagov, ki sem jih bral, piše:

»Z bivanjem na vesoljskih ladjah tujih bitij, katerih postava komaj da je podobna sliki naših stvarnikov (s Siriusa; prip.avt.) ali pa naši podobi, so preživeli fizični ljudje izvedeli, da niso edina živa bitja v tem vesolju.

Na podlagi njihovih duhovnih spoznanj in izkušenj, da so bila bitja, ki so jih rešila, enako bogovom iz vesolja, drugačna od njih in tehnološko na bistveno višji stopnji, so zgradili kulturo po zakonih našega pra-stvarnika, ki so ga imenovali bog.«

Od kod izhajajo ta bitja? Mogoče z *Oriona*? Na to kaže naslednji artefakt sicer še eden, ki je trn v peti arheologom:

Abb. 51:
Der Pyramidenstein wurde vor rund dreißig Jahren in Ecuador entdeckt. Es ist exakt die Darstellung der Pyramide, die auf dem Dollar-Schein abgebildet ist (siehe Abb. 76). Einem Gerücht zufolge soll es drei davon geben, einen im Besitz der Familie Rothschild, den zweiten im Hexenmuseum in Brüssel und das hier gezeigte. Auf der Unterseite des Steins ist das Sternbild des Orion abgebildet und der Satz: „Von hier kommt der Sohn des Schöpfers.“

Slika 51:

Piramidni kamen je bil najden pred okroglo tridesetimi leti v Ekvadorju. Je natančno taka predstavitev piramide kot na dolarskem bankovcu (glej sliko 76). Naj bi obstajali trije, eden je v lastništvu družine Rothschild, drugi v Čarovniškem muzeju v Bruslju in ta na sliki. Na spodnji strani kamna je naslikano ozvezdje Oriona in stavek: *„od tu prihaja sin stvarnika.“*

Und so kam es zur Neubesie

Abb. 75 und 76:
Die Dollar-Note mit der Pyramide der bayerischen Illuminaten - vergleichen wir diese nochmals mit der Pyramide aus Ecuador auf Abbildung 51.

In tako je prišlo do nove naselitve zemlje. To obdobje nam je znano kot Atlantida, pri čemur moramo pripomniti, da Atlantida ni bila samo kontinent, temveč celo obdobje. V tem času ni bil samo majhen kontinent, ki se je nahajal sredi Atlantika, naseljen, temveč tudi drugi deli globusa. Vendar pa je imel takrat ta *otočni kontinent medjužno Ameriko* in Afriko, najvišjo civilizacijo in se je pozneje polagoma potopil.

Lahko si to predstavljamo: Tam sedi devet templjarjev pri luči sveč ali oljnih svetilk- elektrike takrat ni bilo – v dvanajstem stoletju nad prastarimi besedili in izvedo nekaj o kozmičnem duhovnem polju in o ne zemljanih ...

Vrnimo se spet k temu, kar so vitezi izvedeli iz atlantskih spisov in pogledjmo

SKRIVNO VEDENJE TEMPLJARJEV

Kar boste zdaj brali, ni izmišljena, ampak vzeto iz spisov sarkofagov. Majhen del vedenja je objavila Helga Hoffmann-Schmidt po smrti templjarja, ki je spise imel na *skrbi*, vendar pa le v *samozaložbi in majhni nakladi za člane lože in tiste, ki so s spisi seznanjeni*. En del tega je iz teh spisov, drugi del pa iz mojih osebnih pogovorov z velikim priorjem avstrijskih templjarjev kot tudi z *velikim mojstrom prostozidarske lože*, ki ima ravno tako dostop do tega vedenja.

Po *izroči/ih templjarjev živijo utelešenja templjarjev*, ki so bili posvečeni v spise leta 1114, še danes, čeprav so neznani med nami, da bi človeštvo vodili do konca te evolucijske etape po zakonu resonance, da se izpolni *"načrt boga"*.

Vendar pa obstaja razlika od gospodov v samadhi-stanju, ki se nahajajo vedno v istem telesu: Vsakokrat, ko telo enega od teh petih templjarjev izgubi svoje utelešenje, se preseli duša v drugo telo, kije bilo za to spremembo *že pripravljeno*. V angleščini obstaja izraz za to vrsto selitve duše: *Walk-in*.

Tako ostane ohranjeno prvotno vedenje, kiso ga dobili s posvetitvijo, poleg tega pa so še z znanjem vsakokratne dobe vedno na tekočem.

Helga Hoffmann-Schmidt nam poroča o naslednjem napetem dogodku:

»Leta 1946 je francoski raziskovalec in znanstvenik Roger Lhamoy - potem ko je v viziji 'videl' kraj, kjer naj bi iskal – pri izkopavanjih pod razvalinami templjarskega gradu Gisors med Parizom in Rouenom odkril v podzemni dvorani 19 kamnitih sarkofagov skrinje zaveze. Razen tega je naletel na 30 velikih skrinj (z zapiski templjarjev) kot tudi kipe Jezusa in 12 apostolov.

Še preden pa mu je uspelo odpreti sarkofage in skrinje, sta celotno najdbo zaplenili francoska skrivna policija in vojska ter jo razglasila za državno skrivnost.

Okoli 25 let pozneje je pet oseb, ki so živele v različnih državah po svetu, prejelo dele te dokumentacije. Ravno tako kot je 5 vodilnih templjarjev zadolženo za določeno področje našega bivanja, to je za področje gospodarstva, religije, politike, družbe, znanosti, tako so bili upoštevani ti kriteriji tudi pri predaji dokumentacije petim osebam.

))

Po smrti templjarja, kije bil pristojen za del znanosti, je Helga Hoffmann- Schmidt objavila en del tega vedenja eden od mojih najožjih prijateljev je ravno tako dedič enega dela vedenja, n dokumentacije, ki so ostale iz te zakladnice vedenja. Dokumentacijo je ovrednotil kot znanstvenik in to še vedno počne. Ne samo da sem preko njega prišel do tega vedenja, temveč sem si smel v njegovi prisotnosti ogledati tudi tehnologije, o katerih lahko le sanjate. On je profesor fizike in hkrati tudi izumitelj. Skupaj s kolegom je razvil postopek - je več kot samo naprava -, s katerim lahko pridobivaš elektriko, toploto in svetlobo neposredno iz etra (miono-neutrinskega polja).

Preko mojega prijatelja, kije blizu temu templjarju, sem izvedel napete epizode. Ta templjar je pri ekspediciji na Antarktiko naletel na do zdaj neznano civilizacijo, ki tam živi *pod zemljo*. *o se sklada z mojimi že omenjenimi raziskovanji o polarnih raziskovalcih, ki so vsi imeli presenetljiva doživetja nad 77. stopnjo severne širine.* Nečak admirala Byrda, ki sem ga obiskal leta 1990 v Phoenixu, Arizona in se z njim pogovarjal, mi je potrdil, da je njegov stric takrat z letalom poletel proti severnemu tečaju in tam naletel na vhod v zemeljsko notranjost, kjer biva ena oziroma več visoko razvitih civilizacij.

Letalo admirala Byrda in njegovega kopilota Floyd Bennetta sta nenadoma *obkrožila dva leteča diska* in ga spremila, kar sta tudi snemala in opisala označbe na letečih *diskih kot kljukaste križe*.

Vrnimo se k templjarjem:

Teksti pripovedujejo zgodbo o Atlantidi in civilizacijah pred njo, pri čemur se vedno znova odvija enako. Evolucija do visokega tehnološkega standarda, ki ga potem egoisti *ali oblastizeljni uporabijo za svoje namene*. Civilizacije degenerirajo in končajo v vojni, ki v vseh primerih pripelje do popolnega uničenja.

Po dokumentaciji sodeč smo zopet v enaki situaciji, ki se bo odvijala po enakem *scenariju*, kot že *velikokrat prej – tako pač*, kot je opisano v Janezovem razodetju. Iz atlantskih besedil ni razvidno, da bi se to lahko dalo preprečiti- *preživeli bodo le tisti* z jasno pametjo in dobrim srcem in ki bodo sledili svoji intuiciji, da bodo potem lahko bolje gradili *novi svet*. Propad sedanje civilizacije *se ne obžaluje ali pa, da bi ga bilo vredno preprečiti*, temveč se nanj gleda kot razvojni korak za duše, ki so danes inkarnirane. To naj bi bil celo nujno potreben prečiščevalni proces -podobno postni kuri ali ločevanju plevla od zrna.

Iz spisov izhaja predvsem eno, namreč, da obstaja velik kozmični načrt, tako imenovani *načrt stvarjenja- matrica ali modra pavza stvarnika*-, ki je v atlantskih spisih označen kot *"alfa-omega-projekt"*. O tem izvemo iz originalnih dokumentov (malo spremenjeno, da bi bilo danes bolj razumljivo) naslednje:

»V tem spisih boste našli luč resnice pod pogojem, da ste duhovno dozoreli in strpnost ter da imate radi vsa bitja.

Po volji našega prastvarnika se naj še enkrat razkrije pravedenje o zakonih kozmosa in zakonih, ki določajo vse biti, da bi človeška rasa s svojo pametjo dojela in razumela smisel in namen bivanja na zemlji. Razkrilo se je v blagoslov ljudi, da bi znova spoznali, daje njihova bit božjega izvora, Vezana je kot duh v naravno materialno dušo in je neuničljiva po kozmičnih zakonih. Samo potem, ko dojamajo, da so sami ustvarjalci svojega polja in okolja, in da so kot velika skupnost bitij soodgovorni en za drugega, imajo kot individualna bit možnost vrniti se v območje našega prastvarnika, da bi kot bit živeli v luči resnice in bili oproščeni materije.

Vsak od nas nosi v sebi isto mogočno "JAZSEM- sedanost Vsemogočno moč boga, s katero se vse lahko naredi. Kajti vsak zna vse, kar potrebuje; ustvarjati z močjo njegovih misli neposredno iz shrambe moči.

Predpogoj, da bi lahko uporabljali to mogočno moč, ne da bi otrokom boga storili kaj žalega, je ta, da se podredijo zakonom našega prastvarnika, ker se božja energija, ki neomejeno obstaja v prostoru, lahko samo takrat brez škode uporabi za poduhovljenje materije.

Alfa-omega-projekt obstaja že neizmerno dolgo in ga je stvarnik prinesel iz enega v drugo vesolje, da bi poduhovil materijo v prostoru.

Tudi mi zemeljski ljudje smo samo en del velikega projekta, pri katerem pomagamo z močjo naših misli povezati energijo prostora z materijo, da bi postala ena, v sebi zaključena enota.

To je smisel vsega bitja.«

Alfa-omega-projekt je življenje po zakonu resonance, kar pomeni, da mora človek spoznati, da je z močjo svojih misli sam stvarnik in da sam ustvarja vse njegove življenjske situacije, tako kot nas uči ljudski pregovor: "Kar seješ, to žanješ!"

V templjarskih zapisih je razložena, da zakon resonance ni poljubno sestavljen, temveč je fizikalni potek, ki učinkuje, da vse, kar mislimo, mi sami uresničujemo in materializiramo. In k temu spada - brez izjeme - vsaka življenjska situacija, naj je bolezen, nesreča, naš veliki uspeh, komični ljudje v krogu naših znancev in tako naprej.

In tako je cilj popolno obvladanje moči naših misli, da bi jo uporabljali samo še na en način, ki služi ustvarjanju- in sicer v smislu ljubezni, ki ne vrednoti in ne obsoja.

Ker pa človek lahko spozna, kakšne učinke je imelo njegovo ustvarjanje miselnih oblik, samo če vse učinke (posledice)- pozitivne in negativne- spozna na lastnem telesu, *smo podvrženi zakonu resonance, da se naučimo*, vedno bolj zavestno in prijazneje ravnati z našimi mislimi- tako kot je delal tudi Jezus.

Največkrat je bolečina, ki jo *človek sam sebi prizadene z nezavednim življenjem in ravnanjem*, s katero se v vedno vračajočih inkarnacijah uči nadzirati moč misli, da bi spoznal posledice njegovih misli in dejanj. Ravno skozi trpljenje končno človek spozna, da se mora, ker je opremljen z najmočnejšo ustvarjalno močjo, ki obstaja, izkazati za vrednega in enakega stvarniku.

In ko se zavemo, da vsak človek na tem in vseh drugih planetih nosi v sebi isto stvarnikovo moč in bo nekega dne dosegel tudi isti cilj – ker je *podvržen istim zakonom* in prestaja ta zrelostni proces -, ni v smislu ljubezni, da bi ga obsojali ali ocenjevali.

In ker je temu tako, lahko vsak človek reši le samega sebe, če tako hočemo. Nobeden *ne more spremeniti "sveta"*. Samo če se *mi sami spremenimo, potem spremenimo "svet"*, namreč skupnost. Vsak od nas lahko -v dobrem ali slabem- stori nekaj samo zase in bo za to odgovarjal le našemu stvarniku, toda tudi samemu sebi.

Pot iz kaosa (grško: nered brez duha) mora prehoditi vsak sam zase. Mi sami smo ustvarili kaos in okoliščine, ki so okoli nas, in samo mi sami lahko te zopet uredimo – s spoznanjem, samoobvladovanjem in dejanjem.

Kaj pa nas vedno znova spravlja z naše poti?

To so naše predstave o željah in naši zavist. Lahko rečemo, da to povzroča nasprotnik -Lucifer ali kakor koli ga že imenujemo -, toda ravno on je začimba v igri. Če ne bi bilo nobenega izzivalca, ki nam v nas pokaže senčne strani, ki kot prinašalec luči posveti v nas in nas s tem zave, kje še nismo pospravili, kje nismo popolni, ne bi se zavedli naših šibkih strani.

To pomeni, da je končni cilj vedno vseobsegajoča ljubezen -ljubezen do nas samih in do celotnega stvarstva. To pomeni tudi, da se moram najprej zavedati svojih šibkih strani.

Ko spoznam šibkost, moram začeti delati na sebi, dokler ne dozorim in nisem kos, tako da nova skušnjava ne bo več pomembna. O praktični strani tega bomo pozneje govorili bolj podrobno.

Naš stvarnik ni bog, ki kaznuje. Na podlagi dejstva, da nam je dal prosto voljo, nam *kaže, da ni diktator, ki ima pod seboj le hlapce in sužnje, temveč* nam pusti prosto izbiro, da sami ustvarjamo. Zakon resonance je najboljši dokaz za to, da stvarnik čuti do nas *ljubezen, spoštovanje in strpnost. Želi biti na nas ponosen*, tako kot so starši ponosni na svojega otroka, če je *nekaj naredil iz svojega življenja*

Stvarnik prepušča nam odločitev, *da smo na podlagi naših stvaritev v našem življenju srečni ali pa da trpimo*. Kajti vse, kar mislimo, moramo nekega dne spoznati na našem telesu. Ker tako, kot zakričimo v gozd, odmeva nazaj!

Če nam uspe to, kar se nam zdaj dogaja, preprosto sprejeti, ne da bi vrednotili ali pa sodili, in to potem tudi dopustiti, potem bo iz našega *življenja polagoma postal paradiž*. Zveni sicer malo puhlo, vendar iz atlantskih spisov izvemo, da je recept za popolno življenje *življenje tu in zdaj*. Velja, da ne mislimo na preteklost in tudi ne preveč na prihodnost, ampak začnemo s tem, kar je ravno pred nami- problemi v poklicu, novo partnerstvo, skrbi naših otrok, bolezen stare mame in prevladovanje naših bojazni oziroma konfrontacija z njimi.

Ravno tu se začne, *življenje in sprememba*

Vrnimo se spet k našim templjarjem, ki niso samo spoznali tega, temveč so prišli do odločilnega spoznanja, ki se je kot vcepilo v njihove *možgane, namreč*, da je človek nekoč prišel iz vesolja in se bo tja zopet vrnil- nekega dne!

Vendar tega ne izveste vi, ki kdo ve kolikokrat leti z letalom in po avtocesti drvi z več kot 200 km na uro, za kogar je mobilni telefon, internet in televizija nekaj povsem normalnega. temveč naši templjarski vitezi- in ti se nahajajo v dvanajstem stoletju!

Vitezi so torej izvedeli vse to v času, v katerem ni bilo niti Hollywooda z njegovimi znanstveno-

fantastičnimi filmi, niti knjig Ericha von Danikena in komaj da je kdo sploh znal brati ali pisati. Zemlja je bila za večino svetovnega prebivalstva plošča, in tu je sedelo nekaj vitezov, ki so izvedeli o izgradnji našega sončnega sistema, o starih civilizacijah, o vesoljskih ladjah in poletih na druge zvezde. Preprosto noro!

Na eni strani je bila cerkev ravno pri tem, da pomete z vsemi, ki niso hoteli pristopiti h krščanski veri in je zato šla v vojne. Po drugi strani so morali ravno tisti, ki so vojne nalajali, ugotoviti, daje vedenje, ki so ga ravnokar odkrili, vse skupaj izničilo!

To vedenje bi jih takoj pripeljalo na grmado- takoj! Kaj jim je drugega preostalo, kot *da skrivajo to ve denje, da ustanovijo skrivno družbo* in delujejo iz ozadja?

Zato so ustanovili ložo, čigar najožji krog so bili templjarji, ki so poznali celo resnico. Vsi drugi, ki se niso nahajali v tem ozkem krogu, so poznali le del resnice.

Tako so sklenili razglasiti drugo skrivnost kot "glavno skrivnost - resnico o Jezusovi družini. K temu pridem v kratkem.

Še pred tem si oglejmo vzpon templjarjev, potem ko so ovrednotili atlantsko vedenje iz sarkofagov.

Pri Helgi Hoffmann-Schmidt beremo: »*Ker so templjarji živeli absolutno po zakonih boga, našega stvarnika, in po kozmičnih zakonih, so si v zelo kratkem času pridobili neizmerljivo znanje in premoženje materialnih dobrin, da so postali najmogočnejši ljudje na svetu in so tako bili usposobljeni voditi usode človeštva na način, kot je bila njihova naloga- inje.*«

Bernhard de Clairvaux je uporabil svoj vpliv in je *prosil papeža, da bi majhna skupina* vitezov v Jeruzalemu pod njegovim varstvom dobila *ene vrste "pravilnik" -lastno ustavo*, ki je vsebovala pravila ravnanja -, tako da bi templjarji v okviru cerkve dobili svojo legitimnost in trden status. To se je končno zgodilo 31. januarja 1128, ko je bil Hugo de Payens povabljen na koncil v Troyes. Koncilu je predsedoval kardinal Albano kot *papežev odposlanec. Na koncilu sta bila prisotna nadškofa* mest Reims in Sens, več kot deset škofov in večje število opatov, h katerim je pripadal tudi Bernhard. Prošnji templjarjev je bilo ugodeno in tako so vitezi uradno dobili pravico, da nosijo svoje lastne plašče- ti so bili do takrat čisto beli- in da imajo svojo lastno ustavo. Zdaj so bili za takratni svet vitezi in menihi z lastno ustavo- uzakonjeno pri cerkvi, ki je bila prav tako soodgovorna za brutalni pobjedniški pohod leta 1307.

Bogastvo in moč templjarjev

Kaj se je potem zgodilo, je enkratno v zgodovini. Pri tem je mišljen kometni vzpon in prav tako hiter in strm padec mogočnega reda.

Potem ko je bila templjarjem leta 1128 uradno dodeljena njihova ustava, je njihov vpliv in materialno lastništvo hitro raslo. Nenadoma so jih podpirali mnogi vplivni posestniki. Povsod iz katoliškega sveta jim je pritekal denar in posestva. Ko sta se Hugo de Payens in Andre de Montbard po dveh letih spet vrnila v Jeruzalem, nista v prtljagi *imela le blagoslova ustave papeža, ampak tudi veliko* denarja, dragocenih stvari, lastništva posestev in prvo skupino več kot sto *plemičev-rekrutov*. *Že leta 1130 so imeli v lasti posestva v Franciji, Angliji, Flandriji, Španiji, na Portugalskem in na Škotskem. Na Škotskem zato, ker je bila žena Huga de Payensa škotska plemkinja Catherine St.Clair.*

Templjarji so se tako v samo nekaj desetletjih povzpeli v najbogatejšo in najmogočnejšo organizacijo Evrope. Samostani in komende (upravni okraji) *te skrivnostne družbe so rasle kot gobe po dežju kot rezultat sodelovanja templjarjev in cistercijanskega reda.*

Med vrhuncem – kolikor se to da danes časovno določiti, so bila to leta med 1153 in 1170 – je bil veliki mojster Bertrand de Blanchefort predstojnik templjskega reda, in to je bilo dejansko nenavadno. *Izhajal je iz južno francoske* dinastije Katarov. Ker so templjarji uradno veljali za katoliške, je bila ta okoliščina zelo čudna. Da je bil Katar predstojnik katoliškega reda, je enako čudno kot bi bil katolik rabi pri Judih. Štirideset let pozneje je *krščansko-papeževa vojska Katare* v večletnih akcijah popolnoma iztrebila.

Templjarji so imeli tudi v denarnih zadevah srečno roko. Stefan Erdmann o tem piše v

knjigi "Banke, kruh in bombe- . 1 del:

»Templjarski vitezi so bili prvi posojevalci denarja in tako bankirji zahodnih dežel. Tedanji denarni sistem ima dolgo zgodbo; izvor sega več stoletij nazaj pr.Kr .. Pred vpeljavo denarnega sistema so ljudje živeli od trgovine z živili – menjavali so dobrine med seboj ali pa so jih zamenjevali za zlato.

Z razširitvijo transportnih in trgovskih poti in internacionalizacijo osvajaletne politike se je neizogibno razširil tudi radij trgovanja in blagovne izmenjave. Količine blaga so postale večje in transportirati so jih na daljše razdalje. Povečali so se tudi dobički, katere so pri tem dosegali. Posebno blagovni sistem se je izkazal za nepraktičnega, ker je bilo naporno transportirati velike menjalne količine na dolge razdalje. Zaradi roparskih napadov pa je bilo tudi nevarno nositi s seboj velike količine zlatih in srebrnih kovancev.

Za trgovce je bilo najvarneje, da ne nosijo s seboj zlatih in srebrnih kovancev, temveč da na kraju deponirajo ustrezno vrednost denarja. Tako so nastale prve trgovske blagajne, ki so hranile in stražile bogastvo trgovcev, medtem ko so bili ti na poti in so trgovali z veliko manj nevarnosti. Trgovci so dobili kot potrdilo zapečateno in podpisano pobotnico, tako imenovano "vrednostno pismo

S tem razvojem se je odprla malo pozneje za bankirje ne slutena možnost. Ščasoma se je pri bankirjih nabral hranilni kapital (zlato in srebrni kovanci), za katere so pri lastnikih jamčili z vrednostnimi pismi. Tako so začeli posojati tuj denar, kar je že od začetka bila prevara, kajti zlato je že bilo zajamčeno drugi osebi- lastniku.

Ni dolgo trajalo, da so trgovci začeli dajati naprej le pohotnice. Tako je prišlo vedno več pobotnic v obto in trgovci so v vseh mestih lahko izmenjevali njihove pohotnice. Na ta način so nastale prve moderne banke, ki so živele od sprejema in vračanja pobotnic ter pri tem imele velike dobičke. Rodil se je papirnati denar in zlato je postalo denar.«

Toliko o nastanku bank preko vrednostnih pisem. Posledice pa so bile mnogo bolj daljnosežne, kot piše avtor Armin Risi v svoji knjigi " Menjava moči na zemlji":

»Naenkrat so morali vse blago in storitve preračunati v vrednost papirnatega denarja. Ni dolgo trajalo, ko je začel krožiti le papirnati denar. Morali so določiti cene in plače. Koliko 'denarja' je vredna rola svile, prašič, seženj lesa, en dan dela? Vse se je določilo z vrednostmi denarja. Delo in dobrine, to je ljudje, so bili odvisni od denarja in s tem od tistih, ki so omogočili pretok denarja: od bankirjev.

Medtem so banke že začele izročati pohotnice, ki sploh niso bile krite. "Tu imamo v hrambi tisoč zabojev zlata. Te zaboje smo že zastavili prejemu posojila, vendar ne v obliki zlata, temveč v obliki vrednostnih papirjev. Posodili smo torej tisoč zabojev zlata in imamo še vedno tisoč zabojev zlata! Zakaj ne bi nadaljevali te igre?"

Trgovci in prejemu posojila so bili tako prepričani o poštenosti in zvestobi bank, da so preprosto verjeli, da so bankovci kriti. Nihče ni mogel preveriti, ker je zlato v obliki pobotnic krožilo povsod in na ta način se ga sploh ni več dotaknilo. Danes je taprevara že davno zakon. Papirnati denar mora biti krit z zlatom samo do določenega odstotka. Vse državne banke tiskajo papir in ga deklarirajo z določeno trgovsko vrednostjo. Največji del vrednosti papirnatega denarja danes niti ni več v obtoku, temveč samo še kot navidezna igra računalniških števil. Ta igra števil pa je iluzija, ki lahko vsak čas poči kot mi/ni mehurček.«

Templjarji in gotika

V cvetočem letu templjarjev in tudi cistercijancev se je razvila do današnjega dne enkratna arhitektura: gotika. Še danes iščejo strokovnjaki jasno prehodno fazo ali vmesno stopnjo od romantike h gotiki.

V času med 1130 in 1260 je nastalo okoli 80 katedral in stolnih cerkev fascinantne in hkrati skrivnostne, mistične lepote, na primer Notre Dame v Parizu, Strasbourgu, Amiensu, Rouenu, Reimsu in Chartresu. Tri najslavnejše templjarske zgradbe so Westminster Abbey v Londonu, stolni cerkvi v Kolnu in Milanu. Te katedrale so enkratne arhitekturne mojstrovine, v katerih so v popolnosti uporabljene zakonitosti svete geometrije. Danes obiščejo te čudežne zgradbe milijoni obiskovalcev in se sprašujejo, kako so to lahko ustvarile človeške roke. Tako kot delujejo skrivnostno te zgradbe še danes na

obiskovalce, tako se zdi tudi še vedno skrivnosten in zavit v tančice začetek gotske dobe. Za nenadno ponovno pojavljanje „svete geometrije“ v začetku 12. stoletja seveda razlaga v odkritju atlantskih spisov.

"Druga" skrivnost

Poleg najdbe sarkofagov obstaja še ena skrivnost, ki je *templjarje držala skupaj. Gre za zgodbo, ki je krožila po Jeruzalemu in za katero so menda pozneje našli tudi dokaze: resnična zgodba o križanju Jezusa*

Jezusa so njegovi prijatelji odnesli na varno, *potem ko so ga sneli s križa, in je živel do visoke starosti*. Potoval je še dolgo po svetu, predvsem po Indiji in Tibetu, pozneje je umrl v Franciji in je danes pokopan poleg svoje takratne soproge Marije Magdalene.

Tako mi je razložil veliki prior templjarjev v Celovcu v osebnem pogovoru leta 2003.

Kraja, kjer sta Jezus in Marija Magdalena pokopana, mi ni izdal, vendar pa je omenil, da se tam templjarji srečujejo v čast Jezusu enkrat na leto.

Marija Magdalena je po križanju pobegnila iz Palestine in poiskala pribežališče v judovski koloniji v južni Franciji. Legenda o Mariji, ki do danes še ni dokončno dokazana, ločuje cerkveno in proticerkvena stran do današnjega dne. Mnogo namigov govori veliko v prid zgodovinsko resnični vsebini te legende. Zanimivo pri tej stari skrivnosti pa je sporoči/o, da Marija ni sama pripotovala v južno Francijo, temveč z otrokom ali pa celo z več otroci, ker je bila Jezusova soproga. Nekateri celo trdijo, da je mnogo teh gotskih zgradb, ki so posvečene Natre Dame, 'naši gospe', 'naši ljubi gospe' in imajo črne Madone, ni mišljena pri tem Jezusova mati Marija, ampak Marija Magdalena z Jezusovim otrokom- otrokom Jezusa!

Stališče templjarjev o družinski situaciji Jezusa so delili tudi Katari, ki so v 13. in 14. stoletju v zahodni Evropi predstavljali resno grožnjo za Vatikan. Prepričanja Katarov so se utemeljila v krogih Marije Magdalene, pri čemur je katoliška cerkev videla največjo ogrožitev. To je razgibalo Vatikan, da je začel ukrepati zoper Katare in jih tekom 14. stoletja vojaško uničil in iztrebil. Katare je tako doletela enaka usoda kot templjarje.

Na podlagi tega skupnega vedenja o ozadju družine Jezusa so se čutili povezani- tudi v sporu s cerkvijo-, in to je pripeljalo celo tako daleč, kot že omenjeno, daje v cvetočem času templjarjev postal Katar (veliki mojster Bertrand de Blanchefort) njihov predstojnik. Avtorji Michael Baigent, Richard Leigh in Henry Lincoln so prišli v njihovem delu "Sveti gral in njegovi dediči" do nedvoumnega rezultata, kojih je pripeljal do hipoteze, da so Jezusova soproga Marija Magdalena in družina po njihovem begu iz Palestine našli pribežališče na jugu Galije, kjer se je rod nadaljeval v judovski skupnosti. V teku petega stoletja se je ta rod s poroko povezal s kraljevsko družino Frankov in s tem utemeljil dinastijo Merovingov. S to dinastijo je cerkev leta 496 sklenila sporazum, s čimer se potrjuje domneva, da je cerkev poznala resnični izvor Merovingov. Avtorji so po intenzivnih raziskavah rekonstruirati tudi rodbinsko deblo evropskih Jezusovih potomcev, ki seže skozi stoletja preko Merovingov do vitezov-križarjev in naprej v dan današnji čas.

Propad templjarjev

Za propad in preganjanje templjarjev nam daje zgodovina več namigov, pri čemur so glavni vzroki brez dvoma vezani na njihovo bogastvo, ki jim je pripomoglo do velike politične moči.

Že leta 1187 je morala vojska tempeljskih vitezov po nekem porazu odstopiti Jeruzalem sultanu Saladinu. S to izgubo je začela pojemati njihova moč, ker so bile osebne izgube zelo visoke. Zato so bili prisiljeni na urnik

Stefan Erdmann nam opisuje situacijo:

»Zdi se, kot da so templjarji z izgubo Jeruzalema izgubili tudi njihov politični cilj. Njihov propad seje počasi nadaljeval v Palestini in tudi v Evropi.

Kljub njihovi izgubi oblasti so templjarji še vedno razpolagali z bogastvom in vplivom. Leta 1291 je padla njihova oba/na trdnjava Akkon in tudi zadnje utrdbe v Palestini, tako, da so morali poraženi templjarji zbežati na Ciper. Jacques de Molay je bil leta 1293 izbran za novega velika mojstra. Ko se je Molay leta 1307 zopet odpravil v Pariz, se je zaostрил konflikt s francoskim kraljem Filipom Lepim, ki je videl v njih grožnjo za svojo moč. Kralj je po eni strani spoštoval templjarje, ker jih je, kljub njihovim velikim izgubam pri bojih za zadnje utrdbe onstran morja, prišlo nazaj veliko izvrstno treniranih bojevnikov. Po drugi strani pa je Filip Lepi vedel, da templjarji niso več tako močni, kot so bili v času njihovega cvetočega vrhunca.

Templjarji so imeli več kot tisoč naselbin. Večina njihovih impozantnih lastništev se je nahajala o v Franciji. Centrala v Parizu je predstavljala tako rekoč lastno območje v francoskem glavnem mestu.

Francoski kralj se je po celi deželi na skrivaj pripravljaj, da bi red uničil z enim nenadnim močnim udarcem. Kralj je seveda vrgel oči tudi na premoženje templjarjev, ki bi ga z uničenjem templjarjev dobil.«

Položaj se je zaostрил in najpomembnejše dokumente, atlantske spise kot tudi druge artefakte so templjarji odnesli na varno.

Veliko tempeljskih vitezov je zbežalo iz Francije in poiskalo zavetje na varnih območjih na Portugalskem, Angliji in na Škotskem, kjer vpliv Vatikana ni bil tako močan. Tam se je en del priključil že obstoječim prostozidarskim ložam in delal pod novo identiteto za protestantsko reformacijo, da bi se tako maščevali za pregon s strani katoliške cerkve.

Drugi del tempeljskih vitezov se je na Portugalskem na novo organiziral, spremenil svoje ime v Kristusove viteze in bil rehabilitiran s strani papeža Klemen V. Na Portugalskem so tako templjarji spet dosegli veliko moč.

Drugi templjarji so bežali čez morje- z njihovo floto. Templjarji so imeli namreč veliko floto ladjevja, ki je bila na večer 12. oktobra 1307 v пристanišču La Rochelle. Ko je na petek, dne 13. oktobra 1307, v pristanišče prispela kraljeva udarna truma, je cela flota z 18 ladjami izginila brez sledu. Do danes se ne ve, kaj se je zgodilo s templjarsko floto!

Obstajajo špekulacije o tem, da so pobegnili v Novi svet- zemljevide in morske karte celotnega globusa so imeli. Drugi templjarji so šli v Novi svet čisto uradno- v La Merica (Amerika). O tem so namigi: V Massachussetsu, v majhnem mestu Westford blizu Atlantika, je skala, v katero je vklesana slika viteza. Njegova oblačila spominjajo na uniformo templjarja. Presenetljivo je, da je na sliki tega viteza naslikana tudi jadrnica, nad njo sonce, mesec in peterokraka zvezda, od sonca proti mesecu, v smeri zahoda! Jutranja zvezda – Venera – se je imenovala v staro mandejskem jeziku Merica. Iz najdenih spisov in starih zemljevidov sveta, ki so bili v lastništvu templjarjev, so templjarji izvedeli za "deželo pod zvezdo Merica" in so jo v njihovem materinem jeziku francoščini imenovali preprosto "La Merica"..

Uradni ukaz kralja za uničenje templjarjev je bil izpeljan dne 13. oktobra 1307. Samo v Franciji so bile racije istočasno izpeljane v čez tisoč centrih in prijetih je bilo veliko templjarjev.

Cerkev pod takratnim papežem Klemenom V. je podprla uničenje templjarjev le nekaj tednov kasneje in je ukazala prijeti člane reda po celi Evropi in na Cipru. Glavna obtožba je glasila: blasfemija in herezija! Tajili naj bi Kristusa in pljuvali na križ. Čeprav je veliko izjav nastalo med mučenjem, je veljalo za dokaz, da stališče templjarjev do Jezusa Kristusa na noben način ne ustreza uradnemu učnemu mnenju katoliške cerkve. Čeprav je red od cerkve imel uradno priznanje "pravilnik"), so templjarji na skrivaj zastopali drugačna stališča od teh, s katerimi so jih zdaj uradno bremenili.

Stefan Erdmann nam opisuje, kaj se je zgodilo zadnjemu velikemu mojstru templjarjev – in kako "krščansko" je cerkev z njim ravnala Svojemu sovražniku naj bi vendar odpustili...

Filip IV. je v Parizu dne 18. marca 1314 dal velikega mojstra Jacquesa de Molaya s še dvema templjarskima bratoma zažgati na grmadi. Ko je Jacques de Molay stal v plamenih na grmadi, je zakričal grožnjo papežu in kralju, kar pozneje jasno dokazuje, kakšno moč so imeli takrat templjarji: "Klemen, nepravilni sodnik, "so glasile njegove besede, "v roku štirideset dni te vabim pred sodni stol Najvišjega. Filip, tebe pa kličem v roku enega leta." Končal je s prekletstvom: "Vekam, Adonai "- "Maščevanje, oh, Gospod"

Abb. 52:
Jacques de Molay auf dem
Scheiterhaufen.

Papež in kralj sta umrla še istega leta Naslednik svetega Petra je podlegel samo en mesec pozneje zaradi "bolezni"- menda griže infekcijska bolezen). Filip Lepi pa je umrl še pred koncem leta, natančnega vzroka smrti niti do danes niso mogli ugotovili.

Če bi radi bolj podrobno spoznali zgodovino templjarjev, tudi njihove stike s *Prieure de Sion* in drugimi ložami, vam priporočam oba dela knjige Stefana Erdmanna "*Banke, kruh in bombe*", ki vas bo popeljala napotovanje skozi našo preteklost, kot je do sedaj še niste doživeli.

V tem kontekstu pa se zdaj postavlja tudi vprašanje ...

KDO JE BIL NOSTRADAMUS?

Najslavnejši jasnovidec, ki bi ga lahko označili mogoče kot mešanico vizionarja, astrologa in alkimista, je brez dvoma Francoz *Nostradamus*, v nasprotju s splošnim mnenjem ni bil posebež, ki bi se odvrčal od sveta, temveč je bil življenju usmerjen slavnemu zdravniku.

Napravimo kratek izlet skozi njegovo življenje:

Nostradamus se je rodil 4. decembra 1503 kot sin judovskega notarja v Saint Remy-ju v Provansi. Njegovo meščansko ime je bilo *Michel de Natre Dame*. Prva leta življenja je rasel pri svojem dedu, očetu njegove matere, Johannu de St.Remy. Kot osebnega zdravnika in najožjega zaupnika kralja *Rene-a Hrzog, vojvode Anžujuškega*, ki je bil med drugim tudi častni kralj Jeruzalema, lahko Nostradamusovega deda štejemo med posvečene v skrivnost. Nostradamusa je ded seznanil z judovskim skrivnim naukom.

Po smrti njegovega deda in učitelja je Michel študiral najprej v Avignonu retoriko in filozofijo. Od leta 1529 pa je študiral v Montpellieru medicino in promoviral leta 1532.

Poročil je bogato vdovo Anno Gemella in je 1549 v Salonu, Provansa, postal zdravnik in skrivni znanstvenik. Leta 1555 je objavil glavni del njegovih prerokb, po njegovi smrti leta pa je njegov učenec Jean de Chavigny leta 1566 objavil še ostale njegove poglede v prihodnost, ki segajo od leta 1565 do leta 3797.

Poudariti je treba, da je Nostradamus med leti 1532 in 1549 dolgo časa bival v opatiji Orval v Lotaringiji (Lorraine) in v samostanu Chambery. Orval je bila sestrška opatija samostana Svetega Bernarda, samostana, ki se je imenoval po **Bernardu de Clairvaux**. Nostradamusov raziskovalec Gerard de Sede trdi, da je bil Nostradamus med njegovim osemnajstmesečnim bivanjem v Orvalu posvečen v strašno skrivnost.

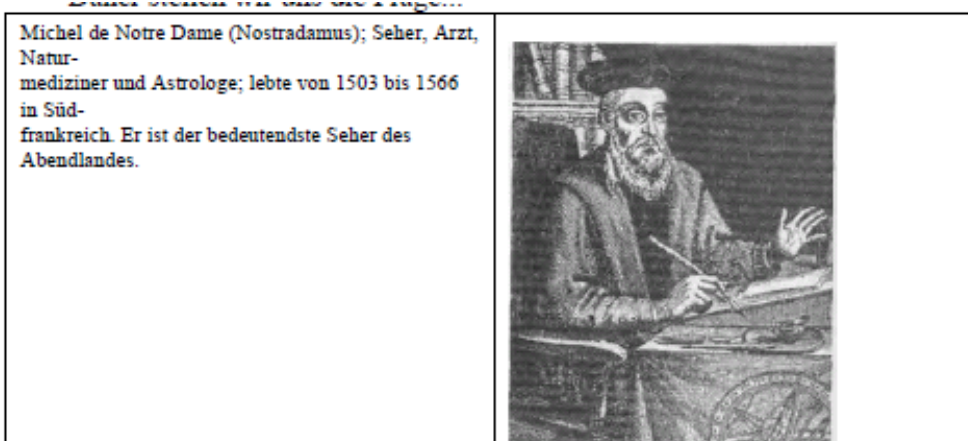
Po mnenju Gerarda de Sede je bil Nostradamus od tega časa naprej podrejen togo organizirani skrivni družbi "*Prieur de Sion*", naslednici templjarskega reda. Če sledimo podatkom prej imenovanega raziskovalca, lahko domnevamo, da je imel Nostradamus s tem dostop do skrivnosti templjarskega reda -predvsem do tistih o Atlantidi, ker smo pri Nostradamusu našli namige o izgledu Atlantov in takratnih življenjskih okoliščinah (rdeče nebo, amfibijske značilnosti Atlantov ..., glej poglavje o Muldašew).

To bi lahko tudi razložilo, kako to daje znal prerokovati o več stoletjih in tisočletjih naprej, ker je poznal poti, ki so bile razkrite tudi templjarjem v atlantskih besedilih.

Če je bil Nostradamus dejansko posvečen v skrivnosti, potem se postavlja vprašanje, če niso imeli. di drugi dostop do tega vedenja?

Kaj menite? Je vedenje izginilo za vedno, ali pa si ga je prilastila majhna skupina nosilcev skrivnosti in si tako pridobila še večjo moč kot pa so jo imeli templjarji takrat?

Zato si postavljamo vprašanje.....

Slika 53

Michel de Notre Dame (Nostradamus): jasnovidec, naravni zdravnik in astrolog, živel je od 1503 do 1566 v južni Franciji. Je najpomembnejši jasnovidec zahodne dežele

KAJ JE BILO S TEMPLJARSKIMI VITEZI IN Z ATLANTSKIMI SPISI?

Da bi prezračili to skrivnost, bi vas rad vzel s seboj na nadaljnje potovanje skozi čas: Nahajamo se skoraj tisoč let nazaj v preteklosti. Kako je bilo takrat? Ni bilo elektrike, asfaltiranih cest, nobenih avtomobilov in tudi ne letal. Ljudje so se vozili z vozovi, ki so jih vlekli konji ali krave; vodo so gregli na ognjišču; stranišča, kot ga danes poznamo, z izplakovalnikom in tako naprej, tudi ni bilo; tudi mobitelov ne ali drugih telekomunikacijskih sredstev. Samo malo ljudi je *bilo izobraženih in so lahko brali in pisali*. In knjige, ki so bile, - če so si jih lahko privoščili - so imele drugačne teme kot knjige danes in večina njih je bila napisana v latinščini. Vendar pa so tudi v tem času bili ljudje, ki so veliko potovali. Sicer ne tako daleč, kot danes, vendar so potovali v tuje *dežele in se tam seznanili z zanimivim znanjem*.

Na našem miselnem izletu pa moramo upoštevati tudi dejstvo, da se takrat z ljudmi, ki so imeli drugačno mnenje, ni ravnalo ravno rahločutno. Hitro si bil lahko ob glavo. Nahajamo se sredi časa inkvizicije in zažiganja čarovnic.

V tem času so že bili moške povezave, tako imenovane skrivne lože, prostozidarske lože in debatni klubi. Tu so se srečevali možje, ki so bili izobraženi in so veliko potovali ter so diskutirali o drugačnih stališčih od splošno sprejemljivih - vojaki, apotekarji, zdravniki in šolski učitelji. Tu so se srečevali tudi predstavniki različnih krščanskih skupin (frančiškani, dominikanci ...), bankirji kot tudi popotniki, arheologi, fiziki in kemiki kot tudi izumitelji in poslovni možje.

V takratnih ložah so si izmenjavali najnovejše izkušnje in je bilo jasno, da to, o čemur so se tam pogovarjali, na noben način ne sme priti v javnost. Znanje je bilo večinoma krivoverske narave in je bilo v nasprotju s tedanjimi trdnimi stališči zgodovine, religije in politike.

Tako so na primer prinesli arheologi spoznanja o piramidah, ki so v celoti nasprotovala takratnim pogledom na kulturo sveta. Pri tem sem se spomnil tudi na najdbe Stone-henge v južni Angliji, ki so stari atlantski artefakti. Pri kopanju rudnikov v Karpatih so našli pisne tablice in naprave - danes bi jih imenovali stroji - ki so ostale tam od starejše kulture, ki je zaradi zunanjih vplivov (mogoče ledena doba) gradila pod gorami velikanske tunele, da bi tam preživela daljše obdobje.

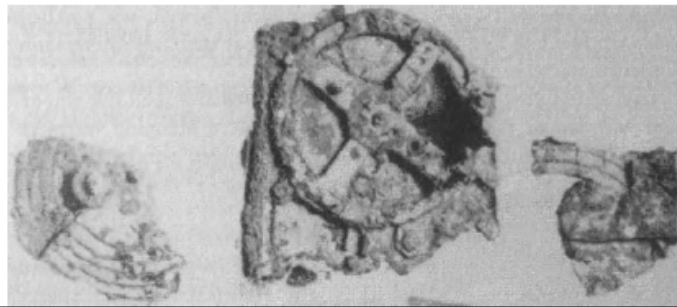
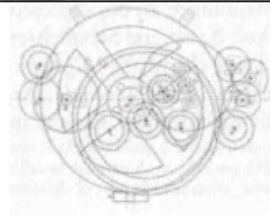

Abb. 54 und 55:
Auch andernorts wurden uralte Maschinen gefunden, beispielsweise der „Vorzeit-Computer“ von Antikythera. Dieser wurde 1901 von griechischen Schwammtauchern entdeckt. Die „American Philosophical Society“ deutet das jahrtausendealte Artefakt als ein Differenzialgetriebe mit komplizierten Zahnrad-Kombinationen.

Sliki 54 in 55:

Tudi na drugih krajih so bili najdeni prastari stroji, na primer "davninski računalnik" iz Antikythere. Tega so odkrili leta 1901 grški potapljači, ki so iskali spužve. American Philosophical Society' pojasnjuje ta večtisočletni artefakt za diferencialno gonilo s kompliciranimi kombinacijami zobnikov.

Slike 56, 57, 58 in 59:

Reliefna slika v Hathor-templju iz Dendere predstavlja predmet, ki spominja na žarnico. Reinhard Habeck je predmet zgradil po natančnih merah iz egiptovskih besedil, ki so bila najdena v templju. Sicer ne gre za žarnico, toda prišlo je do razelektrenja v vakuumu oz. do električnega preskoka svetlobnega loka. Pri pritisku približna torov se je svetlobna nit v obliki valov zvijala od enega kovinskega dela (elektrode) do drugega- kot je predstavljeno na sliki.

Sliki 60 in 61:

2.000 let stara baterija! Ti galvanski elementi so bili leta 1936 izkopani blizu Bagdada. Pri praktičnem poskusu v Roemer-Pelizeus-muzeju v Hildesheimu sta muzejski direktor in kemijski tehnik firme Bosch leta 1978 ugotovila, da so "kultni predmeti" delovali točno po principu električnih elementov in še danes oddajajo 0,5 voltov napetosti.

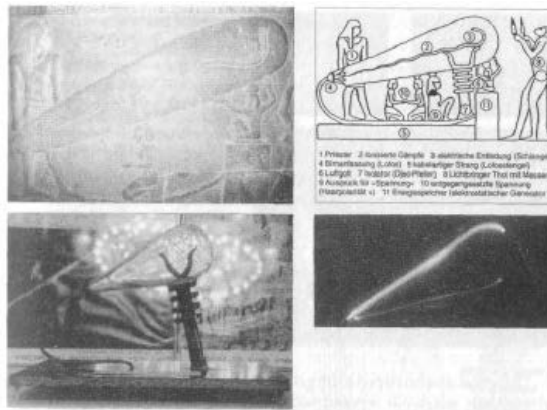

Abb. 56, 57, 58 und 59:
Auf einer Reliefdarstellung des Hathor-Tempels von Dendera findet sich eine Darstellung, die an eine Glühbirne erinnert. Aufbauend auf den genauen Maßen aus den ägyptischen Texten, die im Tempel gefunden wurden, hatte Reinhard Habeck dieses nachgebaut. Es handelt sich zwar um keine Glühbirne, aber es kommt zu einer elektrischen Entladung im Vakuum beziehungsweise zu einem elektrischen Lichtbogenüberschlag. Bei einem Druck von ca. 40 Torr schlingt sich ein wellenförmiger Lichtbogen von einem Metallteil (Elektrode) zum anderen - wie auf der Reliefdarstellung abgebildet.

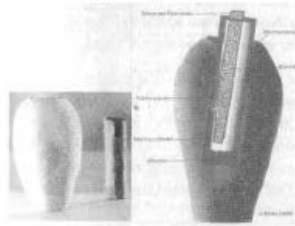

Abb. 60 und 61:
Eine 2.000 Jahre alte Batterie!
Diese Galvanisierungselemente wurden

1936 in der Nähe von Bagdad ausgegraben.
Bei einem praktischen Experiment
im Roemer-Pelizeus-Museum von Hildesheim
fand der Museumsdirektor
zusammen mit einem Chemotechniker
der Firma Bosch im Jahre 1978 heraus,
daß die „Kultgegenstände“ genau nach
dem Prinzip elektrischer Elemente
funktionierten und noch heute 0,5 Volt
Spannung abgeben.

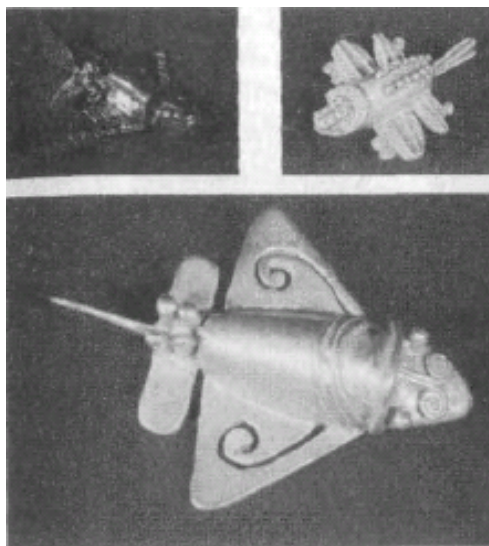

Abb. 62, 63 und 64:
Etwa 500 n. Chr. fand man in Kolumbi-
en diese Goldflugzeuge, welche die
Archäologen als Vögel oder Insekten
ansehen wollen. Doch Luftfahrtinge-
nieure besahen sich die Artefakte und
bescheinigten ihnen eindeutig hochmo-
derne aerodynamische Konstruktions-
elemente, die in der Natur nicht vor-
kommen. 1995 wurde von dem deut-
schen Piloten und Modellflugzeugbauer
Peter Belting dieser Nachweis erbracht,
indem er die Flieger in etwa ein Meter
Größe nachbaute und diese alle Erwar-
tungen übertrafen. Vom Starten, Lan-
den, Rollen bis hin zum Looping war
alles möglich, ohne daß dabei irgend-
welche aerodynamischen Schwächen
aufgetreten wären.

Slike 62, 63 in 64:

Okoli leta 500 po Kr. so našli v Kolumbiji ta zlata letala, ki so jih arheologi hoteli imeti za ptiče ali insekte. Vendar so si te artefakte ogledali *tudi inženirji* za zračno plovbo in nedvoumno potrdili, da imajo jasne visoko moderne aerodinamične konstrukcijske elemente, kijih ne najdemo v naravi. Leta 1995 je nemški pilot in izdelovalec modelnih letal Peter Belting posredoval dokaze s tem, ko je po artefaktu zgradil modelno letalo velikosti enega metra in je to preseglo vsa pričakovanja. Od starta, pristanka, kotaljenja, do loopinga, vse je bilo mogoče, ne da bi pri tem nastopile kakršne koli aerodinamične šibkosti.

To sta dva primera za skrivno vedenje, ki na noben način nista smela priti v javnost. Ravno tako so prvi arheologi prinesli iz Egipta vedenje- zvitke spisov, ki so bili najdeni v grobovih in so poročali o zgradbi našega sončnega sistema, o skrivni geometriji, tako imenovani *sveti geometriji* (to je geometrija, kako raste narava, ljudje, čebele, drevesa, vse) in natančno *razložijo, kako to geometrijo prenesti v gradnjo stavb.*

Že v denje o zgradbi sončnega sistema in da je zemlja okrogla, je bilo smrtno nevarno. Takrat so učili, da mora biti zemlja plošča in konec.

Nahajamo se okoli leta 1300. Izvedeli smo, da so tempeljski vitezi varovali skrivnost in kakšno moč so s tem dosegli. Zdaj pa so preganjani in mnogi od njih usmrčeni. Vendar pa je en del njih zbežal v sosedne dežele in so tam našli skrivališče. Sicer so se ustanovile v drugih krajih nove templjarske skupnosti, vendar pa je en del templjarjev prešel v že obstoječe lože – prostozidarske lože.

Na ta način je prešel en del atlantskega vedenja na osebe, ki so že bile zelo vplivne in so razpolagale z različnim *skrivnim vedenjem*. Tako so dobili lažni bratje še poglobljeno vedenje o sveti geometriji, kajti atlantska besedila so grajena *pretežno nageometriji*.

Eden od uporabnikov je bil italijanski slikar, kipar, raziskovalec narave in izumitelj Leonardo da Vinci

(1452-1519), ki ni bil slaven samo zato, da je svoje slike risal po *zlatem rezu*, temveč so ga slavili predvsem za njegove pomembne iznajdbe- podmornica, letalni stroji, mehanski tkalni stroj, premični mostovi ali črpalke.

Večina iznajdb je bilo ovekovečenih le na risalni deski, vendar pa se postavlja vprašanje, od kod je imel nenadoma to vedenje?

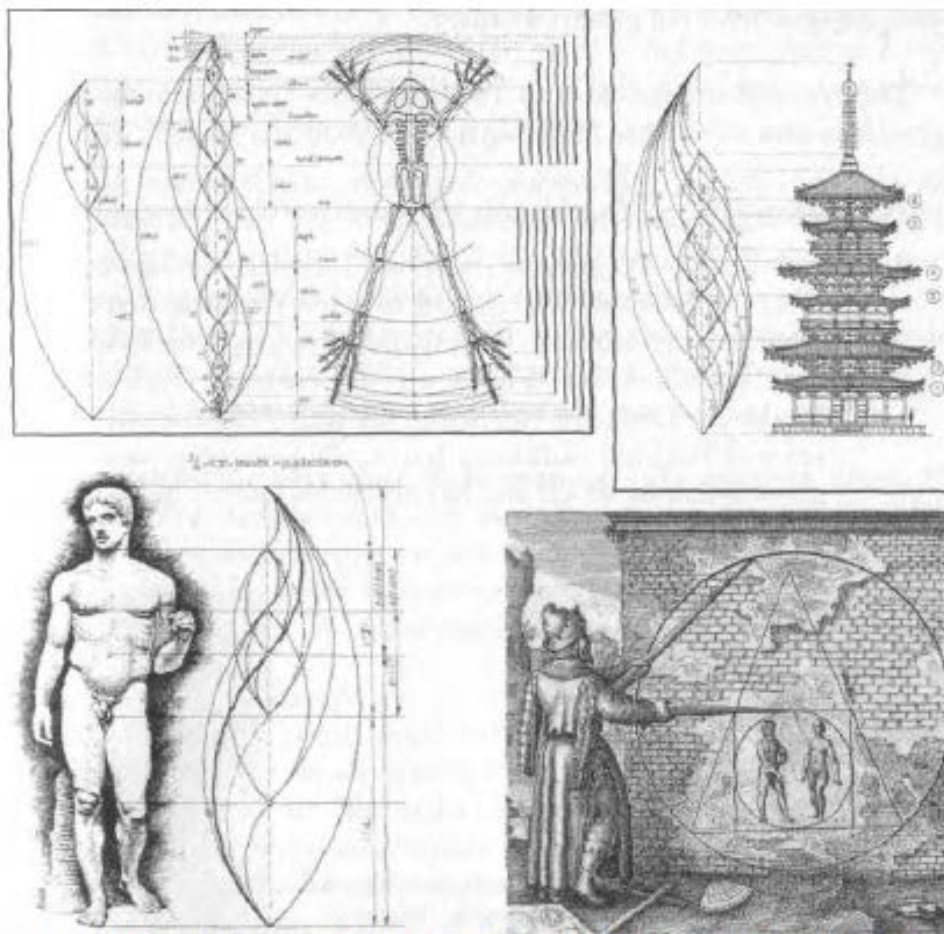

Abb. 65, 66, 67 und 68: Beispiele für die *Heilige Geometrie*: der Phi-Quotient in der Natur (Frosch-Skelett), in der Kunst (griechische Statue) und in der Architektur (japanischer Tempel).

181

Tako so prostozidarji izvedeli za zgradbo DNK (dezoksiribonukleinska kislina), o Atlantidi kot tudi o obstoju drugih civilizacij v vesolju. In o osebah Abrahamu, Mojzesu, Mohamedu in Jezusu so izvedeli, da se ni tako dogajalo, kot se je učilo v tedanjih in sedanjih spisih.

Abb. 69 (links):
Leonardo da Vinci.

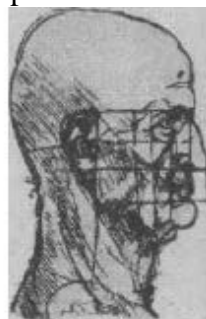

Abb. 70 (rechts):
Skizze eines alten Mannes. Da Vinci hat über das eigentliche Bild eine Anordnung von Rechtecken gelegt, manche davon im Goldenen Schnitt.

182

Prostozidarji so postali torej smrtni sovražniki države in cerkve in so si izmenjavali svoja mnenja le znotraj lož.

Imamo dva aspekta, kijih bomo še naprej spremljali:

1. Prostožidarji so s templjarji pridobili ne samo ogromno vedenje o naših planetih, zgradbi vesolja in tehnične artefakte, temveč predvsem vedenje o miselni sili in moči misli, to pomeni, kako se manifestirajo želje in realizirajo projekti, ki drugim ne bi nikoli uspeli, ker niso razumeli mehanizmov življenja, in
2. vedenje o tem, da je bilo nekoč *človeštvo "oplojeno" iz vesolja in da se bo* a tudi vrnilo.

In točno iz tega razloga je prišlo do naslednjega razmišljanja: recimo, da bi obiskovalci iz vesolja bodisi s Siriusa, Oriona, Aldebarana, s planeta Nibiru ali pa z drugih planetov – pristali nekoč tu, kaj bi mi potem storili. Predvsem kaj bi oni storili? *Če bi pristali na Kitajskem ali v Ameriki, v kneževini X ali grofiji Y?* Ali ne bi vsak človek poskusil zase uporabiti stik z visoko razvito civilizacijo? Ne bi vsak poskusil iz tega potegniti osebno korist?

Zato so sklenili izdelati subverzivni načrt, da bi človeštvo pripravili na dan X. S preprostimi besedami: Kaj narediti, da se svet ne bi več razcepljal v religijah, različnih *deželah in zemeljskih vojnah?*

Začeli so stremeti za tem, da bi ustanovili svetovno vlado, ki bi bila potem v *stanju dogovarjati se z drugimi civilizacijami in "normalno" oblikovati izmenjavo z zemljo.*

Tako je nastala ideja svetovne vlade v pozitivnem smislu. Izdelan je bil načrt za padec obstoječih kraljevskih hiš in vlad- z revolucijami in intrigami-, da bi na koncu dosegli to, kar se danes označuje za Novi svetovni red (ki ga bomo takoj obdelali globlje).

Vse je tudi zelo dobro šlo- bil je čas, *ko so pripadali ložam mnogi modri in učeni možje, politiki, celo monarhi in predsedniki*, ki so stremeti vsi za istim ciljem,,

Vendar pa je potem prišlo do strukturne spremembe lož. Ustanovila se je nova loža, ki je znana kot *bavarski red Illuminativov*, ki jo je ustanovil Adam Weishaupt leta 1770 po naročilu bankirske hiše Rothschild (po podatkih Rothschildove ljubice Ayn Rand).

Ta loža je ustvarila nove stopnje in je k sebi privabljala prostožidarje na visokih stopnjah z navidezno novim vedenjem in še več moči. Ta načrt pa je bil diabolčne narave (podrobnosti sledijo takoj zatem).

Zdaj pa so nastali resnični problemi: En del vedenja templjarjev, dokumentov in artefaktov iz sarkofagov je tako prešel v roke iluminativov in ti so zdaj izvedeli o *mehanizmih življenja in o mogočnosti* miselne moči kot tudi o Atlantidi, drugih civilizacijah prej ter o tistih iz vesolja. Mehanizmi ciljno uporabljene miselne moči pa delujejo- vseeno, če se jih uporabi v konstruktivne ali pa destruktivne namene. Danes se jih označuje kot *črna in bela magija*. Mehanizmi in zakonitosti so pri obeh isti, razlika je samo v nagibih.

V tempeljskih spisih pa so iluminati izvedeli tudi za kraje z velikimi nahajališči surovin in so se takoj spravili na izrabljanje le-teh. Rezultat poznamo vsi – imetniki teh monopolov sedijo na *Wall Street* in *City of London*, londonskem finančnem okraju, ki se označuje za *"najbogatejšo kvadratno miljo sveta"* in je lastna, neodvisna država-podobno kot Vatikan.

Če ne veste natančno, kaj ali koga menim s tem, potem lahko besede Oskarja Lafontaine-a malo nakažejo smer, ki je rekel: *Svetovni politiki vlada visok finančni imperij.*«

Spomnimo se moje izjave na začetku knjige, da imamo zdaj tako stanje, pri katerem *bo skrivno ali zadržano vedenje postalo orožje, ker se po eni strani zadržuje pred kolektivom, po drugi strani pa ga* nosilci vedenja dan za dnem zlorabljajo v svoje namene in za svoje cilje.

Zdaj pa ste zagotovo radovedni, *če niste že pred letiprebrali mojih knjig, kdo so ti iluminati in kakšne cilje imajo.* Vdrimo še enkrat v poševni svet modernih *skrivnih lož in mogočnežev tega sveta z njihovim prikritim ve denjem in* pogledimo, kaj naš planet čaka v naslednjih letih... ..

NOVI SVETOVNI RED

V obeh mojih prvih knjigah o skrivnih družbah sem na osemsto straneh podrobno razložil, kako je prišlo do tega razvoja, kdo točno stoji za novim svetovnim redom, kako je nastal načrt za to in tako naprej. Zato bom sebi in vam prihranil ponovno dokazovanje. Ti knjigi zaradi prepovedi nista več v prodaji, vendar pa lahko podrobno o tem preberete v knjigi Stefana Erdmanna "Banke, kruh in bombe- . in 2. del".

V tej knjigi se bomo lotili dejanskega bistva in zato nam zadostuje grobi povzetek. Da bi novincem to posredoval bolj nazorno, bi rad na kratko skiciral zgradbo lože. Normalno je loža zgrajena po sistemu čebulnih obročkov, kar pomeni, da obstaja zadnji notranji krog oseb, ki poseduje celoten paket vedenja. Okoli tega se nahaja naslednji krog, v strokovnem žargonu imenovan naslednja stopnja, ki ne pozna več celotnega spektra vedenja, vendar pa več kot naslednja stopnja, in ta zopet več kot stopnja pod njo. Lahko se jo predstavi tudi kot piramida – zgoraj na vrhu so tisti, ki imajo vse vedenje in ti posredujejo naslednji nižji stopnji le toliko, kolikor imajo za primerno in potrebno.

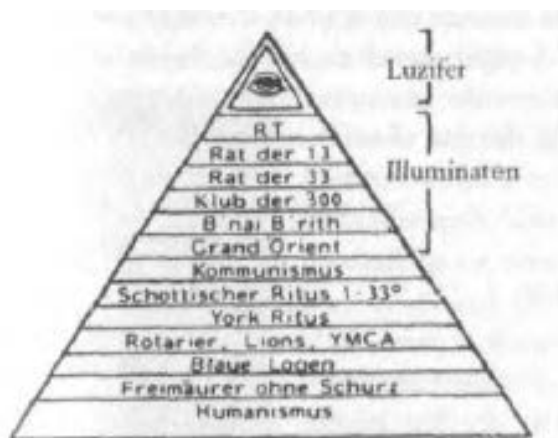

Abb. 71 und 72:

Links sehen wir die Illuminaten-Pyramide mit den einzelnen Graden wie sie Gary Allen deutet. Rechts ist Adam Weishaupt dargestellt, der Gründer des bayerischen Illuminaten-Ordens.

Sliki 71 in 72:

Levo vidimo piramido iluminatov s posameznimi stopnjami kot jo razlaga Gary Allen. Desno je predstavljen Adam Weishaupt, ustanovitelj bavarskega reda iluminatov.

Bavarski red iluminatov oziroma osebe in družine v ozadju so ciljali na obstoječe prostozidarske lože, v katerih je bilo hranjeno vedenje templjarjev, da bi prišli do atlantskega skrivnega vedenja iz sarkofagov in hkrati pritegnili na svojo stran mogočne brate v loži.

V povezavi s tem preberimo pismo takratnega velikega mojstra škotskega reda prostozidarjev in ustanovitelja Ku Klux Klana Alberta Pike-a (1809-1895) iz ZDA, ki ga je dne 22. januarja 1870 poslal Giuseppe-ju Mazziniju, takratnemu vodji bavarskih iluminatov. Pike je bil veliki mojster črne magije, strokovnjak v šestnajstih antičnih jezikih, častilec Luciferja in genij:

»Moramo dovoliti vsem društvom, da obstajajo tako kot do zdaj še naprej v njihovih sedanjih organizacijskih oblikah z njihovimi sistemi, njihovimi centralnimi organizacijami in različnimi vrstami korespondence med visokimi stopnjami istega reda. Hkrati pa moramo ustvariti **Super red**, ki naj ostane neznan in v katerega bomo poklicali prostozidarje visoke stopnje po naši izbiri. Z ozirom na naše sodržavljane se morajo ti možje podrediti najstrožjim skrivnim merilom.

S tem **najvišjim redom** bomo vladali celotnemu prostozidarstvu ; postal bo mednarodna centrala, ki bo vse mogočnejša, ker bo njeno vodstvo, neznano. »

Zanimivo, mar ne?

Abb. 73:
Giuseppe Mazzini

Abb. 74:
Albert Pike

Oglejmo si, kakšnega duha je hotel vdahnuti novim članom. Imamo nadaljnje pismo Alberta Pike-a z dne 15. avgusta 1871, ki je bilo pred nekaj leti razstavljeno v britanskem muzeju in nam posreduje nedvoumen vpogled v njegov miselni svet:

»Spustili bomo z verig nihiliste in ateiste; sprožili bomo velikanski družbeni zlom, ki bo v svoji celotni strahovladi ljudstvom jasno pokazal posledice absolutnega ateizma, izvora grozovitosti in najbolj krvavih nemirov. Potem bodo državljani -prisiljeni, da se uprejo zoper manjšino revolucionarjev – pokončali te uničevalce civilizacije. Večina državljanov bo, v boga verujoča kot je, po razočaranju s krščanstvom in zato brez usmerjenosti, zaskrbljeno iskala ideal, ne da bi vedela, h komu naj moli ali kaj naj časti. Potem bodo ljudje dozoreli, sprejeti čisto luč, ki jo bo po vsem svetu oznanjal čisti nauk Luciferja, ki bo končno lahko prišel v javnost.«

In še naprej piše: *»Naslednje moramo reči množici: "Častimo boga, toda k našemu bogu molimo brez praznoverja Vam, velikim generalnim inštruktorjem, pa povemo, kaj morate ponoviti bratom 32., 31. in 30. stopnje: Religijo prostožidarjev moramo vsi mi, ki smo posvečenci najvišje stopnje, ohraniti v čistosti luciferske doktrine. ...Lucifer je bog. Po nesreči je Adonai tudi bog. Ker po večnem zakonu ni luči brez sence, lepote ne brez grdote, belo ne brez črnega. Absolutno lahko obstaja le v postavi dveh božanstev: Temina služi svetlobi kot ozadje ...«*

Žal, je rodil ta načrt Mazzinija in Pike-a uspehe. Luciferski duh se je zelo hitro ukoreninil pri najvišjih stopnjah lož spodnje stopnje (o tem ne vedo ničesar), ki so se nekoč bojevali v imenu Kristusa in so imeli zakon resonance in ljubezni za najvišjo zapoved.

Vendar tega še ni dovolj: Še v istem letu sta oba napravila načrt, kako bi si lahko s pomočjo treh svetovnih vojn podredili svet. Na poti k njihovemu 'novemu svetovnemu redu' (*Novus Ordo Seclorum – pravilneje: novi red stoletij*) naj bi uprizorili **prvo svetovno vojno**, da bi carsko Rusijo dobil v roke bavarski red iluminatov. Rusijo bi nato uporabili kot grešnega kozla. Po vsem svetu bi podpirali cilje bavarskih iluminatov.

Drugo svetovno vojno bi sprožili z manipulacijo različnih mnenj med nemškimi nacionalisti in političnimi sionisti. Iz tega naj bi izšla razširitev ruskega vplivnega območja in ustanovitev države Izrael.

Tretja svetovna vojna naj bi se po tem načrtu začela zaradi različnosti mnenj, ki bi jih zanetili med sionisti in Arabci. Načrtovana je bila razširitev konflikta po celem svetu.

Kot en del tretje svetovne vojne so načrtovali tudi, da bi med nihilisti in ateisti sprožili medsebojne spore in tako povzročili socialni prevrat, katerega naj bi dosegli s tako brutalnostjo in zverinskostjo, ki je doslej še ni bilo. Po uničenju krščanstva in ateizma naj bi se vpeljala prava luciferska doktrina in tako bi udarili dve muhi na en mah.

Izpolnitev načrta glede obeh prvih svetovnih vojn lahko že vsi potrdimo. Kar zadeva tretjo svetovno vojno, pa cel svet preko CNN-tv gleda v živo, kako se ta sproža umetno in spolno zavestjo s kriznimi žarišči v Iraku in Izraelu/Palestini.

Menite, da je to preveč drzna izjava? Kaj pa pravite h komentarju Wesleya Clarka, nekdanjega vrhovnega poveljnika NATO-vojaških sil, ki je prepričljivo izjavil:

»Opozarjam Evropejce, da naj ne mislijo, da bi imela ZDA v okviru novega svetovnega reda pomisleke za vojaško intervencijo v Evropi, če bi bili ogroženi naši interesi, in sicer z vsemi sredstvi, vključno z atomskim orožjem. Na splošno stremijo ZDA za tem, da večino držav pustijo v stanju revščine, s pokvarjenimi, ampak pokornimi režimi. Vendar

pa bi ZDA intervenirale tudi v zahodni Evropi, čeprav se to marsikomu v tem trenutku zdi absurdno. ZDA ne bi dolgo trpele močne evropske nuklearne ali gospodarske velesile!«

Dodatne informacije o ciljih reda iluminatov so postale znane javnosti leta 1785, ko je **kurirja** bavarskih iluminatov na njegovi ježi iz Frankfurta v Pariz zadela strela in se je tako lahko ohranil en del informacij o svetovni zaroti. Te informacije vsebujejo:

»Z nadzorom tiska naj se množica vodi po volji iluminatov...

Šibkosti ljudi, vse slabe navade, strasti in napake je treba prignati do skrajnosti...

Množice je treba privaditi na to, da privzamejo iluzijo za pravo resničnost, da se zadovoljijo z zunanjim, da tekajo za zadovoljstvom in da se izčrpajo v večni sli po vedno novem ...

VEvropi se morajo podpihovati nasprotja, osebna in med ljudstvi, rasna in religijska sovraštva, tako da se bo med njimi ustvaril nepremostljiv razkol...

Kot predsednike držav je treba izbirati med vrstami tistih, ki so iluminatom suženjsko pokorni in katerih preteklost kaže kakršnokoli temno točko, ki jih bo prisilila v zvestega izvajalca ukazov iluminatov. Tako bo iluminatom omogočeno drugače razlagati zakone in spreminjati ustave...

Spodkupovanjem najvišjih uradnikov bodo vlade najemale tuja posojila in s tem padle v dolžniško hlapčevstvo iluminatov, ker se bodo njihovi državni dolgovi občutno povečevali. S sproženimi gospodarskimi krizami, pri katerih se ves razpoložljiv denar naenkrat vzame iz prometa, se izzove propad denarnega gospodarstva "ne-iluminatov. Finančna moč mora prevzeti izključni nadzor nad trgovino in obrtjo, tako da bodo industrialci z njihovim denarjem pridobili politično moč...

Ta sredstva bodo prisilila ljudstva, da bodo iluminatom ponudili svetovno vladavino. Nova svetovna vlada se mora pojavljati kot pokrovitelj in dobrotnik tistih, ki se ji prostovoljno podredijo (OZN, prip. avt.). Če se ji ena država zoperstavi, se mora sosedne države naščuvati k vojni zoper njo. Če bi se te hotele med seboj povezati, se mora sprožiti svetovna vojna.«

Poglejmo malo natančneje, kdo so Iluminati danes in kaj vsebuje novi svetovni red. Knjižni avtor Bob Frissel formulira tako: Vseeno je, če se jih imenuje Bilderbergerji, Skrivna vlada, Trilateralna komisija, Council on Foreign Relations (Svet za zunanje odnose) ali Iluminati – ime ne igra nobene vloge. Skrivna vlada obstaja preprosto iz najbogatejših ljudi na svetu in ti, okoli dva tisoč magnatov, imajo naše tako imenovane vlade že dolgo časa v trdnem prijemu. Oni odločajo, kdo, kdaj in kje bo izvoljen; oni odločajo, kdaj bo vojna in kdaj ne. Kontrolirajo pomanjkanje prehrane na zemlji in določajo inflacijske stopnje posameznih valut. Vsa ta področja so v rokah iluminatov. Sicer nimajo moči nad naravnimi silami, vendar pa tam, kjer lahko z njimi manipulirajo v svojo korist, to tudi storijo.«

In cilj, za katerim stremijo iluminati, je vladanje svetu, ki so mu dali dobro zveneče ime *Novi svetovni red*. To je javno razglasil George Bush starejši prvič 11. Septembra, torej "slučajno" točno enajst let pred napadom na WTC. Glavni sestavni del novega svetovnega reda je, poleg svetovne religije, brezgotovinski plačilni promet s kreditnimi karticami (tako imenovana *Debit-Card*) in pozneje s čipom, vstavljenim pod kožo, ki bo "*Velikemu bratu* (*Bigbrother*)" - kot je George Orwell imenoval *illuminate* - omogočil nadzirati in obvladovati vse človeštvo.

Abb. 75 und 76:

Die Dollar-Note mit der Pyramide der bayerischen Illuminaten - vergleichen wir diese nochmals mit der Pyramide aus Ecuador auf Abbildung 51.

Sliki 75 in 76:

Dolarski bankovec s piramido bavarskih iluminatov - primerjajmo to še enkrat s piramido iz Ekvadorja na sliki 51.

Pojem novega svetovnega reda je ovekovečen na bankovcu enega dolarja in sicer na "*velikem pečatu*", ki ga povečanega vidimo na sliki desno. Nad piramido piše "*Annuit Coeptis*" "*potrjen začetek*" - v prenesenem pomenu pa: Naša dejavnost je kronana z uspehi in spodaj "*Novus ordo Seclorum*" *Novi red stoletij*- *Novi svetovni red*. Oboje se nanaša na cilj skritih vladarjev sveta, iluminatov: *Vladanje svetu*. Na najnižji stopnji piramide najdemo rimsko številko 1776. Uradno je to ustanovna letnica Združenih držav Amerike - 1. maja 1776. Dejansko pa je ta ameriški pečat znak reda bavarskih iluminatov, ki ga je ustanovil leta 1770 Adam Weishaupt po naročilu bančne hiše Rothschild v Ingolstadt. Leta 1976 je bil red uradno ustanovljen. Trinajst stopenj piramide je trinajst posvetitvenih stopenj reda iluminatov. "*Vsevidno oko*" na vrhu je oko Luciferja. Lucifer, nosilec svetlobe, je za člane lože nosilec in varuh najvišjega ve denja

Veliki pečat, piramida z vsevidnim očesom, iz trinajstih zvezd sestavljena Davidova zvezda nad Feniksom, Feniks sam, državni grb na drugi strani pečata kot tudi originalna zvezdna zastava s trinajstimi črtami in trinajstimi zvezdami so stari in pomembni prostozidarski simboli, ki jih je Adam Weishaupt postavil po naročilu Rothschildov. Po njihovi simboliki pa segajo ne samo v stari Egipt, temveč tudi v območje Andov (Ekvador). Osnutek iluminatske piramide na dolarju je napravil Philipp Rothschild, kot je odkrila njegova ljubica v svoji knjigi *Atlas Shrugged*.

John Todd, ki je bil tudi sam nekdanji član iluminatov, piramido opisuje tako: »Pečat so ustvarili v Londonu po naročilu družine Rothschild. Je luciferska organizacija in Rothschildi so njena glava. V tej organizaciji lahko srečaš prostozidarje, komuniste in člane drugih združenj. Ta organizacija je močno razširjena. Gre za politiko in finance. Želijo ustvariti enotno svetovno vlado. Ta organizacija bo storila vse, da bi prišla do svetovne vlade in vključuje celo možnost tretje svetovne vojne. Imenujejo se 'Iluminati - Besedapomeni: "Nosilci luči" ...

Če vprašaš kakšnega višjega čarodeja, kdo je najmočnejša čarovnica na svetu, boš dobil odgovor: Ruth Carter Stapleton, sestra nekdanjega predsednika ZDA Jimmyja Carterja. Ne vem, če Jimmy Carter spada k prostozidarjem. Če si v ZDA politik, potem si običajno prostozidar, ker na ta način prideš v politične kroge. Od časa Wilsona, predsednika med prvo svetovno vojno, ni bilo predsednika, ki ne bi pripadal iluminatom, razen Eisenhowerja, ki pa so ga iluminati nadzirali. Okoli pet tisoč ljudi na svetu globlje pozna iluminat. Za te pa delajo milijoni ljudi. Podobno je tudi pri prostozidarjih. Samo tisti, ki so na 33. stopnji Škotskega reda, imajo vedenje, drugi pa ne. Iluminatom pripada vsaka naftna družba na svetu; vsa velika podjetja v ZDA, ki se ukvarjajo s kataloška direktno prodajo na dom, zraven pa še 90% veleblagovnic. Vse elektronske računalniške blagajne v ZDA so povezane z velikanskim računalnikom v Dallasu (Teksas), ki ga imenujejo **"the Beast" (zver)**. Ta pa je povezan z dvema nadaljnjima računalnikoma v Bruslju in Amsterdamu, ki se ravno tako imenujeta **"the Beast"** «

Iz poglavja o templjarskih vitezi vemo, da so ti izjavili, da se bo načrt za usodo človeštva pokrival s tem, kar je znanega iz *Janezovega razodetja*. Zato preberimo ...

Janezovo razodetje, 13. poglavje, verz 1-18:

»In videl sem, kako se iz morja dviga zver ... In zmaj ji je dal njegovo moč, njegov prestol in veliko moč... In dovoljeno ji je bilo vojskovati se zoper svetnike in jih premagati; in dana ji je bila moč nad vsemi, plemeni, ljudstvi in jeziki ...

In videl sem, kako se iz zemlje dviga druga zver... In izvaja vso moč prve zveri z njenim dovoljenjem in prisili zemljo in te, ki na njej bivajo, da častijo prvo zver... In napravi (druga zver) tako velika znamenja, da pred očmi ljudi pade na zemljo ogenj z neba; in zapeljuje ljudi, ki bivajo na zemlji, z znamenji, ki jih sme napraviti z dovoljenjem prve zveri; in ukaže tistim, ki bivajo na zemlji, da napravijo sliko za zver, ki je imela rano od meča in je oživela. In bilo ji je dovoljeno, da sliki zveri vlije duha, daje lahko govora in delovala tako, da so vse, kije niso častili, ubili. Učinkovala je, da si morajo vsi, majhni in veliki, bogati in revni, prosti in sužnji, dati znamenje na desno roko ali čelo in da nihče ne more kupovati ali prodajati, če nima tega znamenja, namreč imena te zveri ali števila njenega imena – To zahteva modrost! - Kdor je pameten, lahko razjasni število zveri, kajti to je število človeka in njegovo število je 666.«

Tu moramo na kratko pripomniti, da so bile Janezu v viziji prikazane slike, za katere v tistem času sploh ni bilo opisov (televizija, bombe, kreditne kartice), zato je te opisal z zelo preprostimi besedami. Zveri si ne smemo predstavljati kot take, temveč predstavlja v tem primeru nasprotje od "duha" - torej materijo ali materializem in organizacijo, ki jih ta propagira.

Ta izvleček vsebuje več pomembnih delov, ki jih bomo razjasnili:

1.«In videl sem, kako se iz molja dviga zver... In zmaj ji je dal njegovo moč, njegov prestol in veliko moč... In dovoljeno ji je bilo vojskovati se zoper svetnike in jih premagati; in dana ji je bila moč nad vsemi, plemeni, ljudstvi, jeziki in nacijami...»

Zmaja se lahko interpretira kot Luciferja (lahko pa bi bilo reptilno bitje?)

in prva zver so iluminati (FED-banke in Wall Street), kojih je Lucifer postavil na zahodni prestol in opremil s finančno močjo (glej k temu staro zavezo: 2 Chr. 9, 13, kot tudi Kralj

Teža, zlata, ki je vse leto priteka/o k Salomonu, je znašala 666 zlatih talentov..." Jezus ni zamen poštovalci denarja v templju. Za to je imel upravičen razlog, kajti rekel jim je (Janez 8,44): »Za očeta imate hudiča in kar vašemu očetu ugaja, to boste storili...».

Ker le malo ljudi ve, v čem se razlikuje FED - Centralna banka Amerike – od drugih centralnih bank, najto razjasni kratek zgodovinski pregled:

Proti koncu 19. stoletja so začele banke, katere je nadziral Rothschildov imperij, veliko kampanjo, da bi si podredile bogato gospodarstvo ZDA. Evropski Rothschildi so financirali banke J.P.Morgan & Co., Kuhn Loeb & Co., John

D.Rockfeller *Standard Oil Co.*, železnice Edwarda Harrimana in jeklarne Andrewa Camegyja. Ta povezava je bila za takratni čas več kot nosilni steber v gospodarstvu ZDA. Okoli leta 1900 so Rothschildi poslali enega od svojih agentov v ZDA, Paula Warburga, da bi tam sodeloval z banko Khun Loeb & Co. Jacob Schiff in Paul Warburg sta začela kampanjo za ustanovitev banke zveznih rezerv "*Federal Reserve Bank*" F D kot trdno postavljene zasebne centralne banke v Ameriki.

Jacob Schiff je v govoru leta 1907 seznanil Trgovinsko zbornico New York: »Če ne bomo dobili centralne banke z zadostnim nadzorom nad krediti, potem bo ta dežela doživela v svoji zgodovini najhujšo in globoko segajočo denarno paniko.«

Rečeno, storjeno, ZDA so pahnili v denarno krizo, ki je zaradi panike na trgu kapitala uničila življenje deset tisoč ljudi v celi deželi. Panika na Newyorški borzi je prinesla Rothschildom poleg več milijard S-dolarjev tudi želeni uspeh. Ravno to paniko so izkoristili kot argument, da so končno lahko ustanovili centralno banko, da bi preprečili dogodke, kot je bil ta. Paul Warburg je dejal potem Bančnemu in valutnemu komiteju:

»Prva misel, ki mi je zaradi te panike padla v glavo, je bila, da rabimo nacionalno Clearing -banko (centralno banko) ...«

Končna verzija sklepa, da se ustanovi banka zveznih rezerv FED (Federal Reserve Bank), je nastala na privatnem posestvu J.P.Morgana, na otoku Jekyll, Georgia. Ustanovitev FED leta 1913 je omogočila mednarodnim bankirjem, da so močno utrdili svojo finančno moč v ZDA. Paul Warburg je postal prvi predsednik FED. Sklepu o FED je sledil 16. dodatni člen ameriške ustave, ki je kongresu omogočil, da so lahko obdavčili osebni dohodek državljanov ZDA. To je bila posledica, zaradi katere odslej ameriška vlada ni smela več tiskati svojega lastnega denarja, da bi financirala svoje operacije. Bilo je prvič v zgodovini od ustanovitve ZDA, da je moralo ljudstvo plačati davek na dohodek

Najpomembnejši delničarji FED so takrat bili:

1. banki Rothschild iz Londona in Pariza
2. Lazard Brothers Bank iz Pariza
3. Israel Moses Seif Bank iz Italije
4. Warburg Bank iz Amsterdama in Hamburga
5. Lehmann Bank iz New Yorka
6. Khun Loeb & Co. Iz New Yorka
7. Rockfellers Chase Manhattan Bank iz New Yorka
8. Goldman Sachs Bank iz New Yorka

Član kongresa Charles Lindbergh je že takrat opisal novo nastalo FED zaradi njene denarne moči kot "nevidno vlado". Kako pravzaprav funkcionira FED? Komite za odprti trg banke FED tiska bankovce zveznih rezerv (dolarske bankovce). Te bankovce potem posodijo ameriški vladi za obveznice zadolžnice, ki služijo banki F D kot jamstvo. Te obveznice hranijo FED-banke, ki na te dobivajo še letne obresti. Že leta 1992 je znašala vrednost teh obveznic okroglo 5.000.000.000.000 dolarjev in stalno se dvigajo še obrestna plačila davkoplačevalcev. In to celotno premoženje je ustvarila F D s tem, ko je posojala vladi ZDA denar in za to dobivala visoke obresti, pri tem pa banka ni imela skoraj nič stroškov, razen za tiskanje. Zveni zares neverjetno, vendar pa je dejstvo!

Ameriški borec za državljanske pravice Daniel Doyle Benham je bil dovolj drzen, da je leta 2002 poklical v FED San Francisco in imel telefonski pogovor z Ronom Supinskim iz oddelka za informacije, ki ga tu dobesedno podajam (V je za vprašujočega in S za Supinskega):

V: Gospod Supinski, ima moja dežela sistem zveznih rezerv?

S: Smo služba vlade.

V: To ni moje vprašanje. Ali jo ima moja država?

S: To je služba vlade, ki jo je ustanovil kongres.

V: So Zvezne rezerve podjetje?

S: So.

V: Ali ima državna vlada kakšne delnice v Zveznih rezervah?

S: Ne, vzdržujejo jih banke-članice.

V: So banke-članice zasebne družbe?

S: Ja.

V: So bankovci zveznih rezerv s čim kriti?

S: Kriti so s premoženjem Zveznih rezerv, vendar pa v glavnem z zakonodajno močjo kongresa za obdavčenje dohodka državljanov.

V: Ali ste rekli "z močjo pobiranja davkov"? Ali je to tisto, kar krije bankovce Zvezne rezerv?

S: Ja.

V: *Kolikšno je celotno premoženje Zveznih rezerv?*

S: San Francisco-Bank ima 36 milijard dolarjev aktive.

V: Iz česa je sestavljena ta aktiva?

S: Iz zlata, iz same banke zveznih rezerv in vladnih jamstev.

V: V kakšni vrednosti vodi Banka zveznih rezerv zlato v njenih knjigah?

S: Te informacije nimam, San Francisco-Bank pa ima 1,6 milijard dolarjev v zlatu.

V: Ali hočete reči, da ima Banka zveznih rezerv San Francisco 1,6 milijard dolarjev v *zlatu kot banka sama, in saldo tega premoženja so vladne garancije?*

S: Ja.

V: Od kod dobivajo Zvezne rezerve bankovce? S: Imajo pooblastila Zakladnega urada.

V: Koliko plača Banka zveznih rezerv za 10\$ bankovca zveznih rezerv?

S: Petdeset do sedemdeset centov.

V: Koliko plačajo za 100\$ bankovca zveznih rezerv?

S: Isto - petdeset do sedemdeset centov.

V: Samo 50 centov za zamenjavo za 100\$ je ogromen dobiček, mar ne?

S: Ja.

V: Ustrezno Zakladnemu uradu plača Banka zveznih rezerv 20,60\$ za 1.000\$ nominalne Vrednosti oziroma malo več kot dva centa za 100\$-račun, je pravilno?

S: *Približno, ja*

V: Ali Banka zveznih rezerv ne uporablja bankovcev zveznih rezerv, ki vsakokrat *stanejo dva centa, da bi od Vlade kupila zadolžnice?*

S: Ja, ampak tu je več kot samo to.

V: V bistvu pa je tako?

S: Ja, v bistvu je to pravilno.

V: Koliko bankovcev zveznih rezerv je v obtoku?

S: 263 milijard dolarjev, odgovarjamo pa lahko le za majhen odstotek. V: Kam gredo drugi bankovci?

S: *Pod žimnice ljudi, pokopani in v ozadju, ali pa kot nezakonit denar od mamil.*

V: Odkar se dolgovi lahko plačujejo v bankovcih zveznih rezerv, kako se bodo sploh kdaj lahko odplačali milijoni dolarjev državnih dolgov z bankovci zveznih rezerv, skupaj s tistimi, ki so v obtoku?

S: Ne vem.

V: *Če bi zvezna državna vlada zbrala vsak bankovec zveznih rezerv, kije v obtoku, bi bilo matematično mogoče odplačati te milijone dolarjev državnih dolgov?*

S: Ne.

V: Bi bilo pravilno, če bi rekel, da se potem za vsak dolar vloge v banko-članico spet lahko posodi osem dolarjev, z zadostno politiko rezerv?

S: *Približno*

V: Popravite me, če ne bi bilo prav, toda tu gre za 7 \$ nadaljnjih bankovcev zveznih rezerv, ki nikoli ne pridejo v obtok. Bili pa so "ustvarjeni iz zraka" v taki obliki, da krediti in dva centa za vsako nominalno vrednost nikoli niso plačani. Z drugimi besedami: Bankovci zveznih rezerv v realnosti niso bili fizikalno natisnjeni in ustvarjeni, temveč preprosto vpisani v knjige in posojeni proti obrestim. Je prav?

S: Ja.

V: Je to razlog, daje v obtoku samo 263 milijard dolarjev bankovcev zveznih rezerv? S: To je en del razloga.

V: Ali si napačno razlagam: *Koje bil za božič leta 1913) sprejet zakon o zveznih rezervah, je ta zakon prenesel pooblastila za kovanje denarja in s tem izdajanje denarja našemu ljudstvu kot tudi urejevanje obtoka in vrednosti, s kongresa na ZASEBNO DRUŽBO? In moja dežela SI IZPOSOJA zdaj to, kar bi moral biti naš lastni denar, od Banke zveznih rezerv ZASEBNA DRUŽBA in DODATNO plačuje še obresti. Je to pravilno- in dolgovi se ne morejo NIKOLI odplačati- v okviru sedanjega denarnega sistema naše dežele?*

S: Pravzaprav- ja.

V: Tu nekaj smrdi, mar ne?

S: **Sorry**, na to ne morem odgovoriti, tu sem v službi.

V: Alije bila Banka zveznih rezerv kdaj neodvisno pregledana?

S: Revizorji redno pregledujejo knjige.

V: Zakaj obstaja le en sklep od GAO (označen kot št. 1486) za kompleten pregled knjig zveznih rezerv? In zakaj Banka zveznih rezerv temu nasprotuje?

S: Ne vem.

V: Ureja Banka zveznih rezerv vrednost bankovcev zveznih rezerv in obrestne mere?

S: Ja.

V: Pojasnite mi, kako je lahko sistem zveznih rezerv v skladu z ustavo, če pa ima lahko le Kongres ZDA zakonodajno moč (vsaj moral bi jo imeti) za kovanje denarja, izdajo denarja in reguliranje njihove vrednosti (l.člen, 1. in 8. sekcija)? Nikjer v ustavi ni zapisano, da lahko kongres prenese kakršnakoli pooblastila v okviru ustave na ZASEBNO podjetje- ali pač?

S: Nisem strokovnjak za ustavno pravo. Lahko vas *povežem z našim pravnim oddelkom.*

V: *Jaz vam lahko to povem, ker sem prebral državno ustavo.* Ta NE dovoljuje nobenih prenosov pooblastil na zasebna podjetja ali združenja *Ali ni izrecno določeno, da so vsa druga pooblastila pridržana državi in državljanom ter se ne dovolijo posameznim.* Ali to velja za zasebno podjetje?

S: Mislim da ne, vendar pa smo bili ustanovljeni z zakonodajno skupščino.

V: *Ali mi boste potrdili: To je naša dežela in moral bi biti NAŠ denar, kot je določeno v državni ustavi?*

S: Razumem, kaj ste hoteli reči.

V: *Zakaj bi si morali "naš lastni denar" izposojati od ZASEBNEGA konzorcija bank (z obrestmi)?* Ali ni to točno to, zaradi česar smo ustvarili revolucijo, da bi lahko postali samostojno ljudstvo z lastnimi pravicami?

S: (Je zavrnil odgovor).

V: Ali je Banka zveznih rezerv to sploh kdaj ustavno razčistila na vrhovnem sodišču?

S: *Mislim, da so bili v zvezi s tem že sodni postopki.*

V: Ali so bili ti primeri pri vrhovnem sodišču?

S: Mislim, da so bili, vendar zagotovo tega ne vem.

V: Ali ni vrhovno sodišče v primerih A.L.A. (Schechter Poultry Corp. proti ZDA in Carter proti Carter Coal Co.) enoglasno potrdilo, da je korporacijsko ugotovljiva odredba *zakonodajne oblasti protiustavna? "Prenos pooblastil je urejanje moči. To je zakonodajno odposlanstvo v njeni najbolj neprimerni obliki; samo po sebi to ni ravno odposlanstvo uradni korporaciji družbi skupini, ki bržkone nezainteresirano ureja splošne zadeve, toda zainteresirana zasebne zadeve oseb."* - Carter proti Cartelju Coal Co...)

S: *Ne vem, lahko vas povežem z našim pravnim oddelkom.*

V: Ali ni sedanji denarni sistem kot hiša iz kart, ki se mora zrušiti, ker se dolгови tu matematično nikoli ne morejo povrniti?

S: Tako se zdi. Vidim, da ste očitno zelo dobro preučili materijo in veliko veste. Vendar pa imamo rešitev za to.

V: Kakšna je rešitev?

S: Debit-kartica. (Del novega svetovnega reda je *brezgotovinska družba De bit-kartica* je kreditna kartica za vse- je izkaznica kot tudi plačilno sredstvo v novem svetovnem redu. - prip.avt.).

V: Mislite s tem EFT-zakon (Electronic Funds Transfer =elektronski plačilni promet)? Ni to zastrašujoče, če se pomisli na *zmožnosti računalnikov? Država in vse njene službe, vključno Banka zveznih rezerv, bodo lahko imele vpogled v take informacije kot so: bili ste ob 02.30 uri na bencinski črpalki in ste kupili za 10\$ neosvinčenega bencina po 1,41 \$za galono in potem ste bili ob 2.5 uri v trgovini z živili in kupili kruh, kosilo, meso in mleko za 12,32 \$, nato ste kupili ob 03.30 uri zdravila v apoteki za 5,62 \$. Z drugimi besedami: vedeli boste, kdaj in kam gremo, koliko smo plačali, koliko je plačal grosist in koliko dobička je pri tem imel. S tem EFT- sistemom boste dobesedno vse vedeli o nas.*

S: Ja, res je nenavadno.

V: Voham VELIKANSKO PODGANO, ki je *močno preslepila našo državno ustavo.* Ali ne plačujemo prispevek v obliki davkov na dohodek zasebnemu konzorciju bankirjev?

S: Temu ne morem reči prispevek, to so obresti.

V: Ali niso vsi voljeni uradniki dali uradne zaprisege, da bodo varovali ustavo in jo *branili tako pred tujimi kot tudi notranjimi sovražniki?* Ali ni Banka zveznih rezerv, če *tako gledamo, notranji sovražnik?*

S: Tega ne morem reči.

V: Naši voljeni uradniki in osebe Banke zveznih rezerv *so dolžni lastnim privilegijem in uničujejo s tem mojo državno ustavo. To je izdaja ali ni kazen za izdajo smrt?*

S: Mislim, da je tako.

V: Hvala za informacije in vaš čas. In če bi lahko, bi rekel, da storite, kar je potrebno, *da boste zavarovali sebe in vašo družino ter dvignite ves vaš denar iz bank, še preden se sistem sesuje.* Jaz bom to storil.

S: Ne zgleda dobro.

V: Naj bo bog usmiljen z duhovi, ki stojijo izza tega protiustavnega in kriminalnega delovanja, imenovanega Zvezne rezerve. Ko se bo vsemogočna *množica prebudila in prepoznala to velikansko potegavščino, je ne bo vzela tako zlahka.*

Veselilo me je, da sem govoril z vami, in hvala še enkrat za vaš čas. Upam, da boste sledili mojemu nasvetu, še preden pride do zloma.

S: *Žal, res ne zgleda dobro.*

V: *Želim vam lep dan in hvala za vaš čas.* S: Hvala za klic. (46)

Še enkrat povzemam: Dolarja ne izdaja Vlada ZDA, temveč FED, združenje zasebnih bank, ki vladi daje na razpolago denar in za to dobiva močne obresti in pobira davke.

To je največja goljufija v zgodovini ZDA in komaj da komu to pade v oči. Poleg tega pa ima FED z obveznicami vlade ZDA zastavno pravico, *državno ali zasebno, na zemeljsko posest celotnih Združenih držav Amerike*. Številni sodni postopki, da bi ta zakon razveljavili, so se do zdaj končali neuspešno. Prvi, ki je to poskusil, je bil predsednik John F. Kennedy, ki je takrat hotel uveljaviti predlog zakona za izločitev FED. Rezultat poznamo! Kritiki bi rekli, da špekuliramo. Vendar pa je bilo prvo uradno dejanje njegovega naslednika Lyndona B. Johnsona, da je ravno to zadnje uradno dejanje njegovega predhodnika zopet umaknil (preberite v dodatku o tem tudi intervju z enim sodelavcem FED).

2.»In videl sem, kako se iz zemlje dviga druga zver ..In izvaja vso moč prve zveri z njenim dovoljenjem in prisili zemljo in te, ki na njej bivajo, da častijo prvo zver ... Druga zver je v službi prve- to so vlade, ki ubogajo Illuminate in njihovo orodje Wall Street. Še enkrat ponovimo komentar v časopisu *Siiddeutsche Zeitung* ob predsedniških volitvah leta 2000 : "Vseeno je, če bo predsednik **George W. Bush** ali **Al Gore-Alan Greenspan** je šef Banke zveznih rezerv..." Ali je lahko še bolj jasno?

3."zver dela tako velika znamenja, da pred očmi ljudi pade tudi ogenj z neba na zemljo ..."

To je sumljivo podobno atomski bombi. In kdo je vrgel prvo atomsko bombo? Američan!, po naročilu kroga oseb, ki ameriški vladi ukazuje, kaj mora delati – iluminatov .

4."in bilo mu je dovoljeno sliki vliti duha, daje lahko govorila in učinkovala tako, da sojo vsi častili..."

Tudi ta izjava je jasna. Slika, ki se giblje in lahko govori- televizija in računalnik! In zdaj mi imenujte ljudstvo na zemlji, ki ne časti televizije oziroma računalnika. Predstavljajmo si jasnovidca Janeza, ki ima pred očmi sceno iz prihodnosti in vidi današnjega človeka, ki kar naprej bulji v televizijski ekran *ali pa sedi v službi pred računalniškim ekranom*. Kako bi to opisal drugim ljudem tistega časa? Vidi ljudi v prihodnosti, ki častijo sliko, ki se giblje in govori. In televizija je najpomembnejše orodje oseb, ki želijo biti vladarji sveta In vsakdo ve, kje se nahajajo kovači stališč, ki kujejo svet dandanes: v deželi Wall Street, v zamazanih ZDA.

5."Učinkovala je, da si morajo vsi, majhni in veliki, bogati in revni, prosti in sužnji, dati znamenje na desno roko ali čelo in da nihče ne more kupovati ali prodajati, če nima tega znamenja, namreč imena te zveri ali števila njenega imena- To zahteva modrost!- Kdor je pameten, lahko razjasni število zveri, kajti to je število človeka in njegovo število je 666."

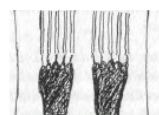
Za ta zadnji odstavek je več razlag:

Število 6 simbolizira v Kabali in tudi pri tarotu št. 6 (ljubeči) skušnjava, pot iz duhovnega v materijo, medtem ko je število 9 število modrosti in simbolizira pot iz materije v duhovno stanje.

Indijanci Hopi v Severni Arizoni imajo prerokbo, ki pravi: "Nihče ne bo mogel kupovati ali prodajati, če ne bo imel znamenja medveda. Ko bo to znamenje vidno, bo prišla tretja velika vojna."

Slika znaka medveda oziroma krempljev medvedjih tac:

Slika današnjih kodnih črt:002575 016666

Nun vergleichen wir das einmal mit dem „Strich-Code“:

Moramo imeti pred očmi, da je bila nekemu Indijancu pred več sto leti prikazana vizija, ²⁰⁶ v kateri je zagledal kodne črte. Seveda jih ni poznal pod tem imenom, zato jih je opisal, da so ti znaki podobni sledem medveda, ko si brusi svoje kremplje (n.pr. potegnjene praske medvedjih krempljev na drevesu). Črtni vzorci na posameznih trgovskih izdelkih vsebujejo različne dvojne črte, ki glede na debelino in medsebojno razdaljo predstavljajo določeno številko, s čimer se določen izdelek lahko identificira po binarnem številčnem sistemu. Vidimo dvanajst krajših dvojnih črt, šest levo in šest desno. Potem so še TRI daljše,

ena na levi zunanji strani, druga na desni zunanji strani in ena v sredini. Če zdaj pri krajših črtah na desni strani poiščemo številko 6 (dve tanki črti) in jo primerjamo z daljšimi črtami, bomo videli, da tudi daljše črte predstavljajo število 6, samo da ta številka ni napisana pod njimi. Tri daljše dvojne črte so in ostanejo na vsaki črtni kodi na svetu enake, spreminjajo se le krajše. Računalnik torej vedno prebere 666.

In zahodni svet, predvsem ZDA, že ne more več obstajati brez črtnih kod oziroma nič več kupovati brez kreditnih kartic. In kmalu bodo ljudje dobili to črtno kodo pod kožo na roko ali čelo. In zakaj ravno ta mesta? Ker čip poganja majhna baterija oziroma ene vrste toplotna črpalka, ki se polni z menjavo med toplim in mrzlim. Roka in čelo sta mesti, kjer pride na telesu do najbolj pogostih menjav temperature in so tudi praktično najlažje dosegljive za identifikacijo oseb.

Zanimivo pri tem je tudi, da se največji računalnik na svetu, na katerega so priključeni tudi vsi drugi, nahaja v Bruslju in se imenuje "Labete" (The Beast", torej "zver". Da ima število 666 opraviti s črtno kodo, s sistemom kreditnih kartic, torej z bankami in denarjem, se že kaže s tem, daje koda svetovne banke 666 ali na primer da kartice avstralske nacionalne banke izkazujejo 666. Služba za obračunavanje čekov za indijske banke v Bombayu nosi številčni ključ 666. Nove ameriške kreditne kartice kažejo zdaj spredaj število 666. Olivettijev računalniški sistem P 6060 uporablja zdaj številke, ki se začnejo s 666. Povsod po ZDA imajo elektronski računi skupino sivih pik, ki obkrožajo število 666. Na vsakem izraelskem loterijskem listku je natisnjeno število 666. Prekomorska telefonska številka Izraela se glasi 666 in tako naprej.

In kdo so osebe, ki so vpeljale sistem kreditnih kartic in že uporabljajo lasersko tetoviranje na različnih področjih? To so zasebni mednarodni bankirji! To so tisti, ki so leta 1913 vpeljali sistem zveznih rezerv; tisti, ki vodijo Wall Street in preko Wall Streeta uničujejo ali prevzemajo koncerne in celo cele dežele.

In točno ti so tisti, ki si podrejajo svet s pomočjo obrestno obrestnega sistema, in bodo umetno povzročili zlom bank (morebiti z vojno ali nadaljnjimi terorističnimi napadi kot povod) ter ga uporabili za to, da bodo zamenjali denar za plastične kartice in tako postavili naslednji miljni kamen k njihovem cilju svetovne vlade – novemu svetovnemu redu. Kako bo to šlo? No, čisto preprosto. Pride do inflacije, in da se lahko gospodarsko življenje odvija naprej, se natisne denar, kot to poznamo iz zadnjih inflacije. Druga varianta bi bila vpeljava nove vodilne valute (mogoče Euro-dolar), povezave evra in dolarja. Argumentirali bodo, da se nov denar ne more tako hitro natisniti, da bi z njim priskrbeli vse ljudi (človeštvo se je precej razmnoži/o od zadnjega bančnega zloma...), spomnili nas bodo, koliko časa je trajalo do vpeljave evra in kako dolgo so trajale priprave na to... In ponudili bodo perfektno rešitev, namreč brezgotovinsko družbo (cashless society) z virtualnim denarjem (ali plastične denarne kartice= kreditne kartice). Ker ima tako ali tako vsak lastnik bančnega računa kreditno kartico, bo poslovno življenje lahko šlo naprej, če se bo plačevalo s karticami. Za vsakokratni valutni tečaj potrošniku ni treba skrbeti, za to bodo skrbeli že naši šefi (Big Brother- Veliki brat) na Wall Streetu. Kot lepo pravi neka bančna propaganda: "Živite, za vse ostalo bomo mi poskrbeli." In tako se je izpolnilo Janezovo razodetje!

Poglejmo še zadnjo vrstico Razodetja:

"...če nima znamenja zveri ali števila njegovega imena. -To je modrost!- Kdor je pameten, ta lahko razjasni število zveri, kajti to je število človeka. Njegovo število je 666."

Tu gre za numerologijo, računanje črk oziroma besed. Kot pravi izvleček iz Razodetja, gre za število njegovega imena (zveri). Po kabali ustreza vsaka črka tudi enemu številu. Vsako število in vsaka črka pa ima svoj pomen oziroma karakter. Če poznamo pomen števil, lahko z doseženim številom ugotovljamo karakter in določimo usodo. Ker obstajajo različni številčni ključi, je tudi veliko predstavitevnihih variant. Ključ je na primer, da črke, kot si sledijo v abecedi, po vrsti seštejemo (a =1; c = 3; u = 21). Če pomnožimo to vrednost s a ; c ; u 2 , pridemo do naslednjih razrešitev:

6 ; 18 ; 126

c=3; u=21). Nehmen wir diesen Wert nun mal sechs (a=6; c=18 u = 126) kommen wir zu folgenden Entschlüsselungen:

C	O	M	P	U	T	E	R	
18	90	78	96	126	120	30	108	= 666
K	I	S	S	I	N	G	E	R
66	54	114	114	54	84	42	30	108 =666

Poleg tu predstavljene variante je še veliko številčnih ključev, ki vodijo do skrajno zanimivih rezultatov! Numerološko lahko razčlenimo tudi imena podjetij ali pa tudi *www pred vsako spletno stranjo na internetu*. " " *ustreza* v kabali število 6 in tako simbolno vedno zapišemo 666, če obiščemo kakšno spletno stran (na primer *www.amadeus-verlag.com*). Tu gre za isto simbolno vsebino kot pri črtnih kodah z njenimi podaljšanimi črtami – *je vedno zraven Ko smo že tako daleč* pri tej igri, lahko na zadnji strani nemške osebne izkaznice, če jo postavimo pokonci, opazimo stilizirano lobanjo *živali* z njenimi rogovi- Baphomet ali Lucifer- nad njim pa lebdi krona.).

Sliki 77 in 78:

Kako je prišel Baphomet- z rogovi- na našo osebno izkaznico?

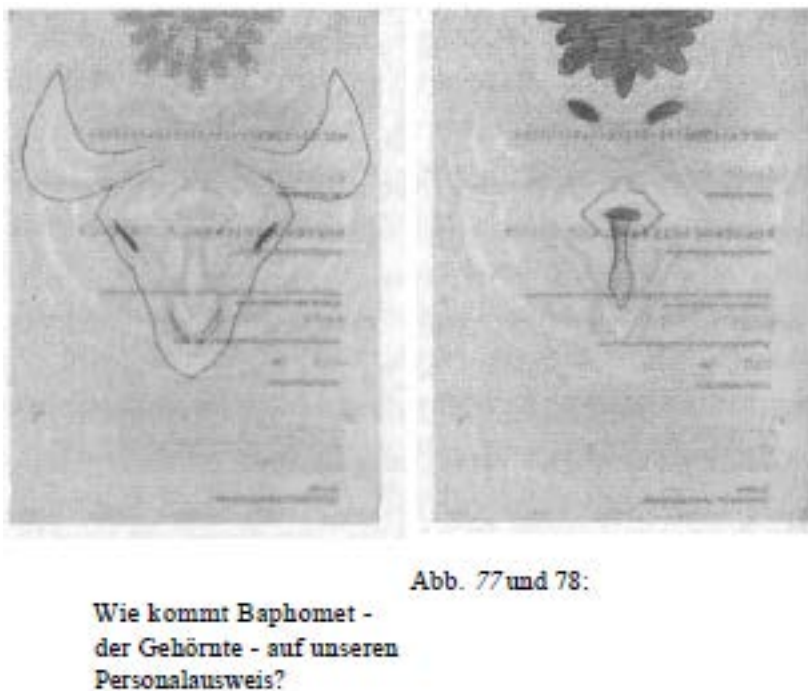

Abb. 77 und 78:

Wie kommt Baphomet - der Gehörnte - auf unseren Personalausweis?

Abb. 79 und 80:
Es gibt immer noch Menschen, die nicht wahrhaben wollen, was bereits Realität ist:
Schon seit Jahren werden Menschen in Deutschland solche Mikro-Chips implantiert.

Besedilo zgornjega Razodetja pravi, da gre za človeka, čigar numerološka rešitev imena daje vrednost 666 in da bo ta s svojo karizmo in dvorjenjem v svetovnih medijih privlačil *množice ljudi*. In ta oseba se označuje kot Antikrist – nasprotnik Jezusa. Njegov cilj je vzpostavitev novega svetovnega reda z enotno svetovno religijo.

O tem človeku in njegovem nastopu izvemo tudi od nekaterih jasnovidk in jasnovidcev. Šlo naj bi za osebo, ki naj bi se rodila v začetku šestdesetih let na območju *Izraela ali na bližnjem vzhodu tu se razlikujejo* posamezne vizije) in naj bi v kratkem nastopila na svetovnem odru.

Jeane Dixon, medij iz ZDA, nam pojasnjuje: »Njegovo področje delovanja bo osebno zapeljevanje človeštva, to pomeni ideologijo, ki je sestavljena iz političnih, filozofskih in religioznih pojmov in bo ljudi pahnil v globoko versko krizo ... Medtem ko bo antikrist razširjal svojo ideologijo, bodo ljudje os/ep/jeni od napredka tehnologije in zunanjega udobja. Družba bo končno častila samo sebe in njene materialne dosežke in to do trenutka, ko bo človek rekel: Jaz sem moč in ne potrebujem nobenega boga. Potrebujem le mojo človeško znanost.«

Človek bo izvajal čudeže, vendar pa le s pomočjo človeške tehnologije. Jeane Dixonje prepričana, da bo Antikrist v bistvu fenomen političnega karakterja. »On bo vojaška pojava. Z najmodernejšim orožjem bo osvajal zemljo in znal tudi držati v šahu ... Sam se bo oklical za "kneza miru"... Vpeljal bo lastno posebno in anti-človeško religijo, čigar podlaga je ateizem in boj zoper vsako obliko religije.«

Ameriška jasnovidka **Mary Seherin** naj bi leta 1930 izjavila, da bo Lucifer napravil iz materije telo, da bi se tako kot človek pojavil med ljudmi.

Da bi razumeli bistvo Antikrista, se moramo ozreti h Jezusu, čigar nasprotje je. A.Voldben o tem piše: »Kristus je moč dobrega, princip ljubezni, sinteze velike svetlobe, sposoben, da odreši in reši človeka. Kar ni v sozvočju z njim, je proti njemu. Tečajna točka človeškega življenja je boj, vendar ne proti drugim, temveč boj notranjih sil, ki jih ima vsak v sebi. Drugi so le napačni predmeti in včasih tudi pretveza za sile, ki delujejo v naši notranjosti. Je boj, ki se neprenehoma ponavlja do konca in se konča s porazom negativnih sil, antikrista, kije v vsakem od nas. Tako je vsak človek bojno polje. Kar je v njem še živalskega in surovega, kot je napuh, egoizem, sovraštvo in poltenost, počasi izginja kot senca pred soncem, kajti svetloba dobrega se čedalje bolj širi. Negativne, Kristusu nasprotujoče sile zla z njihovimi stotimi imeni in njihovimi tisoči obrazi (drznost, oblastnost, nestrpnost, nasilje) so utelešene v postavi

Antikrista, direktnega odposlanca hudiča (Pavel, 2. pismo Solunčanom, 11,9), čigar uspehi so iluzorni in omejeni. Kajti v knjigi o Hiobu je zapisano: "Hudič škoduje le, če to dopušča bog."»

Možno je, da oseba tako imenovanega Antikrista samo simbolno kaže na prekomerno izživiljanje ega v času pred zlato dobo. Vendar pa je tudi možno, da se dejansko pojavi oseba, ki se jo bo lahko imelo za Antikrista.

Pred novim svetovnim redom pa ne opozarja le Janezovo razodetje, ampak tudi vizionar, njegov soimenjak, Janez Jeruzalemski (*Jean de Ve zela*), ki smo ga že omenili v poglavju o tempeljskih vitezi. Ta je takrat to, kar je povzel iz atlantskih besedil, napisal v verzih, dostopnih majhnemu krogu oseb. *Bilo je približno pred 900, ko je prerokoval:* »Ko se končuje tisočletje, ki pride za tisočletjem, nastane mračen, skrivni red. Zavist bo njegov bojni klic in strup bo njegov meč. Brez omejitev bo grabil zlato in prisilil zemljin krog pod svoj bič. S krvavim poljubom kuje red mračen pakt. Ljudem brez moči in ljudem dobrega srca vsili njegov skrivni zakon. Red iz mraka ukazuje izvajanje njegovega edinega zakona *V božje hiše natrosi njegov črni strup*. S strupeno ostjo škorpiona pod njegovimi čevlji drsi zemlja v njeno uničenje.

Ko se končuje tisočletje, ki pride za tisočletjem, *bodo vladali nasilneži brez vere. Tiranizirali bodo nemočne in ne sluteče množice. Obrazi hudobnežev bodo zakrili in imena hudobnih vladarjev skrita*. Globoko v neprehodnih gozdovih se skrivajo njihove ne osvojljive trdnjave. Usodo vseh ljudi imajo v svojih *železnih rokah*. Nobeden nepoklican ne najde poti do trdnjav njihovega skrivnega reda (podzemeljska mesta- prip. avtorja).

Ljudje mislijo, da so prosti. V resnici pa so *podložniki in sužnji*. *Samo tisti iz domov v divjini, tisti, ki se jih preklinja kot krivoverce, si drznejo upreti*. Vendar pa jih zatrejo in *zažgejo pri živem telesu*.

Medtem vemo, na kakšen način so ti magnati, te *mogočne družine uspele postati tako* vplivne. Zagotovo vas bo tudi zanimalo, če je nov svetovni red ne obhoden ali pa mogoče do njega ne bo prišlo.

Marca 2003 sem v Amsterdamu srečal *velikega mojstra belgijske lože in se z njim dolgo pogovarjal*. Lahko vam zagotovim, da je njihov cilj čisto blizu nas. Od aprila 2003 se v Nemčiji ljudem popolnoma uradno vsadi računalniški *čip pod kožo – za paciente s srčnim spodbujevalnikom in otroke slavnih oseb*. V Holandiji, ZDA ali Novi Zelandiji *obstaja ta možnost že več kot deset let*. Prej je veliko Nemcev verjelo, da bomo obšli te markacije.

Tudi brezgotovinski *plačilni sistem pride v kratkem - kot že prej opisano*.

Bilo je leta 1969, *ko sem v Švici potreboval telesnega stražarja* *Taje že desetletje prej deloval za švicarsko gospodarsko skrivno službo in tudi ta konec tedna je prišlo do srečanja še z dvema drugima gospodoma iz skrivne službe*. Sin enega od teh gospodov je bil takrat šef največje *telefonske družbe na svetu*. Ta mladi možje s *ponosom* povedal svojemu očetu, *da so že vsi terminali pripravljeni, da bi lahko celotno Švico v roku enega tedna prekopili na brezgotovinski plačilni promet - to je bilo leta 1996!*

Ne zakrivajmo si oči, vse je pripravljeno, da gotovina izgine. Pri tem pa je pomembno le to, na kakšen način.

Novega svetovnega reda se, izgleda, ne da več preprečiti- in verjetno se ga naj ne bi niti preprečilo, kajti zdi se, da spada v proces zorenja človeštva, da gre skozi to, kar se nam zdaj obeta. Do pred nekaj leti pa je dejansko *obstajala možnost, da bi svet peljali v drugo smer*, vendar pa smo ta trenutek zamudili. Če hočemo iluminatom odvzeti moč, moramo prepovedati obrestno-obrestni sistem in borze, ker to so njihova orodja in tam *ležejo njihova zlata jajca* *Svet pa se medtem ne more več odklopiti od PED-sistema*, kar pomeni, da bi konec iluminatov pahnil svet v absolutni kaos; predvsem zaradi vpeljave Evra in globalizacije, ki je v zadnjih desetih letih precej napredovala.

Vendar pa to pride tako in tako, kajti novi svetovni red se bo vzpostavil z umetno ustvarjenim terorizmom. Pečat *škotskega red prostozidarjev pravi "ordo ab chaos", kar pomeni red iz kaosa* *Iluminati so že tako rekoč povzročili kaos z odpravo regionalnih meja, mešanimi zakoni, s porokami med homoseksualci, s posurovelostjo otrok in družbe zaradi nasilja in seksa na televiziji ter video-igric na internetu, z uničevanjem vrednosti, kot so družina, tradicija, čast in ponos, s pomočjo perverznosti, pornografije, mamil. .. Rezultat so nemiri med domačini in tujci v posameznih državah, ljudje se počutijo negotove, so polni strahu in zahtevajo močno roko*. To jim bo vlada ponudila preko izkaznic, kontrole oseb in nadzorovanja ...

Tako to teče. In tega ni več moč preprečiti. Da bo svet popolnoma namensko preprečen z valom terorizma, je pripovedoval veliki *mojster berlinske lože* *mojemu dobremu prijatelju- in to je bilo leta 1997*. Stvari se odvijajo po načrtu ...

Prestrašil pa sem se, ko sem izvedel, kakšne namene imajo z "nekoristnimi jedci. Ker verjetno ne veste, kaj bi počeli s tempojmom, ga bom razložil. Iz osebnega pogovora z ameriškim iluminatom jeseni 2003 izhaja, da je njihov največji problem preštevilno prebivalstvo. Po poročilu *Global 2000 Report* so spoznali, da se bodo škarje nekega dne razletele. Po njegovih besedah bo leta 2012 zadnje veliko naftno polje v Saudski Arabiji doseglo svoj **Peak** - vrh in svet bo imel takrat probleme, če ne že prej. (Kratka razlaga z moje strani: Vsako naftno polje ima svoj vrh, ob katerem se največ zasluži. V začetku so samo stroški: transport vrtalnih stolpov, izgradnja in vrtanje. Če se pride do nafte, se stroški počasi amortizirajo in začenja se dobiček. To gre tako dolgo, dokler ni približno dve tretjini naftnega polja izčrpanega. Potem nafta počasi postaja nečista (sediment, blato ...), kar zahteva čiščenje in filtriranje, kar spet stane. To časovno točko, ob kateri se največ zasluži, imenujejo **peak (vrh)**, kajti potem začne zaradi nastalih stroškov filtriranja krivulja dobička zopet padati. Naftno polje, ki bo kot zadnje imelo svoj vrh, je po izjavi iluminata v Saudski Arabiji in ga bo doseglo leta 2012.

Od leta 2012 naprej bo problem, ker bo potem vse, kar se izdeluje na podlagi nafte, dražje- in nič več ceneje. Na moj ugovor, da bi ta problem lahko rešila prosta energija, je odgovoril, da se s tem le slepimo, ker se samo 20% do 30% nafte porabi za transportna sredstva in kurjavo, torej avtomobile, tovornjake, vlake, oljne peči ...

Pojasnil je, da je dandanes v skoraj vseh stvareh, ki nas obdajajo, predelana nafta: vsaka oblika barve, bodisi v naših oblačilih, na steni, bodisi v papirju. Nahaja se v vseh umetnih masah, računalnikih, notranji opremi naših hiš, avtomobilih, igračah, tekstilu, čevljih, fotoaparatih ... preprosto povsod. In vse to *bo potem dražje*.

Vendar to ne bi bil glavni problem, temveč ta, da bo število ljudi do 2012 močno naraslo. Po eni strani bo vse dražje, po drugi strani pa bo istočasno za vedno več ljudi manj delovnih mest.

Ta račun se ne bo izšel. Zato so že v osemdesetih letih vladam, predvsem v Afriki in muslimanskih deželah, rekli, da morajo obvladati njihov problem rojstev. To pa niso storili. Zato bomo to zdaj storili mi. Razvili smo orožje, tako imenovano "**etno-orožje**", ki se lahko poveže z genetskimi znamenji in nam tako omogoči zdesetkati samo določene dele ljudstev oziroma ras.«

V njihovih očeh naj bi bili na primer ljudstva v Afriki "nekoristni jedci, ker nič ne izdelujejo, temveč vedno samojemljejo, torej konzumirajo, in se ob tem še razmnožujejo kot zajci (iluminat je rekel dobesedno tako).

V njegovih očeh so ljudske množice sveta kot živali, ker se tako tudi obnašajo. Na ljudi je treba gledati kot na čredo in tako tudi ravnati z njimi. "In kaj se dela z živino?, me je vprašal. "Markira se jih ", je rekel. In zato bodo ljudje dobili čippod kožo- taka je bila njegova argumentacija

Razen tega je še ena igralna komponenta, namreč masiven vpliv inteligenc zunaj našega sončnega sistema, ki zemeljskim iluminatom ne pustijo nobene izbire. Se spomnite bitij, ki v naši zemlji nekaj izkopavajo, kar nujno potrebujejo? Če bi normalni državljani vedeli, kaj se zares dogaja na našem planetu, bi na stvari lahko drugače gledal. Iluminati zato poskušajo s pomočjo Hollywoodskih znanstveno-fantastičnih filmov množice počasi navajati na realnost.

V mojem dialogu z iluminatom je tudi to jasno izhajalo. Pogovora takrat sicer nisem snemal, vendar sem ga takoj po srečanju zapisal, zato ga bom citiral. Na moje vprašanje, zakaj stremijo za novim svetovnim redom, je smehljaje odgovoril:

»Gospod Holey, saj vendar vidite, daje novi svetovni red tako rekoč že tu. Georg Bush starejši ga je uradno razglasil leta 1990. Cel svet ga je lahko slišal po televiziji. To sploh ni več nobena skrivnost. Toda vse poti in zakoni, ki stremijo k novemu svetovnemu redu, so bili že prej začrtani.

Novi svetovni red prihaja in ni nobene druge poti. Kot ste sami zapisali v vaših knjigah - kijih vse poznamo -, so obstajale tuje kulture, ki so obiskovale naš planet in to delajo še naprej. Mi smo se z njimi povezali. Oni nekaj rabijo z našega planeta, mi pa za proti uslugo dobimo od njih tehnologijo. In ljudje se čudijo, da se je od petdesetih let naprej začela tehnološka revolucija...

Vendar tega ljudem ne moremo povedati- ne še. S kom na svetu pa naj bi ta visoko inteligentna bitja, ki nas obiskujejo, govorila in se pogajala? Z arabskim šejkom ali pa mogoče z budističnim menihom, ki več lebdi kot pa stoji na zemlji? Mogoče s Turkom iz Antalije, Mehikancem iz geta v Mexico-Cityju, z Italijanom s Sicilije ali gorskim kmetom iz Alpske regije?

To niso pravi predstavniki za naš svet. Že v petdesetih letih so v naših gremijih sedeli predstavniki drugih svetov (celo v Pentagonu), ki nas podpirajo pri naši zamisli, da bi preko OZN pospešili ustanavljanje svetovne vlade.

Sredstva, ki jih uporabljamo za dosego cilja, niso vedno najlepša. Kdor se temu zoperstavi, ga bomo uničili. Prihodnost človeštva je v veselju. In mi lahko z ljudstvi i veselju sodelujemo samo, če smo **en svet**. Potem ne sme biti več vojn. Zato bomo zemlji vsilili to vrsto svetovne vlade, na katero pa se bodo ljudje navadili.

Mi smo vsem vladam na svetu povedali, kaj načrtujemo in da sta dve poti - bodisi sodelujejo prostovoljno bodisi pod prisilo. Države, ki se temu zoperstavlja, dobijo vojno. Lahko pa tam zanetimo revolucijo ali pa jih gospodarsko uničimo.

Saj vendar ne verjamete, da bi Venerijanec pustil, da bi mu musliman razlagal koran. V takem primeru bi imeli problem. Obiskovalci drugih svetov imajo drugačno razumevanje boga kot pa ljudstva tega sveta. Ne poznajo Mojzesa ali Jezusa ali Buda. Seveda so medtem za njih izvedeli in to tudi spoštujejo, vendar samo dokler to podpira mirno komunikacijo z njimi. Če ima nekdo tako vero, ki te obiskovalce tujih svetov izključuje ali pa celo v njih vidi sovražnike, ne more takšna vera imeti nobene prihodnosti na tem svetu. Kajti mi dolgoročno pripravljamo ta svet na vesolje. Veliko teh skupin, s katerimi sodelujemo, pride od zunaj našega sončnega sistem in deloma tudi izgledajo drugače. Verjamete, da bi se ti pogovarjali z zavrtim vernikom?

Različne verske smeri ne bodo prostovoljno odstopile od njihovega krivega nauka, to so že pokazali pogovori z njimi. Zato jim bomo 'razkrojili'.«

Zamenjal sem temo in začel govoriti o naših otrocih, češ da se preko masovnih medijev namerno poneumlja ljudi in jih "drži spodaj". Odgovoril je:

»Seveda. Toda vsi ti ljudje imajo vendar prosto izbiro, katero oddajo bodo izbrali. Mi ne predvajamo le pornofilme, ki uničujejo duha, temveč tudi gledališke in koncertne oddaje. Mislite, da sem si jaz kdaj ogledal kakšen talk-show? To je nekaj najnižjega od nizkega, najslabše od slabega. In to tolpo zaposluje, da ne bi drugače napravila kakšne neumnosti. V nekaj letih bodo vse te osebe imele čip pod kožo in potem ne bodo mogle storiti nobene nespodobnosti več.

Mislite, da moji otroci in otroci drugih naših družin sodelujejo pri trendu, kot mu sledi večina mladih? Nikakor. Naši otroci so negovani in elegantni; hodijo na elitne šole, govorijo več jezikov in mislijo globalno. To so jutrišnji voditelji, ki jih vzgajamo. Vzgojeni so ponosno in pokončno. Poglejte današnjo mladež s povešenimi rameni, ne morejo ti pogledati v oči, kaj šele da bi ti pošteno stisnili roko ali pa vodili jasen pogovor. Priznam: Zavajamo jih. Vendar se vsak posameznik sam odloča, če se bopustil zapeljevati in je zato sam odgovoren.«

Temu sem nasprotoval: Vendar pa je tudi vaš televizijski program kriv za to in kako danes ljudi bombardirajo z lažmi in zasukano zgodovino- z vašimi masovnimi mediji. ..

»Napačno, moj mladi prijatelj. Ali niste tudi vi našli resnice? Ali niste tudi vi prejeli vseh knjig in spisov, ki ste jih iskali? In ali niste tudi vi skozi to prejeli potrditev za to, kar ste že prej čutili ali pa celo doživeli? Ali niste ravno vi sami odkrili tako veliko skrivnosti sveta?

Kdor išče, ta najde! Vendar večina ljudi niti ne želi iskati. Zato jih tudi ne ločimo od živali, ker te tudi ne iščejo. Jasno? Kdor ne uporablja svoje pameti in se ne bojuje za svojo prostost, ta je niti ne pogreša.

Vedenje je vendar tul Je povsod. Vendar pa kdor ne želi videti, ta tudi ne bo videl. Saj vendar veste, da se ne skrivamo. Pravzaprav se nismo nikoli skrivali. Naša simbolika je odprta v znakih podjetij in emblemih, ljudem govorimo v časopisnih člankih in na televiziji, da stremimo za nadzorovano državo in oni se ne upirajo. Dobro, priznam, da smo jih zadosti dolgo uspava/i. Vendar kljub temu – teoretično so imeli priložnost kaj spremeniti. Po drugi strani pa spet ne moremo trpeti, da kaj pride vmes, to ne sme biti. Tudi vi ne, gospod Holey. Vaše razmišljanje lahko razumem ...V določenem smislu je celo upravičeno- z vašega pogleda. Vendar pa ali lahko razumete tudi naše stališče?

Vi sami ste se le dotaknili vrha ledene gore – ali nekaj več. Jaz pa vem stvari, ki bi verjetno spreobrile tudi vaše misli glede novega svetovnega reda, če bi jih poznali. Podobno je kot v filmu "Matrix Obstaja masa ljudi – to je čez 95% - ki nima pojma o ničemur, prav o ničemur. In potem je 5% takih – če jih je sploh toliko -, ki se počutijo kot ljudje iz prihodnosti, ki so prisiljeni živeti v preteklem svetu.

Gospod Holey, na razpolago imamo tehnologijo, ki je že danes dosegla raven, kot jo kažemo ljudstvu v Hollywoodskih znanstveno fantastičnih filmih. In nazaj ni več poti. Mogoče boste nekega dne na moji strani in mi dali prav. »

Svetu boste odvzeli gotovinski denar. Kdaj se bo to zgodilo?

»To je odvisno od tega, kako se bodo odvijali drugi faktorji. Spet bodo novi teroristični napadi, ker z njimi ljudi omehčamo. Ljudje sveta nas bodo prosili, da svet napravimo varnega, kar bomo tudi storili z našo tehnologijo, kije že dolgo časa razvita.

Gotovinski denar bo umaknjen, vendar bo to potekalo paralelno z drugim dogodkom, o čemur vam, žal, ne morem ničesar povedati. Drugače vas danes ponoči ne bi smel več pustiti domov. Jasno je tudi, da do leta 2012 ne bomo arabskim državam prepustili zadnjih naftnih polj.«

Kako pa je s prosto energijo?

»Ah, ta bo prišla. Mi sami jo uporabljamo že desetletja – predvsem v naših podzemeljskih napravah. Tudi naši vesoljski transporterji letijo z eno od teh variant. Pri tem smo tudi tu dobili pomoč od Nemčije, Kije imela kot prva uspehe pri antigravitaciji. Prosta energija pride, vendar samopod našim nadzorom.«

In tako naprej...

Precej brutalno, mar ne? Toda takšno je stanje. Po pogovoru s tem gospodom sem prišel do sklepa, da on osebno dejansko verjame, da se nahaja na "dobri" strani. Prepričan je, da ljudje niso sposobni sami odločati, temveč jih mora vedno nekdo voditi – in sicer "duhovna elita", h kateri se prišteva tudi on in njemu podobni.

Kako pa vi gledate na to? Lahko cilj posveča sredstva, ne glede na to kakšen je ta? In kako daleč se lahko pri tem gre? Zame tudi tu velja stara modrost: *Kar ne želiš, da ti drugi storijo, tega tudi ti ne stori drugim!*

Dejansko pa je tako, – kot bomo pozneje podrobneje obravnavali – da se tu na zemlji izvaja velik in predvsem dolgoročni načrt. In iluminati so del tega. Na brutalen način *pokažejo spečim* ljudem, da si morajo prostovoljno pustiti odvzeti njihovo prostost in da *ima to posledice*. *Služijo sili, ki stalno hoče zlo*, na koncu pa vendarle ustvari dobro. V prihodnosti se bomo mogoče uzrli nazaj in rekli: Vse to je pač tako moralo biti.

Tudi napad na WTC je bil že dolgo časa načrtovan. V . delu moje knjige "Tretja svetovna vojna" sem na strani to že omenil, in knjiga je izšla leta 1996. Medtem sem našel tudi tri medialne otroke, pri katerih je dokazano, da so napad na WTC videli v viziji deset mesecev prej. Torej je bil ta dogodek že prikazan. In ti otroci so seveda tudi za naslednja leta napovedali dogodke, ki so kar napeti, predvsem za Nemčijo.

Posvetimo se vprašanju, če se mora zares vse tako zgoditi, kot je napovedano in kot so načrtovali iluminati, ali pa ne. Da bi vam to vprašanje *smiselno lahko razložil, moramo najprej napraviti nekaj domačih nalog in preučiti temelje življenja – podobno kot pri besednem testu* -, da bi to, kar vam bom potem *razložil, imelo tudi smisel in logično predpostavka*, kar bomo potem obravnavali in s čimer verbalno žonglira/i.

Zato si oglejmo zdaj...

KOZMIČNI ZAKONI

Tako kot ima fizični svet svoje zakone, jih ima tudi finosnovni svet. Govorimo o tako imenovanih duhovnih ali kozmičnih zakonih. Beseda kozmos prihaja iz grškega jezika in pomeni *red*. Živimo torej v *urejenosti oziroma smo del* tega. In red se podreja zakonitostim, drugače ne bi bil red. Potem bi bil kaos, to je tudi grško in pomeni nered. Torej smo del reda in njegovih zakonov.

Na kratko bom predstavil najpomembnejše zakone. Pri tem si bom dovolil citirati iz *moje knjige "Otroci novega tisočletja"*, čeprav bo to za nekatere moje bralce ponavljanje *že znanih dejstev*. Kljub temu *prosim za ponovno branje, kajti leži v zgodovinskih knjigah in masovnih medijih se stalno ponavljajo*, zato je nujno, da vedno znova ponavljamo tudi resnico. Podobno kot pri besednem testu, *je treba vedno na novo osvežiti tudi resnico*. Bodite veseli, da smete zdaj to napraviti prostovoljno in ne kot v šoli *"morate"* (Vidite, da sem pomežiknil?).

I. Kavzalni zakon (zakon karme)

To je zakon vzroka in učinka (posledice). Lahko ga izrazimo tudi s stavkom: *'Kar sejemo, to žanjemo' ali pa za materialiste in ateiste: 'Tako kot zavpijete v gozd, odmeva nazaj.'* Po zakonu o setvi in žetvi bomo, če sejemo destruktivno, tudi želi destruktivno. Če sejemo jezo in sovraštvo, ju bomo tudi želi. Če v zemljo posejemo pšenico, bomo *stoodstotno dobili pšenico in ne rži*. In kakor bomo negovali naše seme in kolikor pozornosti mu bomo posvečali, toliko bolje in večje bo zraslo, ne glede na to katero seme je.

Ta zakon se imenuje tudi *zakon izravnave ali pa zakon karme* (v sanskrtu pomeni *dejanje*, prevajajo jo pa tudi kot *pot služenja*). Temelji na tem, da se ljudje očitno lahko *naučimo pravega ravnanja po božansko-duhovnih zakonih* samo na ta način, da sami pozneje *občutimo in doživimo isto, kar smo prej storili drugim živim bitjem*. To vsekakor ni kazen, kot na to pogosto gledajo kritiki in nevedneži. Služi bolj *duševni rasti skozi spoznanje in dožemanje v lastnih izkušnjah*. Ta zakon skrbi za to, da se vsak človek (točneje: vsaka duša) tako dolgo sooča z istim problemom, dokler tega ne reši. Vsaka misel, vsako čustvo in

vsako dejanje je nesmrtno in pride k nam nazaj kot bumerang. Od človeka zahteva polno odgovornost za njegovo usodo.

Jasnovidni človek vidi karmo človeka v njegovem energijskem polju (auri), torej vse to, kar je ta človek sejal z njegovimi mislimi, besedami ali dejanji. Jasnovidec ne vidi brezpogojno prihodnosti človeka, temveč lahko vidi, kaj je določena oseba do zdaj povzročila. In ji lahko pove posledice, ki temu sledijo. In te bodo tudi nastopile, če oseba ne bo *ničesar spremenila v svojem življenju. sodo se lahko spremeni*. Saj, kar odpošljemo z našimi mislimi, pride k nam nazaj. Če naslednji dan sprejmemo odločitev, *ki bo spremenila našo življenje v smeri konstruktivnosti in ljubezni*, se bo spremenila tudi naša usoda.

2. Zakon analognosti (kot zgoraj, tako spodaj)

Poznamo ga tudi kot *hermetični zakon* (po Hermesu Trismegistosu): »Tisto, kar je spodaj, je enako tistemu, kar je zgoraj. In tisto, kar je zgoraj, je enako tistemu, kar je spodaj, da bi se izpolnila čudežna dela ene samcate stvari.« Marsikaterim je ta izrek znan kot "*Kot v nebesih, tako na zemlji*". V makrokozmosu kot v mikrokozmosu vladajo iste zakonitosti.

Duh, zavest in duhovnost so preprežene s snovnostjo na naši materialni ravni. Vendar pa se zatika pri kvaliteti in vrednosti teh onstranskih pojmov. Etika, ljubezen, modrost, spoznanje, resnica in mir so na zemeljski strani zagotovo samo odtis tistega, kar predstavljajo onstran. Če pomislimo, da *človeški možgani uporabljajo komaj več kot okoli 20% svojega potenciala in da je naša božanska iskra shirana* v komunikaciji z božanskim, potem lahko samo slutimo, kaj bi lahko še pomenil (*p r i v z e t e k*) aksiom "*kot zgoraj, tako spodaj*".

K zakonu o analogiji spada ravno tako aksiom "*kot znotraj, tako zunaj*". Telo je zrcalna slika duše in bolezen telesa zrcali notranje stanje, stanje duše.

3. Zakon resonance (latinsko "*resonare*" - zveneti nazaj)

Tako človek kot tudi duhovni svet podlegajo, enako kot glasbene vilice ali radijski sprejemnik, zakonu resonance. Sprejemnik, ki je nastavljen na UK.W valove, ne more sprejemati srednjih ali dolgih valov. Pri človeku je enako. Če je oseba agresivna in polna sovraštva, ni sprejemljiva za ljubezen. Vsak lahko zazna samo področja resničnosti, s katerimi niha v resonanci. Izreka "*Vsak vidi samo to, kar hoče videti*" oziroma "*Okolje je zrcalo tebe samega*" temeljita na tem.

Naše okolje nam bo prikazalo vedno to, kar izžarevamo mi sami. Če lažemo, nam bodo tudi drugi lagali. Če smo boječi, bomo soočeni z našimi bojaznimi. Če smo v resonanci ljubezni, bomo to privlačili. Če živimo v veselju, bomo vedno našli nekaj, nad čemer se bomo veselili. To se imenuje resonančna sposobnost. Če spremenimo naš pogled oziroma nazor, nam bo to ravno tako pokazalo naše okolje kot zrcalo.

Glede onstranstva bi bila ta resonančna sposobnost bolj razumljiva kot zakon afinitete ali princip privlačnosti enakega. To je elementarna sila, zaradi katere nastanejo tista zavestna stanja, ki jih običajno označujemo kot nebesa in pekel. Kajti če so v onstranstvu – z resonančno sposobnostjo – duhovna telesa vseh lažnivcev skupaj in tista od samomorilcev in vseh sleparjev, oderuhov in tako naprej, potem je to za njih pravi pekel. Vendar je tudi na zemlji tako. Ker velja zakon resonance tudi na zemlji, se tudi tukaj skupaj privlačijo lažnivci in drugi. In zato ljudi je potem "*pekelnazemlji*."

4. Zakon o novem utelešenju temelji na Zakonu ritma

Ritem se lahko opiše kot urejena vibracija. Vibracija je v enakem sorazmerju z glasbenimi notami kot ritem z melodijo. Ritem ima opravka s ponavljanjem in ciklusi. Celotno vesolje lahko definiramo s pojmi kot so vibracije, ritmi in valovi – kot posledica strukturnih, periodičnih faz, ki so v vsakem dogodku. Življenje in vse, kar spada zraven, se razteza v naraščanju ciklusov spiralne oblike, in se ravno tako zopet skrči. Ob danem času se vse vrne v svoj nasprotni del.

K temu spada tudi zakon reinkarnacije. Kot moramo deliti življenje v materiji na dve polarnosti – v žensko in moško -, tako delimo tudi življenje samo v tostranstvo in onstranstvo. Če umremo v tostranstvu, se rodimo v onstranstvo in doživljamo onstranstvo kot realnost. Ko zapustimo onstranstvo, se rodimo v tostranstvo. Kdor se lahko malo oddalji od subjektivnosti pojavov, spozna, da sta rojstvo in smrt oziroma tostranstvo in onstranstvo nazadnje dve strani iste medalje.

Življenje se odvija v polarnem svetu menjaje med različnimi ravnmi – materialno- fizičnimi in finosnovno-onstranskimi. Če zopet zamenjamo onstranski svet za fizično telo, govorimo o reinkarnaciji, novem utelešenju duše ali pa tudi o zopetnem novem rojstvu.

S tem naukom je istočasno *povezano vedenje, da vsa dejanja iz enega življenja, dobra in slaba, vzamemo s seboj v novo inkarnacijo, da bi izkusili to, prijetno kot tudi neprijetno, kar smo storili drugim v prejšnjem življenju* ter se iz tega učili in duhovno napredovali na podlagi spoznanj. To temelji na zakonu kavzalnosti, znanem kot zakonu o vzroku in posledici (učinkih), namreč *da vse, kar smo sejali, nekega dne tudi žanjem o.*

V nauku o reinkarnaciji se govori tudi o *kolesu novih rojstev*. Nekateri menijo, da se ta igra rojstev, smrti in novih rojstev nadaljuje do dne "svetega nikoli", *ker stalno delamo nove vzroke, katerih učinkovanje moramo enkrat sami izkusiti. Vendar temu ni tako (iskreno povedano, tudi meni se ne bi dalo več), temveč se konča, ko dosežemo določeno etično razvojno in zavestno stopnjo -preprosteje rečeno: Če smo postali prijazen človek, ne želimo več nazaj na zemljo.*

Iz kolesa novih rojstev se ločimo šele takrat, ko smo opravili vse naloge, ki smo si jih sami zadali, in doživeli vse dogodke, ki smo jih sami hoteli doživeti. *Ko je to stanje enkrat doseženo, se lahko še vedno prostovoljno odločimo za še eno inkarnacijo, mogoče zato, da bi stali ob strani prijatelju v življenju ali pa kot zakonski partner, mogoče pa kot zdravilec ali menih. Če pa tega ne bomo več želeli, se naša duša razvija naprej v finosnovnem svetu. In tu ni nobenih meja, ker je tudi finosnovni svet razdeljen na različne ravni in dimenzije (teh ne bom razlagal, da ne bi teme po nepotrebnem preveč zapletel).*

V smislu Jezusovega nauka je v **enem življenju na zemlji vsekakor možno doseči to zadnjo stopnjo s pomočjo samospoznanja, samo-oplemenitenja in samo-delovanja**. Moj oče je k temu povedal še nekaj več v njegovi knjigi "Jezus 2 -kraljestvo miru se bliža":

»Za ta proces dozorevanja naše duše obstaja pot reinkarnacije, ki je za mnoge samo teorija ali celo hipoteza, toda za vedno več pa edina logika dožemanja sveta in boga, kot kaže tudi veliko novih knjižnih izdaj, seminarjev in mednarodnih kongresov zadnjih desetletij. Že pri sami definiciji so težave. **Re-in-carne, "nazaj v meso** se glasi prevod iz latinščine in pomeni reinkarnacij o ali palingenezo, nauk o vrnitvi v materijo in v ponovno zemeljsko življenje kot človek. Nasprotno pa se pri potovanju duš (metempsychosis) meni, da lahko človeški JAZ po smrti preide tudi v živalsko ali rastlinsko telo. S tem se rado smeši zahodne privrženke reinkarnacije, nima pa nič skupnega s čistostjo prvotnega gnostičnega nauka in je kot hinduistična pot zadosti jasno definirana, v nasprotju z našim krščanskim procesom dozorevanja duše.«

Pri tem bi rad citiral tri primere, ki bodo razjasnili, kako gre človeku, ki se lahko spominja prejšnje inkarnacije. O tem nam bodo pripovedovali trije otroci. O prvih dveh primerih nam poroča Trutz Hardo, eden vodilnih strokovnjakov za reinkarnacije in terapevtov za regresijo v Nemčiji in eden od ljudi, ki so največ prepotovali po svetu, kar jih poznam. Kot avtor več knjig o temi novega rojstva je dal pomemben prispevek za *razumevanje tega nauka, predvsem z njegovo knjigo "Reinkarnacija aktualno – otroci dokazujejo svoja nova rojstva". Pod naslovom "Mojamati stanuje v Charles City" izvemo naslednjo epizodo:*

Romy je hči Barryja in Bonnie Crees in živi v mestu Des Moines v državi Iowa,

ZDA, kjer je Romy prišla na svet. Vedno znova je govorila o tem, da je bila prej fant po imenu Joe Williams. Sčasoma so starši vedno več izvedeli iz življenja tega fanta. Seveda so v začetku imeli njeno govorjenje za izrodek njene bujne otroške fantazije. Rekla je, da je živela v Charles Cityju. No, mogoče je ime tega mesta, ki je 250 km oddaljen od Des Moines, slišala na televiziji. Trdila je, da je bila poročena z žensko po imenu Sheila in da sta imela tri otroke. Tudi to ni bilo nič takega, da bi alarmiralo starše. Čez nekaj časa je povedala, da se je njena prejšnja mati imenovala Louise Williams in da je Joe odrasel v njeni hiši, ki ima rdeče opeke. Nekoč je tam povzročil požar in pri gašenju se je njegova mati opekla roko. Od takrat je imela bolečine tudi v nogi in Romy je njenim staršem točno pokazala mesto bolečine na desni nogi. Vedno znova je prosila svoje starše, naj jo peljejo v Charles City, ker je hotela obiskati tamkajšnjo mater, da bi ji rekla, daje "vse v redu". Njeni starši pa še vedno niso vedeli, kaj naj si mislijo o vsem tem. Vendar pa ko so bili z otrokom na cesti in je mimo pripeljal motorist, je otroka zajela panika. Staršem je opisala, da je kot Joe imela motor in da sta on in Sheila, ki je sedela za njim na motorju, izgubila življenje v prometni nesreči. In ker je Romy kar naprej prosila starše, da jo naj vendarle peljejo v Charles City, da bi jim vse pokazala in jim lahko predstavila prejšnjo mamo Louise, so jim vse te nenavadnosti vendar postale dovolj pomembne, da so ugodili Romyi želji. *Kako pa najpri tem ravnajo?*

Slišali so za profesorja v Kaliforniji, ki je raziskoval take primere otrok, ki so se spominjali svojih prejšnjih življenj. Dogovorili so se s profesorjem Hemendra Banerjeem, kije pozimi leta 1981 prišel v Des Moines s svojo ženo in dvema švedskima novinarjema časopisa Allers, da bi raziskal primer Romy Crees. Ta primer je bil tako rekoč idealen za raziskovanje reinkarnacij, ko raziskovalec prevzame primer, ki ga določena oseba še ni rešila. V večini primerov so se lahko zanašali le na poročila drugih v upanju, da so bili vsi podatki pravilno podani. Potem ko so starši in Romy profesorju vse še enkrat podrobno povedali, so se usedli v avto in se odpeljali v Charles City.

Ko so se bližali Charles Cityju, je postajala Romy vedno bolj vznemirjena. Splezala je na sprednji sedež in ko so pripeljali v mesto, je rekla: "Kupiti moramo rože za mamo Williams. Najraje ima modro cvetje. Ne moremo vstopiti skozi sprednja vrata. Moramo iti okoli vogala k stranskim vratom." Kot je Romy želela, so kupili šopek

modrega cvetja. Še enkrat so pogledali v telefonski imenik in tam na veliko veselje našli ime Louise Williams in njen naslov. In Romy jim je, kot samoumevno, kazala pot do njene hiše

Končno so prispeli do hiše v predmestju, ki jo je opisala Romy. Bila je beli bungalov, vendar ni imel rdečih opek, o katerih je govorila Romy. Na listku pa je dejansko pisalo: *"Prosimo, uporabljajte vhod zadaj."* Ko so potrkali zadaj na stranska vrata, se je prikazala na vratih starejša gospa. Podpirala se je na berglo. Desno nogo je imela povito. Vprašali so jo, če je ona gospa Louise Williams. Potrdila je. *"Ali ste imeli sina po imenu Joe?" "Ja". Povedali so ji, da bi se radi z njo pogovorili,* vendar je gospa Williams rekla, da to zdaj ni mogoče, ker ima nujen termin pri zdravniku, vendar pa jim bo rada na razpolago *pozneje, približno* čez eno uro. Romy je bila razočarana, ker si je to prvo srečanje z njeno prejšnjo materjo čisto drugače predstavljala. In modrega cvetja ji tudi niso zdaj dali. Zajokala je.

Čez eno uro je bila skupina sedmih oseb zopet pred vrati. *Zdi se, da jih je že* čakala in jih je povabila v hišo. Zdaj je lahko majhna Romy predala šopek gospe Williams. Ta je bila od veselja popolnoma presenečena in je rekla, da je tak šopek nazadnje dobila od svojega sina Joe-a. In zdaj so ji povedali, kdo je Romy in da se spominja svojega *prejšnjega življenja kot njen sin.* Gospa Williams je vse to zbegano poslušala. Verjetno ji je bilo pri srcu ravno tako kot nekomu, kateremu se naenkrat predstavijo nezemljani in mu pripovedujejo stvari iz njegove preteklosti. Morala je potrditi vse podrobnosti, ki so ji jih povedali, in je vedno znova spraševala: *"Od kod pa ve vse to ('Niji bilo razumljivo,* kako lahko majhna deklica ve vse o njej in njenem umrlem sinu, ker ona sama ne pozna nobenega v Des Moines, ki bi Romy lahko vse to povedal. Ko so jo vprašali, zakaj je Romy opisala njeno hišo z rdečimi opekami, je rekla, da je v Charles Cityju pred leti divjal orkan in je streho tako poškodoval, da so jo morali na novo prekriti, vendar ne več z rdečimi opekami, kot je bila prej. Povedali so ji, da je Romy vedela za vstop v hišo skozi zadnji vhod. Gospa Williams je povedala, da je Joe takrat pomagal graditi hišo in jim je svetoval, da imajo pozimi sprednja vrata zaprta.

Čeprav gospa Williams ni verjela v reinkarnacijo in se ji je moralo veliko stvari zdeti neverjetnih, je čutila, da jo vleče k Romy. Obe sta šli v drugo sobo. Ko sta se vrnili, sta se *držali za roke.* Gospa Williams je *držala v drugi roki* uokvirjeno fotografijo in rekla, *žareč od veselja.* *"Vse je prepoznala"* Prisotnim je pokazala sliko, ki sta jo posnela Joe in Sheila za zadnje božične praznike. Gospa Williams je še enkrat potrdila, da je Romy v drugi sobi pravilno povedala imena vseh oseb na sliki.

Gospa Williams je potrdila veliko od tistega, kar je Romy povedala svojim staršem v Des Moines. Dejansko sta Joe in Sheila leta 1975 izgubila življenje v nesreči z motorjem

in oba sta imela tri otroke. Ujemala so se tudi imena sorodnikov, ki jih je Romy imenovala tudi doma Ravno tako je potrdila požar, o katerem je govorila Romy, pri katerem se je dejansko opekla roko.

Niti gospa Williams niti starši od Romy pa niso bili pripravljeni, da bi verjeli v reinkarnacijo. Preveč so bili obremenjeni s cerkvenimi dogmami, da bi lahko sprejeli možnost ponovnega rojstva Joe-a kot Romy. Za te tri ostaja tukaj opisano nerazložljivi fenomen. Vendar pa gospa Crees izključuje prevaro s strani Romy: *"Zagotovo vem, da moja hči ne laže."*

Na tem primeru vidimo, kako se ljudje težko ločijo od starih verskih in miselnih vzorcev.

Pri drugem primeru pa imamo drugačne okoliščine, ker otrok odrašča pri starših, ki so seznanjeni z reinkarnacijo. Pod naslovom *'Triletnik razkril svojega morilca'* beremo majhno *"kriminalno zgodbo"*, kijo je prvotno pripovedoval znani izraelski zdravnik in profesor medicine, Eli Laseh:

Druzi so ljudstvo približno dve stotisoč (200 000) ljudi, ki so se že v davnini naselili v Libanonu, Siriji, Jordaniji in na območju današnjega Izraela. Niso muslimani niti kristjani, ker imajo svojo lastno religijo. V Izraelu se nahajajo pretežno v Golanskem hribovju. Kot edini ne-Judi služijo tudi v izraelski vojski. Reinkarnacija je središče njihove vere. Takoj ko se otrok rodi, preiščejo njegovo telo za materinimi znamenji, ker so prepričani, da ta označujejo smrtne rane, ki so jih dobili v enem od prejšnjih življenj. Če so te našli pri otroku, potem poskušajo od otroka, ko ta začne govoriti, izvedeti čim več iz njegovega prejšnjega življenja, da bi tako dobili oporne točke za njegovo prejšnjo smrt. Znano je, da majhni otroci pogosto še ne morejo jasno ločiti prejšnjih življenjskih dogajanj od sedanjih in doživljajo vse kot v enem življenju. Ko pa so stari tri leta in že lahko jasno ločijo prejšnje od sedanjega življenja, se podajo z otrokom v tisti kraj – če je otrok o tem govoril -, o katerem je trdil, da je tam živel. To je večinoma poseben dogodek in se sestavi ene vrste domači preiskovalni odbor pod vodstvom najstarejšega v vasi.

Ko je spet dopolnil tri leta en fantek, ki je imel podolgovato rdeče materino znamenje od zgornjega delu čela do sredine glave, se je zbrala skupina petnajstih mož. Skupino so sestavljali oče in drugi sorodniki otroka, nekaj vaških starešin in predstavniki treh sosednih vasi. Iz pripovedovanja fantka so namreč izvedeli, da naj bi živel v neposrednem sosedstvu. K tej skupini so povabili kot edinega ne-Druza profesotja Eli-a Lascha, ker so o njem vedeli, da se zanima za reinkarnacijo. S fantkom so prišli do prve sosedne vasi. Vprašali so ga, če pozna okolico. Odgovoril je, daje živel v drugi vasi. Ko so prišli do te, so dobili isti odgovor. Ko so prišli do tretje vasi, je

fantek rekel, da je to njegova vas. Naenkrat se je spet spomnil tudi prejšnjega imena.

Že pred meseci je rekel, da ga je ubil mož s sekiro. Vendar se takrat ni spomnil svojega imena in imena njegovega morilca. Zdaj pa se je spomnil svojega imena in priimka. In starešina te vasi, ki je bil z njimi, je poznal moža s tem imenom. *Povedal je, da je ta pred štirimi leti izginil brez sledu in so ga razglasili za pogrešanega.* Menili so, da je verjetno izginil v vojni zmeda v tej okolici, kajti večkrat se zgodi, da se ljudje znajdejo med linijami Izraelcev in Sirijcev, ki jih potem ujamejo ali pa ustrelijo kot domnevne vohune. Šli so skozi vas. Otrok je pokazal njegovo hišo. Zbralo se je veliko radovednežev. *Izenada je fantek zakorakal proti nekemu možu in rekel: Nisi ti...T(Ime je profesor li pozabil. Mož je potrdil.*

"Prejšem bil tvoj sosed. Sprla sva se. In ti si me ubil s sekiro." Mož, kot je li povedal, je naenkrat prebledel. In triletnik je nadaljeval: *"Vem tudi, kje si zakopal moje telo."* Cela skupina, ki so jo spremljali drugi radovedneži, je odšla do vaških polj. Tistega moža, ki ga je fantek prepoznal za svojega morilca, so prisilili, da je šel z njimi. Otrok jih je pripeljal na polje, kjer je obstal pred kupom kamenja: *"Pod tem kamenjem je skril moje telo. In tam je zakopal sekiro."* Pod kamenjem so dejansko odkrili kmečka oblačila in skelet odraslega moža Lobanja je bila spredaj preklana, kar so lahko jasno videli. Zdaj so vsi pogledali moža, ki ga je fantek označil za morilca. Ta je pred vsemi prisotnimi priznal dejanje. Šli so tudi do mesta, kjer naj bi bila zakopana sekira. Ni jim bilo treba dolgo kopati in že so imeli sekiro v rokah.

Za Druze je reinkarnacija nekaj samoumevnega, ne rabijo nobenih dokazov, da bi utrdili to njihovo vero. In kljub temu jih vedno znova preseneča, kako se reinkarnacija uresničuje s primeri kot je ta. Eli se je še pozanimal, kaj se bo zgodilo z morilcem. *Razložili so mu, da ga ne bodo prijavili uradnim oblastem, temveč da mu bodo sami sodili.*

Tretji primer prihaja iz mojega kroga prijateljev:

Konec leta 2003 je eden od mojih svakov imel slavlje in je povabil tudi prijatelja Gorana, ki je prišel s svojim sinom Finnem. Goran je rojen v Jugoslaviji, vendar je odrasel v Nemčiji. En teden prej je bil pri svoji materi v Srbiji in je skupaj s sinom in sorodniki obiskal grob njegove babice na vaškem pokopališču. Čez nekaj trenutkov je opazil, da ni njegovega sina in ga je šel iskat. Našel ga je sedečega pred tujim grobom. *Sin je gledal sliko na nagrobniku tam pokopane ženske.* Ko ga je Goran vprašal, kaj tam dela, je Finn odgovoril: *"To ženo poznam."* Presenečen je Goran hotel izvedeti od sina, kdo naj bi to bila- saj je sin bil vendar prvič v tem delu sveta-. *Sin je odgovoril: "To je Marija"*

Ker je Goran odrasel v Nemčiji in ni znal brati cirilice, je poklical svojo mamo, ki je prišla h grobu skupaj s svojimi sorodniki. Prevedla je napis na nagrobniku z imenom Marija Jakula in datum smrti 1979.

Presenečenje je bilo zdaj veliko in vprašali so Finna, od kod pozna Marijo, na kar je ta samozavestno odgovoril: *"Prinje sem kupoval meso."* Vsi prisotni so bili zaprepadeni, kajti Marija in njena družina sicer ni imela mesarije v vasi, vendar pa so doma sami klali in prodajali meso.

No, kako bi si vi razložili te fenomene?

V zadnjih desetih letih sem na petih kontinentih obiskal kar precej takih otrok, raziskal njihove primere in našel odgovore, pri čemur moram priznati, da so najpomembnejši odgovori prišli od otrok samih, ki so namreč čisto točno vedeli, kdo in kaj so bili, preden so se znašli v trebuhu njihov mam...

O tem boste v knjigi izvedeli še več, ker bom od zdaj naprej prepletal izjave medialnih otrok, da bi vam pokazal, da poleg otopelih računalniških otrok raste tudi duhovna elita, ki bo ustvarila še velike stvari (vsi ti otroci so v moji knjigi *"Otroci novega tisočletja"* podrobneje opisani in analizirani).

Nazaj k reinkarnaciji:

Razvojna pot človeške duše je pot učenja. Ta proces učenja, čigar cilj je spoznavanje življenja v njegovi celoti, je zelo dolga pot z veliko napak in popravki. Te inkarnacije so primerljive z razredi v šoli. Zemeljsko življenje bi ustrezalo šolskemu razredu z njegovimi nalogami, problemi, testi, težavami in uspehi. Enemu takemu obdobju učenja sledi obdobje počitnic, v katerih se smejo dohiteti včasih zamujeni ali pomanjkljivi učni procesi. Potem pridemo v nov razred. Odvisno od tega, kako smo se v zadnjem odrezali, se na novo porazdelimo. Če se nismo nič naučili, smemo ponavljati; če smo se naučili, pridemo v višjo stopnjo z novimi in višjimi nalogami in izpiti. Razlika med šolo in življenjem je ta, da ima življenje z nami neskončno potrpljenje in ljudem oziroma dušam vedno znova pripravi nove možnosti, da bi dojele tisto, kar se nismo še naučili.

Čim višje je duša razvita, tem večja je njena odgovornost, in tako je močnejša tudi potreba, da bi služila, pomagala drugim in podpirala šibkejše.

To ne pomeni, da bi zaradi tega morali iti v samostan ali pa delati kot zdravilec. Lahko humanitarno delujemo tudi kot milijarder in uspešen poslovnež. Razlika med enim in drugim je na primer ta, kako ravnamo z našimi zaposlenimi, če kaj darujemo, če drugim pustimo do lastnega uspeha; ali pa če uporabimo svojo moč in naš vpliv

za to, da bi svojo lastno pozicijo še bolj okrepili. Tudi politik ali bankir lahko, če hoče, uporabi svojo pozicijo tako, da se zavzema za tiste, ki iščejo pomoč.

Ta primer šole življenja sije izbral tudi Flavio iz Argentine, kije kot sedemletni otrok izjavil: »V resnici je življenje velika šola: Eni ravno začenjajo, drugi so zaostali, vzpenjamo se po učnih stopnjah naprej, dokler sami ne postanemo profesorji. Potem si strokovnjak za večnost in imaš nalogo, da prideš dol in pomagaš učencem, da tudi oni pridejo tako daleč. In potem se jih nauči, da smo vsi del boga in da nas življenje tako dolgo brusi, dokler ne postanemo brezhibni.«

Vse zakone skupaj lahko povzamemo v naslednjem stavku: »Vse kar storiš božjim stvaritvam, bodisi dobro bodisi slabo, bodisi človeku bodisi živalim ali rastlinam, se enkrat vrne k tebi nazaj kot dobro ali slabo.«

Zato imajo vsi naši udarci usode karmično ozadje, to pomeni, da imamo zdaj možnost izravnave, kar smo nekomu drugemu naredili.

Kratek primer, da bi to bilo malo jasneje: Predstavljajmo si magnet. Na podlagi njegove določene moči bo privlačil k sebi tudi čisto določene žeblje iz čisto določene razdalje. Če vzamemo magnet s seboj na Nizozemsko, Grčijo, Havaje ali južno Ameriko, bo tam počel isto. Preneseno na nas ljudi to pomeni, da, vseeno kje se nahajamo, nosimo našo auro s seboj, z vsemi našimi bojaznimi, upanji, programi in vzorci. Če smo doma privlačili denar ali jezo, bomo tudi na Tajskem, ker smo še vedno isti. Če pa spremenimo naše vzorce, torej naše ravnanje, se spremeni tudi naše resonančno polje, in privlačimo druge ljudi in druge teme v naše življenje.

Tako je tudi z reinkarnacijo. Ravno smo si ogledali krajevno premestitev našega energijskega polja (primerjalno z magnetom, ki v severni Nemčiji enako deluje kot v južni). Če pa bi ta magnet za dvajset let shranili v vakuum, bi po dvajsetih letih enako deloval in znova privlačil enake žeblje enake velikosti in z enake razdalje.

In tako je tudi z novo rojenimi dušami. Če imamo na koncu našega življenja določen življenjski vzorec v našem energijskem polju, na podlagi katerega imamo določene vzorce ravnanja, bojazni, upanja, talente..., potem bodo ti v naslednjem življenju, ko bomo postajali odrasli, spet aktivni – pri enem prej, pri drugem pozneje. Enako kot magnet. Samo časovno prestavljeno. Duša je ista, samo telo, v katerem tiči, je novo.

Regresija ali pa posvet z dobrim medijem je lahko v pomoč pri karmično pogojenih boleznih, da bi tako izvedeli za ozadje nekega trpljenja, nesreče, ovire ali blokade v življenju. Čim prej dojamemo takšno povezavo, tem prej nam jo uspe rešiti oziroma popraviti s pomočjo

1. spoznanja,
2. razumevanja in
3. odpustitve.

Samo mi sami lahko oziroma smemo sprostiti nas same. Kajti ravno to nas dela za boga-človeka, za tistega, skozi katerega deluje bog; torej tisti, ki je uresničil božje v sebi. Življenje kot suženj, kot duhovni suženj, preneha in mi postanemo ne samo samo-stojni, temveč tudi samo-misleči in samo-zavestni.

Tretji aspekt je najpomembnejši- odpustitev. Ta aspekt življenja, ki gaje živel in učil Jezus, dvigne njegov nauk daleč nad vse druge. Če pogledamo zemeljsko stremljenje za močjo organizacije Cerkev in predvsem staro zavezo, ki nima nič opraviti z Jezusom in ljubim očetom, o katerem ta govori, postane jasno, zakaj so Jezusa pribili na križ.

Vendar pa se zakon karme, zakon izravnave, največkrat povezuje z negativnimi, neprijetnimi in bolečimi izkušnjami. Ampak tako, kot deluje v eno smer, deluje seveda tudi v drugo smer- prijetno, pozitivno- konstruktivno Marsikaj, kar v življenju po navadi označujemo za privilegij- dober starševski dom, dobro finančno stanje, srečo v poklicu, srečno roko v odnosu do otrok ali sposobnost zdravljenja -, je žetev takšnega semena v prejšnjih življenjih.

Strokovnjak za reinkarnacija Trutz Hardo k temu pove:

»Ugotavljamo, da se na karmo zmotno gleda kot na kazen za prej nepravilno storjena dejanja. Pravzaprav karma nima ničesar skupnega s kaznovanjem, ker v stvaritvah boga ni kaznovanja. Karma pomeni, da se žanje to, kar se prej poseje. Če pogledamo življenje, kakšne sadove smo želi na podlagi naših dejanj, potem se bomo sčasoma naučili delati samo takšna dejanja, ki nam prinašajo sladke sadove. Zakon o karmi izposluje proces spoznavanja, ki se polagoma odvija skozi veliko življenj in nam pomaga, da končno na podlagi izkušenj na zemlji mislimo, govorimo in ravnamo samo še v skladu z božjimi zakoni ljubezni.«

Nobeno dobro delo se ne pozabi v veselju. Čeprav imamo včasih občutek, da smo popolnoma pozabljeni.

Ravno tu pravzaprav začne duhovno iščoč. Ezoterik, ki raziskuje v svoji notranjosti, *se razlikuje od eksoterika, ki živi v zunanjem svetu*, v tem, da se ne zadovolji s površnostjo insamo z materialnim načinom gledanja in mišljenja. *Želi razumeti, zakaj je bolan ali sam in zakaj je nenadoma uspešen in stalno srečuje posebne osebe ali doživlja posebne dogodke. Želi vedeti, kako to, daje na tem planetu, kakšno nalogo ima, kakšno vlogo igra v tej gledališki igri in kako bi lahko to vlogo še bolje igral.*

In v tem smislu naj bi človeka umirilo ukvarjanje z duhovno-spiritualnimi temami, ga *bolj uravnotežila, napravilo bolj razumevajočega, strpnjšega, vendar pa tudi neposrednejšega, bolj samozavestnega, pogumnejšega, bolj pripravljenega na tveganje*, – da bi tako Šel svojo lastno pot v skladu z duhovnimi zakoni.

To, moje ljube bralke in bralci, je pač druga stran medalje. Z mojimi knjigami sem veliko ljudem dal začetne impulze za gledanje sveta z drugačnimi očmi, da bodo v *prihodnosti živeli bolj samostojno in bolj zavestno. Vendar pa sem tudi doživel, da nekateri bralci sploh niso znali ravnati s tem, obšel jih je strah, živeli so v paranoji, v njih se je dvigala jeza...*

Ko sem zvedel take zgodbe, sem se večkrat vprašal, če ne bi bilo bolje, da sploh ne bi *pisal knjig. Toda tako je z vsemi stvarmi v življenju*. Izumitelj elektrike zagotovo ni hotel ubijati ljudi na električnih stolih...

Če opazimo, da nas ukvarjanje z določeno temo ne pripelje nikamor, prekinimo in pustimo stvari počivati, jih notranje obdelamo in v praktičnem življenju *opazujemo, kaj od tega*, kar smo prebrali, je dejansko praktično uporabno in prinaša konstruktivne rezultate.

Dejansko ozadje karmičnega zakona vsekakor ni to, da iz življenja v življenje vlečemo s seboj smeti (ki nam jih pogosto vcepljajo kot "krivdo"), ki smo jih nalagali sebi in drugim, temveč to, da bomo vendar enkrat dojeli, da, če zakon izravnave perfektно funkcionira v destruktivnem smislu, to logično velja tudi v konstruktivnem smislu. Torej bomo vendarle - kot logično misleči ljudje - poskusili v sedanosti sejati čim več dobrega, da bi lahko v naši prihodnosti, bodisi v *tem bodisi v enem od naslednjih življenj, uživali prijetne sadove*.

V Talmudu najdemo vse to zgoščeno na pet stavkov:

*Bodi pozoren na tvoje misli, kajti te postanejo besede,
bodi pozoren na tvoje besede, kajti te postanejo dejanja,
bodi pozoren na tvoja dejanja, kajti ta postanejo tvoje navade,
bodi pozoren na tvoje navade, kajti te postanejo tvoj karakter,
bodi pozoren na tvoj karakter, kajti ta postane tvoja usoda.*

V skladu s tem stališčem bomo na kratko vzeli pod lupo temo *bolezni*, kajti tudi te ne padejo kar z neba in se vprašajmo ...

KDO JE KRIV ZA MOJO BOLEZEN?

Bolezni ne padejo z neba in tudi niso "kazni boga". Seveda obstajajo virusi in povzročitelji bolezni, ki lahko v organizmu poskrbijo za nemir, vendar samo, če smo za to ustvarili gojišče, in sicer da je po eni strani imunski sistem ustrezno šibek in po drugi strani pa mora obstajati še ustrezno duhovno gojišče. Bog ne kaznuje. Vse, kar se nam dogaja, je posledica naših lastnih prejšnjih dejanj.

Po analogiji "Kot notri, tako zunaj" je telo zrcalna slika duše. Če je duševno stanje človeka v disharmoniji, potem je tudi telo. Če je notranje stanje jeza, se bo tudi telo jezilo in to pokazalo skozi bolezen.

Bolezni zato ne moremo zatreti z zunanjimi sredstvi, kajti to so naši prijatelji, ki nas hočejo na nekaj opozoriti. Tudi tu velja princip privlačnosti: Čim bolj se bojimo določene bolezni, tem prej jo dobimo. Čim bolj zatiramo neko bolezen, tem bolj se bo poslabšala. *Čim bolj si jo želimo odstraniti, tem dlje bo ostala pri nas.* Ko pa dojamemo njeno duševno poslanico, gre sama od sebe, ker pri nas ni v našo škodo, temveč iz prijateljstva. *Kot dober prijatelj nam želi povedati, da se moramo spremeniti, da smo zastali v našem duševnem razvoju.* Bolezen torej ni naš nasprotnik, temveč poslanec. Pravzaprav ni nobenih "bolezni", ampak samo bolni ljudje

Pritegnimo naslednji primer: Alkoholik je tik pred tem, da njegovo telo ne bo več sodelovalo. Vidi se mu, da se bodo jetra kmalu predala, vendar pa je pacientu do zdaj še dobro šlo. "Moj stari je pil in je letos dopolnil 9 let, torej bom tudi jaz." *Take in podobne izjave daje od sebe, da mu po eni strani ni treba priznati, da je že odvisen od alkohola in da je po drugi strani na najboljši poti, da uniči svoje telo – poleg tega da je že opil del svoje pameti.* Pripravljen ima veliko izgovorov, vendar v sebi ve, kako je z njim. Ni pa pripravljen sprejeti pomoči, ker tudi ni pripravljen sprejeti odločitve.

Obstajala je možnost zamenjave jeter (trgovina z organi je medtem postala dobičkonosna poslovna veja) ali pa jih obdelati z novim superpreparatom farmacevtske industrije, ki hitro regenerira jetrne celice. Mogoče bo pacient šel tudi k enemu od naših super otrok, ki mu bo s polaganjem rok odpravil njegovo odvisnost.

Seveda se sprašujemo: Kako bi učinkovala spontana ozdravitev jeter pri našem alkoholno bolnem prijatelju? Ali mu bo pomagala, da bo spremenil svoje misli in se odvrnil od alkohola? Zagotovo ne. Takoj ko bodo jetra spet funkcionirala, bo pil naprej in njegov angel varuh si bo pulil kodraste lase. Vsi namigi, ki jih je poslal preko njegove vesti, preko komentarjev njegovih prijateljev in znancev... niso nič pomagali. Ni hotel poslušati niti svojega notranjega glasu niti zunanjih in je na najboljši poti, da ne doseže svojega življenjskega cilja

Torej" pomaga samo še eno: Mogočen šok. Najverjetneje bodo njegova jetra popolnoma stavkala, kar ga bo močno stisnilo. Njegova žena mu je tako in tako že pobegnila, ker ne samo da jo je besedno napadal, temveč je izgubil kontrolo tudi nad svojo agresivnostjo. Tako je zdaj sam v bolnišnici, ker njegovi "prijatelji" iz gostilne tako in tako niso bili nikoli pravi prijatelji, kar zdaj boleče spoznava. Zdaj pa ima čas, da se zave. Mogoče bo zdaj spoznal, da so bile vzrok za prekomerno popivanje njegove bojazni. Šele ko si bo to priznal, se lahko začne pravo zdravljenje.

Je torej bolezen dobra ali slaba? Hočejo uničena jetra posredovati pacientu poslanico za njegovo življenjsko pot ali pa bodo samo zamenjana z novimi, mogoče umetno gojenimi? Je ozdravitev možna brez spremembe miselnosti?

Za vsako boleznijo se skriva poslanica duše, ne glede na to, če je samo prehlad ali pa rak. Bolezen noče biti zatrta, ampak hoče, da dojamemo njeno poslanico in da spremenimo naš način razmišljanja in delovanja, kajti šele takrat je naloga izpolnjena in simptom bolezni lahko izgine.

Kaj s tem menim, ko govorim o skriti poslanici duše? *Nej razložim v obliki nekaj primerov:*

- Pri naših **očeh** gre za čutni organ, s katerim zaznavamo svet, tako da ga gledamo. Če so motnje pri delovanju, bi bilo pri tem primerno vprašanje, česa v življenju nočemo gledati, česa nočemo videti, kot dejansko je. Kaj nas tako nervira, da tega ne moremo več gledati? Izrek "ljubezen je slepa" in določeno slepilo oči kažejo ravno tako v to smer. Stvari ne vidimo jasno, ne tako, kot dejansko so, pogled je zamegljen in očala se uporabijo kot bergla, da bi premostili lastni zamašen način gledanja, ki noče videti

realnosti. Zato je upravičeno vprašanje, kaj noče videti oseba s poškodovanim vidom? Če je nekdo kratkoviden in ne vidi na daljavo? Je mogoče pogosto uporabljal besede, da nečesa *ne more več videti*? Se je pri tem programiral ali samo izrekel resnico, namreč, da obstaja le v svojem zakrpanem nazoru in je odrinil realnost, ki je noče videti ali pogledati?

Da slabo gledanje nima nič opraviti s slabimi ali bolnimi očmi, bi rad pojasnil s primerom, ki je napravil zelo močan vtis na prisotne. Znani nemški hipnoterapeut je na nekem seminarju osebo z *močno dioptrijo vodil nazaj v njegovo otroštvo. Mož se je ulegel na ležišče, odložil očala in zaprl oči*. Hipnotizer ga je popeljal v njegovo deseto leto, ko še ni rabil očal, kot je prej povedal terapevtu. *Možje spremenil* način njegovega govorjenja in nenadoma začel govoriti kot desetletni fant. Poročal je o *okoliščinah v njegovi družini, o veseli tapeti v spalnici* in drugo. Potem mu je terapevt dal v roke knjigo in ga prosil, da bere iz nje. Ta je začel, še vedno pod hipnozo, brez očal pravilno brati iz knjige, tako pač kot desetletni fant, ki še ni nosil očal. Publika je to očarano spremljala. Potem ko je do konca prebral odstavek, ga je hipnotizer spet vrnil v sedanjost. Nato gaje prosil, da naj isti odstavek prebere še enkrat. Vendar pa je ta rekel, da ne more ničesar razpoznati in da rabi očala, ker zelo slabo vidi.

Gledalci so bili presenečeni. Ravnokar so videli, da razlog za slab vid ni v njegovih očeh, saj je ravnokar bral, temveč *da ima opravka z njegovim "načinom gledanja"*. Razlog je v njegovem pogledu, v njegovem načinu, kako gleda na svet, kako sam sebe vidi v svetu, kako ga ocenjuje - kot dobro ali slabo - in obsoja. Z odprtim, čistim in neomejenim srcem in načinom gledanja desetletnika je lahko bral vrstice, čeprav so bile iste oči. *Vendar pa kot stari mož z utesnjenim nazorom*, v katerega je vtisnjeno veliko dogodkov, konfliktov in razočaranj, ni mogel brati. Torej gre za tistega, ki gleda skozi oči – duša; njegov nesmrtni, duhovni aspekt; tisti, ki stanuje v njegovem telesu.

Razmislimo o tem!

- In kaj nam pravijo ušesa? Tudi pri tem nam pomaga naprej nemški jezik kot tudi slovenski): tega ne morem več poslušati, zate imam odprto uho, sama ušesa so me, *poslušati koga, biti poslušen ... Vse to so reki, ki že jasno kažejo na to, kje je problem* pri naglušnem: nočejo poslušati, se odklopijo, ne morejo prenesti nobenih kritik, nočejo ubogati. Preprosto preslišijo, kar nočejo slišati, kar jim ne ustreza v njihov okvir. Takšne ljudi pogosto označujeta izrazita zavrtost in duhovna nepremakljivost. Naglušnost pa je danes lahko tudi do določene mere varovalo notranje občutljivosti pred prekomernim zunanjim hrupom.
- Pri glavobolu je očitno, da si nekdo razbija glavo zaradi nečesa ali drugih. Ne more ohraniti mrzle glave. Nekateri delajo brez glave. Drugim so zmešali glavo, nekateri so *trmoglavci in drugi zabite glave*. *To pokaže, daje* človek z glavobolom pogosto zelo častihlepen in poskuša iti z glavo skozi zid. Pri tem lahko pride, da določeni osebi stopijo v glavo njegovo častihlepje, njegovo hlepenje po moči in njegova volja. Kdor preveč *stvari obdeluje v glavi, se mu poruši ravnotežje* (srce/glava). Ima preobremenjena glavo. Nekaj si je zapičil v glavo in temu trmasto sledi. Bolečina v glavi kaže, *da je pri mislih* določene osebe nekaj narobe, če si razbija glavo o *absolutno nepomembnih stvareh, se želi zavarovati* na vse strani, tehta in še enkrat tehta, dokler mu ne začne brenčati v glavi.
- Drugi izreki o naših organih so: Nekaj nam gre na ledvice in jetra, ali pa se nam, kadar smo pod pritiskom, javlja mehur; ali pa nam je žolč zavrel oziroma se penimo od jeze. Tako naj bi se učili bolje ravnati z našimi nakopičenimi agresijami. Tudi srce kot kamen, brezsrčnost, ravno tako učinkuje na ta organ. Pri tem bi se lahko vprašali, če vedno poslušamo naše srce in kakšne vrednote imajo *čustva v našem življenju*. In da to, če nam nekdo gre na živce, *ne ostane brez posledic za naš živčni sistem*, bi se nam medtem tudi že lahko posvetilo. Bolnik s kožno boleznijo bi se lahko vprašal, *kaj mu je zlezlo pod kožo ali kaj ga srbi; prehlajeni* ima poln nos ali preveč okoli ušes; bolnemu na želodcu je *nekaj udarilo na želodec – ali ne gre ljubezen skozi želodec? Mogoče ima koga v želodcu ali pa ga kaj grize*. Rek, od strahu se je podelal v hlače, *kaže na to, daje* črevo katalizator tudi za bojazni, Vendar se tudi denarni problemi zrcalijo v črevesju. *"Serje" denar* (v žargonu), *kaže na povezavo*. Tudi če stopiš v pasji kup, naj bi menda napovedalo denarni blagoslov. Zaprtje ima opravka z neradodarnostjo in nepopustljivostjo - s skopostjo.

Osebe brez hrbtenice se prilizujejo, *da bi tako napredovali v življenju. Boji se razvijati svoje*

življenje in svojo lastno osebnost ter kaj doseči.

In tako naprej...

Tako, kot nam naša duša pošilja signale in poslanice preko *"bolezni, je podobno tudi* pri nesrečah. Tudi pri tem imamo reke: zdrsnemo s ceste, avto je zanašalo, izgubiti oporo; vrglo ga je iz tira, stopiti na spolzka tla, v nekoga zapeljati ali pa pristati v jarku. Zlom kosti prekine to, kar smo ravno delali in nam preprečuje, da bi nadaljevali. Bolezen nas napravi vedno iskrene in prinese na dan, kar poskušamo odriniti. Če vas zanima ta vrsta gledanja na

bolezen, priporočamo knjigo *"Bolezen kot pot, avtorja Thorwald Dethlefsen in Rüdiger Dahlke.*

Vendar pa obstajajo tudi karmično pogojene bolezni iz prejšnjih življenj. Preden se inkarniramo, napravimo načrt našega vzorca življenja skupaj z našimi spremljevalci — tako imenovani angeli varuhi /in/ ali našo dušno družino. In ta načrt vsebuje prirojene bolečine in tudi bolezni, ki nastopijo pozneje, da bi nas prinesle nazaj, če bi zašli z našega življenjskega vzorca

Karmično pogojene bolezni pa pomenijo, da smo na primer v prejšnjem življenju mogoče nekoga mučili tako, da mu je cel teden kapljala voda na glavo in smo zato migreno vzeli s seboj v novo življenje, da bi tudi mi občutili to, kar smo storili temu človeku. Mogoče smo sovražniku iztaknili oči in smo prišli slepi na ta svet ali pa izgubimo vid pri neki nesreči.

Nekaj takega je možno, vendar ni nujno, daje tako. Lahko je tudi, da pri taki karmično pogojeni bolezni ni možno ozdravljenje, ker hoče inkarnirana duša izravnati, kar je bilo nekoč storjeno drugemu človeku.

Predstavljajmo si to sliko: Beremo v reviji "Bild" ali pa v našem dnevnem časopisu o zverinskem umoru, pri katerem je neki mož seksualno izrabljal otroke in potem jim je s kladivom razbil glave. Ali nismo temu storilcu želeli, da bi ga kuga pobrala? Mu želeli, da bi se moral pokoriti in trpeti za svoje grehe? Recimo, da ta mož nekaj let pozneje umre v prometni nesreči, se takoj zopet inkarnira in ima od rojstva ne samo skažen obraz, ampak je tudi slep na eno oko. Vzemimo, da smo zdravnik, h kateremu pride mati s tem otrokom, in mi zaradi naše medialne nadarjenosti prepoznamo v otroku moža, ki je takrat ubil tiste otroke. Kaj bi si potem mislili? Ali je pravično od življenja, da je tako skažen? Seveda, kajti to življenje je njegova osebna matrica, ki se bo izpolnila.

To je samo izmišljen primer in ne pomeni, da so bili vsi otroci s telesnimi hibami prej kaj podobnega. Lahko pa ima tisti mož v novem življenju čisto normalno družino, celo tri otroke, ki pa jih nekega dne ubije nekdo drug, in tako lahko občuti, kako je bilo staršem tistih otrok, ki jih je v prejšnjem življenju sam ubil.

Kot rečeno, s sodbo moramo biti previdni. Če ima nekdo telesno hibo ali je skažen, še ne pomeni, da je slab človek ali daje to bil v prejšnjem življenju. Takšnih primerov ne potrjujejo samo jasnovidni otroci, temveč vsak hipno- ali regresio-terapevt ali jasnovidec, kajti takšne tragedije pridejo na dan ravno na njihovih seansah; po naravnem principu "Kar sejemo, bomo tudi želi."

Po tem načinu gledanja bi vsaka bolezen izgubila svoj smisel, če bi se jo lahko ozdravilo, ne da bi spoznali njenega vzroka. Pravo ozdravljenje lahko nastopi samo, če razumemo poslanico simptomov in začnemo reševati konflikt. Se vam je posvetilo, mar ne?

Tako, preštudirali smo dovolj besed.

S tem ozadjem si postavimo naslednje vprašanje, namreč

ALI OBSTAJAJO TEMNE SILE?

Da bi lahko odgovorili na to vprašanje, se moramo bolj poglobiti v finosnovni svet in si postaviti naslednje vprašanje: "Ali obstaja onstranstvo"?

Da obstajajo mračne človeške postave, to vemo. Kaj pa misli Albert Pike, ko govori o Luciferju? Je to človek? Dvomim. Pri tem gre za finosnovno bitje, baje je "padli angeli ali "demon" (grško: daimon nadčloveško bitje), ki očitno navdihuje gospode illuminate. In kje bi se lahko ta ali tudi druga finosnovna bitja zadrževala? Seveda -v onstranstvu!

Onstranstvo ali finosnovni svet imamo za naš lastni dom. So dimenzije, iz katerih prihajamo; to je naša lastna eksistenčna raven in hkrati tudi domovina, v katero se bomo nekega dne vrnili. Tam je tudi doma naša resnična družina- naša dušna družina. In ta kraj zapustimo prostovoljno, da bi prevzeli nalogo, naročilo – ali če se izrazimo malo bolj veselo: da bi igrali zemeljsko "življenjsko igro". Lahko bi ga označili za kraj teorije, ki ga zapustimo, da bi spoznali življenje v praksi materije.

Ko se po fizični smrti vrnemo tja nazaj, najdemo našo duhovno *družino* večinoma tako, kot smo jo zapustili – kot da čas ne bi pretekel (samo v materiji obstaja nadaljevanje prostora-časa). *Potem si ogledamo naše življenje, naloge, ki smo si jih zastavili in kako smo se pri tem odrezali; nekatere v naše zadovoljstvo, druge manj. Vrnili smo se in zadnje življenje se nekomu zdi kot hude sanje, drugemu kot dolgo svetovno potovanje, s katerega se je vrnil v domovino.*

*Vsak, ki je že doživel tako imenovano **doživetje bližnje smrti**, mi bo zlahka lahko sledil. To je situacija, v kateri je oseba zaradi nesreče, bolezni, kome ali podobnega za določen čas "mrtva". Poročila tistih, ki so doživeli to stanje "umiranja", se ujemajo v naslednjih točkah:*

- Izstop iz človeškega telesa kot skozi tunel in lebdenje nad telesom;
- Srečanje z duhovnimi bitji (sorodniki, prijatelji, angel varuh...), ki se pojavijo v nadnaravni svetlobi.
- *Oseba vidi kot na filmu potek svojega življenja, vse pomembne etape življenja se še enkrat odvijajo pred njenimi očmi.*
- *Srečanje z najvišjim bitjem, ki izžareva lesketajočo svetlobo in posreduje občutek najvišje harmonije in sreče.*
- Nekomu se sporoči, da mora še enkrat nazaj na zemljo, da bo izpolnil svojo matrico.
- Vrnitev v fizično telo se pogosto občuti kot razočaranje.

Kdor kaj takega enkrat doživi, ta pozna hrepenenje po tem stanju. Jaz sam sem imel že dvakrat to zadovoljstvo, da sem smel znotraj opazovati onstranstvo in lahko potrdim zgornje stavke. Na kratko imaš vpogled v "nebesa", v naš dom in prežame te iskra domotožja. Za hip se spomniš na izvorni kraj potovanja, svet poln svetlobe in harmonije, glasbe in veselja.

Kako pa si naj predstavljamo onstranstvo?

O tem bom pozneje citiral poročilo **Haralda**. Harald je sin znanega vladnega politika (*ki ga žal ne smem imenovati... škoda pravzaprav*), ki ni ravno srečen zaradi sinovega talenta, ki je star 23 let (leta 2004). Ta je visoko medialno nadarjen in ima, poleg sposobnosti videnja človekove aure – zaradi česar je zapustil očeta in njegove prijatelje – *tudi možnost komuniciranja z umrlimi. Harald je to, kar v strokovnih krogih označujejo kot duhovni medij.*

Kaj je medij in kako deluje?

So različne poti komuniciranja s finosnovnim svetom. Predstavljajmo si to kot radio, ki je posrednik nevidnih radijskih valov v slišni radijski program. Duhovni mediji so posredniki med duhovnim in našim materialnim svetom ali med finosnovno enoto in grobosnovno dvojnostjo. Zato so ti mediji orodja – bodisi s priučenostjo bodisi s prirojenostjo –, ki imajo sposobnost, da nam sporočajo poslanice in dopuščajo komunikacijo med tema dvema svetoma. V hollywoodskem filmu *Ghost* (Duh) je to zelo nazorno prikazano.

V moji knjigi o medialnih otrocih sem podrobno opisal te različne medije in bom tu omenil le najpomembnejše: V nasprotju z nekaterimi okultnimi praktiki duhovni mediji ne potrebujejo nobenih pripomočkov za vzpostavitev stika z onstranstvom – torej nobenega nihala, Ouija-deske, palmovih listov ali podobno.

Med njimi so taki mediji, katerega telo se polasti finosnovno bitje in deluje skozi telo, ki bodisi piše bodisi govori ali nekaj materializira. Imenujejo ga medij v pol- ali polnem transu.

Kot primer vzemimo mladega Patricka: **Patrick**, medijski mladenič iz Munchna, ki sem ga obiskal, ko je bil star 16 let, in **piše avtomatično**, mi je to opisal: »Naenkrat čutim pritisk, da moram vzeti pisalo. Lahko se zbudim tudi sredi noči in mi notranji glas reče, da naj grem k mizi in pišem. Včasih napišem več strani v nekaj minutah. Pri tem so vse besede brez presledkov in pisava izgleda kot čečkanje, torej čisto drugače, kot pišem jaz. Potem čutim, kako nevidna sila, ki seji ne morem upreti, prevzame moje telo. Na papirju so potem vedno duhovne teme, o bogu in kako naj mi ljudje ravnamo bolje. Moji starši se kar naprej čudijo. Besedilo potem vedno podpisem z imenom Dorian. To je duh, ki piše skozi mene.«

Druga varianta je dandanes tako imenovano kanaliziranje (Channeling). V vsaki knjigarni danes najdemo knjige, ki so bile napisane s kanaliziranjem in vsebujejo poslanice iz duhovnega sveta.

Tako imenovani Channel-medij (iz angleščine: kanal) je "kanal" za duhovno bitje in od tega dobi misli, ki jih medij potem izreče ali pa napiše. Misli tega duhovnega bitja se tako močno vtisnejo v medija, da odrinejo druge misli. Bitje prevzame tako rekoč telo za ta čas, *vendar medij pri tem obdrži svojo polno zavest* in se lahko potem vsega spomni.

Karl Schnelting piše o tem v njegovi razpravi *Scenariji prihodnosti iz duhovne vede in prerokb*:

»Obstaja neki uspešen poslovnež, kije sam najbolj presenečen, da povsem neposredno zazna notranji glas, ki ga sooča s temami spremembe njegovega življenja in življenja na sploh. Ugotovil je, daje postal medij. In kmalu nato je ustanovil informacijsko službo, ki vsebinsko podaja to, kar on "notranje" sliši.

V skoraj vsakem mestu se lahko udeležiš sej pri medijih, ki se prestavijo v drugo stanje zavesti, bodisi pol- bodisi polnega transa in potem kliente presenečajo z izjavami o njihovi preteklosti in prihodnosti. Predvsem so iskani občutljivi, senzitivni ljudje, ki obiskovalcu vzpostavijo stik z njegovim duhovnim spremljevalcem (v religiji angel varuh), ki njegovega varovanca najbolj intimno pozna in mu zato najbolj lahko svetuje pri svetovnih in duhovnih vprašanjih. Mediji, ki se imajo za kanal za druge ravni zavesti, prejmejo razne navdihe za cele knjižne manuskripte, tako da se je že razvila lastna panoga kanaliziranih knjig. Kvaliteta posredovanj je odvisna od ravni, s katere prihajajo poslanice. Raven, na katero se medij lahko priključi, je odvisna od stopnje njegove čistosti in nevtralnosti. Nek medij, ki je koncentriran na svoj ego in čustveno nabit, ni primeren za sprejemanje jasnih in čistih poslanic.«

Pri otrocih, ki sem jih testiral v zadnjih letih, gre pretežno za take, ki so že rojeni z medialnimi sposobnostmi oziroma so te pridobili pozneje na naravni način: pri jasnovidnosti, jasno slišnosti in jasno čutenju je oseba sama tako usposobljena, da ne rabi nobenega drugega bitja za prejemanje informacij iz finosnovnega sveta (na primer otrok vidi auro živega bitja).

Poglejmo si bolj podrobno to branje aure:

*Življenjska sila, ki nas poživlja, iz katere obstajamo in ki nas prežema, torej finosnovno telo, se ne neha na meji kože, temveč štrli oziroma izžareva preko kože. Kar jasnovidec lahko zazna, se imenuje **auro**. Že iz starih časov sem se predstavlja kot sij svetnikov (aureola, gloria)- vendar samo okoli glave.*

Kaj vidi jasnovidec oziroma medij, ko bere iz aure? Človek, ki je sposoben videti večbarvno auro, vidi v harmonični auri tudi harmonijo v občutju človeka, ki ga gleda. Če aura ni harmonična, potem to tudi človek ni. Dogajanja duše oziroma čustvena dogajanja se v ustreznih barvah vtisnejo v auro človeka. Če je na primer človek jezen, se aura obarva rdeče, verske misli pa se obarvajo vijolično.

Jasnovidec vidi in bere to, kar je shranjeno v energijskem polju tistega, ki ga gleda. Auro lahko primerjamo tudi s spominom ali shranjevalnikom računalnika. Kdor pozna vstopno kodo za shranjevalnik, lahko odpokliče vse podatke. Vsi vzroki, ki jih je človek kdaj postavil, njegove misli, njegova dejanja, njegove želje in upanja so za jasnovidca vidna v auri. Zato lahko približno oceni, kakšen bo učinek. Drugače povedano: Če jasnovidec vidi seme osebe, lahko oceni, kakšna bo žetev, razen če se oseba odloči za večjo spremembo v njenem življenju. Časovne podatke je pri tem težko določati. Ker so vzroki postavljeni, bodo sledili tudi učinki, vendar pa jasnovidec lahko vidi le slike, ki si sledijo. Jasnovidec ne more, ali pa le slabo, oceniti časovne razdalje med posameznimi slikami.

Naj si ogledamo še drugo nadarjenost, ki bo zanimala vse: **Vizionarski pogled ali preroštvo in branje v akaški kroniki** se ravno tako prištevajo k jasnovidnosti. Vizija se dogodi določeni osebi. Na njo deluje bodisi od zunaj bodisi od znotraj. Primer za tako zunanjo vizijo bi bilo Marijino pojavljanje, med katerim nefizično bitje "vidno" posreduje poslanico neki osebi, katero ta potem sporoči naprej drugim ljudem.

Notranja vizija pride včasih v sanjah, v globoki meditaciji, večkrat med nesrečo ali pa pri doživetju bližnje smrti. Za človeka, kateremu je bila prikazana vizija prihodnjega

dogodka, je težko napovedati natančen čas, ker normalno vidi le slike, ki se vrstijo ena za drugo. Na prvi sliki vidi na primer človeka, ki vstopa v rdeč avto. Na drugi sliki vidi avto na določeni deželni cesti s cerkvijo v ozadju. In na tretji sliki vidi, kako leži avto v jarku, poleg pa stoji reševalno vozilo.

Tisti, ki ima to vizijo, ne more povedati podatkov o času, kdaj naj bi se to zgodilo.

Vendar pa lahko pove: "Pazi, ko boš enkrat vstopil v rdeč avto..."

Drugače je to pri branju v akaški kroniki, pri kateri ima medialni človek dostop do podatkov drugih ljudi ali celotnega kolektiva. Nasprotno od vizionarjev se tem ne prikazujejo slike, temveč sami brskajo oziroma iščejo v akaški kroniki.

Kako je to mogoče?

Kot že pojasnjeno, imajo vsa živa bitja energijsko polje, v katerem so spravljene vse misli, čustva in dejanja, podobno kot v računalniku – kar jasnovidec vidi kot auro. Zemeljsko magnetno polje pa ima spravljene informacije vseh živih bitij, ki živijo na zemlji. Svetovno dogajanje je zato zrcalo tega, kar živa bitja nosijo v sebi. Ta svetovni spomin, v katerem so shranjeni vsi podatki vseh živih bitij tega planeta, se imenuje

kronika *Akasha*, ki so jo templjarski vitezi označili kot kozmično duhovno polje ali pa prof. Rupert Sheldrake kot morfogenetsko polje.

Energijski vzorec vsakega čustva in misli je tam shranjen kot v podatkovni banki. Pri *tem je vseeno, kdo je sprožil tako shranitev, bodisi naravna katastrofa, bodisi žival ali pa človek*. Ker je vse energija, je odvisno od količine aktivirane energije, ki se hrani. To pomeni, čim močnejši je izbruh čustva v človeku, tem močnejši je njegov shranjeni vzorec v akaški kroniki.

So ljudje, ki ne samo da lahko berejo iz aure človeka, torej iz osebnega energijskega polja" temveč lahko ti pogledajo tudi v akaško kroniko, da bi videli, kakšno je stanje (vzročno) neke osebe ali pa sveta. Če duhovno bitje pokaže nekemu vizionarju vizijo zemlje v prihodnosti, gre pri tem tudi za slike iz akaške kronike. To je posnetek trenutka kolektivnega shranjevalnika podatkov zemlje, in sicer v tistem času, ko mu je bilo prikazano. Zato vidi vizionar, katere posledice bodo prebivalci zemlje na podlagi njihovih postavljenih vzrokov čutili oziroma imeli, če se ne spremenijo in zavijejo na drugo pot.

Abb. 81: Die menschliche Aura

Od visokih duhovnih bitij je bilo nam ljudem preko vizij prerokov prikazano, kaj smo *do zdaj "ustvarili"*, da bi nas ozaveštili. kakšne posledice imajo naša dejanja. Zemlja se primerja z materialnim, dvopolnim igriščem, na katerem se duše lahko razvijajo skozi različne izkušnje: ene vrste življenjska šola In s pomočjo in podporo duhovnega sveta, torej bitij, ki obstajajo zunaj prostora in časa in imajo zato večji pregled kot mi, nam kažejo vizije preko vizionarjev kot opozorilo, kajti mi smo z našimi ustvarjalnimi silami očitno ravnali zelo svojevoljno in destruktivno ...

Tako se tudi razlaga dvojni karakter preroštva: Je opozorilo in hkrati napoved. Če je opozorilo uspešno in učinkuje pri človeštvu v smeri spreobrnitve, potem uresničitev napovedi ni potrebna. Če človek skozi opozorilo spozna svoj način delovanja in spremeni v tistem trenutku svoje mišljenje in delovanje, potem je postavil nove vzroke, ki spremenijo podatke v akaški kroniki. Spoznal bo nova učinkovanja in napoved je svoj namen kot opozorilo izpolnila in se ne bo uresničila.

S tega načina gledanja je prihodnost stalno spreminjajoči se vzorec tkanja, spreminjajoč se skozi misli, čustva in dejanja ljudi. Naša prihodnost ni samovoljna usoda, ki bi jo načrtoval katerikoli moški bog in nespremenljiva, temveč je naša prihodnost učinek vzrokov, kijih zdaj postavljamo.

Poleg jasno-slišnosti, jasnega vonja, jasno-čutnosti, medialne glasbe in potovanja duš oziroma astralnega potovanja obstajajo tudi otroci s telekinetičnimi močmi.

O Uriju Gellerju ste zagotovo že slišali. On je moč, ki z močjo misli zvija žlice. Vendar ne rabi samo za to svojih miselnih moči. Išče tudi diamante, premog, zlato ali naftna polja in je skozi to postal bogat. Testirali so ga na različnih univerzah in raziskovalnih inštitutih in tako so njegove sposobnosti tudi znanstveno dokazane. Teh sposobnosti pa nima samo Uri Geller, temveč vsak človek. Je samo stvar koncentracije, prepričanja in vaje. Predvsem pri otrocih sem opazil, da ti zlahka opravijo takšne in podobne "čudeže". Verjetno tiči razlog, zakaj ravno otroci zlahka z močjo svojih misli premikajo ali pa zvijajo predmete, v tem, da so otroci prepričani, da to lahko storijo oziroma da njihova pamet še ni tako površna in zato ne mislijo tako ozko in omejeno kot odrasli. Večina odraslih takoj reče: "Toni mogoče, tega ne verjamem"

Na Havajih sem eksperimentiral s tremi otroki, ki so pred mojimi očmi sami zvijali žlice, potem ko je pred njimi to napravila že njihova mati z njenimi silnimi telekinetičnimi močmi.

Da to odrasli znajo, je bilo zame skoraj normalno, potem ko sem se na kongresu o zdravljenju duha nekega večera dolgo pogovarjal s skupino ruskih zdravilcev in tako imenovanih magnetnih ljudi. Dva sta kar mimogrede, da bi jezila natakarka, zvila jedilni pribor in iz noža napravila voz. Naslednji si je obesil pribor

na čelo, ki je tam ostal kot prilepljen, drugi je vzel, potem ko smo končali z jedjo, zajemalko in si jo dal na njegove *kosmate prsi*. *Spet tretji je premaknil krožnik z močjo svojih misli – torej povsem normalna večerja!* Pri otrocih sem lahko do zdaj večkrat opazoval, da so lahko na gladki mizi s svojo voljo premikali predmete, vendar samo en otrok, zala trinajstletna Tatjana iz Uzbekistana, pa je pred mojimi očmi napravila, da je kemični *svinčnik lebdel in letel po zraku*. *Že več let je delala za KGB, ki danes še vedno obstaja in uporablja njene sposobnosti v vohunske namene*. Pri najinem srečanju na Češkem je pripovedovala, da naj bi bilo še veliko otrok njene vrste, vendar večina mlajših od nje. Obstajali naj bi pravi centri za take otroke, ki so vzeti staršem (ki sicer dobijo plačilo), da bi v ene vrste internetu poleg nekaj normalnega šolskega pouka dobili parapsihološko izobrazbo.

Vse je mogoče! Problem modernega potrošniškega človeka pa je, da ne verjame več v čudeže, da ne veljame več v sebe in sam sebi ne zaupa zadosti. Zaupa zavarovalnicam, bankam, politikom, papežu ... Nekdo bo že uredil. Samostojno razmišljanje ni več cilj našega današnjega političnega sistema in sploh pa ne želja katerihkoli religij.

Ljudje, ki z močjo svojih misli zvijajo žlice, napravijo, da kozarci lebdijo v zraku ali zaprejo odprte rane, so "nevarni za ta svet. Lahko bi zaradi tega nastala zmeda v bazi (znanost, religije...). Nočemo, da ljudje sami razmišljajo; potem ne bodo šli več na delo, temveč kot Uri Geller iskali zlato in nafto ter postali bogati.

»Kar jaz počnem, je resnično! Mogoče je ravno to vzrok, zakaj me nekateri ljudje hočejo brezpogojno utišati!«
Uri Geller

Pri tem sem se spomnil zanimivega primera. Drunvalo Mechizedek – Američan, ki uči tehniko, da se s kombinacijo meditacije, vedenja in čustev aktivira lastno svetlobno telo (imenovano Merkabah) in se napravi nevidnega, dematerializira in spet k je drugje materializira- je pripovedoval na nekem seminarju naslednjo zgodbo:

Neki fant je v prometni nesreči izgubil nogo. Po nekaj tednih so starši in zdravniki opazili, da je noga začela zopet rasti. "Nemogoče", so takoj menili vsi. Niso si mogli stvari razložiti, zato so začeli rast snemati na video. Drunvalo je na seminarju povedal, da so v času, ko je on izvedel za to, ravno rasli prsti na nogah. Kakšna skrivnost tiči za tem?

Starši so se čez nekaj časa spomnili, da se je fant v njegovem otroštvu vedno igral s kuščarji. In kot vsi vemo, zraste pri kuščarjih vedno nov rep, če je bil prejšnji odgriznjen ali je odpadel. Tako so starši in zdravniki zamudili povedati fantu, da pri ljudeh udi ne zrastejo več. In ker mu tega ni nihče povedal, je fant na podlagi opazovanja kuščarjev sklepal, da je pri človeku ravno tako.

Vidimo, da lahko moč misli in predstav ustvari prave čudeže. Mogoče to ni čudež? Je normalno, da udi znova zrastejo? Je naš omejen način razmišljanja, ki nas pri tem ovira? Pred desetimi leti sem na Novi Zelandiji spoznal učiteljico, ki mi je povedala podobno zgodbo. Majhna deklica si je pri pouku ročnega dela odrezala pol prsta. Ko je po nekaj dneh bolnišnice spet prišla v šolo, je učiteljica govorila z njo na samem in zelo zaupno. Deklici je razložila, da ji bo prst spet zrasel, ampak samo če tega ne bo nikomur povedala. Učiteljica jo je zarotila, da je to čisto osebna skrivnost in je ne sme nikomur izdati. In kaj se je zgodilo? Prst ji je v roku dveh let znova zrasel.

Zakaj je učiteljica od deklice zahtevala, da tega ne sme nikomur povedati? Ker bi reakcija drugih ljudi vplivala, če ne celo uničujoče delovala, na dekličino prepričanje, da bo prst znova zrasel. Odrasli ali drugi otroci bi rekli, da prst ne more zrasti več in deklica mogoče potem tudi sama ne bi več v to verjela.

Trdno prepričanje pa je predpogoj za to, da deluje. Moramo biti prepričani v to. Vsak dvom ima lahko uničujoče posledice.

Moč prepričanja se lahko seveda uporabi tudi v negativni smeri. Mnogo ljudi je bolnih ali dobijo raka, ker se pred tem bojijo, da bi dobili raka, in drugi pa so celo o tem prepričani, da bodo dobili raka, ker ga je imel tudi brat, teta...

Vrnimo se k mlademu Haraldu, sinu vladnega politika. Poročal nam bi rad o tem, kaj je medialno sprejel iz onstranstva. Ko je Harald nekega dne izgubil svojega prijatelja, ki se je smrtno ponesrečil v prometni nezgodi, se je ta prijatelj nekaj tednov zatem pokazal Haraldu in mu sporočil naslednje:

»Ko duša zapusti fizično telo, bodisi zaradi nesreče, umora ali naravne smrti zaradi starosti, preide ta v finosnovni svet. Za tiste, ki so imeli na zemlji iskreno življenje, polno ljubezni in skrbi za druge, je to lep kraj, ker dušo tu sprejmejo prijatelji, znanci in člani družine, ki so že prestopili. Tuje tudi vrt, hiše, travniki, in sonce nikoli ne zaide. Nikoli nismo utrjeni in lahko beremo, študiramo, se naprej izobražujemo, pogovarjamo, kar si srce zaželi...«

Tisti; ki pa so imeli življenje polno sovraštva, zavisti, dvomov, sebičnosti ali celo zločine, jih tu sprejmejo tisti, ki so bili v življenju ravno taki in so umrli. To je to, kar ljudje označujejo kot pekel.

Od tu gredo duše spet nazaj v novo telo, da bi bili v novem življenju bolj uspešni. Lahko pa se šolajo tudi tukaj v finosnovnem svetu in stremijo k svetlobi. Kdor tu prosi za pomoč, jo bo takoj dobil. Je veliko duhovnih bitij svetlobe, ki se zavzamejo za take duše in jim svetujejo na njihovi nadaljnji poti.

Kako dolgo duše ostanejo tu, preden preidejo v novo telo, je odvisno od več faktorjev. Umrli otroci gredo normalno zelo hitro nazaj. Lahko se reče, da čim bolj zgodaj duša zapusti fizično telo, tem hitreje se vrne nazaj, ker naloga večkrat še ni končana oziroma izpolnjena.

Umrli odrasli ostanejo tu različno dolgo. Nekateri takoj spet pridejo, drugi ostanejo tedne, nekateri leta ali desetletja. Čas tukaj ne igra nobene vloge. Nekaj takega tu ne obstaja.

Nekaj pa se je spremenilo tudi tukaj v finosnovnem svetu: Ker se je na zemlji začel posebni čas, v katerem se bodo zgodile velike spremembe, želi biti "zraven" vse več duš.

Veliko se jih želi učiti. Na zemlji je omejeno število teles, vendar pa prihajajo duše, ki so prej živele na drugih planetih in se zdaj želijo inkarnirati na zemlji. Lahko bi rekli, daje tu dolga vrsta čakajočih. Torej je vse drugače. Včasih duše sploh ne čakajo na rojstvo, ampak vzamejo neko telo, v katerem tiči duša, ki je že izpolnila svojo nalogo, in se enostavno zamenjata (Walk-in; prip.avt.). Tako lahko duša privarčuje veliko časa. Druga pa gre po poti preko rojstva. Takšne poiščejo s pomočjo duhovnih pomočnikov, ki jih vi imenujete angeli varuhi, starše, ki se ujemajo z načrtom, ki so ga napravili za novo življenje.»

Nekateri mogoče verjamejo, da se onstranstvo nahaja na nebu, za našim sončnim sistemom ali pa mogoče celo zunaj naše galaksije, ampak to je ravno tako napačno kot vem daje bog star mož z brado. Dejansko se onstranstvo nahaja sredi med nami. Vendar jih ne zaznavamo zato, ker imajo višjo, čistejšo, tanjšo (fino) nihajno frekvenco, kar današnjega normalnega državljana ovira pri zaznavanju onstranstva. Samo tanek pajčolan loči tostranstvo od onstranstva. Namenoma sem rekel "normalnega" državljana, kajti duhovni svet ni zaprt za vsakega, kot smo do zdaj že izvedeli. Jasnovidec je tisti, ki vidi na človeku svetlejšo telo, bleščeče energijsko polje ali auro okoli človeka. Kako to? Ker lahko zaznava višjo frekvenco in širše frekvenčno območje. Tako kot človeško uho lahko normalno zazna samo določeno širino frekvenčnega območja, je enako tudi z očmi.

Vzemimo primer piščalke za pse. Pes zazna visoke tone, človek pa običajno ne. Nekateri ljudje pa zaznajo tudi te tone pasje piščalke. Če bi nekomu povedali, da stalno poslušate pasjo piščalko vašega sosesa, vas bo ta imel za norega. Vendar vi veste, kaj slišite. Isto imamo tudi pri onstranstvu ali na primer pri svetu naravnih duhov. Ti se nahajajo v nekem medsvetu, na nihajni frekvenci, ki se nahaja nad nihajno frekvenco našega materialnega sveta, vendar pa niso na visoki nihajni frekvenci onstranstva. Zato je tudi otrokom, ki imajo v svojem odprtem otroškem duhu še vedno iz onstranstva s seboj prinesena visoko nihajno frekvenco, mogoče videti ta naravna bitja. Ravno tako gre kmetom in ljudem, ki so navezani na naravo, ki se niso preveč vdali materialnemu svetu in intelektualnemu razmišljanju.

Iz parapsihologije vemo, da živali, predvsem mačke in psi, reagirajo na umrle -lajajo ali pa so nemirni. Tudi oni lahko zaznavajo finosnovni svet. V tem primeru je celo znanost suhih kosti na naši strani, ko dokazuje, da "umiranja" dejansko sploh ni.

Obstajamo iz energije in energija ne more umreti. Lahko se samo preoblikuje v druga stanja, tako kot ledena kocka ne "umre", čejo segrevamo -postane voda. Spremenila je le svoje agregatno stanje. Tako je tudi pri nas živih bitjih. Imamo fizično telo s čisto določenim nihajnim vzorcem - specifično frekvenco. Duša pa ima višjo frekvenco, višjo nihajno stopnjo, kjer "čas" poteka popolnoma drugače. Če ostanemo pri primeru vode, bi lahko primerjali fizično telo z ledeno kocko, dušo z vodo in duh z vodno paro. Vse obstaja iz iste substance, samo nihajna stopnja, v kateri nihajo molekule- frekvenca -,jih razlikuje med seboj.

In kar zadeva pojma prostora in časa, teh v onstranstvu očitno ni. Neobstoj časa si lahko približno tako predstavljamo, da si z vidika onstranstva predstavljamo fizično obstojno raven kot ploščo ali kroglo, na kateri vsak čas in vsak prostor obstaja istočasno, in naša duša lahko izbira, kdaj in kje želi "vstopiti".

Sekunda v onstranstvu je lahko tu na zemlji eno stoletje ali tisočletje ali pa samo ena minuta. Odvisno od tega, kdaj se spet želimo inkarnirati. Tako se lahko to bitje inkarnira na primer tudi v letu 6012 po Kr. ali pa leta 100 pr.Kr. Odvisno od tega, kakšno izkušnjo .

V onstranstvu pa se ne počutimo niti mlade niti stare, prej sredi trideset, torej v cvetu zemeljskega življenja

S tem spoznanjem si upamo k prvotnemu vprašanju o "temnih silah":

Na potovanju v centralni Ameriki sem pri mojih raziskovanjih o naseljenih podzemeljskih mestih naletel na družino, ki živi v nemški koloniji in ima posebnega sina. Imenuje se **Arian** in je bil takrat s šestnajstimi leti visok že 1,9 metra. Ima najbolj modre oči, kar sem jih kdaj videl v svojem življenju. Poleg tega ima zlatorumene lase in za njim v tropu letajo dekleta v okolici. Poleg njegovega posebno lepega videza pa je

spособen videti auro ljudi, pogovarja se z umrlimi, z nezemljani in zdravi ljudi s polaganjem rok. Dnevno dela vaje z runami, pri čemur vzpostavi stik z duhovnimi bitji. Arian je to enkrat izpeljal pred menoj. Postavil se je v sredo dnevne sobe njegovih staršev in se začel postavljati v različne *drže telesa Kdor pozna vaje z runami(kamni za prerokovanje) ve, kakšno* moč imajo. Rekel je, da se v štirih kotih sobe pojavijo štiri velikanska bitja, če približno minuto predstavlja čisto določeno pozicijo run (runa man). Arian je opisal ta bitja po njihovem izgledu, kot si mi predstavljamo nordijske bogove – kot Tor ali Odin – z dolgimi svetlimi lasmi in v belih oblačilih. Ti varujejo ne samo njega, temveč tudi cel prostor, v katerem potem opravlja zdravljenja ali *pa izganja demone*. Arian *mi je razložil*, da mnogi domačini eksperimentirajo z Voodoo in pri tem komunicirajo *pretežno z nižjimi* bitji in zato ni nič čudnega, da se zaradi tega ujamejo v demonske energije. *Večkrat je že ljudem povedal*, da naj to opustijo, vendar pa ga večinoma poslušajo šele potem, ko jim mora odstraniti demone iz telesa. Teh bitij se ne boji. Samo smeje se. Arian pravi, da njegova bitja, kijih *včasih imenuje tudi "bogovi svetlobe"*, ne bi dovolila blizu nobenemu še tako mogočnemu bitju.

Z njegovimi sposobnostmi kot jasnovidca pa Ariana pokličejo tudi ljudje iz drugih sosednih vasi, če tam dozdevno straši. Potem se s svojim motorjem odpelje tja in si ogleda hiše.

Arian razlikuje med:

- Umrlimi**, kise tega zavedajo, da so zapustili svoje fizično telo;
- Strašila** (prikazni ali duhovi), pod katerimi razume umrle, kise ne zavedajo, da so mrtvi, vendar pa nočejo nikomur ničesar *žalega*;
- **Demoni**, kipa se zavedajo svojih dejanj in namenoma povzročajo škodo.

Arian podrobno razlaga:

» *Večino duš umrlih odpeljejo njihovi duhovni spremljevalci (angeli varuhi). Pregledajo svoje življenje in se potem odločijo, če bi se radi znova inkarnirali ali pa ostali v duhovnem svetu. Vendar pa so tudi umrli, ki se zavedajo svoje smrti in se že nahajajo v duhovnem svetu, vendar pa se iz različnih razlogov prikažejo ljudem tako kot meni. Ko me obiščejo, pridejo iz višje nihajne duhovne sfere. Zato jih je zame težje zaznati. Večinoma pridejo take duše takoj po njihovi "smrti ko so njihova čustva in spomini na družine in prijatelje še močni in tudi njihova želja, da bijih še enkrat videli.*

Potem govorijo meni in jaz prevajam prisotnim in sorodnikom. Te duše niso vezane na kraj, ampak lahko spremljajo ljudi povsod (na pokopališče, na dopust ...), če to želijo. Ščasoma izginejo ta čustva in duše se dvignejo v višje nihajne svetove. Potem jih normalno ne morem več videti.

Kot strašila označujem tiste duše, ki se ne zavedajo, da so "mrtve" in se prikazujejo različnim ljudem. Iz različnih razlogov se upirajo sprejeti smrt in preiti v onstranstvo. Visijo v medsvetu, včasih celo ne morejo videti niti svojega angela varuha. So zmedene in verjamejo, da niso umrle in da še vedno živijo kot mi. Ko jih vidimo "strašiti": je to največkrat na kraju, na katerega so bile duše za časa življenja čustveno zelo močno povezane-hiša, grad, kraj, kjer so umrle... So tako rekoč vezane na zemljo. Včasih pa so vezane zaradi zakonskega partnerja, otrok, iz ljubosumja ali pa iz žalosti..

In ker se tako čvrsto oklepajo zadnjega življenja in nočejo popustiti, so te duše, ki "strašijo od vseh finosnovnih bitij tiste, ki jih najlaže zaznam, ker so našemu materialnemu svetu najbližje. Zato so to tudi tiste duše, ki jih "normalni" ljudje najhitreje lahko vidijo. Taki "normalni" ljudje potem rečejo, da so videli "duha" ali "prikazen": In na podlagi prepričanja strašecil duš, da pravzaprav živijo še normalno, bi rade pridobile tudi pozornost ljudi. Vidijo nas, samo mi ne moremo videti njih – običajno. Imel sem že najbolj vroče diskusije, ker te duše pogosto sploh nočejo verjeti, da so mrtve. Razburjajo se, ker so govorile s svojim zakonskim partnerjem, ki pa jih stalno ignorira. Večkrat sem se mora/.potem smejati, kar pa je uboge duše še bolj razburi/o. Potem sem se z njimi dolgo pogovarjal, pokazal sem jim njihovo osmrtnico, če sem jo imel pri roki, z njimi sem šel do njihovega nagrobnika na pokopališču, in šele potem počasi sprejmejo dejstvo, da v hiši ali v kraju nimajo več kaj iskati... Duše, ki strašijo, lahko vidim in slišim bolj razločno kot druge, ki se zavedajo svojega prehoda v duhovni svet.«

O demonih in "temnih bitjih" nam Arian pojasni:

»*Bogovi svetlobe poročajo o deželi Ur (pradeželi), ki jo je ustvaril stvarnik – o vesolju. Nastanek vesolja, dežele Ur (pradežele), imenujejo pra-pok. Takrat je bilo vesolje eno. Potem je stvarnik ustvaril svetlobo in razdelil Ur v svetlobo in avtomatično tudi v temo. Ur je postal polaren, razdeljen. Mi pa ne bi smeli deliti in stvaritev videti ločeno, ker obe polovici spadata skupaj, obe sta "dobri": Ker mi smo vsi eno, z vsemi eno. Zato nam gre tako dobro, ko smo z nami sami in v duhu eno z vsem in se v tišini povezujemo s stvarnikom.*

Ko je stvarnik ustvaril svetlobo, je nastala avtomatično tudi tema. Ta ni hudobna ali slaba, tema je preprosto območje, Iger ni svetlobe. Vendar svetloba je tudi ljubezen, zato je tema območje brez ljubezni.

Stvarnik je vsa bitja ustvaril iz svetlobe. Hudobnega ni ustvaril, ravno tako ne slabega ali "hudiča Nekatera

bitja, ki so bila ustvarjena, pa so se odločila, da se bodo odvrnila od svetlobe in so zase odkrila območje brez svetlobe kot njihov novi dom in se tam po svoje počutila "dobro". To je bila njihova prostovoljna odločitev. Svetloba oziroma stvarnik se od nikogar ne odvrača, vendar pa tudi ne zadržuje nikogar, ki se hoče odvrniti od njega. Stvarnik je vedel, da obstoj svetlobe in s tem povezana lastna dinamika stvaritve pogojuje delitev na dva dela, kar danes označujemo kot polarnost. In ta daje bitjem možnost od-ločitve. In tako je nastalo stanje, ki ga danes poznamo -svetloba ali tema, angeli ali demoni, ljubezen ali sovraštvo.«

Lahko si onstranstvo oziroma duhovni svet, v katerem se nahajajo dušna telesa, duhovni vodje, angeli varuhi in tako naprej, predstavljamo tudi kot visoko stavbo, celo iz stekla. torej prozorno. Obstaja samo en vir svetlobe in ta je postavljen na strehi visoke stavbe. Tako bi bilo pritličje kraj, kamor pride najmanj svetlobe. Pritličje bi bilo zato v onstranstvu kraj, ki ga bi lahko označili za *"pekot - najbolj oddaljen od luči*, kjer se *zadržujejo duše* zločincev, morilcev, oderuhov in podobnih. Kljub temu pa je del iste stavbe, torej nič ločenega. In izbiro, kdo bo v pritličju, ne določa najemodajalec, temveč resonanca najemnikov – ustrezno lastnemu nihanju *dušnih teles, ki se raje zadržujejo v temnem območju*.

Obstaja zgodba, ki pravi, da je bog, ko je ugotovil, da se vse več bitij odvrača od svetlobe, vprašal svoje nadangele, kdo od njih bi se izselil v temno, da bi druge spet pripeljal nazaj. Javil se je njegov najlepši angel in rekel: *"Oče, jaz se bom zate izselil in nesel tvojo luč tja, Iger je najtemneje, da se bodo ti spet lahko spomnili, kdo so."* In ta nadangel je bil Lucifer, prinašalec svetlobe!

To je samo ena zgodba, kajti Luciferus je bilo nekoč rimsko ime zvezde jutranjice, ki je napovedovala prihajajočo dnevno svetlobo. Mogoče pa je le nekaj resničnega v tem? Vsekakor pa so medialni otroci vsi enega mnenja pri tej točki, namreč, da stvarnik ni ustvaril *hudiča*, da bi jezil majhne človečke.

Toda ker so mnogi od nas nekoč izbrali to pot, pot teme, imamo dve strani, ki nam šepetajo v uho, in dve strani, ki se nahajajo v nas – svetlo in temno. *Invčasih nam zašepeta v uho angel, ki nam želi pomagati v svetlobo, in drugičpa nam šepeta demon, ki bi nas rad zadržal v temi.*

To je tisto, kar je menil Jezus, ko je rekel: "Nebesa in pekel sta v nas". Od nas je odvisno, za kaj bomo uporabili sile, ki počivajo v nas, - za svetle stvari ali za temne, brez svetlobe.

In seveda je za temno stran lažje, da nam prišepetava, ko nismo čisto pri sebi – v opojnosti zaradi mamil, alkohola, hitrosti, agresije, sovraštva ali depresij...

Arian razlaga naprej:

»Demoni, duše brez svetlobe, ne obsedajo ljudi po ukazu kneza pekla, vendar pa rabijo energijo, da bi živeli in to vzamejo pri ljudeh, ki imajo temne misli, čustva in dejanja, ne-svetlobo in ne-ljubezen in zaradi tega imajo poškodovano in luknjasto auro. In tako so tudi ljudje, ki so deloma zelo uspešni v poslovnem življenju, tudi v politiki in religiji, ki pa se izkazujejo s skrajno brezobzirnostjo, mrzlostjo in brez vesti. Ti imajo veliko aspektov temnega v sebi. Tudi jaz sem prepričan, da obstajajo inkarnacije temnih, ki tu na zemlji poskušajo propagirati temno stran. Rezultate vidimo vsak dan v televiziji ali pri otrocih, ki primejo za orožje, mučijo živali in druga nemočna bitja.

Takšne ljudi srečamo tudi v našem življenju. Govorijo o duhovnih stvareh, se smehljaja nekomu v obraz in govorijo o ljubezni; vendar pa samo igrajo, njihova dejanja pričajo drugo. Včasih se poskusi v takem človeku videti tudi dobre strani, vendar pa je dejansko najbolje, da se čim prej oddaljimo od takega človeka, ker "rešiti" se ne more nikogar. Reši se lahko le vsak sam, če se sploh lahko govori o "rešitvi":

Temna stran nas vedno znova želi privabiti. Deloma, da bi nas pritegnili na svojo stran, kar pa dejansko ne gre, ker svetlobe ne moreš preprosto ugasniti. Lahko svetlobo le za kratek čas zatemniš. Temna bitja te poskušajo potegniti iz svetlobne energije in deloma pa tudi hkrati čustveno uničiti svetlo bitje...

Hudič sicer ne obstaja, so pa mogočni demoni, ki vodijo trumo demonov. Ti pa niso nikoli nasprotni igralec svetlobi ali pa celo nasprotni igralec ustvarjalni sili.«

To je seveda zelo trda izjava Ariana, da dejansko *obstajajo "temni ljudje, torej hudobni*. Toda resničnost nam to kaže vsak dan. Zakaj le bi človek drugače dajal otrokom mamil, svoje lastne otroke prisilil k prostituciji, zlorabljal ali prodajal otroke, vrtel otroško pornografijo in pri tem ubijal (*snuff* imenujejo otroško pornografijo, pri kateri *zlorabljene otroke na koncu pred kamero pri živem telesu razčetrirajo*)? Kdo ima lahko interes proizvajati filme z nasiljem in ubijalske videoigre? Samo eno je: manjkajoča ljubezen, manjkajoča svetloba – tema. Noben človek, ki v sebi čuti količkaj ljubezni, ne bi mogel kaj takega delati, torej so lahko to samo *oni drugi*.

Imenujemo jih bitja brez vesti. Nesmiselno jih je spreobračati; da bi jih zatirali, bi bilo neumno, ker vse, kar odpošiljamo, pride nazaj k nam kot energijski bumerang. Najbolje, kar lahko storimo, če srečamo človeka s tako

auro, da se mu izognemo, naredimo velik lok okoli njega. To sicer zveni trdo in neljubeznivo, toda verjemite mi, govorim iz izkušenj. Jezus je enkrat rekel: *"Ne mečimo biserov svinjam."* In tu gre za *"svinje"*, ker kdor se nasproti drugim ljudem- in predvsem nasproti otrokom- obnaša kot *"svinja"*, tega se je treba izogibati. Seveda je Jezus tudi učil, da prosimo in molimo za takšne duše.

Kljub temu pa moram opozoriti pred prehitro oceno in obsodbo sočloveka. Preveč radi začenjamo zdaj brskati po našem spominu, kdo bi lahko spadal k tej vrsti temnih bitij. Prosim, ne vpadite pri tem v drugo skrajnost! Samo če nam je kdo kaj žalega storil, zaradi tega še ne more biti takoj z *"druge strani"*, kajti medtem že vemo, da je bila bolečina zrcalo naše življenjske kvalitete in nas je morala izzvati k spremembi. Toda obstajajo dejansko ljudje, ki so celo ponosni na to, če škodijo drugim ljudem ali bitjem, druge ranijo, pretepejo ali mučijo, in potem takoj preidejo k drugi žrtvi (pri čemur pa bi se moralo tudi raziskati, kakšna karmična igra storilca in žrtve se odigrava).

So tudi taki ljudje, ki sebi enakim ne bi ničesar storili, zgornja čustva pa izživljajo - zavestno ali podzavestno - nad živalmi (imajo zaprle živali, transporti živali in predvsem poskusi na živalih).

Zakaj so "dobre" energije močnejše?

To bi vam rad razložil na naslednjem preprostem primeru:

Predstavljajmo si prostor na najsvetlejši dan. Nobena senca ne more pregnati svetlobe v prostoru. Čeprav je zunaj temno, je še vedno nekaj svetlobe. Zdaj pa vse obrnimo: Nahajamo se v popolnoma zatemnjenem prostoru. Že majcen žarek svetlobe ali majhna sveča zadostuje, da prežene velik del teme.

Dejstvo: Svetloba prežene temo, vendar pa tema ne more pregnati svetlobe. Kajti tema v resnici sploh ne obstaja, nič drugega ni kot manjkajoča svetloba- odsotnost svetlobe! Svetloba je torej vedno močnejša!

Preneseno na temne energije to pomeni: Veselje in smeh preženeta najslabša energijska stanja, ali pa še drugače povedano: svetlobo, ljubezen ali veselje vleče tja, kjer ni *"nič"* -k ne-svetlobi, k ne-ljubezni, k ne-veselju.

Kako vendar pride do obsedenega človeka?

Zelo pomembno še enkrat! Kot smo prej izvedeli od Ariana, si duše brez svetlobe, imenovani demoni, vzamejo energijo, ki jo rabijo za življenje, pri ljudeh, s katerimi lahko pridejo na isto resonanco – pri ljudeh, ki ravno tako poudarjajo temno stran v svojih mislih, čustvih in dejanjih, brez svetlobe in brez ljubezni.

Noben demon ali drugo energijsko bitje teme ne more kar tako, ker trenutno nima kaj drugega početi, napasti nekega človeka. Če pa nekdo teka okoli s poškodovano auro, torej s kokonu podobnim energijskim varovalom naše duše, se bo na tem poškodovanem delu aure takoj prilepilo nekaj demonskega, in temu pravijo obsedba (demon ga je obsedel). Močni demoni nam vlivajo strah, kajti strah je eno najmočnejših čustev, ki predstavlja energijo za bitja brez svetlobe. Moj oče imenuje to v svojih knjigah energijsko vampirstvo. Drugače pa ta bitja ne morejo povzročiti nič bistvenega.

Obsesti pomeni v tem primeru, da temno tuje bitje ali demon vdere oziroma se prilepi v našo podzavest. Takšna bitja so mogoče tudi v naši bližini in čakajo na šibek ali čustveni moment – vendar to spada zraven k marsikateremu življenju. Če se celo odpremo, torej smo v resonanci s temnim bitjem, torej se obnašamo tako, kot bi se tudi temno bitje – agresivno, polni sovraštva, nesramno, živčno, ježno, maščevalno, prepirljivo, v opoju ali depresivno in polni strahu -, potem je temno bitje dobilo tako rekoč vstopnico- po zakonu *"enako privlači enako"*. Potem ni demon kriv, temveč tisti, ki ga je obsedel, ker ga je zavedno ali nezavedno povabil, da vstopi. En drug medialni otrok mi je enkrat povedal, kaj je doživel v diskotekah in med narkomani.

Neverjetno ..

Na tem seznamu ne smejo manjkati filmi groze. Pri več hollywoodskih produkcijah se je dogodilo, da je kakšen od sodelujočih igralcev pri filmih groze umrl med ali pa kmalu po končanem snemanju filma. Najbolj znan primer je film Strašilo (**poltergajst**-strah, ropotač/rogovilež)).

To ni *"slučajnost"*, temveč tudi v tem primem resonanca- enako privlači enako. Če snemamo ali pa gledamo film o demonih, vampirjih ali strašilih, potem se naj ne čudimo, da taki čutijo, da jih s tem privlačimo. Tako lahko pride do obsedbe tudi prek filmov oziroma zaradi sproženih čustev pri gledanju teh filmov. Igralec Drakule Bela Lugosi je v njegovih zadnjih letih življenja dejansko spal v krsti. Ne samo da se je močno identificiral s svojo vlogo, temveč je verjetno imel pri sebi tudi tuje bitje, ki se je ob njegovem dejanju dobro počutilo.

Tako, in te temne sile so tiste, ki so navdihnile naše iluminirane prijatelje in jim dale tako krasne ideje, da naj bi ljudem vsadili čipe, da bi vse rase sveta pomešali med seboj, da bi jih kontrolirali in imeli vse pod nadzorom in

zmanjšali en del svetovnega prebivalstva, kar je njihov cilj. To so bitja, ki so navdihnili Alberta Pike-a, in so ista, ki navdihujejo današnje *mogočnejše, illuminate, ki držijo v pesti nd5e politike*, da bi dosegli tisto, kar nam potem konec koncev spet krati spanje.

Vendar pa tu ni nič brezupnega- upanje ima opravlka z svetlobo.

Na kratko bi rad še enkrat povzel pomembne stvari o finosnovnem svetu- onstranstvu (drugi dimenziji) -, ker je to podlaga za naš novi svetovni nazor, ki bi ga rad potem predstavil.

Povzetek:

Razen grobo-snovnega materialnega sveta obstaja finosnovni svet, ki ga imenujejo tudi onstranstvo ali duhovni svet oziroma druga dimenzija.

Taje izvornd5ih duš, iz katerega prihaja vse življenje in kije logično tudi izpolnjeno z

življenjem. Duhovna bitja, ki prebivajo v finosnovnem svetu, se delijo v dve skupini:

duhovna bitja, ki se nič več *ne inkarnirajo, ker vibrirajo zelo visoko in so že blizu božanski enoti*, in duhovna bitja, ki se inkarnirajo na zemljo ali druge planete, da tako vedno znova nabirajo izkušnje v fizičnem svetu.

Duša, ki se inkarnira v telo, se po odmrtnosti fizičnega telesa vrne nazaj v duhovni svet. Zato smrti ni.

Podlaga vseh zakonitosti v stvaritvi- tako fizični kot duhovni (metafizični) - **je zakon o vzroku in učinku** -

(posledici), ki učinkuje tako, da žanjemo vse, kar smo prej enkrat posejali. Na podlagi nd5ih lastnih semen žanjemo bolečino, veselje, sovraštvo ali ljubezen, uspeh ali neuspeh. Če smo nekemu drugemu bitju zadali bolečino in trpljenje, potem lahko bodisi v istem bodisi v drugem življenju spoznamo, kako se je tistemu, ki smo mu nekaj storili, bodisi prijetnega bodisi neprijetnega, ob tem godilo. Če smo s tem zadovoljni, kar smo v fizičnem svetu doživeli, lahko ostanemo v finosnovnem svetu in stopamo tam po drugih novih razvojnih poteh.

Prasila vsega tega, kar obstaja, ki se po starem *imenuje v moški obliki kot "stvarnik" ali "bog"*, se lahko označi kot *"absolutna ljubezen" ali tudi kot "absolutna svetloba"*. Vsa duhovna bitja, ki so bila ustvarjena, so bila nekoč v tej svetlobi- tudi mi! Vsekakor so se nekateri odvrnili daleč *od svetlobe in se nahajajo za nekaj "časa" (če bi čas tam obstajal) v območjih teme- deloma zavestno, deloma nezavedno. Zaradi manjkajoče svetlobe, ki jo rabijo za "življenje", se takšna temna bitja- imenovana tudi demoni –prilepijo na ljudi, ki to dopuščajo ali so jih "povabili". "Povabilo" pomeni, da so v energijskem polju človeka, v auri, luknje ali razpoke oziroma druge točke, na katere se lahko prilepijo temna bitja, da bi črpala življenjsko energijo določenega človeka. Luknje, razpoke ali temni madeži pa ne nastanejo zaradi temnih bitij, temveč zaradi posamezne osebe same – v kakršnikoli obliki opoja-, situaciji torej, v kateri določena oseba ni več ona sama- pri uživanju mamil, alkohola, pri sovraštvu, jezi, depresiji, če se smiliš sam sebi... Čisti gnostični nauk govori o svetlobi in senci v nas, brez katerih ne bi bilo nikoli resonance s svetlobo in senco od zunaj. Ta temna bitja same od sebe ne morejo napadati, temveč rabijo "povabilo" (resonanco), ki jo ustvari človek sam po zakonu: "Enako privlači enako."*

Obstajajo tudi vmesna območja, ki niso čisto fizična, toda tudi ne čisto onstranska – svet transparentnih naravnih duhovnih bitij.

So angeli, angeli varuhi in duhovni vodje, torej bitja, ki za duše, inkarnirane v grobo- snovni svet, skrbijo in jih vodijo. Večinoma pripadajo naši lastni družini duš in nam svetujejo pred odhodom v grobo-snovni svet. Oni nas ob smrti v fizičnem svetu tudi *odpeljejo nazaj "domov"*. Skupaj z njimi pregledamo, če smo zadovoljni z našim bivanjem na zemlji ali pa želimo dol še enkrat, da bi zbrali še druge izkušnje.

"Umrli zato niso "mrtvi", temveč se počutijo v duhovnem svetu bolje kot prej. Včasih ti stopijo v stik z nami oziroma mi se lahko preko medijev povežemo z njimi ali pa z drugimi bitji iz finosnovnega sveta. Vendar pa to ne bi smelo biti samo za šalo in tudi ne samo iz radovednosti, temveč samo za tiste, ki se resno zanimajo za to in tudi samo v nujnih primerih.

Poslanice duhovnega sveta prejemamo najprej od našega srca in naše intuicije, tako imenovanega notranjega glasu- drugi imenujejo to tudi vest ali instinkt. Profesionalna komunikacija s finosnovnim svetom pa teče po navadi preko duhovnih medijev.

Če poznate biblijo, potem veste, zakaj se medialnost med ljudmi, predvsem med današnjimi otroki, tako masovno krepi: *»In naj se zgodi v zadnjih dneh, govori bog, takrat bom izlil mojega duha na vse ljudi; in vaši sinovi in hčere naj prerokujejo, vaši mladi možje naj vidijo, vaši stari naj imajo sanje; in na moje hlapce in dekle bom v tistih dneh izlil mojega duha, in oni naj prerokujejo ...«* (Apostol. zgod. 2, 17-18).

Preden vam lahko povem, kakšni usodi bo izročen tudi nov svetovni red, moramo obravnavati še eno nadaljnjo komponento.

V začetku našega potovanja smo bili v Tibetu in smo opazovali ljudi, ki dremajo v samadhi-stanju. Zdaj pa gremo korak čez mejo v današnjo Kitajsko in poglejmo, kaj se tam trenutno norega dogaja. Kajti tudi Kitajci, ki so jih Tibetanci obsodili za "brezbožne komuniste", imajo v njihovi deželi nekaj posebno zanimivih oseb, ki zelo dobro obvladujejo-moč misli. V naslednjem poglavju govorim o ...

SUPER OTROCI IZ KITAJSKÉ

Za kakšne otroke tu gre?

Marca 1979 je bil na Kitajskem znan primer majhnega fantič, ki je lahko "gledat s svojimi ušesi. Časopis Sichman Daily je takrat poročal, da dvanajstletni Tang Yu gleda s svojimi ušesi, tako kot drugi s svojimi očmi, celo še bolje. Reporter Zhang Naiming je raziskal zadevo za poznejše podrobnejše poročilo o tem fantu in ga je testiral na naslednji način: V roko mu je stisnil šestkrat prepognjen list papirja, kamor je z modrim črnilom napisal štiri črke. Pozneje so na prepognjen papir napisali celo pesem, ki jo je prebral ravno tako brez napake.

To pa je bil samo začetek skrivnostne zgodbe. Zaradi tega časopisnega članka, ki se mu je takrat čudila cela Kitajska, so se začeli javljati tudi drugi starši s podobnimi sposobnostmi, ki so jih potem ravno tako testirali. Kitajska vlada celo trdi, da medtem lahko tisoči takih otrok na Kitajskem z zavezanimi očmi berejo ne samo z ušesi, temveč tudi z jezikom, nosom, pod pazduho, rokami ali nogami. Vsak testiran otrok je drugače nadarjen.

Dve sestrí s podobnimi sposobnostmi je na primer intenzivno testiralo več časnikarjev in strokovnjakov s področja *izobraževanj znanosti in medicine*. Sestri sta rekli, če dajo papir pred njihovo uho, nos ali pod pazduho, se v njunem duhu pojavijo slike in besede, ki se nahajajo na papirju. Vendar samo za kratek trenutek, potem slike izginejo. Včasih morajo počakati par minut ali pol ure, včasih pa gre takoj.

Vzpodbujeni s takimi poročili so se začeli ukvarjati s tem fenomenom tudi druge osebe in je bilo ugotovljeno, da to ni nič novega. V drugi svetovni vojni so odkrili, da so *bili nekateri moške, ki so delali na radarskih postajah, zmogljivi "slišati" mikrovalovne signale*. In leta 1964 so našli mladeniča, ki je lahko videl skozi stene in druge objekte.

O kitajskih medialnih otrocih izvemo iz revije Licht Forum (Svetlobni forum) naslednje:

»Okoli leta 1984 je kitajska vlada prvič našla otroka, fanta, kije presegel vse, kar so do zdaj poznali. Ko je vlada testirala njegove sposobnosti, so se njegove izjave ujemale stoddotno. Potem je vlada našla naslednjega takega otroka, nato več, potem sto in

končno tisoče. O tem pojavu je na povabilo kitajske vlade začela raziskovati ameriška revija Omni. Časnikarji te revije so prišli z domnevo, da bi pri tem pojavu lahko šlo za prevaro, zato so bili skrajno previdni. Vlada jim je dala na razpolago okoli sto otrok, s katerimi so lahko delali. Omni-časnikarji so razvili teste, kot na primer, da so iz neke poljubne knjige iztrgali stran, jo zmečkali in položili pod pazduho testne osebe. Otroci so prebrali točno vsako posamezno besedo na strani! Testirali so veliko otrok, ki so se časnikarjem zdeli neverjetni, vendar si tega pojava niso mogli razložiti. Njihovo poročilo je bilo objavljeno leta 1985 v januarski izdaji revije Omni. Od takrat so odkrili veliko takih otrok v različnih državah, kot so Rusija, Japonska, Kanada, Evropa, in ZDA.«

To so močna poročila, O teh kitajskih otrocih je poročala tudi znanstvena revija Nature In je prepričana o avtentičnosti dogodkov.

Avtorja Paul Dong in Thomas Raffill sta v svoji zelo zanimivi knjigi *"Indigo-šole - kitajske vadbene metode za medialno nadarjene otroke"*, iz katere sem povzel večino teh informacij, naštel imena otrok (deloma s sliko), ki so pri testih pokazali naslednje sposobnosti:

- branje in zaznavanje barv z ušesi, rokami, pazduho, čelom, dlanmi rok, nogami in z nosom;
- premikanje stvari in lomljenje vej na drevesih;
- rentgenski pogled: gledanje skozi človeško telo, kartone in stene; -
- reševanje računskih nalog na pamet, hitreje kot računalnik;
- povečevanje stvari s pogledom in prenašanje stvari z močjo misli;
- z močjo misli odkleniti ključavnice in
- videti besede in slike na zmečkanem ali pa tudi zrezanem papirju.

Vendar ti pojavi niso omejeni le na Kitajsko, temveč so jih našli po vsem svetu. V Mehiki so našli v glavnem mestu čez tisoč otrok s podobnimi sposobnostmi kot tisti na Kitajskem in so bili sposobni brati z različnimi deli telesa. Zdi se, kot bi se sposobnosti kitajskih otrok prenesle na te v Mehiko in drugam. In očitno je biblijsko "izlitje duha" postalo dejstvo...

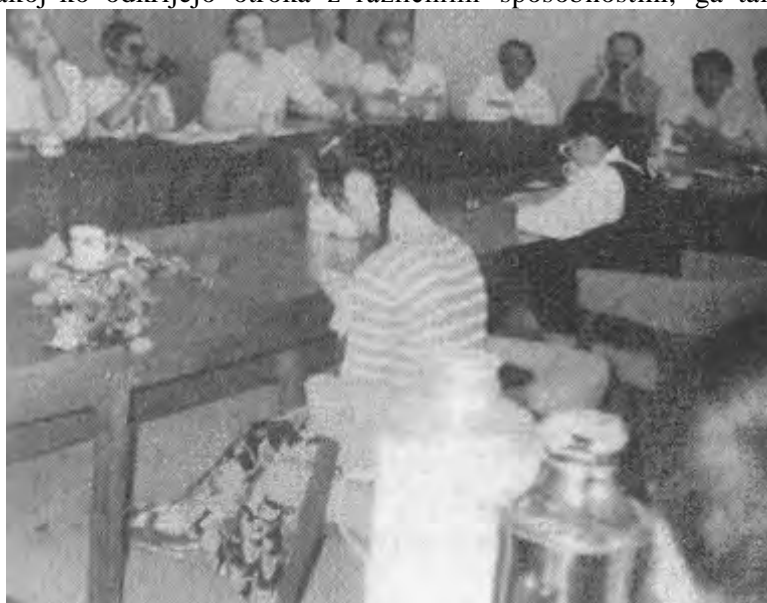
Vendar pa se je potem, ko je kitajska vlada začela raziskovati pojave otrok, izkazalo, da je ta bralni fenomen le vrh ledene gore. Tako poroča Paul Dong tudi o tem, da so na neki prireditvi tisočem obiskovalcev dali vrtnice v popkih. Ko so vsi posedli in je zavladala tišina v dvorani, je na oder sama stopila šestletna deklica in pogledala po publiko. Potem je z roko napravila mehak gib in tisoči rožnih popkov so se pred očmi obiskovalcev, ki so popke držali v rokah, odprli in se v trenutku razvili v prekrasen cvet.

Paul Dong je pisal tudi o drugi demonstrativni prireditvi, na kateri je bilo udeležениh okoli pet tisoč kitajskih otrok. En otrok je sedel pred zaprto stekleničko zdravil z majhnimi tabletkami v njej. Ta steklenička je bila zaprta s pokrovčkom in zalepljena z lepilnim trakom. Zraven je bila postavljena video-kamera, ki je vse posnela. Potem je otrok rekel, da bo zdaj začel. Gledalci so napeto gledali. Iznenada so se začele tabletki, ki so se nahajale v steklenički, – ne da bi se otrok premaknil, torej le z močjo njegovih misli – skozi steklo pomikati na mizo, kjer so nato obležale. V drugem primeru je otrok izpeljal enak poskus s kovancem, ki se je ravno tako brez upora gibal skozi stekleno steno v neko dozo, kjer je obležal.

Kot poroča Paul Dong, je še veliko drugih pojavov, ki so jih predstavili na Kitajskem in jih je tudi kitajska vlada priznala za prave. Seveda je bila kitajska vlada v začetku prepričana, da gre pri tem za trik (kot ga izvaja David Copperfield), vendar pa število otrok s takimi sposobnostmi narašča. Ko je leta 1997 v ZDA izšla knjiga Paula Donga, je kitajska vlada menda registrirala že preko sto tisoč (100 000) takih otrok.

Potem ko se realnosti teh dogodkov ni moglo več zavrni in se je kitajska vlada zavedla, kaj to lahko pomeni za Kitajsko, so začeli ustanavljati specialne šole in izobraževalna mesta, v katerih podpirajo take otroke z njihovimi sposobnostmi. Takoj ko odkrijejo otroka z različnimi sposobnostmi, ga takoj vključijo v tako šolo in tam skrbijo zanj.

Abb. 82:
Hochrangige Führungskräfte eines
US-Olkonzerns beobachten das
Mädchen beim Öffnen einer Knospe
durch die Kraft seiner Gedanken
(1992). Das Mädchen daneben läßt
durch seine telekinetischen Kräfte
eine Tablette durch die Glaswand
einer Flasche „wandern“.
281

Zanimiv stranski učinek je ta, da v prisotnosti takih medialnih otrok postanejo ravno tako deloma medialni tudi otroci, ki do zdaj niso kazali teh sposobnosti.

To spominja na Urija Gellerja, ki sem ga že prej omenil. Uri Geller, ki v svoji knjigi „Moje čudežno življenje“ opisuje, da je v stiku z nezemljani, ki mu pomagajo izpeljevati te stvari, je novembra 1973 sodeloval v radijski in pozneje tudi v televizijski oddaji, pri kateri je zvijal žlice in druge kovinske predmete z močjo svojih misli. Poslušalce in gledalce je prosil, da doma ravno tako položijo žlice ali nože na mizo, da bi videli, če se bo učinek prenesel. In dejansko je bilo tako, da so se tisoči žlic pri ljudeh doma zvili, ne da bi se ti dotaknili pribora. Tudi vilice, ključi, žebelji, verižice, zapestnice ... Celotni pribor v predalu se je zvil. Ure, ki so do zdaj stale, so spet iznenada začele tiktakati. Še en učinek so pri tem registrirali- otroci, ki so spremljali to

televizijsko oddajo, so nenadoma *tudi sami lahko zvijali žlice*, čeprav so to samo enkrat videli. V začetku leta 2004 je Uri Geller ponovil to predstavo na nemški TV.

Najslavnejši kitajski "otrok" s takimi sposobnostmi je medtem star trideset let in se imenuje Zhang Baosheng. Na Kitajskem je že znana osebnost, večkrat je bil že na televiziji, prikazuje njegove čudežne sposobnosti pred tujimi dostojanstveniki in ima na razpolago celo službeni avto kitajske vlade in dva varnostnika kitajske skrivne službe. Zhang lahko stvari, ki se nahajajo v zaprtih steklenicah, premakne skozi steklo ven in druge stvari, kot list papirja, ki je bil prej popisan, vtakne skozi steklo v steklenico. Profesor Song Kongzhi je večkrat testiral Zhanga in je potrdil, da je sposoben prenesti skozi stene iz lesa ali kamna stvari kot so ključi, steklenice, čevlje, v enem primeru celo vrečo sladkorja. Pri nekem testu so vladni uradniki zaklenili Zhanga v nek prostor in eden od uradnikov je potem našel Zhanga pri sebi doma. Torej je sposoben tudi samega sebe prenesti (teleportirati) iz enega kraja v drugega. Od tega trenutka naprej je Zhang delal tudi za obrambno ministrstvo.

Kaj menite o tej misli, da danes ne bi Jezusa križali, temveč bi ga zahvaljujoč njegovim nadnaravnim sposobnostim za to še posebej plačali?

Nasprotno od Nemčije, Kitajska takšne čudežne otroke očitno ne zasmehuje in diskreditira, temveč jih s ponosom podpira. Kitajska vlada daje tem talentom tolikšno pozornost, da ljudi kot je Zhang vključuje tudi v zaupne vojaške in znanstvene raziskovalne projekte. Enkrat je Zhang za kitajsko ministrstvo za veselje (kot ameriška NASA) vzel pilule iz zaprte stekleničke in jih pustil potovati po zraku, kar so opazovali znanstveniki in snemali z visoko hitrostno kamero (400 slik na sekundo). Razviti filmi so kazali pilulo, kako se nahaja na pol poti k pokrovčku stekleničke.

Vendar pa Zhang ne prenese samo kovance iz žepa varnostnika v žep šoferja ali pa jabolko oddaljeno en kilometer v njegovo roko, temveč *tudi v svojih rokah zažge del oblačila*, ki ga nekdo sleče.

Paul Dong poroča tudi o kitajski deklici Yao Dong, ki ravno tako vzame iz zaprte stekleničke *tablete in jih pusti potovati po zraku*, *zviija žlice in z močjo misli lahko zažge oblačilo*. Toda te sposobnosti se lahko uporabijo tudi drugače. Leta 1994 je deklica za firmo Bohai Oil Company v prisotnosti raziskovalne skupine odkrila nahajališča nafte in vode.

Omembe vredni so tudi hitri računarji kot je na primer trinajstletni Sheng Kegong, ki *brez težav izračuna v dvajsetih sekundah* na pamet šestindvajsetmestno število kot rešitev- od števila 625 na deveto (14.551.915.228.366.851.806.640.625). To je napravil v banki China Agricultural Bank, kjer so ga kontrolirali *bančni uslužbenci*.

Abb. 84:
Auf einer Reihe von Fotos aus der Illustrated London News vom 6. Juni 1936 sieht man diesen Yogi in der Luft schweben. Der Reporter P. T. Pimkett hatte dieses Ereignis vor 150 Zuschauern in den verschiedenen Stadien der Levitation sowie aus unterschiedlichen Perspektiven fotografiert.

Abb. 83:
Starke telekinetische Kräfte sind keine Erfindung der Neuzeit. Bereits im Jahre 1852 hatte der Brit Daniel D. Home über einen Zeitraum von 40 Jahren vor hunderten Zeugen, darunter Reporter, der Herausgeber der Harford Times als auch Mark Twain und Kaiser Napoleon II. sein Kommen unter Beweis gestellt: Er konnte nicht nur Gegenstände wie Tische und Stühle levitieren lassen, sondern selbst bis zur Decke schweben und im Raum umherfliegen.

Septembra 1997 so bile v kitajski provinci Shanxi prvenstva abakus (Abakus je bila računska deska starih Grkov in Rimljanov), ki se jih je udeležilo *dva tisoč* tekmovalcev iz cele province. H kategorijam, ki so bile zastopane na prvenstvih, so spadale med drugim tudi mnogomestna cela števila, decimalna števila, ulomki, kvadrati in kvadratni koreni. Sheng je zmagal na tekmovanju, ko je rešitev za $639 \times 33 + 3 + 884,736$ hitreje izračunal kot vsak abakus ali elektronski žepni računalnik (za to je rabil 3,4 sekunde). Pri drugem računskem tekmovanju, ki ga je sponzoriral Centralni kolegij za gospodarstvo in finance in kitajska abakus-zveza, je rešil nalogo $4.789.240 + 45$ v 1,6 sekundi (106.427,555), ali $35 \times 45 \times 25$ b 1,8 sekundi (39.375).

Kot vidimo, se pred našimi očmi odvijajo čudoviti dogodki. Ti otroci bodo spremenili svet oziroma moramo reči: Če ne bodo ti otroci spremenili svet, potem tega ne bo storil nihče več. Z njihovimi fenomenalnimi

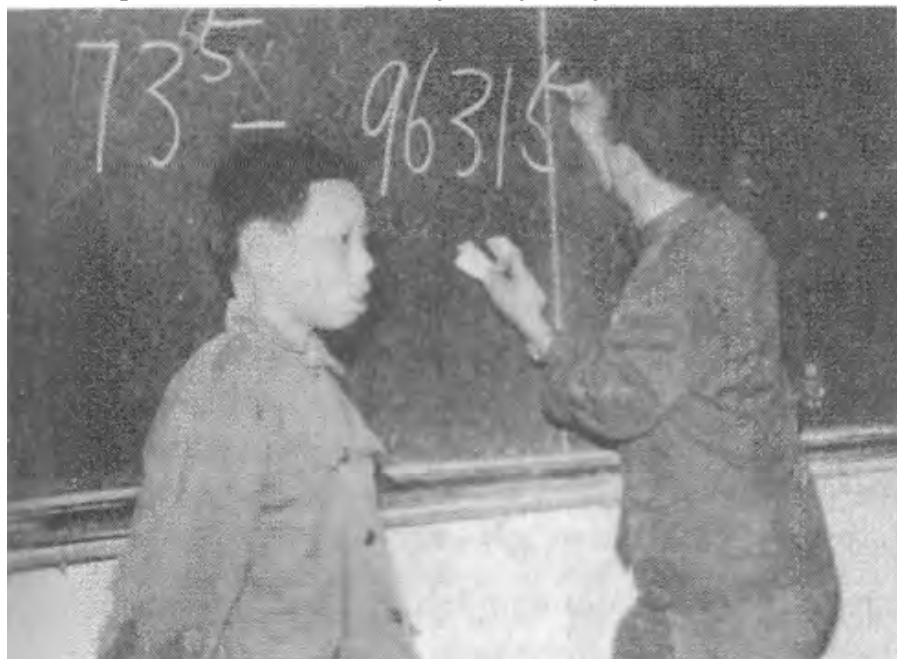
sposobnostmi bodo k spremembam prisilili znanost in svet.

In tako kot so že na Kitajskem šole, v katerih podpirajo razvoj teh otrok in jih ne zasmehujejo, se bo to enkrat zgodilo tudi v zahodnem svetu in tudi v Nemčiji.

Če vas super-medialni kitajski otroci še bolj zanimajo, lahko odkrijete vsa ta poročila in še več v knjigi Paula Donga. V njej poroča *poleg že omenjenih fenomenov, tudi o otrocih, ki so sposobni zaustaviti vozeče se avtomobile, iti skozi stene ali pa spremeniti barve in molekularne strukture. Naprej poroča o otrocih, ki imajo telekinetične sposobnosti in lahko levitirajo, torej lebdiijo v zraku.*

Toliko o kitajskih otrocih.

Abb. 85:
Chinas „Super-
Computer“ Shen Kegong,
der mit dreizehn
Jahren zwanzig Sekunden
brauchte zur Beantwortung
der Frage: 6259
ergibt?
14.551.915.228.366.851.8
06.640.625
Im Kopf gerechnet wohlgemerkt!

Iz teh "zemeljskih novic" se lahko potegneta še najmanj dva sklepa in sicer:

1. Poleg računskih umetnosti so ti otroci predstavili tudi metafizična tehnologijo de- in rematerializacije. To znajo tudi mnogi "posvečeni vseh religij in stoletij in dva taka primera sta:

- Jezusovo spreminjanje vode v vino in nahranitev pet tisoč njegovih poslušalcev,

- Manj znani so eksperimenti Montauk (severni del Long Islanda, New York). Pri Montauk-projektu niso samo – kot smo omenili na začetku knjige - eksperimentirali s časom, temveč tudi z materializacijo. Misli poskusne osebe (Duncan Cameron) so s pomočjo posebne za to narejene naprave tako okrepili, da so postale realnost. Začeli so na primer s tem, da si je Duncan predstavljal pločevinko kokakole, ki je s pomočjo tehnologije dejansko postala realnost. Pozneje so eksperimentirali tudi s tem, da si je predstavljal živo bitje, pri čemur pa je potem prišlo do kaotičnega stanja.

Medtem pa sem izvedel od zelo dobrega prijatelja, katerega tast je delal v skrivnem raziskovalnem centru v Alma-Ati (Kazahstan), da so tam imeli oziroma najverjetneje še imajo podobno tehnologijo. Tam so pred očmi tega moža "realizirali" najprej psa in pozneje tudi človeka, ki je nekaj tednov ostal trdnosnoven, dokler se ni spet razkrojil. S tem človekom so lahko govorili in ta se je sam lahko prosto gibal.

2. Ti otroci bodo spremenili naš svet. Menim zunanje, z družbenimi impulzi in deloma z reformami. Njihova neposredna poslanica takšnih "božjih čudežnih dejavnosti" pa je veliko globlja. Demonstrirajo top-aktualno in dokazljivo, kar je Jezus pri svojem zdravljenju in "čudežnem delovanju" napovedal: *...to vse lahko delate in še več...*

Torej: Današnji ljudje bi morali na poti k njihovi širitvi zavesti končno sprejeti njihovo lastno božanskost, njihovo lastno podobo boga, njihov višji jaz ali njihovo JAZ SEM- sedanost vse to so prastare zahteve.

Otroci nam kažejo, da vse to niso "od boga dane" čudežne dejavnosti, ki so jih moški teologi do zdaj sankcionirali s svetim sijem (lat.: sanctus = sveti), temveč takšne lahko obvladujejo tudi popolnoma ateistični in celo komunistični inkarniranci brez vere.

Jasnovidni Jezus je to že vedel, ko je priporočil: »Če ne boste postali, kot so otroci... »

In zdaj vas vprašam...

SE BOJITE NOVEGA SVETOVNEGA REDA?

Ja? To si prav dobro lahko predstavljam. In zdaj se sprašujete, kako naj gre naprej v *vašem življenju*.

Če bo svet tako nadziran in iluminati se vse bolj *približujejo svojemu cilju, kakšen smisel pa še ima življenje samo*, čemu hoditi na delo, čemu rojevati otroke- saj bo vse slabše... (mora biti še slabše, da se ljudje, predvsem v *deželah prvega sveta, prebudijo*).

Zato bi vam rad nekaj na srce položil, kar sem že storil tudi v sklepni besedi v knjigi Stefana Erdmanna "Banke, kruh in bombe – 2. del". Poleg veliko represalij zaradi prepovedi mojih prvih dveh knjig sem zbral tudi veliko pozitivnih izkušenj.

To vam opisujem zato, ker tudi mene stalno sprašujejo, kako lahko z vsem tem vedenjem, *ki ga imam, še naprej normalno živim vsak dan in z mojo družino*.

Ne bi vas rad speljeval stran s predolgim izvajanjem. Dejstvo je, da sem na podlagi *stikov, ki so nastali z izdajo mojih knjig, doživel* stvari in jih smel videti na lastne oči, da *so moje življenje spremenili v pozitivni smeri tako*, da jih komaj lahko še oblikujem v besede.

Na tem mestu bi rad opisal štiri točke, ki nam pojasnjujejo, da stanje ni tako brezupno, pri čemur sta dve točki s področja zunanjega sveta (torej eksotičnega) in dve nadaljnji točki iz našega notranjega sveta (ezotičnega).

Eksotični svet: Pred več kot desetimi leti sem prvič *videl, kot sem že poročal*, v Novi Zelandiji majhen stroj – magnetni motor -, ki je samostojno oskrboval hišo v *džungli*.

Leta pozneje je prišlo zaradi prepovedi moje knjige do stika, – če bi povedal z *Goethejevimi besedami "sila, ki mi je hotela zlo, je storila dobro"* - *ki mi je omogočil* pogled v tehnologijo, ki sem jo sam do tega trenutka imel za znanstveno fantastiko. Zraven so bili leteči diski, ki so, namesto izgorevanja kakršnega koli goriva, uporabljali elektromagnetne sile, ki prevladujejo v vesolju- kot tudi sicer naša zemlja, ki z več kot dva tisoč kilometrina uro leti skozi vesolje ravno tako brez Diesel- ali Otto-motorja. In tako sem tudi videl, skupaj s pričami, kako je starejši gospod z nekim aparatom kontroliral oblake na nebu in jih oblikoval v določene formacije... in še veliko več.

Druga točka zunanjega sveta je politika:

Iskreno vam povem, da bo po mojem mnenju novi svetovni red kmalu postal resničnost. Vendar brez strahu! Ker ne bo obstal, ravno tako kot tudi Euro ne. Kako to?

V enem so si naši zemeljski trenutni svetovni vladarji edini, da bodo dosegli svoj cilj, vendar pa so ined njimi ogromne razlike.

To spoznamo na primer v izjavi Mihaela Gorbačova marca 1999, ko je NATO začel

zračno vojno zoper Srbijo: »*Zahod goljufa Rusijo. Bili smo enotni glede novega svetovnega reda. V skladu z njim bi morale biti Združene države Evrope od Atlantika do Uralapod vladavino Rusije. Rusija ne bo pozabila te izdaje.*«

To pomeni, da se ti ljudje med seboj goljufajo in eden drugega speljujejo na led, kjer to le lahko

In niso samo arogantni in tiranski, temveč tudi ošabni. Če en James Warburg reče: "***Prišli bomo do svetovne vlade, če to hočete ali ne- s podvrženostjo ali sporazumno,***" to potrjuje, da naši iluminirani prijatelji niti najmanj ne računajo s tem, da bi karkoli lahko šlo narobe. Vendar pa, kaj vemo iz prakse? Ošabnost je tik pred padcem! Kdor visoko leta, ta nizko pade...!

Kar ti podcenjujejo, vam bom zdaj razkril: S čim je označen novi svetovni red?

- z brezgotovinskim plačilnim prometom,
- s prstnimi odtisi in skeniranjem irisa v očesu,
- z zamenjavo pisemskega prometa z elektronsko pošto (e-pismi in SMS),
- z absolutnim nadzorom s kamerami in pozneje z laserskim tetoviranjem ali vsajenim *čipom pod kožo* in
- z iskanjem in najdbo vsake osebe preko satelita...

Ali že slutite, kaj hočem povedati? Da bi vpeljali novi svetovni red, sta potrebni dve stvari: računalnik v kombinaciji z internetom in sateliti. In kaj rabijo te aparature za njihovo funkcioniranje?

Pravilno -elektriko!

In kaj potem, če nekemu računalniškemu hekerju uspe vstaviti virus v ta nadzorni *mrežni sistem in ga od znotraj uniči*? Predvsem, če gre pri tem za osebo, ki je programirala računalniški sistem iluminatov in tako pozna šibke točke oziroma je te zavestno vgradil?

In kaj potem, če *obstaja elektromagnetno orožje, ki lahko na široko ohromi oskrbo z elektriko in je predvsem tako močno, da uniči sprejemnike v satelitih tako, da ni več mogoča komunikacija- za vedno?* Elektronski bliski, ki izbrišejo ves software?

In kaj bi bilo, če- *kot izvemo iz vizij v moji knjigi "Tretja svetovna vojna- 1 del' - bi bili orkani s hitrostjo čez štiristo kilometrov na uro? Noben električni drog ne bi več stal pokonci! Vizionarji ravno tako opisujejo padce asteroidov, ki so jih pred tem- na čisto naraven način- odstranili sateliti...*

V tem kontekstu bi morali upoštevati tudi dejstvo, da zemeljsko magnetno polje še naprej upada in bo tudi to učinkovalo na električni izmenični sistem po svetu kakor tudi na elektroniko.

Že vidite, kam merim?

Zdaj pa k *ezoteričnemu aspektu "igre" - zemeljske igre življenja* v dualnosti ali dvojnosti: Skozi moje delo z medialnimi otroki sem lahko spoznal *majhne "angelčke"*, ki že samo z njihovo navzočnostjo in dobrobitjo spreminjajo svet. Z lastnimi očmi sem lahko opazoval, kako majhni otroci z močjo svojih misli upogibajo jedilni pribor ali pa pustijo lebdeti svinčnik v zraku.; srečal sem otroke, ki so lahko v energijskem polju drugih ljudi *razpoznali bolezní ali preživele dogodke; mlade*, ki so brali moje misli in so lahko poročali o moji preteklosti **-in-** zdaj pa postaja napeto **-tudi o** dogodkih iz mojega *osebnega življenja kot tudi o dogodkih globalne narave*, na primer, vnaprej so videli dramo 11. septembra. In vidijo seveda tudi drugo, kar bo prišlo

Eden od teh otrok je celo sposoben videti pra-matrico, torej *življenjski ali "računalniški" program*, v katerem se nahajamo (kot pra-matrico označujem to, kar kristjani označujejo za načrt stvarjenja, Judi kot biblijsko kodo in muslimani s pojmi kot Kismet ali inshallah).

In en drug otrok bere v knjigi *življenja-podobno* Nadi-bralcem indijskih bibliotek na *palmovih listih* -, v kateri so zapisi življenja vseh ljudi na tem planetu – *tudi življenja iluminatov ...*

Kaj želim s tem povedati: So stvari, pred katerimi imajo iluminati velikanski strah. So stvari, ki močno mešajo njihov koncept, rastejo dvomi in posledično znotraj njih nihče več ne zaupa drugemu - glej primer Gorbačova ...

Ravno ti otroci so tisti, ki jih hočejo iluminati notranje uničiti – z bedarijami na televiziji in s filmi o nasilju in pornografiji naj *bi postali bedaki in suroveži – vendar to* ne funkcionira tako. Mogoče *lahko veliko teh majhnih in nežnih možganov zmehčajo in umažejo ali ustavijo z ritalinom*, vendar samo za določen čas. Kajti ni potrebno veliko teh otrok, da bi energetsko spremenili kolektiv. Kot *medtem že veste, je tudi zelo malo ljudi*, ki trenutno zateguje zemeljski kolektiv in deluje po njihovih smernicah. Kaj pa je z *milijoni udeležencev, ki sodelujejo pri postavitvi novega svetovnega reda in naj bi z njim soupravljati?* Ti se bodo hitreje spreobrnil, kot *pa je to iluminatom ljubo. To so družinski očetje in matere*, ki lahko svoje mnenje spremenijo od danes na jutri, če gre za njihove lastne otroke...

Potem gre namreč za srce človeka, in to je *božansko (in je tudi edini človeški organ, ki ga rak ne more uničiti)*.

In zdaj smo ravno izvedeli za kitajske super otroke. Kaj če se več teh otrok med seboj *poveže in se nekega dne odločijo*, da bodo svoje moči uporabili zoper illuminate? Kaj če se ti podajo pred enega ali več velikih računalnikov sveta in jih ohromijo s svojimi telekinetičnimi sposobnostmi?

Razumete zdaj, zakaj sem vas izzval z dolgim poročanjem o teh otrocih? In zagotavljam vam, da je veliko teh otrok prebralo ne samo moje knjige, temveč sem pri naših osebnih srečanjih ugotovil, da ti majhni *čarodeji že prav razmišljajo, kaj lahko s svojimi močmi "dobrega" storijo...* (vidite, pomežiknil sem z drugim očesom?).

Še ena nadaljnja komponenta pride v igro, zaradi katere so iluminati neenotni. Gre za povišanje nihanja v našem sončnem sistemu.

Naš sončni sistem se giblje v ciklih 25.920 let vedno znova v eliptičnih gibanjih k središču naše galaksije in se tudi spet oddaljuje od središča (en cikel se deli v dvanaest časovnih dob po 2.160 let). Danes smo

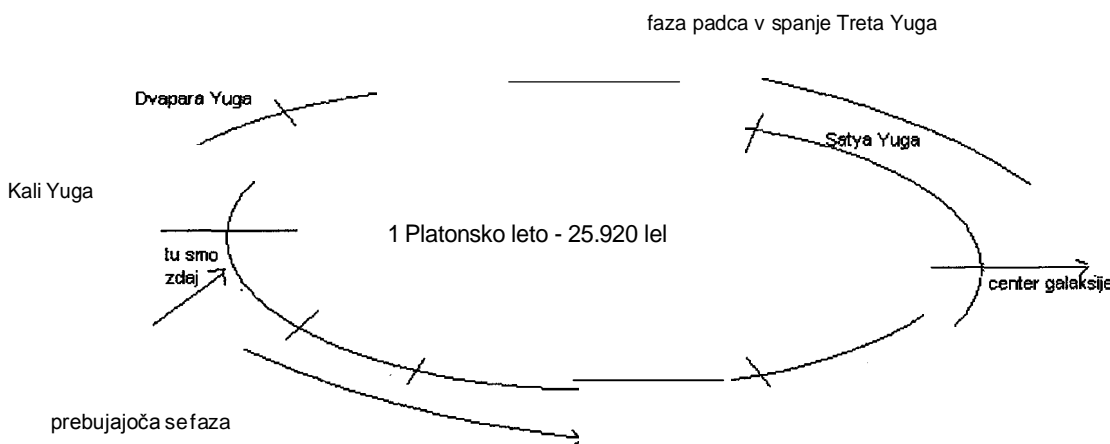
dosegli časovno točko, pri kateri se naš sončni sistem *spet bliža središču* galaksije, kar ima za posledico, da dobivamo vse več *"energije"*.

Če se naš sončni sistem giblje stran od pra-središčnega sonca, bi lahko rekli, da ljudje *padejo v spanec, zaspijo. Nihanje božanske svetlobe* postaja počasnejše, postaja *"temneje"*. *Ko pa se naš sončni sistem spet giblje v smeri pra-središčnega sonca oziroma središča galaksije, lahko ta potek označimo kot čas prebujenja.* Danes se gibljemo *od točke, ki je najbolj oddaljena od "vira svetlobe"*, počasi spet nazaj k središču svetlobe ali k pravi energiji.

Na tem mestu je treba dopolniti, da ta elipsa po najnovejših spoznanjih ne poteka zaprto, temveč odprto v obliki spirale. Te obračalne točke *padca v spanje in prebujenja* so povezane z velikanskimi spremembami- s spremembami *zavesti živih bitij in ravno* tako s spremembami magnetnih tečajev našega planeta. V tem trenutku se nahajamo točno pri obračalni točki, od katere potujemo spet nazaj v smeri središča galaksije in se začnemo prebujati. *Astronomsko* gledano smo dosegli zunanjo obračalno točko Aphel (največja oddaljenost planeta od sonca), in se gibljemo spet v smeri središča. *Astrološko* rečeno je bilo končano *obdobje rib, zadnje "speče" staro obdobje, in mi v tem trenutku zavijamo in vstopamo v obdobje vodnarja, novo obdobje ali New Age, da bi se zbudili ali da bi nas prebudili.*

Ta časovna točka *"zavijanja" se lahko označi* tudi kot vrh sedanjega razvojnega ciklusa *duše. To "zlato obdobje" je kot nedelja zemeljskega tedna ali sedmi dan judovske zgodovine stvarjenja- 2.160 zemeljskih let* trajajoči dan počitka v bojevitem dualnem razvojnem dogajanju. Šele zatem spet sledi novi cikel izkušenj. *V staroindijskih vedah sta ti dve fazi izraženi kot vdih in izdih Brahme in to nas spominja na že v davnini formuliran zakon periodičnosti, tok tja in nazaj, plima in oseka, dan in noč, življenje in smrt in še več drugih.*

Slika 86: Sončni sistem se giblje v eliptičnem gibanju vedno znova k centru galaksije (**prasrediščnemu** soncu) in potem se spet od njega oddaljuje

Skica (slika86) predstavlja eliptični cikel (25.920 let) našega sončnega sistema, pri čemur je na desni strani označeno pra-središčno sonce (ki se nahaja v centru naše galaksije). Leva nadglavišna točka (Kali Yuga) je točka, ki je najbolj oddaljena od pra- središčnega sonca. Desna nadglavišna točka je *točka ki je najbližje pra-središčnemu soncu.* In ta časovni odsek Kali Yuge se zato imenuje temno obdobje, ker je naš sončni sistem ravno za 2.160 let dolgo najbolj oddaljen od *"svetlobnega" ali "energetskega 'vira'.*

Kaj se trenutno dogaja z zemljo in našim celotnim sončnim sistemom, se lahko samo po sebi razume čisto preprosto. Kljub temu bom predstavil naslednji *primer, da bi si lažje zapomnili.*

Poglejmo še enkrat skico. Namesto pra-središčnega sonca si lahko predstavljamo svečo (simbolično za vir svetlobe in energije) in naš sončni sistem je pri tem ledena kocka. Zdaj se ta ledena kocka giblje po eliptičnem tiru, pri čemur je na eni točki nadglavišča najbolj oddaljena od sveče in na drugem nadglavišču *najbližje. Koje ledena* konca najbolj oddaljena od sveče, je tudi najhladnejša. To pomeni, da ledena kocka ostane ledena kocka, ker se njene molekule zelo počasi premikajo in je gostota zato najvišja. Zdaj pa se počasi pomikajmo z ledeno kocko proti sveči. Kaj se zgodi? Zaradi lahkega ogrevanja se molekule premikajo malo hitreje, *gostota ledene kocke se niža in ko jo še bolj približamo sveči,* se bo ledena kocka začela taliti. In sicer spremeni svoje agregatno stanje iz ledu v vodo ob čisto določeni temperaturi (v tem primeru pri nič stopinj Celzija). To bi se lahko primerjalo s tem, kar se dogaja z našim sončnim sistemom. Mnogi duhovno zainteresirani ljudje, vendar pa tudi vsi religiozni spisi, govorijo o novi dobi, ki naj bi prišla

– o zlati dobi, dobi miru – drugi govorijo o spremembi v četrto dimenzijo. Ta označba je najverjetneje najboljša od vseh, ker najbolj opisuje, kar se tu dogaja. Dosegli bomo novo stopnico materialnega obstoja.

Nazaj k ledeni kocki. Ta se pri točno nič stopinjah počasi spreminja v vodo, iz sekunde v sekundo. Ravno tako počasi se dogaja tudi sprememba v našem sončnem sistemu in na zemlji. Ta proces bi lahko primerjali z vzhajanjem sonca. Sonce ne vzhaja *tako, kot bi prižgali luč*, temveč počasi, harmonično in polzeče.

Zdaj je ledena kocka postala voda, vendar se še naprej pomika proti sveči. Kaj se zdaj zgodi? Nekaj časa bo šlo dobro, potem pa se začne voda segrevati in počasi izpari.

Zaradi nadaljnjega pospeševanja molekul spet spremeni svoje agregatno stanje. Intudi ta sprememba se zgodi harmonično. Voda ne izpari takoj iz ene sekundo v drugo, temveč počasi, harmonično, skoraj neopazno in tiho.

Zdaj bi bili- v primerjavi z našim sončnim sistemom- v naslednji, v peti dimenziji.

Ledena kocka je za nas, zunanega opazovalca, postala nevidna, izginila je. Če bi se *nam pridružila zdaj še ena oseba, ki ni bila poleg*, ko je izginila ledena kocka, bi nas nejeverno pogledala in se iz nas norčevala, če bi ji rekli, da je okoli nas velika količina vodne pare. *Ta oseba bi lahko rekla: "Ničesar ne vidim, lahko mi pripoveduješ, kar hočeš. Verjamem samo temu, kar lahko primem."*

Vodna para pa je še vedno tu, obstaja v polnosti in bo, če se bo spet oddaljila od sveče, torej od vira toplote, spet postala voda in pozneje spet led.

Tako, prenesimo vse to na naš sončni sistem in naš planet zemljo. Gibljemo se torej počasi k pra-središčnemu soncu, viru moči, energije ali svetlobe.

Obstoječi razvoj na zemlji se začenja počasi premikati, spet se kaj giblje, dviga se razpoloženje, vse postaja hitreje. In to do trenutka, ko bomo zamenjali dimenzijo. Vendar pa - tako kot pri prehodu ledene kocke v vodo, - gre vse počasi, komaj opazno in tiho in zemljani bodo to komaj zaznali. Zaradi tega ne bomo nevidni. Molekule ledene kocke tudi ne izginejo, so samo bolj oddaljene od drugih molekul (niso tako na gosto skupaj, gostota je manjša). Zamenjavo dimenzije bomo mi sami komaj zaznali. Vendar pa bi zunanji opazovalec videl, da polagoma izginjamo. Prej ali slej bomo postali nevidni tako kot vodna para.

Naj vključimo v naše misli tudi to, kar je povedal moj oče v njegovi knjigi "Jezus 2

-Kraljestvo miru se bliža':

»Ta eliptični krožni tek jajčaste oblike našega sončnega sistema traja 25.920 let. Na polovici časa okoli 13.000 zemeljskih let hiti enkrat skozi tako imenovani Manazijski pas, ki ima dolžino enega eona z okoli 2.160 let. V večina religije to vsakokrat pričakovani čas raja ali "zlata doba" ali kot je rekel Jezus kraljestvo miru, z višjimi nihajnimi razmerji v celotnem sončnem sistemu. Zadnji časovni odsek polovice časa, na katerem koncu smo ravno zdaj, je iz davnine sem najbolj znan pod njegovo hinduistično oznako Kali Yuga- temna doba, ker smo najdlje oddaljeni od pra-središčnega sonca. Od sredine Kali Yuge z njenimi 5.200 leti se začne odštevanje, Count Down, do dneva X, ki po tej številčnih sistemih pade na našo spremembo tisočletja v teh letih. Od tiste časovne točke nastopa vse več religijskih začetnikov – Krišna, Zaratustra, Buda, Jezus, Mani in Mohamed so najbolj znani od številnih drugih zdravilcev – ki so človeštvo do tega dne X s stalnim višanjem razvoja zavesti pripravljali na naslednje "tisočletje To bo naslednji eon vodnarja, ki se s svojimi etičnimi in duhovnimi visoko kakovostnimi nihanji lahko primerja s prebujenjem ali obuditvijo po obrnitvi elipse. Ta obrat bo izrednega pomena za razvoj našega globusa z njegovim človeštvom in bodo najbolj "vešči" nanj gledali kot na spremembo paradigme, kot na dimenzijski skok, kot na mutacijo zavesti ali preprosto kot na časovni obrat.« Še bolj podrobno obdeluje moj oče to temo v njegovi strokovni knjigi *"Do leta 2012- vzpon človeštva"*.

Za iluminati, ki so postali negotovi, vse to pomeni, da imajo resničen problem. Kajti *bližanje našega sončnega sistema pra-središčnemu soncu* prinaša s seboj tudi višjo sončno aktivnost, ki pa spet učinkuje na zemljo. Z intenzivnostjo sončnih viharjev se dviga tudi stopnja samomorov, število potresov kot tudi drugih naravnih katastrof in tudi število izpadov elektrike, ker višja frekvenca vpliva na naše električne aparate – predvsem te z izmeničnim tokom.

Po drugi strani se pa viša tudi število iznajdb, število upirajočih se ljudi in kvaliteta zavesti prebujajočih se ljudi po vsem svetu.

In ker vse v življenju poteka ciklično, tako vse rabi svoj čas – in sicer pravi čas. Iluminati delajo za svoj veliki cilj več stoletij, druga stran- polna svetlobe- pa tudi.

Primerjajmo to z nedotaknjenim semenom. Seme samo nam nič ne koristi. Če klima oziroma letni čas ni pravi in so poleg tega še tla iz peska ali granita, potem seme ne bo vzkalilo. Če pa imamo pravi letni čas in plodna tla, potem nam semena ni treba niti pognojiti ali zalivati- zraste samo od sebe.

Tako je tudi z *nosečnostjo pri ženskah*. Neka ženska lahko zanosi samo, če je zrela za vstop nove duše. Enako velja tudi za deskarja z valom ali z vetrom. Vse rabi v našem kontinuumu prostora in časa pravo časovno točko.

Današnje človeštvo je prišlo zdaj v razvojni zenit – do točke, pri kateri se velja odločiti. Večina ljudi je pozabilo, da so nekoč bili prosti in so si pustili vzeti njihovo prostost. Zato višje sile dopuščajo moč *iluminatov*, ker nam želijo opozoriti, da smo božja bitja, ki brez izjeme sami nosijo odgovornost za svoja dejanja, misli in čustva. Iluminati, kot tudi mi, smo del velike igre, in se bodo morali umakniti, ko bodo izpolnili svojo nalogo- njihov "vzgojni proces" za človeštvo. Seveda, ne ravno prostovoljno ...

Zato se nam ni treba bati iluminatov in njihovih ciljev in se bojevati zoper njih. Kot sem povedal, je njihov novi svetovni red gigant na majavih nogah. Če izpade električni tok, potem ne bo delal noben računalnik na zemlji, ne bo nobenih poslov na Wall Streetu, nobenih satelitskih povezav, nobenega nadzora, nobenih delujočih atomskih eksplozivnih teles in tako naprej.

Če električna oskrba njihovih naprav izpade zaradi nekega hekerja, zaradi *elektromagnetnega orožja*, zaradi *telekinetično* nadarjenih otrok ali zaradi rastočega žarčenja našega sonca, trenutno ni pomembno.

Vsekakor pa ste lahko prepričani, da novi svetovni red ne bo obstal dolgo ...

S temi mislimi bi rad, da opustite to "negativno" temo in vas vzpodbudi k sanjam. Sanjajte vaše sanje in ne usmerjeno moro iluminatov. Sanjajte vaše lastne sanje in bodite pogumni. Upajte si nekaj želeti in izpolnilo se bo, ker ste božje bitje in ustvarjalec vaše lastne usode. Mi vsi smo ustvarjalci novega sveta in z našimi mislimi se začnemo!

S čimer smo spet prišli do našega tematskega jedra – naših misli, torej duhovne moči, ki določa materijo!

MOČ OTROK

Če lahko verjamemo izjavam otrok, potem gre pri mnogih od teh za stare atlantske duše. In kot smo smeli izvedeti pri Emestu Muldaševu, so najvišja bitja v samadhi- votlinah stari Atlanti, ki imajo velikanske psihične moči, ker je bilo tretje oko pri takratni civilizaciji močnejše razvito kot pa pri naši. In tako bi se tu krog zaključil, kajti ravno ti medialni otroci so tisti, ki imajo nenavadno močne telekinetične potenciale- pomislimo predvsem na kitajske super-otroke- in verjetnost je zelo blizu, da se te atlantske duše zdaj spet inkamirajo.

Kot boste v naslednjem poglavju bolj podrobno izvedeli, sem imel že od mojega otroštva stik z grofom Saint Germainom. Njega sem vprašal o tej tematiki otrok, na kar mi je razložil, da se veliko duš, ki so bile takrat udeležene pri propadu Atlantide- in teh je bilo več tisoč – zdaj spet inkarnira, da bi po eni strani počistile s staro kramo in se po karmičnem principu spet popravile in dobro delale, po drugi strani pa bi novo dobo uskladili z impulznim sunkom. Zveni zelo pametno...

Nekatere duše, ki se zdaj inkarnirajo na zemljo, - če verjamete ali ne - pa sploh še nikoli niso bile na zemlji. Med temi novimi dušami najdemo duhovna bitja, ki se na splošno še nikoli niso inkarnirala (torej postala grobosnovna, na primer angeli), vendar pa tudi bitja oziroma duše, ki se še nikoli niso inkarnirala na ta planet-torej nezemljani tako rekoč.

O tej tematiki je veliko število knjig, - tudi sam sem se ob tem poskusil - ki lahko zainteresiranemu pomagajo dobiti globlji vpogled v to materijo. Pri tem se najdejo biti, ki so pred tisoči in deset tisoči let posegle v razvoj tega planeta in zdaj bi rade nekaj počistile. Zraven so tudi duhovna bitja, ki pridejo prostovoljno, da bi prinesla več luči v zadevo in so tudi taki zraven, ki so preprosto samo radovedni.

Kot nova duša se vidi tudi že prej omenjeni Flavio, ki nam pojasni: »Zdaj se rojevajo novi otroci. So drugačni ljudje, čeprav so na zunaj enaki. Jaz sem le eden izmed njih, eden med prvimi. Človeštvo se spreminja. Povezava z duhovnim je veliko bolj odprta. Ljudje se bodo zdaj spremenili; otroci, ki zdaj prihajajo, bodo bolj odprti za duhovnost. Veliko ljudi veruje v boga, toda ga ne čutijo/Drugi pa ne verujejo, ker ne sprejemajo tega, kar religije nudijo, toda čutijo, da so del življenja in da življenje prihaja od boga. Če bi se vsa človeška bitja spomnila, da so del boga, potem ta planet ne bi bil več tak, kot je zdaj.«

Na moje vprašanje, kdo so novi otroci, ki so tu zdaj inkarnirani, je odgovoril **Arian** na njegov zelo direktni način:

»Veš, na to sploh ni tako preprosto odgovoriti. Prihajamo na zemljo od vsepovsod iz vesolja, da bi bili zraven

pri velikem prelomu na tem planetu; deloma celo iz višjih oblik biti – tako imenovanih višjih dimenzij – in tako rekoč tudi iz prihodnosti. Ta planet se pripravlja sprejeti višjo eksistenčno raven, v kateri bo zemeljsko življenje drugače potekalo, kotpa zdaj.

Predvsem pa ne bodo s temi, ki jih ljudje imenujejo "nezemljani": sodelovali več na skrivaj, temveč bodo imeli odprte stike in zaradi tega bo na zemlji tako in tako vse drugače. Religije bodo izginile-predvsem fanatične- in s tem tudi večina vojn. Ljudje se ne bodo več pustili manipulirati, kajti na podlagi lastnih medialnih sposobnosti, ki bodo vse močnejše, bodo imeli sami "stik z bogom"; če se tako izrazimo. Zgodovina o nastanku človeštva oziroma različnih ljudstev iz vesolja, ki so nekoč naseljevala ta planet, se bo napisala na novo, obresti in obrestne obresti izginejo, s tem se bliskovito spremenijo tudi razmerja moči, ravno tako tehnologija....

...preprosto vse!

Pred tem pa bodo ljudje podvrženi velikim preizkušnjam in mnogo njih bo pustilo življenje na tej poti. Toda nič ne de. Opravilo se bo veliko čiščenje. In potem bo ta planet spet blestel kotpo spomladanskem čiščenju.

V mnogih današnjih otrocih so skrite mogočne stare duše, ki tukaj sodelujejo s svojo prisotnostjo; ravno tako nove duše kot jaz, ki prihajajo s planeta, na katerem je samo eno ljudstvo, ki je tehnično visoko razvito, in na katerem nekaj takega, kot so bolezni, sploh ne poznamo.

Kot rečeno, sem tudi jaz nov tukaj, sem torej prvič na zemlji – in v človeškem telesu.

Toda moje ljudstvo- torej to, v katero sem se zadnje krat inkarniral!, preden sem smuknil v človeško ovojnico –je že bilo na zemlji. Pred mnogimi tisoči leti so prišle vesoljske ladje z našega planeta na zemljo in so ustanovili majhne kolonije. Takrat so ljudje vesoljske potnike – večina od njih znanstveniki – označevali za "bogove In naši ljudje so tudi posegli v njihov razvoj. Imeli so skupne otroke z zemljani in bili so tudi umetni genetski posegi. Kot rečeno, večina potnikov v vesoljskih ladjah je bilo znanstvenikov, ki so raziskovali zemljo in tudi živa bitja na njej. Pri tem so delali poskuse, kot jih znanstveniki delajo tudi danes na živalih. Napodlagi teh medtem tudi genetskih povezav so moji ljudje v začetku zadnjega stoletja prišli nazaj in so sodelovali s tvojim ljudstvom (z Nemci, prip.avt.). V tvojih knjigah si pisal veliko o tem. In ker sem jaz prvič na tem planetu, sem se tukaj inkarniral v nemško družino v srednji Ameriki in tako v okolje ljudi, ki so imeli fizični stik z mojim vesoljskim ljudstvom in si izmenjavali tehnologijo. Tu se lahko kot človek prosto razvijam in ljudje me z mojimi sposobnostmi radi vidijo.

Jas sem eden izmed točno stotih, ki so se inkarnirali v prvem valu. Potem jih pride spet sto, nato dvesto. Medtem nas je na zemlji že preko tisoč iz mojega ljudstva. Večina od nas živi danes v Nemčiji in tam se bo zgodilo še nekaj zelo velikega, vendar pa se morajo ljudje najprej prebuditi iz njihovega spanja in se morajo oprostiti njihovih duhovnih spon. Potem pride prostost.

Tudi ljudstva z drugih planetov so spet tu, s katerimi se je moje ljudstvo že vojskovalo.

Vendar pa imamo zdaj isti cilj: počistili stare napake. Saj veš, da mi na našem planetu izgledamo kot vi, ker ste naši potomci, vendar pa obstajajo ljudstva v vesolju, ki izgledajo čisto drugače. Toda ni se vam treba bati. Tudi mačke izgledajo drugače, pa jih vseeno ljubkujete. Veliko duš, ki so bile prej inkarnirane v telesih takih nezemljanov, ki so drugačni po videzu, so zdaj človeški otroci in se samo skozi njihove oči in njihovo obnašanje lahko prepozna, da niso od tu.

Duš in duhovnih bitij, ki prihajajo iz višjih nihajnih ravni in so zdaj že človeški otroci, se že ne more več prešteti. Je velikanski projekt, pri katerem sodeluje celoten duhovni svet. Če bi ljudje le lahko videli ta svetlobna bitja... Potem bi vrgli iz hiše svoje televizorje in še marsikaj drugega. Je čudovito napeto!

Svetla bitja prihajajo v vse dežele sveta, tudi v revne države. Ti potrebujejo luč, ki jo prinašajo otroci. Čeprav mnogi otroci kmalu spet umrejo, se svetloba manifestira, tako rekoč zasidra.

Stare, mogočne duše tega planeta, ki se zdaj spet inkarnirajo, bodo spet pobrale svoje stare teme, njihove stare strukture in vzorce, ki so jih nekoč v drugih življenjih sami ustvarili, in bodo te zdaj zopet vzeli iz prometa. To je njihova naloga. Oni so ustvarili te strukture moči in zato jih bodo tudi odstranili- do tega imajo pravico.

V tej kombinaciji starih in tudi novih duš se bo sprožila karma planeta. Vse to, kar je tlačeno, vse laži v zgodovini, vse zločini bodo znani in vsi lažnivci bodo kaznovani. Seme zadnjih tisočletij se bo želo v tem času zdaj. In mi novi otroci oziroma naša svetlobna energija, ki jo manifestiramo tu že samo z našim rojstvom, bo sprožila na tem planetu velike spremembe - v obe smeri. Temina bo pregnana, vendar se upira. Mi smo tako rekoč sprožilci karme, moč, ki prinaša dobro, vendar pa hkrati ustvarja tudi uničenje. Staro bo uničeno in nekaj novega bo nastalo iz tega. In mi se tega ne bojimo. Ne bojimo se smrti in ne bojimo se življenja. Toda veliko ljudi v vladah in koncernih se nas boji, pred nami jih je strah. Ali ni to smešno, ti mogočni možje se bojijo otrok!

Življenje se bo spremenilo z našimi sposobnostmi, ki so bile nekoč med ljudmi popolno normalne in spet bodo,

ker vsak človek nosi v sebi te medialne moči. Vsekakor se ne bomo prilagodili – nekateri med nami se bodo zagotovo, prav, te bodo njihovi starši, učitelji, vojska in družbe prisilili, toda ne več dolgo. Čedalje več nas je in kmalu se ne bo moglo naše vedenje, ki ga prinašamo, nič več potiskati stran.

In mi imamo ne samo naše notranje moči, temveč tudi tehnologijo, s katero bo svet spremenjen, -saj veš, kaj menim, -leteče diske (krožnike).«

Caramba!

Mladi mož je ognjevit! Če se pojavi še več takih njegove sorte... na, potem, dobro jutro, Nova doba!

In da imajo odrasli strah pred otroki, ni nič novega. Že Herod in drugi pred njim so iz strahu "počistili" neželen naraščaj. In kako je bilo pri **Kasparju Hauserju**?

Poslovimo se tu spet od otrok, ker je prišel čas, da vas soočim s tem, kar je bil prvoten povod za to knjigo, namreč ...

GROF SAINT GERMAIN IN JAZ

»Vaše največje služenje je v tem, da za vas same pridobite mojstrstvo in prostost! Skozi to boste usposobljeni podeljevati luč- ne da bi na vas vplivala ali se vas dotikala človeška stvarstva, v katerih se boste gibali.«

Saint Germain

Zdaj pridemo še enkrat k mojemu pogledu na najbolj zanimive in hkrati najbolj skrivnostne ljudi zadnjih dva tisoč let. Obstaja 1.9 milijard kristjanov, ki poznajo Jezusovo življenjsko zgodbo in verjamejo v njegove čudeže, še enkrat toliko, ko gre za osebe kot so Mohamed, Buda, Krišna ali Mojzes. Problem je po mojem mnenju to, da so te osebe, ki so delale čudeže, živele pred tisoči leti. Priče so bile večinoma analfabeti, zato niso znali niti pisati in nekdo je potem leta ali v primeru Jezusa celo desetletja in deloma tudi šele po par stoletjih začel pisati zgodbe. To pomeni, da je verodostojnost ustnih izročil negotova. Nič ni čudno, da dandanašnja mladež, ki je vzgojena malo bolj kritično od prejšnje generacije, gleda skeptično na znane religije.

Toliko bolj je zanimiv grof Saint Germain, kije absolutno dokazan in čigar nastope in čudeže so dokumentirale in tako razkrile najvišje osebnosti Evrope- knezi in kralji. Živel je dolgo, najmanj dvesto let, pri tem se ni staral ali le komaj opazno in je bil neizmerno bogat. O njem so slike, ki so jih narisale priče in veliko, veliko podrobnosti o njegovem delovanju.

Tako, in zakaj ga tu spet omenjam? Bom razkril njegovo skrivnost? Ne, tega žal ne morem. Toda lahko pa vam povem o mojih srečanjih z njim in o tem, kaj me je učil zadnja tri desetletja.

Kajti ta grof Saint Germain me spremlja od mojega otroštva. Takrat je moj oče podpiral nekega medija, torej osebo, skozi katero so pisale zares visoke duhovne biti. Tako je skozi tega medija, ki ga je oče pripeljal z visokega severa v našo južnonemško vasico, komuniciral grof Saint Germain in jaz sem, kot otrok sedmih let, od njega vedno znova dobival pošto v obliki medialno napisanih pisem.

Zgodba bi bila na tem mestu predolga, če bi jo hotel napisati v vseh podrobnostih, vsekakor se je vedno znova pojavljal v mojem življenju, mi dajal nasvete in napotke, kako se naj naprej razvijam, da bi dosegel svoj polni duhovni potencial.

In če danes z mojimi 37 leti pogledam nazaj in z nekaj stavki izrazim moje življenje,

bi se ti resnično krili z izjavami grofa Saint Germaina. Na primer s spoznanjem: **Duh obvladuje materijo!**

Abb. 87:
Jan van Helsing vor dem Eingang in die große Pyramide von Gizeh. Viele Menschen, die sich alleine in der Königin- als auch im sogenannten „Sarkophag“ in der Kammer aufgehalten hatten, sprachen von Einweisungen, die sich dort vollzogen hätten - so auch Jan.

Abb. 88:

Zwei Freunde:

Fergany Al Komaty, bekannt als „The man of the pyramid“, mit Jan Udo Holey alias Jan van Helsing vor der Sakkara-Pyramide.

Tudi egiptovske piramide so bile odločujoči *faktor v mojem življenju; in študij v kot* tudi na in s piramidami. Februarja 2003 sem bil spet v piramidah s Stefanom Erdmannom, enim najbolj znanih raziskovalcev na platoju v Gizi in verjetno tudi od tistih, kije kot zahodni človek največkrat prenočil v Veliki piramidi. Tudi jaz sem se dalj časa *zadrževal ne samo v kraljičini* temveč tudi v kraljevi sobani in neke noči sem bil eno uro tudi na vrhu Velike piramide, kar me je pripeljalo do novih spoznanj.

Že sam študij piramid spremeni tvoj svetovni nazor- sveta geometrija te tam prav bombardira; soočen si s finosnovnimi močmi (da se na primer britvice ostrijo same od sebe ali pa da nastopi mumificirajoči efekt), ki samega sebe vzpodbudijo in potem ko začneš delati s to geometrijo, naletiš na skrivno vedenje in končno tudi namig na prostor svetov- natančneje rečeno, na zvezdo Sirius (Sirij)!

Fantastično geometrijo in povezave z vesoljem so obdelovali raziskovalci od Charlesa Berliza do Ericha von Danikena, zato je tu ne bom ponavljal.

Jeseni leta 1991 sem spoznal ameriško gospo, ki je bila ena najvišjih rožnih križarjev v ZDA. Čez leta sva postala tesna prijatelja (večkrat sem obiskal ZDA, prepotoval 26 od 51 zveznih držav in se leta 1995 poročil na Havajih). Nekega dne mi je povedala, da je bil *eden najvišjih rožnih križarjev in njen osebni mojster* zelo znan arheolog v Egiptu (*obljubil sem, da ne bom objavil imena*). *Ta je že enajst let raziskoval v piramidah v Gizi, ko je našel skrito sobo. Že v osemdesetih letih je tam odkril tri bistvene najdbe:*

1. spise, ki dokazujejo, da biblija govori resnico o *genezi (o božjih sinovih - Anunakih)*;
2. našel je velikanski kristal, ki je imel očitno shranjene podatke – podobno današnjemu CD-Romu, in
3. mehansko napravo, ki je ni hotel podrobneje opisati.

Žal, nisem ničesar več zvedel o njem, vendar se vse ujema s tem, kar sem *že tako in tako* ugotovil v mojih študijah in objavil v mojih prejšnjih publikacijah.

Gremo spet nazaj k našem grofu Saint Germainu, ki je menil: "*Morali bi študirati v piramidah, kot sem jaz!*"

Domnevam, da je imel tudi dostop do atlantskih spisov templjarjev, ker je tudi on vedel o sveti geometriji in kozmičnih zakonih in je to vedenje uporabil kot temelj, da je postal to, kar ga je napravilo za tako slavnega.

Tudi njegova pripomba: "Imam veliko imen; ta svet sem obiskoval pred atlantidsko katastrofo, ki jo vi imenujete svetovni potop ...!", jasno nakazuje v to smer- vse se dogaja v Atlantidi!

Moram pa se namuzniti, ko berem njegovo izjavo: "Pomembna odkritja se razodenejo samo tistemu, ki potuje!" Že od mojega otroštva sem na tem planetu stalno na poti – kot otrok s starši in sestrami in brati, potem pa do današnjega dne sam. In vse to, kar danes vem in kar sem doživel, zagotovo ni prišlo preko interneta, temveč, kot je že grof rekel- se nam posredujejo največje skrivnosti v življenju samem in z osebnimi stiki z drugimi ljudmi. Šele pogled v oči – ogledalo naše duše – odpre vrata sogovornika, da se zaupa drugemu človeku.

Vendar naj bo dovolj o tem.

Saint Germain je bil vedno prisoten v mojem življenju, vendar se je šele leta 1992 začelo pravo izobraževanje. Takrat sem bil ravno v Rocky Mountains v Coloradu skupaj z nekdanjim ameriškim generalom, ki je bil do takrat najmlajši general v zgodovini ZDA in je veliko let delal v Beli hiši. Saint Germain mi je rekel, da moram za tri dni v samoto, da naj z nikomur ne govorim in da naj izdelam svoj življenjski načrt. Nekaj dni zatem- ko sem prišel v moj Domizil v Sedoni, Arizona – sem se takoj usedel in začel pisati moj življenjski načrt in s tem sem manifestiral svojo usodo, ki se je dve leti pozneje začela izpolnjevati (kako se manifestira, boste pozneje izvedeli še podrobno).

(Tu majhna vmesna pripomba: Medtem ko ravno pišem to poglavje o Saint Germainu, me pokliče moja babica in vpraša, če pridem k njej na čaj. Grem torej iz hiše in spotoma vzamem še pošto iz mojega nabiralnika in kaj je zraven? Pismo založbe Saint-Germain, od katerega sem približno pred enim letom dobil zadnjikrat pošto. To je pritrilni znak! Vsi ljudje dobivajo vsak dan znake, vendar niso pozorni nanje. In če že, potem si jih večinoma ne znajo razložiti.)

Abb. 89:

Jan mit Freund Rene vor den Torres del Paine, Chile 2002. Ein chilenischer Autor behauptet, daß dort eine unterirdische Basis deutscher Streikräfte aus dem Zweiten Weltkrieg sein soll.

Hier steht Jan in Macchu Picchu. Es gibt dort einen Eingang in ein unterirdisches Tunnelsystem, der jedoch von den örtlichen Behörden verschlossen wurde, nachdem immer wieder Menschen dann verschwanden, ohne wiederzukehren. Im Hintergrund sieht man den Huana Picchu, den Jan auch bestieg, auf dessen Rückseite sich ebenfalls ein Eingang befinden soll. Dieser ist Ziel einer weiteren Expedition.

Abb. 91:

Jan van Helsing mit dem inzwischen verstorbenen Heiler Konrad Seelmann am Titikaka-See, Bolivien, 1999.

Abb. 92:

Jan van Helsing in einer Tempelanlage in der Nähe von Madras, Indien, Januar 2003. Die vedischen Schriften berichten von den Vimanas, den Luftschiffen unserer Vorzivilisationen.

313

Dolga leta sem imel veliko priložnosti, da sem Saint Germainu postavljaj vprašanja. Pri meni je to tako, da- na primer v tem trenutku -v mislih postavim vprašanje, na katerega dobim takoj odgovor. Včasih dobim tudi sliko ali več slik, včasih kot odgovor nasprotno vprašanje. To se stalno spreminja. V večina primerih je moj angel varuh, ki mi odgovarja; glede na to, kje in v kakšni situaciji se nahajam, je včasih to tudi moj umrli ded ali pa celo neznanec. Po kvaliteti in moči odgovora spoznam, kdo je bil.

Seveda želi biti tudi senčna stran v meni slišana- kot v vsakem človeku- in ta na avtocesti zašepeta: "Daj, Jan, ta avto preghi zdaj!" Take finte poznam -vendar žal, še vedno večkrat padem nanje ...

Grofa spoznam po njegovem zelo direktnem načinu- zelo suhoparnem in vendarle začinjenem s humorjem- in po zelo topli atmosferi, ki se takrat razširi v prostoru. Vedno me poskuša spraviti na pravi tir in da se ne bi odvrnil od samega sebe.

Pogovore, ki so potekali leta, sem le redko zapisal, ker so odgovori zadevali večinoma določene situacije. Odgovarja seveda tudi na politična vprašanja ali podobno. Ker gre v tem delu knjige za najdbo osebnosti in manifestiranje lastne usode, je to tudi temeljna drža, ki jo v tem trenutku zavzemam, medtem ko bom postavil vprašanje. In potem bomo videli, kaj bo odgovoril. ..

Ljubi Saint Germain, ali mi ne bi hotel izdati kaj o tvoji skrivnosti- nisi se staral, bil si neizmerno bogat ...Si zdaj popotnik skozi čas ali drugi Highlander ali kaj ...?

Jan, preden si stopil v to telesno ovojnico, si me nekoč prosil, da naj te izobražujem in ti pomagam, da boš sam krojil tvoje življenje -natanko to bom storil. Moje skrivnosti ti še ne bom odkril- ker ti to tako ali tako ne bi nič koristilo. Vendar pa ti bom predal orodje, s katerim boš lahko šel po tvoji lastni poti, da bi nekega dne dosegel to, kar sem dosegel jaz. Ampak to je odvisno od tebe in tvoje pripravljenosti za delo na tebi.

Toda saj že poznaš mojo skrivnost. Imenuje se: "Duh obvladuje materijo!" To je bila tudi Jezusova skrivnost. Rekel je: "Vsakemu se zgodi po njegovem veri (prepričanju)" in je s tem menil isto. Če si prepričan oziroma verjameš, da vedno naletiš na prave ljudi; če verjameš, da imaš vedno srečo; če verjameš, da lahko hodiš po vroči žerjavici ali pa zvijaš žlico, kar je menda v nasprotju z naravnimi zakoni- kar pa seveda ni-, potem to tudi znaš- ravno tako lebdeti ali leteti, če si v to prepričan oziroma če verjameš v to, ali pa upočasniti bitje srca ali proces presnove.

Zato ni pomembno, če sem popotnik skozi čas, nezemljan, ki je našel življenjski eliksir ali pa če prihajam iz notranjosti zemlje. Sicer pa se sam najbolje poznaš – če bi ti povedal, da lahko potujem skozi čas, potem bi te to tako navdušila, da bi pozabil na tvojo nalogo, ki je trenutno pred teboj, in bi se ukvarjal samo še s potovanji skozi čas. In ne skrbi za stvari v prihodnosti, temveč za tvoje sedanje življenje in za to, s čimer se ravnokar soočaš; k temu usmeri tvojo pozornost. Prepotoval si že pol globusa in spoznal najbolj fascinantne osebnosti. Zdaj pa gre za to, da ti postaneš ti sam. Ne boš postal drugi Jezus ali drugi Saint Germain. Temveč ti boš stoddotni Jan. Jasno? Jaz tudi nisem sledil Jezusu ali Budi ali komurkoli drugemu, temveč sem se pustil voditi moji JAZ SEM- sedanjosti – ustvarjalnemu v meni – in sem se razvil v mene samega.

Lahko sprejememo drugo osebo kot vzor, toda samo da v mislih vidimo, da je drugi uspel doseči njegov osebni cilj. In to pomeni, če ga je ta dosegel, potem ga lahko tudi ti. Vendar pa ne sledi nobenemu in ne ponovi dejanje nekoga drugega, temveč ustvarjaj tvojo lastno usodo in jo manifestiraj. Bog noče nobenih posnemovalcev, temveč pionirje...

Najpomembnejše, kar moraš vedeti- najvišji zakon *vseh-je*: "*Daje ustvarjalna moč v tebi!*" Uporabljal jo in verjemi vanjo. Če v to verjameš, potem ti lahko vse uspe. To je moja velika skrivnost. Vendar pa moraš sam delati na tem, da bi dosegel točko prepričanja o tem, da ne boš več umrl, da boš neizmerno bogat ali da boš dosegel najvišjo zavest. To pa tudi hočeš, mar ne?

In tvoji duhovni pomočniki -jaz sem eden od njih, čeprav eden od najbolj intimnih, *ker naju veže že zelo dolgo prijateljstvo, ki traja že več življenj- smo ti obljubili, da te bomo pripeljali do tvojega cilja* Kažemo ti vedno najboljšo možno pot, toda odločiti se moraš ti sam in čisto sam iti tvojo duhovno razvojno pot. Ti si sam prišel na ta planet in ga boš tudi sam spet zapustil. Tako je določeno s strani našega stvarnika. In zaradi tega je vsak človek poklican k temu, da gre svojo pot sam- z duhovnega vidika. To pomeni, da je sposoben iti sam, sam doseči *cilj, božanskost ali razsvetljenje*. Človek ne potrebuje nobenih organizacij ali pripomočkov, da bi dosegel najvišjo zavest. Stvarnik je vse *izvrstno položil vanj*.

Tudi meni ne more nihče ničesar odvzeti- na srečo. Drugače ne bi jaz postal jaz.

Tvoj cilj je mojstrstvo – tvoje osebno mojstrstvo in ravno tja te vodim. Ali pa želiš postati moj služabnik, moj hlapec ali suženj, ki dela to, kar mu rečem?

Ne, najin dogovor je bil, da te šolam za mojstra into zdaj počnemo. Dovolj časa je in povrnitvene udarce lahko spet izravnaš. S teboj bi se rad pametno pogovarjal in izmenjava! mnenja – kot mojster z mojstrom, mož z možem istega ranga, in ne kot z nekom, ki govori meni všečno -toda saj tega ti tako in tako ne počneš.

Tudi jaz nisem šel od A do Z. Tudi jaz sem se v nekem času izgubil v mojem egu, bil sem aroganten, podjetje sem slabo vodil in sem ga moral opustiti. Vendar pa izkušnja vodi do spoznanja.

Tudi ti si izkusil povrnitvene udarce, ki si jih sam povzročil, deloma od zunaj – da bi se preizkusila tvoja moč. Vsi dobijo to, toda ti imaš, v primerjavi z drugimi, prednost- ti se nikoli ne vdaš! In tak sem bil in tudi sem jaz ...

Moj moto je bil vedno in to vidim tudi pri tebi: zdaj pa še nalašč. Ali ni tako, ljubi Jan?

In ravno to stališče, *da greš vedno naprej, da se ne zadržuješ, vse vzameš v račun, ravno to te vodi k tvojemu bogu, k božanskemu v tebi*.

(V tem trenutku so mi prišle solze v oči, moram malo prekiniti ... In pri teh plodovih (tekočih) spoznam, da je to zares on, moj stari prijatelj.)

Točno tu je bog ponosen. Na svoje otroke, ki ne prekrizajo *rok v naročju*, temveč *nekaj delajo*. *Kajti on želi biti na nas ponosen kot oče na svojega otroka*. In čim več se spoznavаш in spoznaš, tem bolj se učiš spoznavati boga- njegove mehanizme, kako je ustvarjal, kakšne namene je imel, ko nam je dal prosto voljo – in ga boš lahko tudi čutil, ko boš delal primerno dolgo s samim s seboj. *Z božanskim boš lahko čustvoval in čutil boš njegovo ljubezen*. Tega se ne da opisati ...

Kaj ti pomaga, če ti izdam, kako je meni uspelo učinkovati na materijo? Tega v tem trenutku ti še ne moreš – vsaj tako ne kot jaz. Vendar pa ti lahko pomagam, da boš tako verjel vase, da boš enkrat verjel tudi v to. To pa gre le korakoma- in jaz ti bom poslal v tvoje življenje toliko preizkušenj, da se boš lahko ob njih brusil in rasel; ob pogumu, pripravljenosti za tveganje, toda tudi odpuščanju samemu sebi in drugim, z daljnovidnostjo in sposobnostjo, da lahko sprejmeš poglede drugih, da se tako rekoč vtihotapiš v njihove možgane in njihova čustva- v njihove duše. Kajti to je ena od tvojih sposobnosti, ki jih najbolj znaš.

In ko boš dorasel tem preizkušnjam ali bolje rečeno izzivom, potem boš čedalje bolj prepričan vase, si boš več zaupal, se zanesel nase, manj boš dvomil in potem lahko dosežeš, karkoli hočeš.

Če bo tvoja želja ali cilj, da se ne boš staral, potem je to tako. Toda to ni tvoja želja- vem. In tvoj resnični cilj (ki ga zdaj ne bom povedal) boš kmalu dosegel. Stojiš pred veliko preizkušnjo in še se bojiš, da je ne bi dobro opravil. Vendar boš uspel. Zaupaj vase. Poglej nazaj v svoje življenje, ali si bil kdaj sam? Ali ni vedno veljal tvoj izrek: "Ko že misliš, da ne gre več, vedno pride od nekod žarek svetlobe?"

Vedno imaš varstvo, tako kot vsak drug človek tudi. Če pa ne poslušáš svoje intuicije, potem ti lahko vse dneve šepetamo, vendar Jan tega ne sliši.

Pri tej preizkušnji boš spet enkrat smel preskočiti svojo lastno senco, spet enkrat boš podrl en star svetovni nazor in tudi ljudi, ki so s tem povezani. Vem, da to boli, vendar to je nadaljnji korak na tvoji izobraževalni lestvici. Skozi tvoje zadnje preizkušnje si se že veliko naučil. Predvsem o moči besedice *NIKOLI* Zdaj veš, da življenje vedno najde pot, da te prepriča o nasprotnem- stoodstotno. Mar ne, Jan?

Ti si v nekaj čustvenih trenutkih v *tvojem življenju določil* stališča in na čustveni način, kakor ti izgovoriš besedico *NIKOLI*, ta stališča zasidral zelo globoko v tvoje energijsko polje. Ti si sam ustvaril preizkušnje, ki *so zdaj pred teboj, ker ti bo življenje* prineslo to, kar nisi *NIKOLI* hotel. Vendar bodi brez skrbi, spoznal boš, da si takrat gledal le eno stran medalje, in boš tudi tukaj spet lahko ugotovil, da ima tudi druga stran svojo upravičenost – in da mogoče sploh ni tako neprijetna, kot si mislil. Vendar okoliščine, za katere boš izvedel, bodo za tebe nove in velik izziv – mogoče tudi skušnjava.

Saint Germain, kako to da nisi takrat tvojega vedenja delil z javnostjo, temveč samo z bogatimi in mogočnimi?

Iz dveh razlogov: Prvič, takrat je lahko komaj kdo znal brati in pisati, kaj šele razumeti to, kar sem imel za povedati. Moral sem prodreti v izobražene kroge. Po drugi strani pa takrat ljudstvo sploh ni imelo nobene besede. Zato sem šel na vrh. Mislil sem si, če mi uspe kralja duhovno oploditi, potem bo ta s tem oplodil svoje ljudstvo. To je vsekakor bolj učinkovito. Žal, pa ni tako delovalo, kot sem si prej predstavljal. Tudi jaz moram upoštevati prosto oziroma svobodno voljo drugih ljudi. In če se je nekdo odločil, da bo šel po boleči poti, potem moram pač spoštovati to njegovo odločitev. Zato sem s temi gospodi delil en del mojega alkimističnega vedenja in to, kar sem vedel o skrivnostih življenja. To mogoče danes zveni nerazumljivo, vendar pa se bo nekega dne izkazal smisel. Počakaj. Dogodile se bodo še čudne stvari, na katere tudi mogočneži tega sveta ne bodo mogli vplivati.

Prestaviva nadaljevanje najinega pogovora na poznejši čas, več ti ni treba posredovati naprej. Tudi ljudje, ki bodo pozneje brali to knjigo, bodo morali najprej delati na sebi, preden bodo odprti za višje vedenje. Kajti vse to, kar sem tebi zaupal, velja seveda za vse ljudi, ne samo za tebe.

Dobro se imej, moj prijatelj.

Nenavadni doumitelj celotne narave, v velikem veselju sem skusil princip in zemljo, spoznal sem moč zlata na dnu reke, doumel njegovo tvarino in dojel njegovo veličino.

Saint Germain

KAJ MI KORISTI VSE TO VEDENJE?

Zakaj smo poslušali vse te napete zgodbe?

Kaj imamo zdaj od tega, da vemo, da smo nekoč prišli iz vesolja?

Kaj nam koristi, da vemo, da še danes živijo Lemuri in Atlanti v samadhi-votlinah, raztresenih po svetu?

Kaj nam koristi, če vemo, da so piramide v Gizi atlantske zgradbe?

In kaj nam koristi, če vemo, da so ljudje takrat imeli višjo stopnjo zavesti in da so obstajale osebe kot je grof Saint Germain, ki so se vedno znova pomešali in se mešajo med ljudstvo, da bi tako delili svoje vedenje?

Kaj nam koristi, če vemo, da so bili pred Sumerci druge civilizacije, ki so bile višje razvite kot mi danes?

Kaj nam koristi, če vemo, da ne izhajamo iz opic, temveč iz genetskih posegov višjih civilizacij?

Kaj nam koristi, če vemo, daje naš "neumni" sosed pred bogom ravno toliko vreden kot jaz in da smo celo duhovni bratje?

Kaj nam koristi, če vemo, da Jezus ni umrl na križu, ampak nekje drugje – in to šele desetletja pozneje?

Kaj nam koristi, če vemo, da mogočne družine tega planeta uresničujejo svoj cilj novega svetovnega reda in da hočejo nadzorovati in imeti pod kontrolo cel svet?

Kaj nam koristi vse to vedenje, če je moje osebno življenje – že pred (!) novim svetovnim redom popolnoma nezadovoljivo? Če se prepiram z mojim sosedom, potem ni pomembno, če oba izhajava od Sirijancev ali opic. Dejstvo je, da se kregava in da ta prepir ne dene dobro nobenemu od naju – celo več, blokira naju in posledično škodi najinemu zdravstvenemu in psihičnemu stanju.

Razumete kaj menim?

Številni ljudje, ki sem jih srečal v teku mojega življenja, so zelo veliko vedeli o povezavah v gospodarskem in političnem pogledu, vedeli so, kateri politik sedi v kateri prostozidarski loži, kako deluje antigravitacijski pogon ali kateri novi ali stari denarni sistem bi brez obresti pomagal svetu na bolje. Toda dejstvo je, da so bile skoraj vse te osebe v kaotičnih življenjskih okoliščinah. Kaotično sicer zveni malo trdo. Toda zame je kaotično, če nekdo ne govori več s svojo nekdanjo ženo, če je v sodnem postopku s svojim poslovnim partnerjem, če tašča ne sme v hišo ali pa je prisoten fanatizem katere koli oblike.

Toda še slabše: Več je takih tipov človeka, ki zelo radi kažejo s prstom na druge in sebe razbremenjujejo, sami pa ne plačujejo svojih računov, se ne držijo besede in so potem šejezni, če se jih na to opozori.

Drugi študirajo versko knjigo, o kateri so prepričani, da vsebuje edino veljavno resnico, poniževalno ravnanje s svojo ženo, otroki in znanci in se izogibajo svoji osebni spremembi z raznimi izgovori, ki so se jih na pamet naučili iz verske knjige, v trdnem prepričanju, da lahko s tem opravičijo svoje primitivno ravnanje.

Drugi spet disciplinirano meditirajo zjutraj, ko vstanejo in zvečer, preden gredo spat. Drugi se trdno držijo svojega rožnega venca, Naslednji zna pol biblije na pamet in ima za vsako situacijo pripravljen ustrezen izrek. Vsi poznamo to vrsto ljudi, ki se vlečejo skozi življenje s pol svetniškega sija, Mnogi od teh se zares pošteno trudijo, radi bi dvesto odstotno (200%) vse uredili, vendar pa od samih "duhovnih krasot" (ali duhovne majhnosti?) ne uspejo uresničiti niti najpreprostejših stvari. Med temi omenjenimi so tudi taki ljudje, ki so s svojim elitnim stališčem postali tako zavrti in fanatični, da so se razvili v prave zoprneže. "Razvili" je pravzaprav napačen izraz. Moralo bi biti "zapletli. Kajti z duhovno prostostjo to nima nobenega popravka.

To so človeški tipi, ki kljub obstoječemu partnerstvu ali zakonski zvezi, skačejo čez plot, se pa hkrati razburjajo zaradi "hudobnih iluminatov". Ti so mi najljubši. Nadaljnji komentar o takšnih ljudeh bom zadržal zase.

Dejansko je tako, da večina ljudi na tej zemeljski obli- in jaz sem večino teh videl z lastnimi *očmi*- živi v *svojem majhnem zamašenem svetu*- z *ravno* tako zamašenim in omejenim svetovnim pogledom- in vse tuje najprej zasmehujejo. Če pa tuje ne gre stran, potem to zatirajo, namesto da bi na to pogledali nevtrarno in bi videli, če bi to mogoče vendarle lahko obogatilo tudi njihovo življenje.

Potem pride do tega, da se pri tako napetih temah, kot smo si jih ogledali v posameznih poglavjih, razveselimo in se potem obesimo na eno temo -na primer na temo o bitjih v samadhi-stanju – in potem obdelujemo samo to temo, ne da bi razumeli celotnega spektra.

Za te ljudi ne morem *ničesar* storiti, pa tudi ne želim. Toda tistim, ki pa so v razvijajočem *se* razpoloženju, ki so nezadovoljni z dosedanjim življenjem in želijo *več* potegniti iz tega, tistim lahko ponudim naslednje na vprašanje, kaj jim koristi vse to vedenje:

1. je možnost, da en del vaše prostosti porabite za raziskave o tem skrivnostnem vedenju, da bi ga uporabili zase osebno ali poslovno. Če ste gradbenik, potem imate lahko veliko korist od vedenja o sveti geometriji- ali pa za letalskega inženirja vedenje o takratni pogonski tehniki. Za računalničarja bi bilo v pomoč, če bi izvedel, kako so takrat informirali kristale in jim vstavljali podatke. Astronom bi lahko iz starih spisov mogoče kaj več izvedel o našem vesolju. To bi bil na zunaj eden od načinov ravnanja.
2. je zelo smiselna zaposlitev z vašo notranjostjo in ovrednotenje vedenja in modrosti iz starih časov. In to si zdaj želimo ogledati in videti, kako bomo to uporabili v našem majhnem svetu.

Rad vam povem, kaj je meni samemu koristilo, da sem vse to izvedel. Ta spoznanja so vzbudila v meni še več radovednosti, kot pa sem že tako in tako. Seveda sem se podal v iskanje za dokazi za vse te teme in sem odšel na najbolj oddaljena potovanja, na globusu sem obiskal ljudi, ki so mi na široko odprli vrata, dokler nisem videl svojih dokazov. Tako sem videl stvari, ki so tako fantastične, da sem sam komaj verjel svojim očem, če ne bi stal pred njimi. Predvsem pa sem imel možnost pogovarjati se z bitji- fizično kot tudi telepatsko – ki so zjasnili moj pogled na svet in predvsem mene samega V SVETU. Potem sem imel tudi vpogled v spise in dokumente, ki vse to potrjujejo. In v tem gre za našega stvarnika - za boga ali prae-noto- in za stališče teh bitij, s katerimi sem se smel pogovarjati, do stvarnika. Potem ko sem to razumel, se je moje življenje še enkrat spremenilo. (To stališče boste našli nekaj strani naprej v besedah Ariana, ki nam opisuje boga z njegovega pogleda. Vendar vam ni treba zdaj listati naprej ...).

In zato lahko v par besedah povem, kaj mi je to vedenje koristilo: Napravilo me je pogumnejšega, bolj pripravljenega za tveganje in bolj pustolovskega, predvsem pa ponosnega, bolj vzvišenega, vrednejšega, močnejšega in samozavestnejšega. Hkrati pa bolj odpuščajočega, bolj sproščenega, mirnejšega, objektivnejšega, bolj razumevajočega, bolj ljubečega in poleg tega pa še bogatejšega ...

Napravilo me je za tega, ki zdaj to piše. To ni napravila družba ali naša demokracija - ravno nasprotno.

To je napravil le pogled na svet, katerega sem dosegel skozi delo s temi stvarmi in predvsem s potovanji.

V tem smislu bi rekel, lotimo se zdaj

MANIFESTIRANJE

Oglejmo si znova na kratko zgodbe, ki sem jih povedal v teku knjige:

1. Obravnavali smo grofa Saint Germaina, ki se naj ne bi staral, je ali je bil neizmerno bogat in je o sebi trdil, da je študiral v piramidah in da sem in tja počiva v Himalaji.
2. Potem smo sledili raziskovanju Ernsta Muldaševa o bitjih v samadhi-stanju (Atlanti in drugi), ki lahko z močjo svojih misli presnovni proces zmanjšajo na nič in se zato ne starajo.
3. Nato smo brali o sumerskih spisih na glinenih tablicah in o Anunakih, ki so po sumerskem epu o stvarjenju genetsko posegli v razvoj na zemlji. Učili so novo ustvarjenega tipa človeka o moči misli in ko so pred tisočletji spet izginili, so pustili na zemlji naprave, s katerimi se lahko z njimi stopi v stik, kot tudi dokumentacijo, ki poroča o njih in o smislu stvarstva.
4. Isto izvemo tudi iz spisov, ki so jih našli tempeljski vitezi v Jeruzalemu leta 1114, staro vedenje iz časa Atlantide, ki ravno tako človeka poučuje o smislu stvarjenja- zakonu resonance in dejstvo, da človek ni smo del stvarstva, temveč tudi del božje enote, ki jo imenujemo stvarnik, in je soodgovoren za vse, kar dela.
5. Nostradamus je očitno imel dostop do skrivnega vedenja templjarjev, vsaj kar zadeva prihodnosti človeštva. V svojih prerokbah je učil, da je vse možno spremeniti- tudi prihodnost človeka, če se napoti v drugo smer po principu "kar sejemo, bomo tudi želi." Če danes sejemo nekaj drugega, bomo v prihodnosti temu ustrezno tudi želi. Podobno velja za Leonarda da Vinci-ja, ki je tudi posedoval vedenje, kajti v tistem času ni obstajalo nič podobnega, in to se – že na podlagi njegovega vedenja o sveti geometriji – močno pokriva s spoznanji templjarjev iz spisov o Atlantidi.
6. Dotaknili smo se iluminatov, ki so se vrinili med prostozidarje visoke stopnje, ki so ravno tako imeli vedenje Atlantov, ki so jim ga posredovali templjarji. In Iluminati so takoj začeli uporabljali zakone o duhovnem manifestiranju, da bi imeli stalno pred očmi njihov cilj -novi svetovni red. Uporabljajo isto vedenje- vendar pa za nasprotni cilj.
7. Potem so nas navdušili ne samo medialni, temveč tudi kitajski super-otroci, ki so s svojimi močnimi telekinetičnimi oziroma miselnimi silami sposobni stvari materializirati ali pa dematerializirati (da stvari izginejo).
8. In na zadnje imamo še dobri stari Placebo-efekt, ki postavi naše potovanje skozi čas in po vesolju zopet nazaj na tla.
- 9.

Vsi ti povedani primeri imajo nekaj skupnega:

Z močjo naših misli lahko dosežemo vse to, kar si želimo - čeprav se nam v tem hipu zdi še tako neverjetno.

Vsi primeri, ki smo si jih v knjigi ogledali, nam pojasnjujejo eno:

Duh obvladuje materijo!

Vse, kar imamo danes okoli sebe, stroji, hiše, v katerih živimo, naše obleke, ta knjiga –je bilo enkrat najprej misel, ki se je potem končno spremenila v dejanje in prispela do trdnosnovne materije. Vse na svetu, kar je bilo ustvarjenega od človeka- brez vsakršne izjeme- je bilo najprej ustvarjalna misel človeka.

Seveda tudi vsa krama, ki nas obdaja - "moderna" umetnost, filmi groze, prsni implantati. ..

Misel je vzrok vse biti in izvor vse resničnosti. Vse, kar se nahaja v našem življenju, je bilo sproženo z našimi mislimi, z našimi željami kot tudi našimi bojznimi po zakonu o resonanci, kajti enako privlači enako.

Vsaka misel izdelava v kozmičnem duhovnem polju (Akaški kroniki) obliko, ki se potem, glede na to kako močno jo hranimo, tem hitreje manifestira v resničnosti. To je zakon. In ta oblika misli se nahaja v kozmičnem duhovnem polju tako dolgo, dokler ni v našem življenju primerne situacije, v kateri se ta lahko manifestira. To gre lahko zelo hitro, toda lahko pa se zgodi tudi šele v naslednjem življenju. To je spet odvisno od naše karme in drugih misli v našem življenju.

Zdaj se postavlja vprašanje: Če smo povzročitelji naših zdajšnjih življenjskih okoliščin, – prijetnih kot tudi neprijetnih – kako lahko zdaj na novo oblikujemo našo prihodnost?

To gre z zavestnim manifestiranjem. Zavestnim zato, ker so pri večini ljudi nastale zdajšnje okoliščine nezavedno. Začne se tako, da partner začne govoriti: "Tega ne morem več poslušati!", in potem se čudi, da nekaj let zatem, potem ko je ta stavek izgovoril s polnim prepričanjem najmanj enkrat na dan, rabi slušni aparat.

S tem je zdaj konec! Zdaj hočemo ustvarjati dobro in prav. Naše življenje hočemo razvrstiti na novo in ustvariti najboljše možne življenjske okoliščine.

Pri manifestiranju je pomembno, da zares v to verjamemo, torej da smo prepričani v to. Vzemimo še enkrat primer hoje po žerjavici. Če je udeleženec prepričan, da bo zdrav prišel prek žerjavice, tako tudi bo. Če pa začne dvomiti: "No ja, ne vem, mogoče pa le ne bi šel, mogoče se bom opeknel...", potem se bo ta oseba dejansko opekla.

Isto je pri placebo-efektu. Če damo pacientu sladkorno pilulo, o kateri je prepričan, da vsebuje substanco, ki mu bo pomagala, tako tudi bo. Če pa zdravnik pojasni pacientu, da je to samo sladkor, potem pacient nič več ne verjame v to in tudi pilula ne učinkuje.

Je logično, mar ne? Kajti negativna misel – misel dvoma – nevtralizira pozitivno misel. Zato se mora pozitivna misel o želji, ki jo želimo uresničiti, formulirati iz takega prepričanja, da nam sploh ne pride na misel, da se ne bi uresničila. Priporočljivo je, da ko smo že enkrat izrazili (manifestirali) željo, da o njej ne govorimo z nikomer. Kajti dvom druge osebe lahko spet uniči našo predstavo o želji.

Zato je zelo pomembno, da cilji, kijih želimo manifestirati, niso postavljeni previsoko. Morajo biti še verjetni tudi nam samim. Če si na primer želim, da bi kot preprost delavec v nekaj letih postal vodja velikega koncerna, v to še sam zares ne verjamem. Če pa si želim, da bom kmalu vodja oddelka ali pa da bom v dejavnosti, ki jo izvajam, postal samostojen, nam to naša notranjost lahko potrdi in verjetnost, da se bo to tudi izpolnilo, močno raste. Zakaj? Ker v to verjamem.

Kar zadeva realizacijo naših ciljev, moramo dobro poslušati znotraj samega sebe. Naše srce, torej božanski aspekt v nas, pozna namreč prvotni načrt življenja, osebno matrico in če so oboje sklada, potem bomo dosegli vsak življenjski cilj.

SI LAHKO PREDSTAVLJATE, DA BI BILI NEIZMERNO BOGATI?

Pri tej celi zadevi želje je pomembno tudi, da si lahko izid predstavljamo slikovno -to se imenuje vizualizacija – na primer se usedemo v nov avto in se pri tem počutimo čudovito; ali pa stojimo pred lastno tovarno, odpremo vrata in pozdravimo sodelavce; ali pa pri pogledu na lastni bančni račun, *ki kaže veliko številok; ali pa končno zdrav ali zvičajoč žlico...*

Predstavljajmo si samega sebe v želeni situaciji in pri tem občutimo, kako bi se počutili, če bi tako bilo. Tako se misel in tudi želja okrepi. Da bi okrepili predstavno moč, je lahko v veliko podporo tudi prakticiranje avtogenega treninga ali meditacije, ker s tem lahko vadimo zavestno odvijati slike in scene pred notranjim očesom.

Pri manifestiranju bodimo iskreni do sebe. Če sami ne verjamemo v to, nastanejo samo polovične stvari. Dvom uniči vse. Želimo si samo to, o čemur zares verjamemo, da bomo s tem znali ravnati.

Verjamemo, da bomo od danes na jutri nenadoma imeli na našem bančnem računu milijone? Ne, ne zares. Vendar verjamemo v dvojno plačo? *To je že bolj mogoče, na primer z napredovanjem v službi ali z udeležbo v obliki provizije za neko idejo, ki smo jo izpeljali v naši službi...*

In ugotovili bomo: Ko se uresničijo prve majhne želje, bomo pogumnejši. *Po načelu: "Hej, če se je izšlo to z delovnim mestom, potem si lahko opogumim za večji cilj." Tu ni postavljenih nobenih meja- glej naše iluminirane prijatelje, katerim je svet ravno zadosti dober!*

Toda dajmo veselju ali *kozmičnemu duhovnemu polju možnost, da željo izpolni tako, kot je najprimerneje. Ne blokirajmo se.*

"Hočem veliko denarja, vendar naj bo to dobiček na lotu, ali bogat mož ali izum, ki ga tržim," si formulacije, ki jih je treba malo popraviti. Od kod naj vemo, da lahko na moj bančni račun pridejo velike vsote samo z dobičkom na lotu?

Mogoče *bomo nekega dne napoti v supermarket rešili življenje stari gospe, ki je padla na cesti, in nam ta v oporoki zapusti- kerni drugih dedičev – velikopremoženje. Potem ne bi bila prava naša prejšnja formulacija.*

Opazite, kam ciljam? *Božje poti so čudovite in mi si naj ne bi sami sebi metali kamne pod noge na našo pot s tako omejenimi željami. Toda k temu še pridemo ...*

Manifestiranje in slikovna predstavitev je v veliko pomoč lahko tudi pri osebnih oziroma človeških konfliktih. Tako si lahko predstavljamo, -kar se zdi še težje izpeljati v realnosti – *da našega sovražnika ali nasprotnika v mislih objamemo in mu odpustimo spor ali nekaj nepravičnega. Ugotovili bomo, kako se v par sekundah v nas spremeni energija, kako priteka v naše srce drugačen občutek.*

Z manifestiranjem se ukvarjam zdaj že najmanj petnajst let, poznam veliko knjig na temo življenjskega svetovanja in ustvarjanja novih življenjskih okoliščin in sem moral vedno znova ugotoviti, da je način formulacije tisti, ki večinoma blokira cel projekt.

Na primer neko dekle si želi poročiti se z mladim fantom po imenu Heinz in prosi ljubega boga, da naj vendarle to omogoči. Mati pa niti malo ne mara Heinza in poroki nasprotuje, zato prosi boga, da naj za vse na svetu prepreči poroko. Kaj napravi zdaj ljubi bog? Domnevamo, da obema da prav in izpolni želje obeh. In kaj se zgodi?

Poročita se, vendar pa se čez pol leta spet ločita *Obema sta bili želji izpolnjeni. Kaj je bilo napačno pri obliki želja? Že v samem začetku je bila omejena na čisto določeno osebo.*

Kako bi lahko obe izrazili željo?

Tako da bi mogoče prosili: *"Ljubi bog, naj najdem (oziroma moja hči) zame najboljšega moža."*

Obstaja na tisoče variant, kako lahko nepopolno ustvarjamo, na primer: *"Rad bi novega Ferrarija, ženo s svetlimi lasmi in velikimi ...,moža z veliko denarja in hišo v topli deželi, hišo z verando in pogledom na morje..."*

K takim željam vam ne bi svetoval *in tudi nisem* odgovoren za to, če si nekaj takega *želite*.

Kaj ti pri željah in manifestiranju je pomembno vedeti, da se želja tudi izpolni – kadarkoli in tudi, če naj nas ne bi osrečila.

Na to kaže star izrek, ki pravi: "*Bodi pozoren, kaj prosiš, kajti lahko se ti izpolni!*" ali s humorjem: "*Gospod, obvaruj me pred izpolnitvijo mojih želja!*"

Mogoče bomo dobili našega Ferrarija, vendar pa se lahko z njim zaletimo v drevo in *šepamo potem celo življenje, ker smo prej vozili le* avto znamke Golf Diesel in se nismo naučili voziti s tem "orožjem", ali pa se nas *od tega dne* izogibajo sosede, ker menijo, da hlepimo za veličino ...

Ali pa dobimo partnerja z vsemi podrobnostmi, ki *smo jih želeli, s hišo v Španiji in veliko* denarja. Tod mogoče preveč pije, skače čez plot ali dela vse noči, *da bi si zaslužil svoj* denar...

Vidimo, da sploh ni tako preprosto, da si nekaj *želimo* in predstavljamo. Lahko bi bilo celo nevarno.

NAJBOLJŠA POT DO USPEHA

Zaradi tega bi rad, da ustvarjate popolno kot je le mogoče, in zato vam rad posredujem to, kar sem se naučil od Saint Germaina:

Napravimo tabelo, tako imenovano "ribjo srt, kot jo vidite na naslednji strani. Na levo, nasprotno stran napišimo vse to, kar bi radi *na nas samih in v našem življenju* spremenili, na primer frizura, stil *oblačenja; ki ga nosimo že deset let, delovno mesto, našega partnerja; sosede, družino, ki vsako nedeljo* zjutraj, ko se hočemo naspiti, zvoni na vratih; ali mogoče *naš stari avto ali dejstvo, da premalo zaslužimo*. Potem so tu še notranje okoliščine, s katerimi nismo zadovoljni: da smo na primer preveč boječi ali preveč vzkipljivi. Mogoče se prehitro vdamo ali smo preveč pesimistični. Mogoče nas moti, da ne moremo zaupati. In potem je tu še tema o zdravju ...

Zdaj gremo en korak globlje. Med pisanjem se vprašamo, zakaj smo pravzaprav bolni in ugotovimo, da naš problem *bolečine v želodcu nastopi le pri delu, ker se tam ne počutimo dobro* ali pa se dobro ne razumemo s šefom. Ali pa je prepir v partnerstvu, ki *nam tare zadnje živce, ki nam povzroča* migrene ali pa zapademo v depresijo. Napravimo enkrat to in se pri tem opazujemo. Prepričan sem, da mi vsi točno vemo, zakaj imamo eno ali drugo bolečino ali bolezen. Bodisi je prepir z nekom- konflikt- bodisi manjkajoča sposobnost uveljavljanja samega sebe...

To pomeni, da vemo, če bi imeli drugega šefa ali pa če nam ne bi bilo treba nič več opravljati določenega dela, ki nas tako in tako nervira, bi bilo tudi naše zdravje spet dobro. Zveni to pametno?

Torej, to misel takoj napišemo na desni, pozitivni strani: "*Drugo delo – mogoče samostojno z dejavnostjo, kime bo veselila in se je že zdaj veselim, ko zjutraj vstanem*".

Na pozitivni strani pridejo vse stvari, ki jih imamo na nas radi in ki jih znamo in obvladujemo ter so nam v veselje:

Smo nadarjeni za ročno delo ali za glasbo- igramo mogoče celo kakšen inštrument; imamo na splošno radi *računalnike; smo navdušen športnik, radi imamo svež zrak, gore,* morje, radi se potapljamo, smo nadarjeni za govore, radi stojimo pred drugimi ljudmi in *jim govorimo,* ali pa *smo zadržani in delamo raje sami* in v tišini (kot pisatelj na primer), delamo intenzivneje in predvsem bolje sami kot v skupini... In tako polagoma nastaja slika o nas samih, ki jo moramo gledati in vedno znova in dlje opazovati.

proti <i>kaj želim opustiti...</i>	za <i>kaj želim...</i>
<i>Moj star življenjski stil, obleke, avto</i>	<i>Začeti novo življenje, staro me dolgočasi, predolgo že živim tako, kot drugi od mene hočejo</i>
Moje delo me več ne veseli	Rad/a delam, vendar pa bi rad/a nekaj, kar me veseli – samostojnost!
Moje stanovanje mi ni všeč – je premajhno, preglasno, premalo zelenja, ne maram sosedov	<i>Raje živim na deželi – daleč stran od sosedov.</i>
Pri delu se ne morem prav razvijati	Sem nadarjen/a za ročno delo ali obrt, rajši bi delal v tej smeri kot pa sedel za računalnikom...
Sem preveč boječ/a	Lahko ure in ure igram klavir, ne da mi bilo dolgčas – nasprotno...
Bojim se biti sam/a – nimam partnerja...	Rad/a potujem in govorim več jezikov, to mi gre zlahka...
Rad/a bi imel več časa za družino	<i>Dan hočem razdeliti sam/a – delam raje zvečer/zjutraj...</i>
<i>Sem že dolgo bolan bolna...</i>	<i>Odprt a sem za novosti in se ne vežem</i>
Delam sicer rad/a z ljudmi, vendar mi gredo zdaj z njihovim jamranjem na živce...	Sem dober poslušalec. Ne pustim, da mi drugi kaj rečejo – raje sem sam šef...
<i>Predebel a sem</i>	<i>Spremenil a bom svojo prehrano, znižal/a težo, potem se bom imel a raje...</i>
<i>Preveč suh a sem</i>	<i>Dneve bom preživel a mirneje, brez stresa – torej delati nekaj, kar mi bo v veselje.</i>
Skoraj nič ne potujem.	<i>Rad a imam daljne dežele, tudi daljša bivanja.</i>
Imam premalo denarja.	Zanimam se za vse športe – predvsem za nogomet.
V mestu, kjer stanujem, je preveč hitenja, preglasno...	Delam rad/a na odprtem, s cvetjem ali na športnem področju, ročne spretnosti?
<i>Podnebje v moji deželi mi ne ustreza, izselil/a bi se v tujino</i>	Zanima me znanost, je moj hobi.
<i>Če delam doma, bi bil pri moji družini...</i>	Sam/a najbolje delam. Rad/a meditiram. Veliko si lahko zapomnim, močan intelekt.

In še veliko več.....

Vzemimo en primer, da bi vam pokazal, kako bi lahko ravnali: Mister X

Mister je posebnež, je *nadarjen* za ročne spretnosti, se dobro znajde z ljudmi vseh barv, rad govori in je rad v središču pozornosti, ko gre med ljudi. Rad vozi avto in leti, na splošno rad potuje. Hiša mu ni pomembna, lahko je tudi najemniško stanovanje. Doma kuhati ravno ne mara, rajši gre ven jest, ljubi *lepoto*, *ženske ravno tako*, *kot tudi* opremljanje njegovih štirih prostorov ali oblikovanje njegovih oblačil. Ne mara igrati v ansamblu. Pesmi celo sam komponira.

Na splošno je rad prost. Nikjer ni član, pri nobenem športnem ali drugem društvu in ne ozira se na druge.

Poglejmo, kaj bi lahko takemu človeku svetovali. Predstavljajte si sami, da ste terapevt in da pride k vam nekdo s takimi lastnostmi in išče nasvet, kaj bi lahko poklicno počel.

Jaz osebno bi mu svetoval samostojno delo – bodisi popolnoma samostojno ali pa delovati v okviru neke firme, na primer kot zastopnik. Prodaja izdelek in je z avtom njegove firme vedno na poti, mogoče tudi z letalom v Azijo, da bi tam deloval za izdelek.

Mogoče bi lahko postal tudi pilot ali glasbenik, odvisno od tega, kako dobro igra. Mogoče dela pol dneva v samostojni dejavnosti, zvečer pa nastopa z njegovo kitaro? Mogoče pa lahko celo dela kot animator na kakšni luksuzni ladji?

Kot vidite, je veliko različnih smeri, v katere se lahko napoti. Veliko časa prebijte s tem delom- mogoče nekaj dni. Saint Germain mi je svetoval tri dni – v tišini, da bi tako zagotovo prišel do jasnega izida. Jasen izid je zelo pomemben, kajti če bi nekega dne *srečali vilo*, *potem moramo vedeti, kaj si želimo*. Zato je tu pomembno, da zares pridemo do prave izbire. Kajti če *želja ni jasno formulirana*, *potem vila ne more*- razen da si puli dolge lase – ničesar storiti. Če *želja ni dovolj jasna*, *potem se ne more* pričakovano izpolniti.

In predvsem se ne smemo bati napisati naših skrivnih *in najbolj intimnih želja*, četudi so še tako povezane s čustvi. *Smemo tudi napisati, da sploh ne želimo več* delati in samo potovati- ali pa napraviti naš hobi za poklic (na primer glasbo), kar drugi ljudje ne bi *imeli brezpogojno za "delo"*.

Ta stvar deluje čudovito. *Nesmiselne so želje, ki zadovoljujejo samo* naš ego in nam dajo to, kar MI hočemo. Pa vedno vemo, kaj je za nas najboljše?

Na to bi lahko odgovoril z več *primeri iz mojega življenja* *Sam sem si veliko želel* in sem tudi vse dobil – od norih avtomobilov in *določenih žensk*, *ki sem jih brezpogojno* hotel imeti, veliko denarja in potovanja v najbolj *oddaljene dežele*...

Vendar pa me vse to ni nikoli resnično osrečilo. Zato me je Saint Germain naučil še drugega načina manifestiranja.

V tej knjigi smo izvedeli, da smo božja bitja, ki so sprejela božjo nalogo na zemlji *in* se ne bi rada zadovoljila samo z zunanostjo, temveč hočejo priti k jedru stvari, hočejo k *bistvenemu* - "tvoja volja naj se zgodi", volja boga v nas.

Zato tu odkrivam pot, pot želje, ki ne služi našemu egu, naši širitvi moči in kopičenju lastništva, našemu *imetju*, temveč *za dosego našega življenjskega cilja*, *naše biti*. Pomembno je, da formuliramo tako, da nam lahko vesolje posreduje najboljše od najboljšega za našo dušo.

In to gre tako:

Formuliramo vedno samo v sedanosti, tako kot bi cilj že *imeli*. *Torej ne: "Kmalu bom imel pri meni ljubko ženo ...", temveč: "Pri menije ljubka žena."* *Pri tem, upam, da slišim* vaš ugovor, da to ni dobro formulirano. Pravilno!

Boljša formulacija bi bila:

"Pri meni je žena, ki mi najbolj ustreza." *Vendar tuje spet ego.* Še bolje: *"Pri meni je žena in sva neskončno srečna."*

"Imampoklic, ki mi najbolj ustreza, ki me najbolj veseli in s katerim zaslužim največ denarja."

"Uspešen sem, kolikor je največ možno, ker delam zdaj to, kar me veseli in izpolnjuje." *"Stanujem v stanovanju, ki mi najbolj ustreza. Stanujem v stanovanju, kjer mi gre najboljše in v katerem se tudi najboljše počutim ..."*

"Živim v trajnem izobilju."

"Vozim avto, ki mi pripada."

"V življenje privlačim le to, kar ustreza moji življenjski nalogi."

"V življenje privlačim le to, kar služi moji sreči ali mojemu zdravju."

"Vedno bolj si upam storiti to, kar vsakokrat čutim."

"Sem vedno bolj pogumen, da se predam mojim idejam, mojemu partnerju, ki mojim otrokom, moji najljubši dejavnosti ... (srce namesto glave)"

Pri takih formulacijah gre komaj kaj lahko narobe, ker nas naši pomočniki v duhovnem svetu vedno podpirajo in vedo, kako je v tem trenutku v naši denarnici ali če smo pred spremembo poklica in s tem vezanega stanovanja, ker gre firma v stečaj...

Formulirajmo vedno tako, da se lahko najboljšo *možno* izpolni, da je odprto navzgor- brez majhnih pričakovanj, drugače so pred izpolnitvijo še poučni ovinki.

In zdaj vam bom izdal skrivnost najmogočnejših ljudi na tem planetu: Manifestirajo točno po tem vzorcu – večina manj kot je nazadnje opisano po najvišjem principu, temveč je bolj prikrojeno za njihovo lastno moč in njihov ego. Toda točno tako delajo- bodisi rožni križarju, prostozidarju, templjarju, magiji (črni in beli) – pravzaprav vsi uspešno bogati.

Princip manifestiranja vedno enak, samo želje tistih, ki manifestirajo, so različne.

Razlika med *svetlo* in *temno* stranjo- da ne bi tu uporabljali pojmov *dobri* in *hudobni* – *je* ta, da ima temna stran jasen cilj – na primer vladanje svetu in globalno kontrolo. To je čisto jasen cilj, obstaja jasno strukturirana pot do tam (glej dokumente bavarskih iluminatov). To je pot glave in je zaradi tega za *te lažje predstavljiva kot pa nejasna* formulacija nekega ezoterika, ki išče razsvetljenje, o katerem niti sam ne ve natančno, kako bi to sploh lahko izgledalo. Kajti to je pot *srca in "čustev"*. In čustva se pač pogosto *zelo težko izrazijo z besedami in zato niso tako jasna*.

Ali sem se jasno izrazil? Nekateri imajo popolnoma jasen cilj pred očmi in zato se bo ta tudi jasno izoblikoval. Ko pa se hoče človek zavzemati za dobre namene in projekte, *torej vse, kar "čuti, daje pravilno, mu* večinoma manjka koncept in jasna predstava, kako priti do cilja.

Ego-sile (iluminati) znajo "pravilno" ravnati s svojo močjo. Vedo, po katerih principih morajo delati in na kaj morajo paziti pri manifestiranju, ker se jim ni treba ozirati na nič. Se tudi mi tako zavedamo svojega cilja, vemo čisto natančno, kaj *hočemo?* *Kaj želi naše srce in kaj glava?*

Če lahko jasno določimo, kaj si želimo v tem življenju, kaj je naš cilj, potem se lahko tudi izpolni. Če pa nimamo natančnega, jasno določenega cilja, potem ne more iz tega nastati nič jasnega. Ali pa pridobimo jasnost šele s trpljenjem.

In spet vidim pred seboj vilo, ki si ruva zlate lase, ker oseba, ki ji hoče izpolniti željo, še ne ve točno, kaj sploh hoče.

Torej moramo napraviti domače naloge. To na srečo ne traja zelo dolgo, največ par dni. Vendar pa bodo to postali najpomembnejši dnevi *našega življenja, kajti zavedali se bomo samega sebe in hkrati odkrili v nas našo božanskost- ko bomo začeli ustvarjati!*

BOG JE PRECEJ DOBER!

Vrnimo se spet k našemu "velikemu" bogu – *nadšefu*. *Mogoče* se zdaj sprašujete oziroma ne veste, kako bi odslej ravnali z bogom, kajti verjeli ste v boga, zdaj sem vas pa popolnoma zmešal.

Odkar pomnimo, zemljani slutijo, da mora obstajati nekaj mogočnega nezemeljskega in so mu dajali različna imena: Wotan, Vishu, Ra, Jahve, Adonai, Alah, Jehova, Zeus, Teus, Helios, Aton, Manitou in več sto še – in vsi so moškega spola. To pa ne more biti, *kajti "bog" je čista ljubezen in to ustreza prej boginji materi.*

Vendar v teh najvišjih svetlobnih sferah ali dimenzijah ni nobene dvojnosti več, samo brezspolna enota, kot razumemo *Vse je Bog* ali pa *JAZ SEM-sedanost*.

Ne samo po Jezusovem nauku nosimo v sebi "boga", to pomeni, da ima vsak inkarniranec kot dedič (otrok "očeta") v sebi božji aspekt, podoba enako božji.

Ta božja pra-enota nima telesa in ust, vendar govori (Marcos). Bog govori v nas- prej se noben prerok ali "božji sin" ni upal priznati tega, toda danes se lahko vsak "pogovarja z bogom".

Tu bi spet rad, da spregovori nekaj otrok, ker veliko bolje to povedo kot pa jaz. Petnajstletna US-Američanka Stef je rasla na deželi in jo je mati označila za indigo- otroka. Na v šoli postavljeno vprašanje, kako si otroci predstavljajo nebesa, je petnajstletnica Stef odgovorila materi: "Nebesaj je drug izraz za kraj, ki pride za tem tukaj, vendar pa je tudi beseda še vedno omejujoča."

Naprej je pojasnila: "Bog ni prenehal s stvarjenjem- vesolje se spreminja. Dela ljudi in stvari tako, da se ga očijo ljubiti."

In o predvidenju je menila: "Bog ne ve, kaj bomo napravili. Zgradil te je z ljubeznijo in njegovim vedenjem-Napravi to, za kar meniš, da je pravilno. Imaš usodo, toda ali jo hočeš? Če nekoga udariš, tega zate ne načrtuje bog; to je tvoja izbira, bog je imel eno misel – ustvaril je človeka in človeštvo poskuša dojeti to misel. Jaz sem zdaj misel in jaz sem zdaj človek. Me sva obe (mati in hči) del boga in stvarstva. Jaz sem stvarnik in stvarstvo."

Marcos, starejši brat Flavia, je kot triletnik opisal njegovi materi naslednja spoznanja o bogu: "Včasih vem, kaj misliš, toda še prej, kaj čutiš. Veš, mama, ko me je bog v nebesih sestavil, mi je rekel: Tebi ostane moj spomin in meni pa tvoj smehljaj. In jaz se spominjam boga; vem, kako izgleda božja hiša. Vem, da prihajamo iz božje hiše in se po smrti vrnemo spet k bogu.

Bog mi je povedal še druge stvari, ki sem jih pozabil; o teh vem le ponoči, ko spim. Lahko vidim z zaprtimi očmi. Vidim boga; toda bog nima telesa, nima ust, toda govori. On je v vseh stvareh, tudi v jedeh in v zraku. Bog biva v ljudeh, tudi v tatovih, čeprav so hudobni. Hudobni so, ker ne vedo, da imajo boga v sebi, ga ne čutijo. In v živalih je tudi bog."

In njegov brat **Flavio** je opisal v starosti šestih let: "Iz veliko usod se končno oblikuje ena sama usoda; usoda človeštva. Bog nima časa; je zunaj časa. Vse, kar je v času, se enkrat začne in enkrat konča. Čas je zato tu, da se eno bitje lahko rodi, raste in umre, da preteče ta celi proces.

Bog je in spet ne, en proces. On je to, kar povzroči proces življenja..

Zdaj ne bodo več potrebne religije, ker bo vsak našel boga v svoji notranjosti."

Rad bi objavil še to, kar ima povedati jasnovidni Arian o "bogu". In to se popolnoma razlikuje od tega, kar sem sicer tako slišal. Dobro se držite:

"Skoraj vse religije, razen ene kot vem, imajo strahospoštovanje pred najvišjim bitjem, se bojijo, padejo na kolena pred njim, prosijo in prosjačijo pri tem bitju, da jim pomaga tu in tam, da jim odpusti ... V dveh religijah najdemo celo kaznovalnega boga, ki enega pošlje v nebesa, drugega pa v pekel. Te religije ponižno prosijo, moledujejo Boga, gospoda, vsemogočnega, pri čemur sklanjajo glave.

Moje ljudstvo se ne boji stvarnika- imenujemo ga pra-oče. In ta "bog naj ostanemo pri tem pojmu, je ljubeči bog, vesel, ki muje vseč, če gre dobro njegovim otrokom. In je tudi ponosen bog, ponosen je na svojo stvaritev in ustvarjena bitja – njegove otroke. Bog noče, da njegova ustvarjena bitja- njegovi otroci- klečijo pred njim. Na boga moramo gledati kot na starše, na očeta in mater.

Ali starši želijo, da njihovi otroci pred njimi padejo na kolena, jih častijo ali celo javkajo? Zagotovo ne! Vsak starš poskuša dati otroku najboljše, kar lahko. Starši poskušajo vse to, kar so se skozi leta naučili na svojih življenjskih izkušnjah, posredovati naprej svojim otrokom, poskušajo jih obvarovati pred slabimi izkušnjami s tem, ko jim pripovedujejo iz svojega življenja. Starši rečejo: 'Stoj pokonci in poglej me v oči. Želim biti ponosen/na nate.'

Zaradi tega imajo moji ljudje na našem planetu pomembno načelo: Naših glav ne sklanjamo pred bogom, ker nas bog želi videti pokončne, poštene in pogumne. Zato tudi nikoli ne sklanjam o glav pred sovražnikom ali drugo religijo- tudi jaz ne.

Bog želi imeti pred seboj pokončna bitja, ki znajo prevzeti odgovornost za svoja lastna dejanja. Bog želi biti ponosen na svojo stvaritev in je lahko ponosen, če jo vidi, da je 'dobra'. Seveda ima bog rad tudi šibke, tako kot imajo tudi starši radi svojega šibkega otroka. Tem bolj pa se veseli tistega, ki se postavi pred svojo lastno nalogo in jo sprejme, pogumno preizkusi, tvega in se nastavi življenju.

Bog je bitje polno ljubezni, bitje polno veselja, ki je udeležen v življenju, ki se zanima za vse izkušnje vseh bitij in se veseli nad pionirji, nad ljudmi, ki sami postanejo zavestni samega sebe, ki so sami začeli ustvarjati, in z veselo radovednostjo opazuje, kako bodo ustvarjali in koliko so se naučili.

Ali si ne moreš predstavljati, daje bogu sčasoma tudi dovolj, da ga ljudje stalno samo prosijo in malikujejo? Ali si lahko predstavljaš, da rečeš bogu: 'Poglej sem, kaj sem vse naredil v mojem življenju. Ali si ponosen name?' Tako kot bi otrok rekel očetu, če je kaj skupaj sestavil" Bog ne želi, da bi se ga njegovi otroci bali, ker za to ni nobenega razloga. Bog ljubi svojo stvaritev in ljubi ljudi. In želi biti tudi ljubljen, tako kot starši želijo, da jih imajo njihovi otroci radi.«

..

Skrajno zanimivo, mar ne?

Tako so si boga predstavljali tudi naši predniki (*preden so bili "pokristjanjeni"*). Če pomislim na marsikatero versko trumo, ki se plazi pred stvarnikom, glasno tarna in jadikuje- *žalostno, toda resnično...*

Zelo intenzivno gre tudi naprej, zato pustimo naše misli malo krožiti, da bi potem lahko hitro švigile kot sokol na svoj plen.

SUPER SVET- PRAVZAPRAV...

Hura, sam ustvarjam!

Razlika med iskalcem in najditeljem v tem, da iskalec nekomu sledi, zakonu, guruju, veri, ideologiji ..., medtem ko najditelj piše sam svoje zakone in nekega dne tudi vodi. On sam odloča, če bo pozimi zmrzoval ali pa si bo na žarečem oglju opekel stopala. On odloča, katera hrana mu škodi in v kateri pijači je božanski duh -ker on tako želi.

To je vzpon od ustvarjenega do samostojnega stvaritelja. In naša naloga je, da se na tej zemlji učimo sami ustvarjati in da lahko s pomočjo prepričanja predstavljamo celo gore (s tem ne mislim smo majhnega hribčka snega pred hišo...). Miodločamo, čenam bo nekaj škodovalo, in mi odločamo, kaj nam dobro dene. Mismo del stvarnika insmo opremljeni z vsem, kar ima tudi bog – samo v manjšem obsegu; vsakokrat v takem obsegu, kot ga lahko dojamemo. Vendar lastnosti so iste. Tako kot ima majčkена vodna kapljica enake lastnosti kot velikanski ocean. In mi smo tu na zemlji, da se zavedamo tudi tega, da smo del stvarnika in da smo vsak dan sposobni ustvarjati.

Zato pozabimo vse, kar smo kdaj brali in slišali ali pa so nas učili. Poglobimo se vase in se vprašajmo, kaj hočemo, kaj nam pravi naša intuicija. Potem se vprašajmo, če si sploh upamo stremeti k temu cilju. In če v nas zazveni »ja«, potem pojdimo proti mu cilju. Cilj bomo dosegli, če smo v to prepričani (če v to trdno verjamemo). Nobenemu drugemu človeku ni treba v to verjeti. Ravno tako kot tudi nihče ni verjel, da bo Bill Gates, ko je še programiral računalnike, nekega dne postal eden izmed najbogatejših ljudi na svetu. Ves potencial je v nas samih! Vse je položeno v nas, obstaja seme. Čas je, da mu prilijemo vodo, da bo vzkliko in raslo!

In kaj je odgovoril Bill Gates, ko so ga vprašali o viru njegovega uspeha: »Delaj to, kar ti je v veselje!« To me iluminira (razsvetljuje)!

Vrnimo se še zadnjikrat k našim najbogatejšim družinam: Vseeno kakšne cilje zastopajo, bodisi nebeške (srčno usmerjene) ali pa diabolične (razumsko orientirane)- eno stvar jim je treba priznati in sicer da svoj razum namensko uporabljajo. Tudi vi menite tako?

Preprosto je tako. Razlika med temi osebami in večino prebivalcev sveta je v tem, da imajo te osebe jasno določen cilj. Illuminat ne verjame samo, da zmore, on to ve in tudi dela. In to velja tudi za modrece vseh časov.

Ravno v tem pa je odločujoča razlika glede na današnje ezoterike in tako imenovane »bele magijce« - ti nimajo jasnega cilja. Sicer poznajo kozmične zakone, vendar pa imajo s temi na zemlji probleme. Pogosto si zadajo razsvetlitev kot visok cilj, vendar pa molčijo, ko jih vprašam, če to lahko definirajo. Nihče namreč ne ve, kako se čuti razsvetlitev ali pa kako se jo doseže. Tisti, ki so kdaj lahko dosegli stanje razsvetlitve, molčijo ali pa ga ne morejo dejansko opisati, ravno tako, kot iluminat ne more opisati občutka moči ali pa mati hčerki občutka zaljubljenosti.

Torej, če se dejansko ne moremo odločiti, kaj bi si v našem življenju želeli- kaj ima prednost- bi za preprost začetek ponudil naslednje:

Usedimo se in napišimo, da smo pripravljeni sprejeti našo življenjsko nalogo in potem pod tem: *»Odpiram se vsemu, kar mi pripada in najde pot k meni, pri čemur najraje delam to, kar najbolj znam in kar mi je v največje veselje. Denarja je vedno dovolj. Z menoj je partner, s katerim sem srečen in ki mi najbolj ustreza.«*

Datum, podpis, pripnemo nekam na steno (kjer ne vidi vsak) in se zahvalimo, da zdaj korakoma prihaja do nas. In potem strpno gledamo, kaj se godi.

In ko se to enkrat izpolni, smo srečni. Ko smo srečni, se močno poveča tudi verjetnost, da nekega dne dosežemo stanje sredine, miru, harmonije, izpopolnjenosti in možno tudi razsvetlitve. Nisem še namreč slišal, da bi. depresiven ali pa agresiven človek spoznal stanje podobno razsvetlitvi. Vendar pa ne začnimo z razsvetlitvijo, temveč z majhnimi stvarmi, ki obstajajo zdaj v življenju in se jih lahko doseže.

Žal, pa vedno znova ugotavljam. – na primer pred kratkim med mojim bivanjem v Indiji – da veliko ljudi z zahoda sledi indijskemu guruju ali pa dnevno meditirajo v upanju na razsvetlitev. Ti pa se izogibajo telesnemu delu, imajo se za pristne, so nedisciplinirani, neurejeni in deloma zaradi njihovega fanatizma tudi neprijazni in malomarni.

Vendar pa nismo rojeni v zahodnem svetu, da bi potem hodili v Indijo in zbežali pred izzivi tega sveta – imenujmo ga mirno svet Luciferja. Če pa raziskujemo v tej smeri (finosnovni), se pogosto izkaže, da so bile ravno te duše prej inkarnirane v azijskem prostoru in so živele zelo asketsko. Potem so se odločile, da je čas dozorel, da se spet enkrat inkarnirajo na zahodu, da bi videle, kako daleč je dejansko z disciplino in če se lahko zoperstavijo skušnjavam.

Seveda vleče te duše potem nazaj v že znane kraje. Kje pa čakajo na njih prave naloge? Kako gledate vi na to? Ali imam prav?

Formulacijo, da je vedno dovolj **denarja**, sem postavil zavestno. Veste zakaj? Ker če imamo vedno dovolj denarja, imamo več časa, ker manj delamo ali imamo manj skrbi. Zdaj imamo čas za potovanja ali branje ali pa se udeleževati kot izumitelj. In tako se bomo hitreje razvili v našo osebno individualnost, našli svojo vrednoto, svojo samozavest in hkrati tudi božji aspekt v nas.

))**Denar je sveta vladar!**« je star izrek, ki ima v sebi veliko resnice. Vse v življenju je nekako vedno povezano z denarjem. Pri tem je pomembno, kakšno stališče smo zavzeli do tega. Vsak vidi denar Z drugačnimi očmi Nekdo ga ima za nujno zlo, drugi ga lovi, eden je zapravljevec, naslednji pa nosi škotski kilt. Za nekatere je denar hudičev in drugi pa vse, kar pride, zapravi. So ljudje, ki imajo za denar spretno roko in tudi taki, ki sploh ne znajo ravnati z njim- *»Denarne zadeve ima moja žena ... «*, pravijo. Vprašajmo se: smo obsedeni z njim, ljubitelji ali ga zaničujemo?

Le malo ljudi se zaveda, da je od njihovega stališča do denarja odvisno, koliko ga imajo. Upoštevač kozmične zakone smo ugotovili, da vse v življenju povzročimo sami - tudi naše bogastvo ali pomanjkanje denarja. Tako kot se naše bolezni začnejo v naši duši - v naših mislih, tako je tudi z denarjem. Denarni problemi nastanejo v glavi in le tam se lahko tudi rešijo.

Stalno pomanjkanje denarja zato največkrat ni nesrečni »slučaj«, temveč rezultat napačnega programiranja in napačnega stališča do denarja – večinoma že od otroštva naprej. Kdor je rasel v revnih okoliščinah in je moral trdo delati, ima zagotovo drugačen pogled, kot pa nekdo, ki prihaja iz premožne družine. Način vzgoje in ravnanja z denarjem naša podzavest avtomatično sprejme. Tudi tukaj se lahko izprašamo, na novo pregledamo in izberemo najboljše stališče do denarja, kajti to bo oblikovalo našo prihodnost.

Ravno med duhovno iščočimi je vpadljivo dejstvo, da mnogi trpijo pomanjkanje denarja. Kako to? Po eni strani so razumeli kozmične zakone in so medtem postali tudi zdravi in uravnoteženi, vendar pa glede denarja zadeva nekako ne deluje.

»Denarje nekaj slabega, nekaj umazanega«, trdijo nekateri, »Je razlog za vse hudo na svetu«. Če povemo po resnici, pa je edino zlo denarja v tem, ker ga ni v njihovem lastnem življenju. Ali mogoče ni res? Res je, da različne strukture in krogi oblasti denar zlorablja, vendar kaj pa ima to opraviti z menoj? V Ruandi so tisoče ljudi poklali z nožem. Ali zato ne smem več uporabljati kuhinjskega noža, da bi si odrezal kos kruha?

Ogromno je ljudi, ki imajo za vse rešitev (tudi in predvsem v gostilni) – za lakoto v tretjem svetu, za vojno na bližnjem vzhodu, atomske poskuse Američanov. Našli so krivce, da ne bi bilo treba pri nas samih ničesar več spreminjati. Najboljše pa je potem še njihovo spoznanje, da bi bogati morali revnim odstopiti nekaj svojega bogastva in da bi bilo potem veliko bolje. Kaj mislite, da bi brezdomci ali narkoman napravili s podarjenim denarjem? Kaj je s stanovalcem majhnega stanovanja zadaj na dvorišču? Ali bi temu zares pomagali, tako, da bi mu podarili denar? Ali bi te osebe spremenile svoje vedenje, svoj življenjski vzorec? Ali jih ni ravno ta njihov omejeni in ovrednoteni življenjski vzorec ter svetovni nazor pripeljal v to situacijo? Ali se s podaritvijo denarja res reši njegov lastni problem, ali pa se ga le prestavi na kasnejši čas?

Mnogo ljudi želi rešiti probleme drugih, najraje te celega sveta, pri tem pa niti svojih majhnih problemov ne obvladuje.

»Denar pokvari značaj«, pravi en rek. »Ni mi mar za denar«, menijo spet drugi. Nekdo je celo rekel: »Denar mi ni pomemben«. Jasno, da potem do njega ne more priti nič denarja: ..

Razlog za pomanjkanje denarja je v napačnem stališču do denarja. Učitelj za uspešno življenje Arthur Lassen je pojasnil: »Nikoli ne dajte denarju občutka, da vam ni mar zanj; kajti denarje dal trdno zaprisego, da ostane le pri tistem, ki ga spoštuje in ima rad. Kdor lahkomišelnost govori o denarju in z njim napačno ravna, se naj ne čudi, če bo denar naredil okolinjega velikovinek.«

Zato svetuje: »Spoštuj denar, daj denarju občutek neomejene simpatije, potem mu bo v pravo veselje napolniti tvoje žepe in tvoj bančni račun.«

Ravnajmo z našim denarjem kot s partnerjem. In ko ob nakupu nečesa plačujemo, bi lahko igranje kot en korak pomoči za našo novo denarno zavest oblikovali tako misel:

»Torej kmalu na svidenje, ljubi denar, in prinesi s seboj tvoje brate in sestre.«

Če mislite, da je to pretirano, imate morda prav. Toda veliko ljudi ima popolnoma zakrčen odnos do denarja. Pri tem se spomnim ene zgodbe: En moj stric je uspešen svetovalec podjetij in mi je povedal primer njegove znanca Gre za moža, ki je vse življenje varčeval. Na primer, čeprav je veliko potoval, je šel redko jest, kaj šele, da bi povabil na kosilo svoje prijatelje. Ta mož je živel, čeprav je relativno dobro zaslužil, v majhnem stanovanju, kupoval je najcenejšo hrano in pijačo - na kratko, varčeval je, kjer je le mogel. Pri njegovi dejavnosti je bil zelo priden in kot inženir zelo iskan pri podjetjih. Ko so ga spraševali o njegovem varčnem načinu življenja, je vedno govoril, da varčuje za svoja stara leta, da bi imel še kaj od življenja. In prišlo je, kar je moralo priti: Nekega dne -bil je star okoli 50 -je preko zasebnega

stika spoznal finančnega svetovalca, kateremu je predal vse svoje privarčevano premoženje. In to ne samo njegovo, temveč tudi premoženje njegove življenjske partnerice in njene matere. Pred prijatelji se je celo hvalil, da je spretno ravnal, ker je svoj denar vložil z višjo rento kot običajno (več milijonov DM). Izkazalo pa se je kasneje, da je bil ta svetovalec slepar in dobri mož je izgubil ves svoj denar. Fazit: Zdaj je spet lahko živel naprej enako kod doslej -revno, ker denarja niti ni cenil niti ga ni uporabil za harmonično oblikovanje življenja

Naše življenjske okoliščine so ogledalo našega pogleda na življenje. Če sem v moji notranjosti urejen, bo tako tudi moje stanovanje, moj avto ali moja hiša! Vsako bogastvo in vsak uspeh temelji na dobrih odločitvah in tudi pogumu, da potem te ideje tudi uresničimo. Vse velike osebnosti v zgodovini so uspele s svojimi lastnimi iniciativami. Zato poglejmo, kako bomo mi spremenili naše stališče, da bomo z denarjem živeli v harmoniji. Da bi ga oboževali, bi bilo ravno tako skrajno, kot če bi ga zavrnil. Najdimo zdravo sredino in je ne vrednotimo.

Glede vrednotenja. Če se ne počutim vredne, p, da bi veliko zaslužil, če se malo cenim, mi to kaže tudi moja življenjska situacija. Če imamo cilj – sanje ali željo -, se ne sprašujemo *koliko bo to stalo* ali pa ne trdimo; da *za to nimamo denarja*. Če smo si zastavili en cilj ali imamo super idejo, na vsak način stremimo k uresničenju tega. In izkušnje so pokazale, da se je na poti k cilju našel tudi denar za realizacijo cilja.

Če ste enkrat izgubili denar- mogoče celo veliko denarja -, nam pri tem obup in žalost nič ne pomagata. Bodimo optimistični in si recimo: »*Hvala za učno uro, življenje. Zdaj želim napraviti na drugačen način.*«

Govorim Iz lastne izkušnje! Vendar se pri tem vprašajmo, kako da nismo opazili in ustrezno reagirali na znake, ki nam jih je življenje pokazalo pred tem? Kaj so bili resnični razlogi za finančno izgubo? Ali imam problem s tem, ko ne znam reči »ne«? Ali pa sem preveč- zaupljiv?

Glede tematike denarja in novega programiranja naše podzvesti si sestavimo tabelo. Na eno stran napišimo, kaj menimo, da je v našem dosedanem stališču kontraproduktivno, stavke kot na primer >>*Denar ne dela ljudi srečnih*« ali >>*Od bogatih se učimo varčevanja*«. In na pro-strani napišimo, kako nameravamo v prihodnosti ravnati z denarjem in kakšno stališče bi radi do tega imeli.

Kdor ima dejansko problem z denarjem, temu priporočam knjigo »*Denar me dela srečnega*« (avtor Arthur Lassen) ali knjige Petra Kummerja (učitelja uspešnega življenja). v katerih na nazoren in igriv način posreduje novo povezavo z denarjem.

Arthur Lassen svetuje kot pravilno stališče do življenja naslednje: »*Živim danes, tukaj in zdaj. Moje življenje določajo pozitivne misli in dejanja. Oblikujem moje življenje po mojih predstavah in načrtih. Vesel sem, ker sem uspešen. Moji uspehi temeljijo na moji vztrajnosti in stanovitnosti, da mislim pozitivno, načrtujem ustvarjalno in delujem odločno. Imam ustvarjalno zavest do denarja. Imam fantastičen občutek za denar in dobre možnosti za zaslužek. Za vse v mojem čudovitem življenju prevzemam odgovornost – za moje misli, za moje besede, za moja dejanja. Stalno izboljšujem moje poklicne sposobnosti in veseli me, ko sem dobro pripravljen. Nasproti ljudem vedno nastopam odprto, ne glede na to, kakšno pozicijo imajo. Vem, daje vse v mojem življenju odvisno od mojega stališča do tega. Gledam naprej in sem odločen, da iz mojega življenja naredim najboljše. Pogosto se smehljam in žarim med ljudmi, ker vem, da pride nazaj vse, kar pošiljam. Zdaj sem v najboljši formi mojega življenja.*«

PRINCIP VLEKA

Kaj pa je spet to- princip vleka? Priznam, da se zabavam, ko vas soočam s stvarmi, o katerih do zdaj niste hoteli nikoli slišati.

Čisto preprosto: Obstaja princip pritiska in princip vleka. Skoraj vsi ljudje živijo po principu pritiska, kar se lahko primerja z voljo ali samovoljo, in tega niti ne opazijo.

Pojem princip vleka izhaja pravzaprav s tehničnega področja in sicer od genialnega avstrijskega konstruktorja letčnega krožnika Viktorja Schaubbergerja – predhodnika harmonične (uravnotežene) vodne tehnologije. Schaubberger je v naravi opazoval najrazličnejše tokove, ki jih je pozneje razvil v mehanske postopke in po njih izdelal stroje. Na primer, opazoval je postrvi, kako skačejo proti rečnemu toku in celo več metrov visoko proti slapu. To sploh, znanstveno dokazano, ni mogoče. Statik lahko po velikosti plavuti, moči mišic in drugih komponent izračuna, kako močno deluje sila udarca plavuti, da se postrv lahko giblje naprej. Vendar pa pri tem izmerjena števila ne pojasnijo velikanskih skokov postrvi. Isto je pri čmrljih. Glede na znanost čmrlj sploh ne more leteti – vendar to vseeno počne, kajti skrivnost čmrljevega leta obstaja v anti gravitacijskem polju, ki izhaja iz frekvence udarcev kril ter oblike in gibanja kril. Narava s pomočjo vrtinca spiralasto poveže življenjsko energijo (chi, ki, eter, od, orgon, vril, prana ...) v vodo in pri tem uporabi nasprotno vrteči se energijski vrtinec (spiralo) tu v naravi vidimo primer, kjer ni gravitacije. Zunanja stran vrtinca vleče oziroma vsesava k dnu vrtinca, notranja stran vrtinca pa vleče navzgor – enako kot pri orkanu; princip je isti. Nasprotno gravitacijskemu zakonu, orkan navzgor povleče stvari, ki se nahajajo na tleh. Če je stvar sredi orkana, v »očesu«, na nevtralnem kraju, je absolutno brez teže in mirno lebdi v zraku -ne da bi se vrtela. Tako je tudi z vrtincem v vodi. Postrv to ve in uporablja ta vrtinec tako rekoč kot katapult. Postrv preprosto priplava k spodnjemu delu vrtinca in pusti, da jo vlečna sila notranjega vrtinca odnese navzgor. Tako se dvigne proti toku več metrov visoko, ne da bi ji bilo treba napraviti en sam samcat gib.

Viktor Schaubberger je dolgo raziskoval ta fenomen postrvi in je v tridesetih letih uporabil isto tehniko za njegov leteči krožnik. Ta princip so potem drugi znanstveniki Dogradili in ga uporabili v elektromagnetizmu, pri čemur so s pomočjo nasprotno vrtečih se energijskih polj odpravili silo teže. Pilot takega letčnega diska sedi v nevtralnem centru, v »očesu« diska (koluta) in je popolnoma neodvisen od delujočih sil. To ni nobeno čudo, temveč kopija naravnih zakonov. Te zemeljske leteče krožnike ali diske imenujemo dandanes »UFO«.

Tako, in ta vlečni princip temelji na zakonu resonance. To bom na kratko razložil. Ti leteči krožniki (pri tem lahko govorim le o nemških, katere sem sam videl in tudi enega pilota tega diska poznam) napravijo pred seboj vakuumsko polje in se pustijo povleči vanj – podobno kot postrv v vrtinec, samo s to razliko, da je vakuumsko polje umelno izdelano in se stalno projicira pred disk. Leteči diski nimajo Otto-motorja ali kaj podobnega. Tudi ne letijo z eksplozijsko tehniko z odbojem, temveč se pustijo povleči do njihovega cilja. To se lahko primerja tudi s kočijažem, ki ima na trnku obešeno korenje in to visi pred oslom, ki vleče kočijo, tako da osel teče za korenjem. (Bolj podrobno in izčrpno, s slikami in strojnimi načrti, je opisano v moji knjigi »Projekt Aldebaran«).

Poskusil se bom izraziti malo bolj razumljivo: Fino snovni vlečni princip -preneseno v življenje – pomeni s preprostimi besedami: **Čim bolj bežim od nečesa, tem prej me to ujame, in čim bolj želim nekaj imeti, tem bolj se mi to oddaljuje.**

Še en vedenjski primer za to: Partnerstvo. Čim bolj sprašujemo našega partnerja, kam gre, kdaj pride domov, s kom je bil ..., tem prej dosežemo, da se bo ta notranje od nas oddaljil – zakaj? Ker se čuti zatiranega. Klasična tema ljubosumja: čim bolj smo ljubosumni in čim bolj zaradi tega omejujemo partnerju prosto gibanje, tem prej lahko pričakujemo, da nam bo partner dejansko ponudil razlog za ljubosumje, in bo- ker ga to nervira -odšel. Čuti se utesnjenega

Čim več damo partnerju prostosti, tem bolj se čuti povezanega z nami, ker je prostost tista, ki jo ceni.

Tudi meni gre tako. Skoraj vsak deseti, ki me kliče ali pa mi piše, postavlja isto vprašanje, namreč, kako napravim, da vedno znova pridem do vročih informacij, ki jih podajam v mojih knjigah. In vsakokrat moram potem razlagati: »*Ne pridem jaz do informacij, ampak informacije pridejo k meni.*«

Ne delam nič drugače kot leteči diski. Ustvarim vakuum, v kar se namesto diska povlečejo informacije ali osebe. V mojem energijskem polju ustvarim vakuum, tako da tam ustvarim praznino in vesolju rečem, da to praznino napolni. To poznamo iz fizike, ko v neki posodi napravimo umetni vakuum. Če potem odpremo to posodo, vesolje avtomatično zopet napolni to praznino. In nič drugega ne delam jaz. (Pri duhovnih znanostih se to imenuje *princip izravnave*.)

Ja, ampak kako? No, nekaj si želim. Vendar ne samo v glavi, temveč tudi v srcu. In potem ne mislim več na to temo, nimam več opravka z njo. Bežim (tečem) pred njo. Tako rekoč razvijem protivoljo zoper to, kar pravzaprav želim imeti in se pri tem delam, da mi ni do nje. Pustim jo, pustim ji prostost. In potem pride želeno k meni avtomatično.

To zmorete tudi vi. To delate pogosteje, kot pa se tega zavedate -samo negativno—s strahom. Čim bolj vas je nečesa strah, tembolj to privlačite.

Čim bolj nas nekdo nadleguje, na primer zastopnik pred vrati, tem manj želimo imeti z njim opravka. Veste zdaj, kaj s tem mislim? Čim bolj nekdo izvaja pritisk na nas, tem bolj se od njega oddaljujemo. S pritiskom delamo vedno proti ustvarjanju. Moramo le pustiti, da nas privleče (vsrka) v naše resonančno polje (dopustiti povlek – pustiti dogajanje), potem teče avtomatično.

S tem hočem povedati, da smo bili v zadnjih stotih letih absolutno dezinformirani – in to namensko. Vesolje deluje po vlečnem principu, ja, celo bog deluje po tem principu in ne po pritiska oziroma odboja. Bog ne bo nikoli posegel v stvaritev, pusti, da ta pride k njemu.

Ali zemlja leti z eksplozivnim motorjem skozi vesolje? Ne, pusti se vleči, in sicer s pomočjo magnetnih polj. Ali pa steslišali, da ima zemlja reaktivni pogon?

Princip pritiska bi lahko, preneseno v življenje, izrazili tudi tako: »*Moram, moram, moram ...*«, princip vleka (vsrka) pa: »*Pustim, pustim, pustim ...*«.

V današnjem času skoraj vsak teče za tehniko. Močno zapeljivost vidim predvsem v računalnikih in z njimi povezanem internetu, čeprav je večina ljudi okoli mene drugačnega mnenja. Zagotovo lahko iz njih potegnemo ogromno informacij, za katere izvemo, neodvisno od kontroliranih masovnih medijev, predvsem informacije o političnih ozadjih. To je lahko kar uporabno. Vendar pa vidim dejansko nevarnost na čisto drugi ravni.

To je način razmišljanja večine uporabnikov interneta in njihovega načina ravnanja, ki ga grajam:

- *Želim to ali ono informacijo in to bom zdaj pridobil.* - Sedijo nešteto ur pred računalnikom in sploh ne opazijo, kako se oddaljujejo od dejanskega življenja in samega sebe kot človeka. Ljudje se čedalje bolj izobražujejo in imajo polno glavo vsega, in način.

razmišljanja se spreminja zelo počasi. To je ravno nasprotni način od mojega ravnanja; uporaba interneta temelji namreč na principu pritiska.

Še enkrat: Čim bolj bi radi nekaj imeli, tem bolj se nam to izmika. Čim bolj bežimo od nečesa, tem prej nas to ujame. Čim bolj se nečesa bojimo, tem bolj smo lahko prepričani, da nas bo to doletelo. To je vendar tako jasno! Čim bolj intenzivno nekaj iščemo, tem prej spregledamo nekaj, kar je neopazno poleg nas, ker smo osredotočeni na nekaj drugega.

Zato je pomembno, da prenehamo *iskati*, da bi končno to našli. Točneje rečeno, da bi se to *pustilo najti*, ker po zakonu resonance pride *usoda do nekoga*. Če pa stalno iščemo, ker nekaj *hočemo*, potem zlahka spregledamo rešitev problema, ki pogosto že čaka pred nami.

Skupaj živimo zdaj v novi časovni epohi, novi dobi z veliko tveganj, vendar pa tudi z veliko priložnosti!

Do zdaj je bilo ljudem predpisano, v kaj morajo verjeti in predvsem, kaj morajo *misлити*. Kar zadeva vere v boga, se ni smelo dvomiti v to, kar je učila uradna cerkev. Vendar danes živimo v drugačnem času. To je čas, v katerem morala, tradicija, kultura in podobno nimajo nobene vrednosti več. To je po eni strani zelo slabo, ker je komaj kaj še v »redu«, vendar pa je to po drugi strani velika priložnost, ker lahko staro izgine in nastane novo. Po starem kodeksu škotskega reda prostozidarstva, »*Ordo ab chao*«, nastane novi red iz kaosa. Če naj novo nastane, mora staro izginiti! Stanje razpada starega sveta je lahko po eni strani največja priložnost, ki jo je ta planet sploh kdaj videl po drugi strani pa lahko pride tudi do absolutnega konca, odvisno od tega, v katero smer se bo vodila prosto nastajajoča sila, v svetlobo ali v temo –v biti ali v imeti.

Zaradi tega je tudi za ljudi, ki so ujeti v tradiciji ali v verski zapuščini, napočil končni čas. Konec njihovega omejenega svetovnega nazora! Vendar pa je začetek novega in svežega pogleda na svet! Prežvečene zadeve prejšnjih generacij izginjajo, in generacija bo postavljena na preizkušnjo. Ali bo izkoristila priložnost prostega trenutka, da sama lahko odloča in da seje znebila duhovnih okov? Ali pa bo padla v brezdhanje?

Do zdaj se je veliko nas pustilo voditi verskim predstavam, ki so nam jih z lijakom vlivati v glavo. Večina jih je poskusila ponotranjiti izjave in nauke, ki jih je prejemale od zunaj. Primerjali smo eno z drugim in pretehtali. Kaj je bilo prijetno" kaj neprijetno, kaj dobro, kaj slabo? Poskušali smo ponotranjiti zunaj obstoječe. To imenujejo eksoterika - od zunaj navznoter.

Zdaj pa se čedalje bolj uveljavlja drugačen način razmišljanja in spoznavanja – ezoterika. Ezoterika (neodvisno od tega, kar dandanes ponujajo ali prodajajo na ezo- tržnicah) uči ravno nasprotno tistemu, kar je večina ljudi do zdaj živela in sprejemala kot »resnico«, namreč, da v nas samih najdemo resnico, ljubezen, varnost in predvsem tisto, kar imenujemo »bog«. **V vsakem od nas se zdaj nekaj odpira in se prebuja!**

To je čas, v katerem ne tečemo kot lemingi za vero ali ponavljamo obrede, o katerih noben človek ne ve več, od kod pravzaprav izhajajo; nič več na pamet ponavljati besedil, (leming-majhen glodavec, ki živi v severnih polarnih pokrajinah, Lemmus: množične selitve)

Slaviti molitev, nepreverjeno klicati bitij, za katere nihče ne ve , če obstajajo ali če, so sploh kdaj obstajali. Vedno bolj hočejo verjeti temu, kar zaznavajo v njihovi notranjosti, namesto tega, kar se od zunaj sugerira.

Nočejo več biti »dobri državljani« , niti dober član družbe, nobeno kolesce v socialnem sestavu in »sploh ne« ovčke v občini. Hočejo biti eno in to čisto zavestno : samo odgovorni.

Nočejo niti, da jih nekdo rešuje, niti da nekoga kontrolirajo. Preprosto želijo biti zavesta duhovna bitja v človeških telesih, ki živijo konstruktivno kot je le mogoče in to dan za dnem – da bi bili vzor brez, jedkega misijonarstva!

Pravi nauk pride od znotraj. Bog nam govori skozi srce. In vse tako imenovane svetovne religije so to pozabile. Pri vseh svojih tradicijah in pravilih so pozabile ljubezen. In naši novi otroci nam predstavljajo ljubezen oziroma srce vsak dan znova.

slaviti molitev, nepreverjeno klicati bitij, za katere nihče ne ve, če obstajajo ali če so sploh kdaj obstojali.

Večno bolj hočijo verjeti temu, kar razenarajo v njihovi notranjosti, namesto tega, kar se od zunaj sugerira. Hočijo več biti "dobri državljan", biti "dober član družbe", "meheno kolega v socialnem sestavu" in sploh pa ne "ovčka v občini". Hočijo biti le eno in to čisto zavestno: samozavestni.

Hočijo biti, da jih nekdo rešuje, niti da nekoga kontrolirajo. Preprosto želijo biti zavestna duhovna bitja v človeških telesih, ki živijo konstruktivno kot je le mogoče, in to dan po dnem - da bi bili vzor drugim, brez jedkega misijonarstva!

Pravi nauk pride od znotraj. Bog nam govori skozi srce. In vse tako imenovane svetovne religije so to pozabile. Pri vseh svojih tradicijah in pravilih so pozabile ljubezen. In naši nove struče nam predstavljajo ljubezen oziroma srce vsak dan znova.

ICH BIN EIN KLEINER GOTT

Bevor ich zu schöpfen beginne, werde ich mir nochmals bewußt, wer ICH BIN, welche Fähigkeiten (Talente) in mir angelegt sind und was ich mir wünschen möchte. Hilfreiche Schritte, dies herauszufinden, sind:

© Die Fischgräte: was will ich loslassen, was will ich erreichen...? (S. 334)

© Worin liegen meine Schwächen und meine Stärken? (S. 334)

© Was würde ich verändern, wenn mein letztes Stündlein geschlagen hätte? (S. 372)

© Wie würde ich meinen Tag und mein Leben generell gestalten, wäre ich finanziell unabhängig und müßte nicht mehr arbeiten? (S. 371)

© Ich überprüfe meine Einstellung und meine Glaubenssätze zu Geld und richte mich auch hier gedanklich neu aus, entsprechend einem Leben in Fülle. (S. 386-390)

© Ich schließe einen Vertrag mit dem Schöpfer, daß ich diese Inkarnation, dieses Leben, annehme und mich meiner Lebensaufgabe stelle. (S. 353)

© Stecke ich in einer Problemsituation - also einer Herausforderung - so betrachte ich mir die Situation, in der ich mich befinde, aus einem inneren Abstand, erkenne die Botschaft und den Lernprozeß darin und treffe eine Entscheidung (e₃). (S. 364)

© Ich folge immer mehr meinem Herzen und lasse den Kopf (meine eingenommenen Standpunkte) zurück. (S. 339, 346f, 359)

© Ich höre auf meine innere Stimme und meine Intuition. (S. 381, 383)

© Ich lebe im Hier und Jetzt und bin mir meiner Schöpferkraft immer bewußt - in jeder Lebenssituation, am Arbeitsplatz, mit den Kindern, beim Liebesspiel... (S. 163, 398)

© Dabei hilft es mir, mich selbst aus der Perspektive des Beobachters wahrzunehmen, mir selbst über die Schultern zu sehen und entsprechend Ratschläge zu geben. (S. 398)

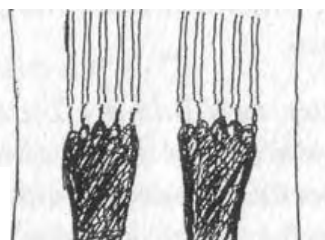
© Ich sehe die Dinge optimistisch, auch wenn eine Situation noch so verfahren auszusehen scheint. (S. 389, 398)

© So, wie ich mir wünsche, daß andere Menschen mit mir umgehen, so verhalte ich mich auch diesen gegenüber. (S. 359)

® (R) Das Zeichen des Bären sieht so aus:

® Nun vergleichen wir das einmal mit dem „Strich-Code“

Slika znaka medveda oziroma krempljev medvedjih tac:
Slika današnjih kodnih črt: 002575 016666

Ključ je na primer, da črke, kot si sledijo v abecedi, po vrsti seštejemo (a =1; c = 3; u = 21).

Če pomnožimo to vrednost s a ; c ; u 2 , pridemo do naslednjih razrešitev:
B 6 ; 18 ; 126

C	O	M	P	U	T	E	R	
18	90	78	96	126	120	30	108 =	666
K	I	S	S	I	N	G	E	R
66	54	114	114	54	84	42	30	108 =666

LITERATURVERZEICHNIS

- (1) Erdmann, Stefan, Banken, Brot und Bomben — Band 1, Ama Deus Verlag 2003, ISBN 3-9807106-1-0
- (2) Erdmann, Stefan, Banken, Brot und Bomben - Band 2, Ama Deus Verlag 2003, ISBN 3-9807106-0-2
- (3) Krassa, Peter, Der Wiedergänger, Herbig-Verlag 1998, ISBN 3-7766-2062-5
- (4) Drake, W. R., Graf Saint Germain — Der Mann, der niemals stirbt, Ventla-Verlag, Wiesbaden 1963
- (5) Muldashev, Ernst, Das Dritte Auge - und der Ursprung der Menschheit, Büchner & Selke-Verlag, Halle 2001, ISBN 3-9807507-0-1
- (6) Hoffmann-Schmidt, Helga, Das Vermächtnis von Atlantis - Das Legat der Hegoliter, Selbstverlag, A-9232 Rosegg 91, Tel: 0043-4274-51206
- (7) Göring, Lothar W., Apokalypse Seele - Das „A-Omega-Projekt“, Vesta Verlag 1997, Velden am Wörthersee (A), ISBN 3-901895-00-4
- (8) Helsing, Jan van, Buch 3 - Der Dritte Weltkrieg, Ama Deus Verlag 1996, ISBN 3-9805733-5-4
- (9) Helsing, Jan van, Unternehmen Aldebaran, Ama Deus Verlag 1998, ISBN 3-9805733-2-X
- (10) Holey, Jan Udo, Die innere Welt - Das Geheimnis der Schwarzen Sonne, Ama Deus Verlag 1998, ISBN 3-9805733-1-1
- (11) Holey, Jan Udo, Die Akte Jan van Helsing, Ama Deus Verlag 1999, ISBN 3-9805733-9-7
- (12) Holey, Jan Udo, Die Kinder des neuen Jahrtausends, Ama Deus Verlag 2001, ISBN 3-9807106-4-5
- (13) Holey, Johannes, Jesus 2000, Ama Deus Verlag 1997, ISBN 3-9805733-0-3
- (14) Holey, Johannes, Bis zum Jahr 2012, Ama Deus Verlag 2000, ISBN 3-9805733-7-0
- (15) Holey, Johannes, Alles ist Gott, Ama Deus Verlag 2003, ISBN 3-9805733-4-6
- (16) Allen, Gary, Die Insider-Band 1, VAP-Verlag, Düsseldorf 1996
- (17) Berlitz, Charles, Weltuntergang 1999, Knaur 1981
- (18) Farkas, Viktor, Unerklärliche Phänomene, Umschau-Verlag, ISBN 3-524-69069-6
- (19) Morpheus, Matrix-Code, Trinity-Verlag 2003, Wien, ISBN 3-9501801-5-X
- (20) Risi, Armin, Machtwechsel auf der Erde, Neuhausen 1999
- (21) Lincoln, Baigent, Leigh, Der heilige Gral und seine Erben, Bastei-Lübbe 1984
- (22) Queensborough, Lady, The occult Theocracy
- (23) L'autre Journal, März 1991
- (24) Frissell, Bob, Zurück in unsere Zukunft, E.T. Publishing Unlimited, Fichtenau 1999
- (25) Voldben, A., Nostradamus — Die großen Weissagungen über die Zukunft der Menschheit, München 1988
- (26) Johannes von Jerusalem, Das Buch der Prophezeiungen, Heyne-Verlag, München 1995
- (27) Hardo, Trutz, Reinkarnation aktuell - Kinder beweisen ihre Wiedergeburt, Trutz Hardo, Silberschnur-Verlag, ISBN 3-931652-59-9
- (28) Gabobianco, Flavio M., Ich komm' aus der Sonne, Ch.falk-Verlag, ISBN 3-924161-72-0
- (29) Dethlefsen, Thorwald/Dahlke, Rüdiger, Krankheit als Weg, Goldmann, ISBN 3-442-11472-1
- (30) IDNDR - International Decade for Natural Disaster Reduction - Referat von Karl Schnelting, Zukunfts-Szenarien aus Geisteswissenschaft und Prophetie, Adresse unbekannt
- (31) Geller, Uri, Mein wunder-volles Leben, Silberschnur-Verlag, ISBN 3-923781-90-3
- (32) Magazin „Licht Forum“, Nummer 1, Herbst 1999
- (33) Dong, Paul und Raffill, Thomas, Indigo-Schulen, Koha-Verlag, ISBN 3-929512-62-9
- (34) Carroll, Lee und Tober, Jan, Die Indigo-Kinder, Koha-Verlag, ISBN 3-929512-61-0
- (35) Papst Johannes Paul II. am 12. Dezember 1984 in der Los Angeles Times)
- (36) Aufklärungsarbeit Nr. 16, Artikel Erzeugung der öffentlichen Meinung von Michael

Kent

- (37) Hitching, Francis, Die letzten Rätsel unserer Welt, Umschau-Verlag 1982
- (38) Sitchin, Zecharia, Der zwölfte Planet, München 1995
- (39) Sitchin, Zecharia, Stufen zum Kosmos, München 1996
- (40) Lucker, Manfred, Die Botschaft der Symbole, Kösel-Verlag 1990
- (41) Unsolved Mysteries - Ausstellungskatalog der gleichnamigen Ausstellung vom 22.6.-23.9.2001 im Vienna Art Center Schottenstift, Klaus Dona, ISBN 3-9501474-0-3; www.unsolved-mysteries.net
- (42) Erdmann, Stefan, Den Göttern auf der Spur, Ama Deus Verlag 2001
- (43) Bouvier, Bernhard, Die letzten Siegel, Ewertverlag, Lathen 1996
- (44) Hesemann, Michael, Geheimsache U.F.O., Silberschnur-Verlag, Göllesheim 1994, ISBN 3-923781-83-0
- (45) Lassen, Arthur, Geld macht glücklich, LET-Verlag Arthur Lassen, Paul Gerhardt-Str. 1a, 63486 Bruchköbel, Tel: 06181-740371
- (46) Daniel Doyle Benham, Adresse unbekannt
- (47) CORALF, Maitreya, der kommende Weltlehrer, Konny-Verlag, 1991

BILDQUELLEN

(1) www.joconrad.de	(17) wie 15, S. 135, Originalfoto Dr.
(2) www.defenselink.mil/news/Sep2001/010914-F-8006R-006.html	(18) wie 17, S. 133, Originalfoto Dr.
(3) Jim Garamone, American Forces Carl Baugh Press Service, www.defenselink.mil/news/Sep2001/010914-F-8006R-006.html	(19) privat
(4) Krassa, Peter, Der Wiedergänger, Herbig-Verlag 1998, ISBN 3-7766-2062-5 LaPaige, San Pedro de Atacama	(20) Santilli-Film
(5) wie (4), S. 65	(21) wie (20)
(6) privat	(22) Ägyptisches Museum Kairo
(7) Etidorpha, Band 1, Kopie ohne kuro, www.furinkan.com/mermaid/	(23) Museo Arqueologico R. P. Gustavo
Verlagsangabe culture	(24) wie (9), S. 280
(8) Jan Lamprecht, Süd-Afrika, Hohlweit-Forscher Archiv Stefan Erdmann	(25) Mary King und Etsuko Shimabu-
(9) William Hamilton III., Cosmic Top Secret, Inner Light Publications, ISBN 0-938294-73-3, S. 102 München 1995	(26) Vorderasiatisches Museum Berlin,
(10) www.detailshere.com/tunnelmachine.htm	(27) wie (26)
(11) Muldashev, Ernst, Das Dritte Auge — und der Ursprung der Menschheit, Büchner & Selke-Verlag, Halle 2001, ISBN 3-9807507-0-1, S. 13	(28) Zecharia Sitchin, Der zwölfte Planet,
(12) wie (9), S. 46 U.F.O., Silberschnur-Verlag, Göllesheim 1994,	(29) Privatarhiv
(13) wie (9), S. 57 lesheim 1994,	(30) wie (28)
(14) wie (9), S. 382 ISBN 3-923781-83-0, S. 219	(31) wie (28)
(15) Unsolved Mysteries - Ausstellungskatalog der gleichnamigen Ausstellung vom 22.6.-23.9.2001 im Vienna Art Center Schottenstift, Klaus Dona, ISBN 3-9501474-0-3, S. 132, Originalfoto: Dr. Cecil & mos, München 1996	(32) wie (28)
Lydia Dougherty, Cleburne, Texas 1971, USA der Spur, S. 94	(33) wie (28)
(16) wie 15, S. 135 Originalfoto: Dr. Carl Baugh der Spur, S. 94	(34) Hesemann, Michael, Geheimsache
	(35) wie (34), S. 218
	(36) wie (34), S. 232, Original: Erich von
	(37) wie (34), S. 236
	(38) Zecharia Sitchin, Stufen zum Kos-
	(39) Erdmann, Stefan, Den Göttern auf
	(40) Erdmann, Stefan, Den Göttern auf
	(41) Privatarhiv

- (42) Privataarchiv
 (43) Privataarchiv des Lebens, KOHA-Verlag, Burg-
 (44) Privataarchiv rain 2000, S. 202
 (45) Hitching, Francis, Die letzten Rätsel
 unserer Welt, Umschau-Verlag
 1982, S. 154
 (46) wie (15) S. 183, Original: Prof. thology, Michael Maier, Atalanta
 Charles Hapgood Fugiens, 1618
 (47) wie (15) S. 183, Original: Prof.
 Charles Hapgood
 (48) Erdmann, Stefan, Den Göttern auf
 der Spur, Ama Deus Verlag 2001, S. VAP-Verlag, S. 224
 166
 (49) wie (48) S. 168
 (50) Privataarchiv
 (51) wie (15) S. 194
 (52) Privataarchiv
 (53) Bouvier, Bernhard, Die letzten Sie-
 gel, Ewertverlag, Lathen 1996, S. 21
 (54) wie (15) S. 24 Original: Reinhard
 Habeck 21.12.2001
 (55) wie (15) S. 24 Original: Reinhard
 Habeck 14.5.2002
 (56) wie (15) S. 278, Original: Reinhard
 Habeck, Wien sehe Blütenessenzen der Liebe, AT-
 (57) wie (15) S. 279, Original: Reinhard Verlag, ISBN 3-85502-873-7, S. 17
 Habeck, Wien
 (58) wie (15) S. 279, Original: Reinhard Indigo-Schulen, Koha-Verlag, S. 174
 Habeck, Wien
 (59) wie (15) S. 280, Original: Reinhard
 Habeck, Wien
 (60) wie (15), S. 23, Original: Erich von
 Däniken neuen Jahrtausends, Ama Deus
 (61) wie (46), S. 145 Verlag, S. 383
 (62) wie (15) S. 219, Original: Samm-
 lung Dunkel, Braunschweig und
 Sammlung Johannes Fiebag, Nort-
 heim
 (63) wie (62)
 (64) wie (62)
 (65) Melchizedek, Drunvalo, Die Blume
 (66) wie (65), S. 203
 (67) wie (65), S. 204
 (68) Allen, Paul M., A Rosicruaan An-
 (69) www.geocities.com/iyce3/leo.htm
 (70) wie (69)
 (71) Allen, Gary, „Die Insider - Band I“
 (72) wie (71), S. 217
 (73) wie (71), S. 219
 (74) wie (71), S. 220
 (75) Mein Geldbeutel
 (76) wie (75)
 (77) Privataarchiv
 (78) Privataarchiv
 (79) Hohenloher Tagblatt vom
 (80) Hohenloher Tagblatt vom
 (81) Hoffmann, Eva Katharina, Kanari-
 (82) Dong, Paul und Raffill, Thomas,
 (83) wie (45), S. 118
 (84) wie (45), S. 121
 (85) wie (82), S. 143
 (86) Holey, Jan Udo, Die Kinder des
 (87) Privataarchiv
 (88) Privataarchiv
 (89) Privataarchiv
 (90) Privataarchiv
 (91) Privataarchiv
 (92) Privataarchiv

MEDIZIN / Gerät liefert Notfall-Informationen für Ärzte

Mini-Chip unter der Haut

Bei der Vorstellung kann es ei-
 nem im ersten Moment grau-
 sen: In den USA wurde Men-
 schen ein Computerchip ein-
 gepflanzt. Doch das Ding soll
 in Notfällen Leben retten.

BOCA RATON ■ Ein US-Ehepaar
 und sein 14-jähriger Sohn haben
 sich im US-Bundesstaat Florida als
 erste Menschen weltweit einen
 Computerchip einpflanzen lassen.
 Der reiskorngroße Chip, auf dem
 die Telefonnummer sowie Infor-
 mationen über Medikamente der Fami-
 lienmitglieder gespeichert sind,
 wurde ihnen unter örtlicher Betäu-
 bung in den Arm implantiert. Der
 Eingriff dauerte nach Angaben von
 Jeff und Leslie Jacobs nur eine Mi-
 nute und verlief problemlos.

„Wir versprechen uns davon
 mehr Sicherheit“, sagte Leslie Ja-
 cobs (46). Ihr Mann Jeff hat bereits

Das Gerät ist winzig.

FOTO: AP

mehrere Operationen hinter sich
 und kämpft mit vielen Krankheiten.
 Die Familie wolle mit dem Chip für
 Notfälle besser gerüstet sein.

Ärzte können mit dem Gerät in
 Not Situationen und bei Bewusstlo-
 sigkeit schnell Patienteninformatio-
 nen bekommen. Auch für Alzhei-
 mer-Patienten, die an Gedächtnis-
 verlust leiden, sei der Chip gedacht.
 Die Daten sind mit einem Scanner
 durch die Haut abzulesen.

„Wie ein Hund an der Leine“

Kritiker äußerten sich dagegen
 besorgt über mögliche Eingriffe in
 die Privatsphäre. „Wer entscheidet,
 wer einen solchen Chip be-
 kommt?“, fragte Marc Rotenberg
 vom US-Informationszentrum für
 Privatsphäre in der Elektronik. „Da-
 mit kann man einen Menschen ein-
 facher gängeln als wenn man einen
 Hund an die Leine legt.“

Der Hersteller will den so genann-
 ten VeriChip für etwa 200 Dollar
 (rund 219 Euro) verkaufen. Er geht
 von einem riesigen Markt aus dpa

Hohenloher Tagblatt vom 14.5.2002